

СВЕДОЧАНСТВО ДЕЛОВАЊА СНС НА СРБИЈУ ОД ДОЛАСКА НА ВЛАСТ

2012-2025

издање 6

Препоручујемо свим грађанима
Србије да прочитају овај списак.

Уколико читате на мобилном телефону, можете да га окренете у хоризонталан положај (укључите ротацију екрана), и да развучете са два прста да би видели већа слова. Нове тачке, од издања 5 се постављају на крају документа.

	Догађај, и резултат деловања или неделовања. Епилог или без епилога.
1.	Крађа и продаја беба из породишта. Без епилога
2.	„За нашу децу“. Олакшано легално отимање деце из породица и продаја ("усвајање") странцима, без трага где оду. Странци их дају у истополне заједнице и ко зна где. Најмање 2000 деце је продано. Дарија Кисић Тепавчевић . Наша правна регулатива је прилагођавана, између осталог, са контраверзном Истанбулском конвенцијом и мало по мало дошла до оваквих „решења“ за нашу децу.
3.	„За нашу децу“. Отимање деце од сиромашних родитеља и давање новца усвојитељским породицама да се брину о њима, уместо помоћи родитељима. Олакшано одузимање деце урађено је препорукама Истанбулске конвенције, из које је Турска изашла након што је схватила у пракси да је конвенција подвала против породице. У Турској је отада самосталан рад, без уплитања странаца, дао позитивне резултате за породицу и смањење насиља.
4.	„За нашу децу“. Отежано усвајање деце у Србији од парова који немају децу, а олакшано странцима , дођу, виде, плате, воде преко неколико приватних агенција, као „купи-дете туризам“.
5.	„За нашу децу“. Увоз јајних ћелија из иностранства за вештачке оплодње. Уместо да се реши проблем са домаћим донорима, укључујући прво потрагу за најближим донорским сродницима, или олакша усвајање деце паровима који не могу да имају децу, увози се туђи генетски материјал, из више разлога.
6.	„За нашу децу“. Лечење деце СМС-ом , а милиони новца грађана дају се за Нотрдам, Клинтона, Албанију, Никшић... Марини Абрамовић за изложбу уплаћено тачно 666.000 УСД (каква „случајност“ са бројем који симболизује нечастивог).
7.	„За нашу децу“. Масовно тровање ђака храном . Почетком октобра 2017. године Београд је потресла вест да је дошло до тровања најмање 149 ђака у шест основних школа. Веома брзо је установљено да су извор тровања биле шпaгeтe болоњезе, у којима је пронађен и узрочник – стафилококни ентеротоксин. Испоручилац ових шпaгeтa било је приватно предузеће „Кетеринг енд бејк“, (Catering & bake). СНС функционер, члан већа општине Звездара био је истовремено и власник фирме која је снабдевала школе храном, и која је одговорна за масовно тровање ђака храном. Иако Закон о агенцији за борбу против корупције у члану 30. изричито забрањује да јавни функционер истовремено са јавном функцијом обавља и неки други посао, овај функционер СНС је у том тренутку кршио Закон. Чињеница да је његова фирма добијала послове снабдевања великог броја школа храном, у време док је он био функционер владајуће странке и градске општине, указује на директно кршење одредаба о забрани сукоба интереса. Питање је да ли би, и када, ово директно и бахато кршење закона било откривено да није дошло до тровања деце храном, и да читава шема није тада јавно разоткривена?
8.	„За нашу децу“. Купола сале свечане сале у Змај Јовиној гимназији у Новом Саду Грађевинска инспекција је још 18. децембра 2024. године утврдила да постоје недостаци на куполи сале који салу чине небезбедном за употребу, којом приликом је школи изречена забрана коришћења сале, до отклањања недостатака. Међутим, директор школе је од колега и родитеља ученика гимназије сакрио чињеницу да је сала небезбедна за употребу и да је забрањено њено коришћење већ је, напротив, у истој тој сали организовао Светосавску академију

	<p>27. јануара, чиме је са директним умишљајем, свесно и вољно угрозио животе и здравље великог броја људи.</p> <p>Крајем фебруара, директор није хтео да прими решење грађевинске инспекције, па је инспекција решење окачила на врата свечане сале 24. фебруара 2025. и поново забранила коришћење свечане сале у Јовиној гимназији у Новом Саду. Захтевамо грађевинску инспекцију у свим српским школама!</p>
9.	<p>„За нашу децу“. Мала матура Организација мале матуре након 2013. године и такозване "афере грудњак", када је радница ЈП "Службени гласник" у грудњаку изнела три комбинације теста за српски језик и два за математику, док је трећи сликала мобилним телефоном, има одлике ванредног стања, те се већ неколико година тестови превозе под полицијском пратњом, а у целу акцију знала је да буде укључена чак и Безбедносно-информативна агенција (БИА). Опет се десила афера 2019. са радником штампарije.</p> <p>Афера 2022. са објављивањем тестова за полагање мале матуре, након које су настали протести родитеља и деце, никад није разрешена. Министар просвете Младен Шарчевић изјавио је да су деца која су протестовала због крађе теста изманипулисана, да је читава ситуација исполитизована, те да је порука опозиције да „деца не морају да уче“. Такође је потврдио да је тест из математике „проваљен“ и да се то догодило у некој школској управи, а да су Завод за вредновање квалитета образовања и Министарство просвете добро урадили свој посао. „Не знамо где се то догодило, али то ће да утврди полиција. Биће смена због овога.“.</p>
10.	<p>„За нашу децу“. Данка Илић. Двогодишња Данка Илић нестала је 2024. у околини Бора у Србији. Медији у региону интензивно су извештавали о току потраге. На крају десетодневне потраге, током које МУП није одржао ниједну конференцију за медије, јавност је о убиству двогодишње Данке Илић обавестио председник државе на ванредној седници Владе Србије, у свом маниру самопромоције. Председник Србије Александар Вучић саопштио је, 4. априла 2024. године да је девојчица за којом се трагало убијена. Истакао је и да су два ухапшена лица признала извршење тог дела. Данка Илић је нестала 26. марта, а због њеног убиства ухапшени су радници ЈКП „Водовод“ Срђан Јанковић и Дејан Драгијевић. Оптужени се терете да су кобног дана девојчицу ударили службеним аутомобилом, а потом њено тело унели у кола.</p> <p>Потом се девојчица освестила, након чега ју је један од њих усмртио. Тело детета су сакрили на депонији на Старом бањском путу, да би га два дана касније преместили. Осумњичени су у полицији признали кривично дело, али су га у тужилаштву повукли, тврдећи да им је оно изнуђено. Изузети су алат из куће осумњичених, одећа и обућа, анализирано је и више од 500 трагова с вањске и унутрашње стране службеног аутомобила Водовода који су осумњичени возили. Анализе су показале да се нити на једном узетом узорку не налази ДНК Данке Илић.</p> <p>Рођени брат Дејана Драгијевића, Далибор Драгијевић, преминуо је 7. априла у просторијама Полицијске управе у Бору током задржавања. Обдукциони налаз покојног Драгијевића у коме се наводи да је Далибор преминуо насилном смрћу услед поремећаја дисања и циркулације због вишеструких нагњечења меких ткива и прелома костију. Тужилац је истрагу око смрти Далибора Драгијевића препустио Сектору унутрашње контроле. Нелогично је да полиција сама против</p>

	<p>себе води истрагу, тужилац је морао самостално да прикупља доказе. Обдукциони налаз је потврдио насилну смрт услед тортуре, а ипак је неки лекар мртвозорник констатовао “природну смрт” а и МУП је дао саопштење да је у питању природна смрт. Убиство нарушава углед полиције код грађана који је и овако нарушен, јер полиција је ту да се стара о безбедности грађана, а не да се иживљавају над њима. Виши суд у Зајечару је 28. новембра потврдио оптужницу Вишег јавног тужилаштва у Зајечару против Дејана Драгијевића и Срђана Јанковића за убиство Данке Илић (2), и против Радослава Драгијевића за помагање у прикривању дела. Адвокати оптужених већ тада су најавили да ће искористити законско право да се жале на решење о потврђивању оптужнице што су и учинили обраћањем Апелационом суду у Нишу.</p> <p>Нико није крив док се у судском поступку не докаже супротно. Ако је полицији и данас једини начин оперативног и техничког рада да извуку признање, онда ни ми као друштво, а ни органи поступка нисмо далеко одмакли. Медији су направили хаос са лажним и сензационалистичким информацијама, правећи додатне емоционалне повреде породици нестале Данке. Појавио се низ гласина, јавност је почела да „води случај“, полиција је имала проблема са упадима нестручних људи који су хтели да истражују сами, а тужилаштво је подлегло притиску.</p> <p>Уколико су оптужени људи криви, и ако се то докаже, доживотна казна је мала за оно што је почињено. Са друге стране не смемо ни да занемаримо чињеницу да ако осудимо невинне људе, то још тежи злочин од самог злочина и злочин који прикрива отмицара или правог убицу.</p> <p>Постоји у историји судства низ случајева у којима су људи из жеље да буду за нешто кажњени или популарни у медијима, или желећи да преузму кривицу за некога, или због користи или принуде, лажно изјављивали да су починиоци кривичног дела. Такви лажни починиоци су у државама где полиција и судство раде добро свој посао, у случају недостатка доказа упркос „признању“ често и ослобађани. Осумњичени за убиство Данке Илић тврди да је није ни видео, и у недостатку икаквог физичког доказа, као и због повлачења признања, многи се сада питају да ли је Данка жива.</p>
11.	<p>„За нашу децу“. Популациона пронатална политика власти. У даљем тексту у овом документу, наћи ћете детаље и примере како је власт „стимулисала“ већи наталитет, шта се дешава са наталитетом у Србији, како су одузимане стимулације за рађање деце и рођену децу. Сигурно већ знате како уништење општег животног стандарда може да утиче на наталитет, и одлуку и жељу просечног становника у Србији – да ли да има много деце.</p> <p>Како то изгледа у пракси видело се на примеру заменице председника СПС-а Славице Ђукић-Дејановић, 2017. министарке без портфеља задужене за популациону политику. Користила сваку прилику да обећа како ће се залагати за заштиту „угрожених и осетљивих група“. Сина је послала у Португал, далеко од утицаја СПС-а, а мужа заштитила од одговорности за малверзације у привреди. О туђим породицама се бринула вршећи кривична дела.</p> <p>Овде ћемо само поменути неке Вучићеве изјаве и реакције око заштите трудница, мајки и деце.</p> <p>„Труднице код нас заправо имају три пута већа права од оних у Немачкој“ лаж коју можете проверити са било којом особом која ради у Немачкој, а нарочито која</p>

	<p>је тамо родила дете. "Кад бих рекао да треба да буде као у Немачкој, мене би обесили", закључио је Вучић.</p> <p>Алексиначко породилиште које је 2018. свечано отворио председник Александар Вучић, није имало одрађен технички пријем, проверу опреме и није почело са радом још око четири месеца од „отварања“, труднице су морале да иду за Ниш. Председник Србије Александар Вучић је усред епидемије грипе 2019. извршио посету хематолошком одељењу Института за мајку и дете у Београду и ушао у на одвојен део са строгим изолацијом где су посете забрањене, онда када су и посете у обичним собама биле забрањене. У екипи, која је дошла заједно са председником државе, био је градоначелник који је уважени дечји хирург, министар здравља који је такође лекар, управник те болнице, такође лекар. Осим једног стидљивог „немојте улазити“, нико није спречио да председник уђе у одељење са строгим изолацијом у којем су била и деца оболела од рака, при том без маске, непрописно обучен са незакопчаним мантилом, и да грли дечака пред камерама...</p> <p>Председник није једном оптужио грађане Србије да су нерадници, и пребацио кривицу за распродану, опљачкану привреду на раднике. Да ли је било који Председников сарадник –министар, гувернер, партијски челник итд. – дошао из привреде, где је самопрегорним и поштеним радом обезбедио новац и стекао углед иновативношћу, предузимљивошћу и марљивошћу? Нису сви Срби ленштине и паразити. Али, јесу њихови политичари. И ту је „квака“ српских привредних неуспеха.</p> <p>Србију су у јануару 2024. потресли случајеви опстетричког ("акушерског") насиља, тј. злостављања жена током порођаја. Друштвене мреже су "гореле" од исповести бројних трудница и њихових сведочења о томе што су све доживеле приликом порођаја у Клиничким центрима и здравственим установама.</p> <p>У Врању је одржан и протест, на којем је више од стотину особа изразило своје незадовољство стањем у здравству и против акушерског насиља. Председник је муњевито реаговао и најавио улагања у Породилиште у Врању. Не казне, отказе, истраге, него улагања.</p> <p>Да ли је ико прозван и кажњен за акушерско насиље од стране власти?</p> <p>У мају 2024. након што је кафић понудио да плати сервис, а удружење сервисера клима Србије да бесплатно изврши сервисирање 15 клима у породилишту (што је држава требала на време да уради), огласио се председник Србије Александар Вучић. Изјавио је да га је "срамота говорити" о недостатку клима у београдском родилишту Народни фронт. Најавио је да "ће оне бити урађене мимо процедуре, у наредна три дана".</p>
12.	<p>„За нашу децу“. Гурање ЛГБТ агенде, сексуализације деце и родне идеологије у друштво и школе (избор Брнабићке, наметање преко закона "родно осетљивог језика" итд.). Права ЛГБТ особа, која су људска бића, су већ загарантована Уставом Србије, али ми причамо о агресивној ЛГБТ идеологији која намеће своје ставове другима и покушава добити повлашћен положај у друштву. Овакве идеологије се у неким државама сврставају у тероризам и антидржавно деловање.</p> <p>Сродна ЛГБТ идеологији је родна идеологија, која је против природе, науке и логике, и тврди да постоји преко 70 родова, нпр. мушкарац може да се изјасни као жена итд. Род није синоним за биолошки пол, како људи у погрешно помисле, него језичка конструкција која уводи особу у заблуду, у лажни идентитет.</p>

	<p>Промовише се преко свих врста медија, са циљем да се новостворени родови представе као људске слободе, а у стварности родови су поремећај понашања, одступање од реалности живота, боравак појединца у самообмани пошто хромозоми показују непогрешиво биолошки пол. Врхунац псеудонаучне „теорије о роду“ (тј. тачније-огромне заблуде), завршава са тешким физичким траумама (оштећењима преко тзв. „операције промене пола“) и увећаним психичким траумама након коначне спознаје да је немогуће променити физички пол. Постоје начини да се помогне особама које имају поремећај понашања, али то није потврђивање њихове заблуде о стране „стручних“ психолога и интересних група лекара, давање опасних блокатора пубертета, нису лажно назване „операције промене пола“ (није могуће променити биолошки пол уписан у хромозомима) и није давање специјалних права мимо устава, а нарочито није никако пожељно то промовисати деци.</p> <p>Родитељи требају бити на опрезу, јер се ова опасна идеологија покушава убацити од вртићког узраста (случај у Војводини), а постоји у школским уџбеницима и на факултетима из којих излазе млади „стручњаци“ као психолози или наставни кадар за школе. Увод у „родну теорију“ је ненаучна тврдња о „родним улогама“, родовима који не морају бити исто што и пол, а масовно су избачени и замењени термини везани за пол. Уместо термина равноправност полова, намеће се родна равноправност, што је припрема за законско давање специјалних права особама које имају најблаже речено, поремећај понашања. Такође, део феминизма је „изгубио компас“ и подржава равноправност родова, уместо равноправност полова. Феминизам, уместо да ради тамо где има потребе за побољшањем права жена, ради на томе да мушкарци који се изјашњавају као жене, узму женама послове, уђу у женске спортове- практично опет мушкарцима дају моћ.</p> <p>Неке државе су претходних година забраниле промовисање оваквих идеологија. САД је 2025. почео са поништавањем ове идеологије и кажњавањем лекара и клиника „за промену пола“, забраном учешћа мушкараца у женским спортовима, итд. али требаће времена да се ова идеологија потисне.</p> <p>Немојте да вас завара једна забрана Еуропрајда „због безбедности“ и отпора јавности, јер држава и даље у сарадњи са невладиним организацијама и делом опозиције уводи ЛГБТ и родну идеологију у уџбенике.</p> <p>Будимо паметни и не дозволимо да се ове идеологије коју су источне државе и САД одбациле, укорене код нас и нанесу тешку штету друштву. Ова власт са садашњим премијером не може и неће да се бори против ових идеологија.</p>
13.	Уџбеници за децу коју штампају странци или некад и домаћи издавачи са убаченим или прећутаним деловима историје, биологије по којој се обрађује постојање „социолошког рода“ уз биолошки пол, картама Србије без Косова итд.
14.	Косово (дата граница, царине, судство, катастар, полиција, таблице, енергетика, Газиводе, позивни број; укинут динар, наша документа итд. Ко је убио децу у Пећи? (има посебан списак свих ставки о Косову у наредној табели у тексту). Вучићев потпис је на пет „малих“ споразума (2015) заједно са именом тадашњег косовског премијера Исе Мустафе. Њих двојица су у Бриселу потписали дилове о правосуђу, енергетици, Заједници српских општина, телекомуникацијама и мосту на Ибру, што је Марко Ђурић окарактерисао као голеаду Србије од чувених 5:0.
15.	Бриселски 1 и 2, Вашингтонски, Охридски споразум = де факто признање Косова

16.	<p>"За српску Нову годину премијерно креће воз Београд-Косовска Митровица. Он ће ићи рутом Београд-Младеновац-Лапово-Крагујевац-Краљево-Рашка-Косовска Митровица. То ће бити брзи воз, неће стајати код сваке ћуприје," на други дан Божића 2017, рекао је премијерно на ТВ Пинк директор Канцеларије за Косово и Метохију Марко Ђурић. Покушај власти да разигра косовски сентимент пред изборну кампању умало није довео до оружане акције специјалних јединица полиције под контролом Владе у Приштини.</p> <p>Председник Вучић је „мудром и смиреном одлуком“ да врати воз на релацији Београд – Косовска Митровица у суботу 14. јануара 2017. године спречио избијање потенцијално великог сукоба између Срба и Албанаца, јер је специјална јединица косовске полиције РОСУ већ била приспела на север Косова и спремала се да интервенише у случају да воз пређе границу. Држава Косово одбранила је суверенитет," поручено је из Приштине. Воз који је постао светска политичка и медијска тема број 1, безбедносна претња, почео је да саобраћа на релацији Краљево-Јагодина, Краљево-Ужице, потом, у фебруару - Београд-Вршац, и опет се вратио на своје ново почетно одредиште. Пао је у заборав.</p> <p>Да ли је случајно, да је, док су медији брујали о овом возу, незапажено прошло формирање косовске војске? Намерна провокативна верзија воза са иконама и фрескама, онемогућила је успостављање активне линије са најобичнијим или брзим возом, који само ради свој главни посао - линије која би много значила Србима са Косова.</p>
17.	<p>Састанак на јаhti. У лето 2017. године, на јаhti у Будви, састали су се Горан Ракић, председник Српске Листе највеће српске странке на Косову, Беџет Пацоли, највећи лобиста за независност Косова и Милан Радоичић (касније осумњичен за убиство Оливера Ивановића). Након тог састанка Беџет Пацоли мења страну и улази у владу Рамуша Харадинаја. За време те владе уведене су таксе од 100% на српску робу, које коштају српску економију милион евра дневно. Такође, недуго после тога се десило убиство Оливера Ивановића.</p>
18.	<p>Герхард Шредер . Вучић позива на предизборни митинг СНС, и то на саму годишњицу бомбардовања, 2017. године Герхарда Шредера (као подршку) који је наредио учешће Немачкој у бомбардовању СРЈ. У емисији поводом тога рече Вучић рече: „За мене лично ово је велика част, и ако нешто деци будем оставио, траку неку да гледају, то је да сам имао ту прилику да седим у истом студију са Герхардом Шредером.“</p> <p>Рекао је и 2015. године: „Истовремено, уверен сам, и изражавам уверење и наше владе, да ће они који јесу злочинци, а то су пре свих: Бил Клинтон, Тони Блер, Герхард Шредер и Жак Ширак, ускоро, у неком новом Нирнбергу одговарати за све злочине које су починили над српским народом и над овом земљом“</p>
19.	<p>Давање новца Клинтону за кампању, масно плаћени, два милиона долара Фондацији Клинтон, 2016. Упитан зашто је уочи избора у САД отворено дао подршку једном председничком кандидату, Вучић је одговорио „зато што сам паметан!“. Хилари Клинтон изгубила је изборе и председник је постао Доналд Трамп.</p>
20.	<p>Тони Блер (саветник) масно плаћен, 2015.</p>
21.	<p>Поплаве 2014. Обреновац. На обрисаној објави службеног сајта града Београда била је молба Синише Малог грађанима Обреновца да не напуштају своје домове. Званично се удавило 17 особа, али вероватно и више јер су неки случајеви</p>

	приписани природној смрти. Влада и управа града су се бавили ПР снимањима за јавност док су људи гинули.
22.	<p>Србија спада међу првих 50 земаља у свету које располажу великим резервама здраве и питке воде, али тај ресурс није неисцрпан, и може да се деси да се у случају претерано брзог црпљења воде наруши природна равнотежа подземних резервоара. Око 2019, преко 80% изворишта је било под контролом странаца, и велики број фирми и фабрика воде. Иако по закону власник изворишта воде може да буде само држава Србија, у тишини су продана изворишта воде без јавне расправе, без мишљења јавности и сагласности својих грађана. Странци су се изборили да експлоатишу ово богатство најмање 15 година. Подаци о томе колико држава наплаћује накнаду за експлоатацију тог добра нису транспарентни, а сигурно је да та средства нису уложена да се реше проблеми градова који немају питку воду. Без наших примарних националних ресурса, укључујући и воду, земљиште, шуме, не може да се планира за будућност. Потребно је да вратимо изворишта под пуну контролу Србије.</p> <p>Два изворишта за град Београд су угрожена плановима изградњом Метроа и Националног стадиона.</p>
23.	<p>Умањивање зоне заштите водоизворишта Београда у Макишу за 1160 хектара. Министарство здравља РС донело је Решење број: 530-01-48/2014 од 1.8.2014. године којим се одређују зоне санитарне заштите на административној територији града Београда за изворишта подземних и површинских вода која служе за водоснабдевање града Београда. Решење је потписао министар здравља Златибор Лончар. Овим решењем умањена је зона заштите водоизворишта у близини фабрике воде и водоизворишта Макиш на Чукарици за чак 1160 хектара! Ту се налазе фабрике воде Макиш I и Макиш II које су од кључног значаја за снабдевање чистом пијаћом водом не само Београда већ и преко магистралног водовода Макиш – Младеновац који је у изградњи, једног дела Шумадије. Из најављених градских и општинских функционера у медијима објављиваним током 2015. и 2016. године, могло се закључити да је намера локалних власти била да се у тој зони изгради некаква привредна, односно Индустријска зона, односно да се тамо граде комерцијални објекти. Постоји оправдана бојазан да овакви планови могу угрозити и загадити најважније водоизвориште у Србији и у будућности довести у питање квалитет пијаће воде у Београду.</p> <p>Када прочитате документ до краја, имаћете утисак да власт намерно циља воду!</p>
24.	<p>Зрењанин нема питку воду, у 21 веку, али зато има пара за EXPO 2027, Национални стадион итд.</p> <p>Одељење за санитарни надзор у Зрењанину 2004. године је након открића арсена у води, донело Решење у којем се, између осталог, наређује Јавно комуналном предузећу „Водовод и канализација“ из Зрењанина да обезбеди хигијенски исправну воду за пиће и припрему хране становништву Града Зрењанина. Ово решење се никада није примењивало у пракси.</p> <p>Посао пречишћавања зрењанинске воде је 2015. године додељен конзорцијуму приватних фирми којег су чиниле "Gruppo Zilio" и "Gruppo Zilio SPA", ћерке фирме италијанске компаније истог имена и "Synertech" из Београда. Уговором је предвиђено да приватни инвеститор изгради, одржава и улаже у постројење за пречишћавање, а да град плаћа испоруку пијаће воде. Рок за изградњу постројења</p>

	<p>био је осам месеци. Међутим, према тада важећем Закону о комуналним делатностима испоруку пијаће воде нису могле да обављају приватне фирме. "Сулуда ситуација" са уговором, како је то назвала премијерка Србије Ана Брнабић, решена је изменом закона крајем 2018. године, када је омогућено да и приватни инвеститори уз прибављену сагласност могу да се баве комуналним делатностима.</p> <p>У фебруару 2020. године полиција је привела двојицу градских челника у време склапања послова око фабрике воде - бившег помоћника градоначелника Ивана Девића. Он је уз такође приведеног Горана Тајдића једно време био и међу руководиоцима градског "Водовода".</p> <p>Приведен је и Ненад Обрадовић, већински власник фирме "Synertech" која је у време потписивања уговора била део конзорцијума са друге две приватне фирме, а у међувремену је постала и већински власник Grupe Zillio која управља фабриком воде. У време потписивања уговора о изградњи постројења за пречишћавање Обрадовић је био законски заступник конзорцијума приватних инвеститора. Оптужнице, међутим, још нема. Из тужилаштва одговарају да се поступак налази у фази истраге "у којој је потребно да се изврше додатне провере и прибаве додатни докази како би се одлучило о наредним процесним радњама".</p> <p>Фабрику воде у Зрењанину 2022. године купила је компанија „Metito“ из Уједињених Арапских Емирата. Обећали су да ће водоснабдевање града решити до 2024. године, улагањем од 18 милиона евра. Иако у водоводних цевима тече пречишћена „бела вода“, она још увек није погодна за пиће. Радови још увек трају.</p>
25.	<p>Нови Сад има воду са црвима Директор ЈКП „Водовод и канализација“ Урош Лончар и техничко руководство тог предузећа 21.2.2025. пред камерама признали да је уништена имовина овог предузећа вредна 20 милиона евра изјавом да постројења са активним угљем и озонизатор у фабрици воде не раде.</p> <p>Од Новог Сада на води дошли смо до Новог Сада без воде. ЈКП "Водовод и канализација" не може да обезбеди довољно воде за цео Нови Сад и 2025. године дошло је до рестрикција воде.</p> <p>Урош Лончар је раније био задужен „само“ за организацију батинаша и куповину гласова у Каћу, и вођење водовода му је превелик залог.</p> <p>У Новом Саду је 2024. откривено да је до највећих малверзација са уписивањем фиктивних гласача са лажним пребивалиштима дошло у приградским насељима Каћ и Буковац, али и на Лиману у урбаним срединама.</p> <p>Више стотина кућа широм Новог Сада предвиђених за једну породицу је имало између 20 и 50 уписаних гласача. Затим се вршило исписивање тих људи из бирачког списка и уписивање на друге локације. Најодговорнији за прикупљање и упис фиктивних гласача у Новом Саду по налогу СНС, два блиска сарадника Звонка Веселиновића, познатог контроверзног бизнисмена који је на црној листи многих земаља, су Урош Лончар, директор ЈКП „Водовод и канализација“ у Новом Саду и Марко Босанац звани Боске, власник компаније Монтоп која има чист профит од државних послова изражен у десетинама милиона евра.</p>
26.	<p>Афера "Водовод у Гроцкој"</p> <p>У општини Гроцка 2019. године откривено је да је ЈКП "Водовод и канализација" склапало уговоре са приватним фирмама повезаним са локалним функционерима СНС-а за радове који никада нису завршени или су наплаћени по вишеструко већим ценама. Новинар Милан Јовановић, који је истраживао ову аферу, претрпео</p>

	<p>је напад када му је запаљена кућа, али и замало погинуо заједно са својом супругом. Главни осумњичени за напад био је Драгољуб Симоновић, тадашњи председник општине Гроцка и члан СНС-а. Иако је Симоновић осуђен за подстрекивање напада, финансијске малверзације нису до краја истражене. Епилог: Симоновић је 2021. добио затворску казну од 4 године и 3 месеца, али афера око пословања водовода остала је нерешена.</p>
27.	<p>Лучани „Милан Благојевић“ наменска. Погибија радника 2017. Вучић рече оцу погинулог: "није манекенска писта". За њихову смрт су окривљени руководиоци те фабрике, који су од почетка суђења негирали кривицу. Суђење је често било одлагано, а почело је 3. октобра 2019. године. Тада су радници лучанске фабрике дошли испред ивањичког суда да подрже директора, а неки од њих су вређали породицу настрадалог Миломира Миливојевића.</p> <p>„Било је ужасно. Све се у нама кидало. Супруга и ћерка су плакале. Осећали смо се као да смо злочинци, а тражили смо само истину и правду, којих у овој држави изгледа нема. Вређали су нас ни криве, ни дужне. Вређали су и наше мртво дете и свашта нам говорили.“</p> <p>Апелациони суд у Крагујевцу крајем октобра 2023. укинуо је првостепену пресуду из априла те године према којој су Владимир Лончаревић и Тома Стојић осуђени на три године затвора за смрт радника Миломира Миливојевића и Милојка Игњатовића 2017. године и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.</p>
28.	<p>Друге погибије радника у фабрикама, без одговорности након истрага. Малтретирање, радници у пеленама итд. без реакције државе.</p>
29.	<p>Погибија рудара у руднику „Соко“. У несрећи која се 2022. догодила у руднику угља „Соко“ код Сокобање погинуло је осам рудара, а 19 је повређено. У руднику „Соко“ четири године раније, десила се још једна несрећа, кад је лифт са рударима пао са десет метара. Тада су повређена четворица рудара, а један од њих је тешко повредио колено. Драго Милинковић, директор рудника „Соко“, рекао је: „Мере безбедности које предузимамо у руднику су на највишем нивоу, али овог пута се десило нагло издвајање метана и нисмо ништа могли да урадимо.“</p> <p>Зоран Николић, надзорник на спољном погону у руднику „Соко“, рекао је новинарима да је реч о јами са високим ризиком рада и оценио да су унутра услови „катастрофални, значи нула, нула, нула“. И други рудари су оценили да безбедност на раду није на завидном нивоу, иако представници власти тврде другачије. Истакли су да им недостаје ХТЗ опрема и да их је директор обавестио да наилазе на подручје које је ризично, због песка који се појавио у ваздуху приликом мање детонације. Знали су рудари за повећан ризик најмање 10 дана пре несреће, и опет су радили свој посао.</p> <p>Након несреће, Министар рударства и енергетике Зорана Михајловић рекла је да верује „да ћемо ускоро имати написмено узроке ове несреће“, да је „иза осам рудара остало је дванаесторо деце, а једна беба се родила почетком године“ и да је „наша обавеза да учинимо све за породице ових људи“.</p> <p>Основно јавно тужилаштво у Алексинцу поново је 2022. донело решење да надлежни нису одговорни за погибију осам рудара у несрећи која се догодила у руднику „Соко“</p>

30.	<p>Афлатоксин 2013.Померање границе за токсине у храни како бисмо могли да увозимо оно што други бацају. Пронађен у млеку у нивоу 10 пута већем од прописаног. Министарство (Горан Кнежевић) подиже законски минимум са 0.05 на 0.5 микрограма по литру. Штета од забране извоза млека процењена на више стотина милиона евра. Данас афлатоксин у нашем млеку иде и до границе од преко 1 микрограм по литру (2013.год).</p> <p>Постоји више типова афлатоксина (Б-1, Г-1) који се лабораторијским анализама могу разликовати. То је једини познати микотоксин за који се води епидемиолошка евиденција ради директне опасности од изазивања рака код човека; афлатоксин Б-1 је досада најјача канцерогена ствар у храни. Један од најопаснијих токсина и канцерогених ствари у намирницама уопште. Рак јетре и афлатоксин су у директној вези. Контрола свих сировина једина је мера предострожности. Млеко без имало афлатоксина не постоји јер се он складишти у масти и масним капљицама, али је питање границе - да ли људски или животињски организам може безбедно да избаци ту количину из организма. Верује се да је афлатоксин у млеку био повећан јер је крвама давана храна у којој се развила плесан са овом супстанцом. Пошто афлатоксин у млеко доспева преко сточне хране, потребно је обратити више пажње код узгоја ових намирница. Горан Кнежевић, тадашњи министар пољопривреде, саопштио је да та количина афлатоксина „не може да има негативан утицај на здравље“, додајући да је то установљено уз помоћ Министарства здравља, Војно медицинске академије (ВМА) и Института за јавно здравље Др Милан Јовановић Батут.</p> <p>Ипак, влада је донела одлуку да се уништи око 70 одсто млека анализираниог у Холандији због недозвољеног нивоа афлатоксина.</p> <p>Кнежевић је у августу 2013. поднео оставку на место министра пољопривреде са образложењем да су тадашњој влади биле „потребне промене“, али је тада истакао да је „афера млеко“ политизована и да „није урадио ништа неморално“.</p> <p>Као напомену, додаћемо да контрола хране и пића много зависи од низа фактора, и најслабија карика је људски фактор који учествује у тестирању. Што се тиче млека, у медијима из новијег периода имамо изјаву особе која је скупљала млеко за млекаре од сељака, која тврди да је лаборант задужен за тест млека пре одласка на прераду само преписивао вредности из претходних дана.</p> <p>Кад овакве особе, или подмитљиве, раде у лабораторијама које тестирају домаће или увозне производе, онда власт не мора ни да покрива ситуацију са изменама регулативе. Опасност остаје сакривена.</p>
31.	<p>ГМО (генетички модификовани организми) у исхрани и спуштање контрола квалитета. Тешки метали у градском водоводу и други доказано штетни материјали.</p> <p>У Србију све више продире ГМ (генетички модификована) храна за стоку и људе, која је опасна по здравље и плодност. Прскана је додатно са изузетно опасним тоталним хербицидом. Ово се мора прекинути, забранити под хитно, и што више вратити на нормално семе и мање опасне хербициде.</p>
32.	<p>Не мере се опасни спојеви који настају у индустрији, након пожара, спаљивањем отпада, на свим важним местима, нпр. Београд и његова депонија. Не мере се увек ни тамо где су стране фирме добиле концесије итд.</p> <p>Пример опасних хемијских једињења: Диоксини и фурани су хемијски стабилни, дуговечни и токсични, такозвани постојани органски загађивачи (енг. persistent</p>

	<p>organic pollutants – POPs). Као такви, они су регулисани Штокхолмском конвенцијом која има за циљ уклањање или ограничење њихове производње и употребе. За разлику од већине других попова, диоксини и фурани се не производе намерно. Они су нуспродукти других процеса, попут неконтролисаног сагоревања. Понекад су присутни и као нечистоће у другим хемикалијама, на пример наранџастом агенсу (Agent Orange).</p> <p>Поменута два токсична једињења су нпр. сигурно ослобођена током пожара у Винчи 2021. Концентрације диоксина и фурана у тлу у близини депоније морају хитно да се измере и упореде с вредностима на другим местима.</p> <p>Реакције разних званичника су да багателишу ситуацију, одбацују упозорења, пребацују кривицу на друге и третирају све ово као политички проблем. Ово није политички проблем, или није још увек. Ово је здравствени и еколошки проблем. Власти би требало да схвате да ПОП-сови остају у тлу дуги низ година – време полураспада диоксина је 15 година. Диоксине не можемо тек гурнути под тепих и претварати се да не постоје – на крају ће се појавити и проблем ће постати већи. Боље да их данас меримо у тлу и ваздуху, него за 10 година у костима и крви. Није довољно мерити само концентрације честица ПМ_{2,5} и ПМ₁₀ у ваздуху. Битан је хемијски састав чађи која излази из депоније и да ли на својој површини или изнутра носи диоксине и фуране. Лоше управљање депонијама и другим одлагалиштима отпада може довести до погоршаног квалитета воде у Дунаву и његовим притокама.</p> <p>Диоксин ТЦДД је у акциденту 1976. године у Италији усмртио хиљаде животиња, а стотине људи се разболело.</p>
33.	<p>Отпад Винча, драстично поскупљење рачуна за одношење смећа, пожари на депонији, спаљивање увезеног страног (биолошког контаминираниог) опасног отпада у депонији. Да, оно што Европа није смела код себе, спалила је код нас. Упадљиво се користе речи „депонија“ и „фабрика“, а избегава се реч „спалионица“ о чему се заправо ради. У Винчи се налази и депонија и спалионица.</p> <p>Спалионица у Винчи је део јавно-приватног партнерства (ЈПП) између Града Београда и приватног конзорцијума који чине француска компанија СВЕЗ (сада Веолиа) и јапанска ITOCHU Corporation. Овај пројекат је често представљан као еколошки подухват који ће допринети решавању проблема београдске депоније, али је изазвао бројне критике због начина финансирања и могућих последица по грађане.</p> <p>Део трошкова спалионице пребачен је на грађане кроз повећане рачуне за комуналне услуге. Цена третмана отпада је фиксна у уговору на 30 година, што значи да грађани плаћају чак и ако се количина отпада смањи. Приватни инвеститори остварују огромне профите. Иако се ради о јавно-приватном партнерству, приватни конзорцијум има гарантован приход, док је ризик углавном пребачен на државу и грађане. У Винчи, слојеви пластике су се гомилали испод површине, док су политичари занемаривали проблем управљања отпадом. На нивоу целе земље, број дивљих депонија се значајно повећао, док систем селективне тријаже отпада готово и да не постоји, а систем прикупљања отпада је често нефункционалан. Сво смеће које настане у Београду заврши у Винчи, јединој градској депонији. Градска власт није никада инвестирала у технологије обраде отпада.</p>

	<p>Град Београд се обавезао да плаћа чак и ако грађани рециклирају и производе мање отпада. Сама спалионица смећа и депонија у Винчи је дата конзорцијуму који предводи француска компанија "СУЕЗ" у оквиру концесије на 30 година, уз обавезу града да плаћа 38 милиона евра годишње.</p> <p>Зелена агенда или еколошки проблем?</p> <p>Спалионица не производи обновљиву енергију, већ спаљује отпад, што је процес који ослобађа ЦО₂ и друге штетне материје. Због овога, постоји забринутост да се спаљивање отпада фаворизује на рачун рециклаже, што дугорочно није одрживо.</p> <p>Уговор о спалионици није био доступан јавности дужи временски период, што је изазвало сумње о стварним трошковима и обавезама државе.</p> <p>Опозиција и еколошке организације су захтевале већи увид у уговор и услове под којима је пројект реализован.</p> <p>Београд не располаже ниједном лабораторијом која може измерити емисије диоксида и фурана из спалионице. Ово није случајно.</p>
34.	<p>Хотел Југославија, купљен за багателу. Срушен, афера са азбестом. Хотел Југославија је био културни симбол града, место матура и апсолвентских вечери. Место успомена из младости многих становника Србије. Миленијум тим је у марту "преузео локацију" хотела Југославија куповином фирме Danube Riverside.</p>
35.	<p>Обреновац илегално закопан отпад узрок леукемије и болести у околини. Откривен 2017. у селу Вукићевица и имао је нпр. бензол, бензен и трихлоретилен који су споро разградиви. Канцерогене материје би се могле наћи у прехранбеним производима, јер постоји сумња да је отпад пронађен у Обреновцу, претходно био складиштен у Белој Цркви. Сав терет одговорности за опасни отпад сведен на Зорана Марковића, власника Нитор транс, на чијој је парцели пронађен , три године закопан отпад.</p> <p>Одговорност имају, али нису позвани на њу, и председници општина Обреновац и Бела Црква, и министар унутрашњих послова Небојша Стефановић, јер МУП издаје дозволе за прикупљање, превоз и складиштење опасног отпада.</p>
36.	<p>Поводом повлачења Закона о експропријацији и изменама Закона о референдуму, Вучић је говорио о Рио Тинту и закон доводио у везу са припремом терена за компанију Рио Тинто, почетак ископавања литијума у долини Јадра, али и почетак еколошке катастрофе, рече: "Немамо право да уништимо животе већег броја људи него што је првобитно планирано."</p> <p>Питање за председника је колико је тачно живота било планирано за уништавање? Ко одређује који су животи за уништавање, који су то мање вредни? Је ли мање вредан живот човека које близу рудника? Да ли су прави стручњаци одредили прецизно број живота у том плану? Може ли се десити да однос планирано-извршено у броју уништених живота бити један наспрам стотину или више у главним радовима или у „накнадним“ радовима и „непредвиђеним трошковима“?</p>
37.	<p>Литијум и тровање Србије, ако се то дозволи. Јадар, Рађевина. Литијум јефтинији од киле чварака, штета кад почне копање је непоправљива.</p> <p>И поред масовних протеста и обећања од стране власти да ће све споразуме са Рио Тинтом раскинути, ништа се није десило и ова компанија и даље купује земљиште и наставља са радовима за потребе рудника литијума. Ископавање литијума има погубна дејства по животну средину и у развијеним земљама, иако</p>

	<p>многе имају исте или веће количине литијума од Србије, ископавање литијума (и још неких елемената, попут бора) је забрањено.</p> <p>„Ставили смо тачку на Рио Тинто“, рече 2022. премијерка Ана Брнабић, али се сага наставила јула 2024.</p>
38.	<p>Ана Брнабић је у јулу 2024. спровела државни удар на седници скупштине усвајањем буџета и закона од виталног интереса (поново јахач апокалипсе Рио Тинто) у условима када није дала никоме реч, у условима који нису омогућавали рад скупштине.</p> <p>Влада Србије је, после претходно донесене одлуке Уставног суда да прогласи неуставном уредбу којом је забрањена експлоатација и прерада минерала јадарита, поново отворила врата пројекта ископавања литијума у долини Јадра за компанију "Рио Тинто".</p> <p>Скупштина није сазивана од новембра, а посланици и премијер Ана Брнабић примају и даље огромне плате преко леђа грађана. Када је коначно сазвана у марту 2025. планирано је било око 60 тачака дневног реда, између осталог и потврђивање нових задуживања за пројекте, којима Србија треба да се доведе у дужничко ропство. Први дан 4.3.2025. представа у виду хаоса за малу децу и наивне одрасле одиграна је у Скупштини, заједно опозиција и позиција, да би позиција наредни пут могла већински да одржи скупштину и донесе погубне законе.</p>
39.	<p>Зашто Србија, уместо копања литијума, не преузме од „пријатеља Кинеза“, или направи неки вид сарадње око еколошке, јефтиније технологије батерије на кухињску со? Таква батерија од много безбеднијих компоненти (не могу да експлодирају) је будућност електронике, а не литијумска која је на издисају.</p>
40.	<p>Премијер Ана Брнабић, прст у око толерантном Србину, противзаконито живи са партнерком у вили која јој не припада као Председнику Скупштине. Живи са партнерком која користи државне привилегије (нпр. ишла је у Истанбул авионом Владе Србије) у “браку”, тј. у истополној заједници који код нас законски не постоји. „Ана Брнабић је једна од првих премијерки чија се партнерка породила док је она на функцији... и прва на свету чија се партнерка породила у истополном пару“, рекли су из њеног кабинета. Брак је, према Уставу Србије, заједница мушкарца и жене а ЛГБТ партнерства нису легализована. Вештачка оплодња није дозвољена не само истополним партнерима већ ни женама које су без партнера или им је због здравствених разлога потребно да пре операције репродуктивних органа сачувају свој биолошки материјал. Сурогат мајчинство је такође забрањено, па се неретко “изнајмљују” жене плаћене да рађају децу.</p> <p>Брнабић нема законски основ да усваја или призна дете. Србима децу на усвајање држава не даје годинама олако, извози их радије у иностранство. Брнабић је изузета од закона ове државе, индиректни и директни промотер свега што је непризнато законом и неприхватљиво: сурогат мајчинства у којем је дете роба, истополне заједнице и вештачке оплодње ван ограничења закона.</p> <p>Остаје да видимо како ће се ова апсурдна ситуација у врху државе решавати, и не, решење није у легализацији истополних веза и одобравању вештачке оплодње а нарочито није у томе да се омасови одгајање деце у оваквим врстама неприродних заједница. То нису људска права како нам се представља и постоје последице по друштво кад се овакве теме промовишу или легализују.</p>

	<p>Реално говорећи, много већи проблем за Србију од њене сексуалне оријентације су њене квалификације, елоквентност и стручност.</p> <p>Према подацима Агенције за привредне регистре, својих 70 одсто власништва над фирмом „Енерџи енд иновејшен“ пренела на Милицу Ђурђић, која је иначе претходно била директор у поменутом предузећу. Премијерка је тиме прикрила да је и даље прави власник фирме, чиме је прекршила закон јер то није пријавила у својој имовинској карти Агенцији за борбу против корупције, што је обавезно. „Енерџи енд иновејшен“ је регистрован за инжењерске делатности и техничко саветовање и предузећу је, након уласка Брнабићке 2016. у власт, нагло скочила добит.</p> <p>Брнабић је бивша службеница ДАИ-а која је од 2002. до 2007. радила у Програму реформе локалне самоуправе у Србији и Активности за економски развој општина који финансира Америчка агенција за међународни развој (УСАИД). Она и бивши шеф странке ДАИ Стивен Розенберг били су кључни у оснивању НАЛЕД-а. Национална алијанса за локални и регионални развој (НАЛЕД) је организација која окупља моћне привреднике и општине који јој уплаћују годишње чланарине које износе највише две хиљаде евра. Управо је НАЛЕД добио 7,3 милиона динара од Џорџа Сороса за издавање сертификата општинама са повољним пословним окружењем. Фонд за отворено друштво Џорџа Сороса је веома дуго високо на листи највећих донатора наших невладиних организација.</p>
41.	<p>Послови Игора Брнабића – Фирма „Асеко“ (Asecco) (2024. године променила име у „Асее (Asee), послове добијала и преко ћерке фирме „Паутен“), у којој је један од директора био брат премијерке Игор Брнабић, склопила је многе послове са државним институцијама и фирмама. Закон по коме све банке у Србији морају да клијентима дају ДИНА картицу (за клијенте бесплатну, али не и за банке) је 22. августа 2018. године ступио је на снагу, а у изради картица учествовала је фирма Асеко која је овим остварила велике профите. Укупна вредност уговора потписаних до 2020. године између Асека и државних институција износи 4,1 милиона евра. Након што су јавности обелодањене информације о овим уговорима, Игор Брнабић је негирао да је његова сестра била у сукобу интереса, али ипак дао оставку у Асеку.</p> <p>У 2023. години, Асеко фирма је на 26 од 29 тендера на којима је учествовала, била једини понуђач, тј. кад се на тендеру појави фирма у којој је директор био брат Ане Брнабић, онда се није појављивала ниједна друга фирма.</p>
42.	<p>Зорана Михајловић Бројне афере, овде нису набројане све.</p> <p>Мини хидроелектране, њен муж власник неколико. Потписала уговор са фантомском фирмом "Securum Equity Partners" о изградњи соларне електране, због кога је ова компанија пред Међународним арбитражним судом у Лондону, а затим и пред Арбитражним судом у Вашингтону потраживала од Србије одштету од 160 милиона евра. Изрезала историјски храст због аутопута.</p> <p>Промашаји и муљаже око ТЕНТ БЗ, ТЕ Штаваљ, РХЕ Бистрица.</p> <p>Лобиста за Рио Тинто.</p> <p>На изградњи аутопутева, ветропаркова, мини хидроелектрана, „Београда на води“ и продаји рудника, река и ораница, Вучић је згрнуо огромне суме новца, а одговорност је пребацио на Зорану Михајловић. На сваком спорном уговору налази се њен потпис. Прекинула уговор са Кинезима за Моравски коридор од 492 милиона евра и дала га америчком Бехтелу за 900 милиона евра. Потписала</p>

	<p>накнадне радове у вредности 200 милиона евра за уговор за пут Појате - Прељина, а основна цена је била око 790 милиона евра. То је одмах 25% сто је незаконито за накнадне радове.</p> <p>Афера "Железница" с Мирољубом Јевтићем, који је на саслушању у полицији открио да је "мањи део пара задржавао за себе, а већи део давао министарки Михајловић и њеном мужу бизнисмену Атанацковићу на руке". То је, међутим, касније пред тужиоцем оповргао.</p> <p>Поклањање земљишта на Златибору - Зорана Михајловић и њено министарство поклонили су 2,213 хектара земље на Златибору 2015. приватном предузећу. Вредност земљишта је око 4 милијарде евра.</p>
43.	<p>Србија прва у Европи по стопи смртности од малигних болести, а друга у свету. Вучић индиректно на РТС изјавио да га животна средина и здравље људи у Србији не занимају.</p> <p>„Кинези и њихове фабрике су добродошле код нас, иако нису у својим земљама, јер тамо ипак морају да поштују неке стандарде. Разговарали смо да уђу и да нас спасу, како год хоће. Зато што имају своје интересе. Зато што морају да погасе део железара, део челичана по Кини, због ваљда чистог ваздуха, у шта се ја недовољно разумем. Да вам искрено кажем, а што би ме то и занимало, то је њихов посао, њихова ствар. И они имају налог своје владе да шире по Европи свој посао, ми смо им најбољи пријатељи.“</p>
44.	<p>Наши градови на листи најзагађенијих на свету. Влада Србије напорно ради на прикривању информација о загађењу, а медији наводе и пример када је премијерка Србије Ана Брнабић јавно осудила податке Глобалне алијансе за здравље и загађење и Ер Вижуала који су показали да је Београд један од најзагађенијих места на свету. Агенција за заштиту животне средине забележила је 2018. године да у местима као што је Смедерево, загађење изнад стандарда ЕУ било 160 дана.</p> <p>Београд се често, већ дужи низ година, налази у негативној листи међу 10 најзагађенијих градова у свету, према информацијама „IQAir“-а. Осим прикривања и миноризовања стварног нивоа загађења, степена опасности и последица по здравље милионског града, нема дилеме да је власт без жеље за поправљањем стања набоље, саучесник у овом тровању становника и гостију града.</p> <p>Употреба токсичног сребрног јодида за разбијање олујних градоносних облака је још један вид загађења ваздуха и тла. Доказано је да сребрни јодид појачава град и штету на усевиима, а касније пада као токсичан отпад по земљишту, храни и објектима, у облику сличном песку. О томе се огласио јуна 2024. године директор ДРЗ dr. sc. Ivan Güttler прилажући доказе уз захтев да Хрватска престане користити сребрни јодид због загађења. Успут је индиректно признао да у ЕУ засејавају облаке сребрним јодидом да би створили кишу, што потврђује да се у ЕУ врше експерименти са утицајем на временске услове, без већег размишљања о последицама.</p>
45.	<p>Кинески рудници и тровање Србије које је већ у току (Хомољске планине, Бор, реке, земљиште...). Многи не маре и мисле да је то далеко од њих, не схватајући са каквим се мукама наши грађани суочавају у додиру са компанијама које немају еколошку свест нпр. Рудник “Чукару Пеки” био почетком 2021. године у фокусу</p>

	<p>јавности када су се кинески радници жалили на нехумане услове рада у руднику. Мештани се питају да ли је профит важнији од екологије.</p> <p>До реакције локалне власти долази тек онда када медији почну да извештавају о конкретној фабрици. Питање екологије је питање развоја Србије.</p> <p>Како треба да изгледа наша привреда, шта је одрживо у а шта није, да ли и под којим условима треба закључивати уговоре о инвестицијама, иначе ћемо да платимо превисоку цену загађења воде, ваздуха и земљишта и одселимо се са ових простора.</p>
46.	<p>Продаја рудника злата странцима (Зићин), па откуп злата од њих "са попустом".</p> <p>Зашто продајемо, знамо ми рударити сами, то смо радили више од 100 година. Рудник је 75 година припадао нашој држави, и из њега је вађено злато за наше резерве и наше потребе. Сад сво злато које се ископа припада Кинезима.</p> <p>НБС је дуго куповала од Кинеза „наше злато“ по тржишној цени. Вучић нам рече: „Нашег злата, дакле, купићемо, по најповољнијим ценама. Тражио сам од Кинеза да нам дају и по нижој цени, 3% од најниже могуће.“ Ми га од њих купујемо увек по већој цени, у односу како би било да је рудник наш или то „наше злато“ иде за извоз кад НБС нема новца за откуп.</p> <p>Само у руднику Чукари Пеки ће се за 13 година ископати све резерве злата од 73 тоне што је дупло више од резерви злата које смо скупљали од другог светског рата до данас. Отприлике ће то кинеско злато, око 6000 златних полуга, да кошта 4.6 милијарди евра.</p> <p>Град Бор је уништен еколошки. Огроман пораст малигнитета.</p>
47.	РТБ Бор, афера Златни муљ Крађа злата.
48.	Хапшење новинара који су говорили о лошем стању у здравству („изазивање панике“).
49.	<p>Лаж о корони, лажи да дистанца и маска штити, ПЦР тестови ненаучна превара, спорне мере, раздвајање ближих, тортура у болницама и свуда, цензура правих лекара.</p> <p>Откривена и доказана манипулација стварним бројем оболелих и умрлих од ковида (Кон), изазивање панике у јавности с лажним подацима.</p> <p>Спровођене политичке одлуке, и одлуке фармацеутског лобија, уместо да су се пронашли способни људи из струке који ће да изнесу права решења. У том моменту, Шведска се понашала као према сезонском вирусу. Предали смо свој здравствени суверенитет и слушали слепо СЗО (WHO).</p>
50.	<p>Најсмешнији вирус у историји, па онда није, касније подстицање страха уместо рационалне реакције. Збуњивање и слуђивање грађана контрадикторним информацијама. Коментаришући предлог да се пензионерима омогући бар пар сати дневно за шетњу, Александар Вучић изјавио је: „Драги пензионери, не излазите напоље! Ако послушате такве предлоге неће нам бити довољно ни Бежанијско, ни Ново гробље, ни Централно гробље, ни Лешће... Биће мала да приме све нас.“.</p>
51.	<p>Митинг у Крушику 6. марта и предаја изборне листе иако је први случај вируса откривен 1. марта. Вирус „не ради“ кад то треба властима, а затвара све остале по „радном времену вируса“.</p>
52.	<p>Лажирање броја преминулих од коронавируса Подаци из базе података у које су новинари имали увид указали су на неслагања са званично саопштеним подацима о бројевима заражених и преминулих од вируса за период од 19. марта до 1. јуна</p>

	<p>2020. Државни званичници и чланови кризног штаба негирали су те наводе, а истакнути члан кризног штаба је крајем септембра 2020. изјавио да у датом периоду „информатички систем није био довољно прецизан“ због чега су заиста приказивани другачији подаци.</p> <p>Србија се налази на петом месту листе земаља са највећим „вишком смртности“, који указује на потенцијалну разлику између пријављеног и стварног броја смртних случајева од последица ковида-19, што се може видети из званично објављених податка за период од 1. априла 2020. године до 30. јуна 2021. године. Број званично евидентираних случајева коронавируса у Србији у посматраном периоду је 7.030, док је у истом периоду преминуло 30.210 људи више од просека у последњих пет година.</p> <p>Сасвим је други проблем детаљност вођења статистике и начин проглашавања - ко је стварно преминуо од вируса, а ко од других разлога који су приписани ковиду. Читаво време је приказиван лажан број преминулих, углавном већи.</p>
53.	<p>Победа над коронавирусом пред изборе 2020. године. Током првих 5 месеци пандемије (период од марта 2020. до јула 2020. године) званичан став и акције у вези коронавируса били су веома променљиви. Од најсмешнијег вируса у историји човечанства за који је ракија добра превенција, преко једне од строжих забрана кретања у Европи са потпуном забраном кретања за пензионере, СМС упозорења о италијанском и шпанском сценарију, фудбалске утакмице са око 16.000 навијача и организованих страначких окупљања, парламентарних избора и колапса здравственог система са више од 8.000 случајева дневно.</p> <p>Свега неколико дана по укидању ванредног стања, испред зграде Скупштине у Београду СНС је окупила неколико хиљада људи да би пружили подршку својим посланицима Александру Мартиновићу и Сандри Божић који су штрајком глађу протестовали против опозиције. Убрзо након тога, у информатору владајуће странке уочи парламентарних избора одржаних 21.06.2020. писало је: „Србија је победила у борби против опасног вируса“. Период уочи избора управо је био период у коме „информатички систем није био довољно прецизан“, и у коме је саопштаван вишеструко умањен број преминулих. Већ 17. јула на снагу су ступиле и нове мере - забрањено је окупљање у затвореном и на отвореном за више од десет људи, уз обавезну дистанцу од један и по метар, заштитне маске постале су обавезне на отвореном итд.</p> <p>Другачије речено, власт је од почетка до краја знала да је опасност од вируса политички и интересно пренадувана, иначе би се плашили и избегавали скупове, и зато је, не једном, поступала мимо сваке здраве логике код окупљања!</p>
54.	<p>Новац из хеликоптера: Од сто еура свакоме до ништа никоме.</p> <p>Власти у Србији су у првом налету короне великодушно подржале економију државним парама. Фискални савет, као независни државни орган, у више наврата је критиковао поделу 100 евра, напомињући да се држава „нерационално задужила“ за ту меру, те да више нема много расположивих ресурса за нову снажну интервенцију. Нисмо морали да потрошимо 600 милиона евра на меру од 100 евра свакоме. Такође, у другој тури нисмо морали да дамо помоћ свима. Већ се у мају и јуну знало кога је криза највише погодила, а давало се и онима којима треба, и онима којима то не треба. Зашто су дате паре великим компанијама који су имали раст промета током целог периода?</p>

	У често цитираној емисији са краја марта 2020, председник Вучић је објашњавао да смо „успели да нађемо још пара“, најавивши такозвани новац из хеликоптера (helicopter money), како се назива подела новца свима, без обзира на њихове приходе и социјално стање, али онда се због почетне превелике потрошње све „заборавило“.
55.	Ђукини хулигани упадају у зграде и пале бакље у време полицијског часа. То је била контрамера због изражавања незадовољства грађана лупањем у шерпе. За време мера забране кретања, неколико вечери полицијски час су некажњено кршили хулигани који су са кровова београдских зграда палили бакље и скандирали против опозиције.
56.	Афера "Складиште у Крњачи" Током пандемије коронавируса 2020. године, откривено је да је велика количина медицинске опреме и заштитних средстава чувана у неадекватним условима у складишту у Крњачи, под управом државних институција које води СНС. Опрема вредна милионе евра (донације и набавке) наводно је пропадала због лошег складиштења – маске, рукавице и респиратори су били изложени влази и прашини. Истраживање новинара показало је да је посао додељен фирми без искуства у логистици, али са јасним везама са локалним СНС функционерима. Уместо одговорности, власт је оптужила медије за ширење дезинформација. У фокусу јавности биле су мере за сузбијање пандемије, па је ова афера брзо заборављена. Маске су у пандемији коштале 120 динара, а сад су 5 динара. Неки су знали и пре почетка пандемије, па су увезли велике количине маске, а неки су врло могуће, препродавали донације и јавне набавке.
57.	Сумњиве вакцине и њихова набавка. Србија са Пакистаном била званично тестни полигон за кинеске вакцине и III фаза клиничких испитивања за све остале Фајзер, Модерна, Астра Зенека, Спутник В. Озбиљније државе (Швајцарска, Аустрија, Немачка, Нови Зеланд итд.) које прате стање здравља становништва, виде раст побачаја и вишка смртности. Подаци о мртвим и оштећеним од ковид вакцина постоје у разним базама (ВАЕРС, ЕМА) иако намерно смањивани, а постоји све више истраживања које показују коју штету данас наносе. Власт у УСА је покренула испитивање Фаучија који је водио „борбу против пандемије“. У неким државама, министри здравства из доба ковида су под истрагама (нпр. Италија). ЕУ доживео највећу корупцијску аферу око набавке вакцина. Европска јавна тужитељка Лаура Кодрута Ковеши изјавила је 2022. да је покренута истрага у вези набавке вакцина против вируса корона и улоге председнице Европске комисије Урсуле фон дер Лајен. Углавном се за особе које свесно учествују у тестовима лекова, плаћа накнада, и неко води рачуна о њима ако их лек здравствено оштети, или породица добија одштету у случају смрти. Осигурање преферира да не исплаћује одштету за последице ковид вакцине јер су читав низ поремећаја, болести и смрт наведени као нуспојава и сматра се да сте обавештени о ризику вакцинације. Врло мали део људи има последице од излагања (само) вирусу ковида. За покривање нуспојава опасних антибиотика и лекова, и последица вакцинације са вакцинама против ковида, измишљен је синдром „дуги ковид“. Синдром мора да има јасно дефинисане симптоме, неколико њих, али овај „дуги, продужени ковид“ има невероватну количину симптома. Послужио је као оправдање и изговор лекарима на незгодна питања „то вам је све последица

	<p>ковида“ или „били сте изложени ковиду, а нисте знали“. Потпуно су занемарили да је нпр. отказ бубрега нуспојава неких антибиотика, а да само Фајзер мРНК вакцина против ковида има регистрованих рекордних 1200 нуспојава у првој фази испитивања, док су нам причали да је безбедна и најбоља.</p> <p>Грађани Србије били су бесплатни несвесни покусни кунићи за опасне и неиспитане вакцине, нарочито мРНА. Имали смо вакцине „на избор“ које смо поклањали БиХ, Црној Гори (боље за те људе да нисмо).</p> <p>Вучић: Имамо четири вакцине, најбољи смо у Европи.</p>
58.	<p>Тестови за ковид</p> <p>Влада Србије је у уторак, 15. децембра одлучила да од 1. јануара 2021. године ПЦР тестирање на лични захтев поскупи са 6.000 на 9.000 динара. Цена тестирања на лични захтев за стране држављане од уторка, 15. децембра 2020. износи 18.000 динара, саопштила је тада Влада.</p> <p>Претходно је председница Владе Србије Ана Брнабић за ТВ Пинк рекла да је борба против корона вируса „изузетно скупа“.</p> <p>Према њеним речима, лек ремдесивир по пацијенту кошта 2.400 евра, а „држава сваког дана троши између 700.000 и 750.000 евра на тестове“. Иначе ради се о врло опасном „леку“ који је нанео велике штете пацијентима, информишите се о ремдесивиру који има своју посебну аферу .</p> <p>Члан Кризног штаба Предраг Конне рекао је да је „скупљи ПЦР тест економска ствар“, као и да „има и функцију одвраћања од путовања“.</p> <p>Вирусолошкиња и чланица Кризног штаба Тања Јовановић изјавила је за РТС да цена ПЦР теста и услуге зависи од цене теста, другог потрошног материјала и стручног тима.</p> <p>Када се све то сабере, цена од 6.000 није била довољна и зато је радна група тражила да се цена коригује. „Мора бити комерцијални, који има сопствену цену, имамо понуду више произвођача, најквалитетнији су најскупљи, узима се средња вредност јер различите лабораторије користе различите тестове и на тај начин можемо да покријемо трошкове“, навела је Тања Јовановић.</p> <p>Она је казала да је друга компонента потрошни материјал - пипете, епрувете, тубе и други материјал, а трећа, врло важна компонента је стручни тим - лекари, специјалисти, молекуларни биолог, техничар - одређује се њихово радно време, минутажа</p> <p>Критичари су говорили повећање цене од 50 одсто нема економског оправдања имајући у виду да су у питању тестови који су коштали око 10 евра на почетку пандемије, а да им је сада цена пала на пет евра по тесту, и да по тој цени тестове набављају факултети. Државне установе куповале су ковид тестове по превисоким ценама од компанија блиских властима.</p> <p>Не знамо шта је тужније, што ПЦР тестови не могу да утврде ништа или што је производна цена теста била око пола долара и све остало на цену су биле провизије и цена услуге (која код државних усанова, ако гледамо морално, није смела да се наплаћује ни на лични захтев за домаће становнике по високој цени).</p> <p>„Бесплатни тестови“ никад нису били стварно бесплатни, увек их плаћају сви грађани солидарно, преко буџета.</p> <p>ПЦР тест је коришћен за (индиректно оправдање) уништења привреде и појачања кризе, незаконито затварање, карантин, спречавање путовања и застрашивање грађана. Нобеловац и творац (проналазач) ПЦР теста, Kary Banks Mullis је,</p>

	<p>објашњавајући зашто његов ПЦР тест није дијагностички тест, рекао је: „Са ПЦР тестом, ако га урадите на „добар начин“, можете пронаћи скоро било шта, у било коме! Такође, тест вам не каже да ли сте болесни.“. Дијагнозу не може да успостави никаква обична или „усавршена“ врста ПЦР теста, од броја циклуса умножавања зависи и „резултат“, а лекари су уместо према симптомима и другим лабораторијским резултатима, веровали лажном тесту и давали погрешне дијагнозе.</p>
59.	<p>Геноцид вакцинама. Кампања ковид вакцинације вођена интересним лобијима, нетранспарентан рад НИТАГ, сукоб интереса, вакцинисане труднице (што је деценијама било забрањено), прогоњени лекари који су лечили пацијенте према свом дискреционом праву супротно лошим протоколима СЗО (WHO). Спречени лекови који су били ефикасни против вируса ковид, и додатно сатанизовани у медијима, забрањивани у апотекама, истовремено са притиском на грађане да се вакцинишу.</p> <p>Да, ова власт је саучесник у огромном злочину. Њени кадрови доносили су политичке одлуке око пандемије, погрешне одлуке које су нас скупо коштале у животима и коштаће нас још јер је процена америчке ФДА да ће негативно дејство ковид вакцина трајати до 15 година, што су знали од почетка.</p> <p>Да, ова власт је пустила корумпираним медицинским „стручњацима“ који су били у сукобу интереса и подмићени, да одлучују о нашој држави и животима грађана. Поменимо неке особе које су нас уништавале, нпр. све особе из „Кризног штаба“, Највидљивији пример ко је у руке добио моћ да одлучује о нама у доба ковида је Предраг Кон, који се извукао из афере са свињским gripом (првог неуспешног покушаја специјалног рата), да би онда добио да води наше уништење преко „борбе против ковид пандемије“ у којој је уцена и принуда око вакцинације, ширење страха, (намерно) погрешне методе лечења, недостатак храбрости лекара који лече само по протоколима, наредбама Светске здравствене организације, убила и оштетила много више људи од вируса.</p> <p>Мирсад Ђерлек „Само једна ствар спасава од короне, не постоји алтернатива.“, „увео бих обавезну вакцинацију за све грађане“.</p> <p>Колико је људи страдало због застрашивања и лажи ових људи? Били су спремни и на то да нас насилно избоду експерименталним вакцинама, да нас „спасу“.</p> <p>Срећом, нису се усудили, али су зато загорчали живот онима који су пружали отпор.</p> <p>Миланко Шеклер Медији пишу: „Миланко Шеклер, доктор ветеринарских наука, јесте први, са својим стручним тимом у Ветеринарском специјалистичком институту Краљево, ‘ прочитао ’ геном коронавируса у Србији 2020. године. То је уписано у светску базу података. Каже да коронавирус није респираторни, већ системски вирус, да маска није потпуна заштита, али спречава да појединац који је носи удахне 95 одсто капљица вируса, и да тежина клиничке слике највише зависи од количине вируса који је особа унела у организам.“ Како је Шеклер свестран човек. Изаоловао је вирус, а нашао је времена у свом преоптерећеном распореду између гостовања у медијима, да испита и деловање маски. Успут да кажемо да је око 500 „научних радова“ из целог света који су током пандемије подржавали да маске штите од вируса, и да вакцине раде, тихо повучено (постоји интернет страница која их је пописала) након пандемије, тј. безвредни су. Радови којима су нам махали и цитирали „стручњаци“ из кризног штаба су били лажна наука и</p>

	<p>диктирани финансијским интересима. Вирус ковида није респираторни, него васкуларни.</p> <p>Невероватно, само држава Кина има тврдњу да је изоловала вирус, и Шеклер, али заборавио је да се усклади са Ђерлеком.</p> <p>Министарство здравља Републике Србије, 1.9.2021 на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, удружење „Родитељи несталих беба Србије“ тражило је следеће:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Доказе о релевантности ПЦР тестова 2. Доказе о постојању тј. доказ да је изолован вирус SARS-CoV-2 3. Доказе да маска и остала заштитна опрема штити од вируса SARS-CoV-2 4. Доказе да маска и остала заштитна опрема нема нежељених дејстава по здравље и живот људи <p>Одговор Министарство здравља Републике Србије је био да: „не поседује тражене информације.“ У потпису, др Мирсад Ђерлек. Иначе, нисмо једини, постоји страница на интернету где 225 државних институција из читавог света, на захтев грађана, одговарају да нису изоловали вирус. Чак ни САД није имао изолован вирус кад је правио вакцине, него „податке“ од Кинеза о вирусу. Ковид вакцинација наставиће тај зли посао сејања смрти, галопирајућих канцера, можданих, срчаних и осталих болести, још најмање 15 година, према доступним подацима из САД.</p> <p>Политичари, узимачи провизија, „стручњаци“, промотери вакцина, сејачи страха и незнања, нећемо вам заборавити, нећемо ни опростити животе које сте узели, који су могли настати и који ће тек нестати у наредним годинама.</p>
60.	<p>Програм принудне-обавезне и препоручене вакцинације становништва 6.5.2020. Неколико удружења се у Србији борили од 2017. године за право на избор око вакцинације, свесно шта значи обавезна вакцинација кад имунизационо средство није добро испитано и кад се даје неинформисаним особама без пристанка, нажалост без успеха у промени закона.</p> <p>Србија је плански доведена, у фази припреме за „пандемију“ за коју данас након победе Трампа имамо потврду из САД да је повезана са америчким капиталом и кинеским лабораторијама, у законски одобрену насилну вакцинацију супротну уставу. Закони и прописи пратили су смернице лобистичке организације СЗО (WHO), за коју би најбоље било да под хитно изађемо из чланства, као што су то сад урадиле САД и Аргентина.</p> <p>Вакцину су прво примили, не случајно, они који „морају“: здравство, војска и полиција, тј. делови државног апарата веома битни за одбрану народа и државе.</p> <p>Да ли је циљ била само зарада фармацеутске мафије или специјални рат против људи, то могу да истражују одговарајуће службе. Нама је битно да се лобисти, учесници и саучесници у овом геноциду из Србије, лоцирају и осуде за велеиздају. Злочин геноцида лошим неиспитаним вакцинама не застарева.</p>
61.	<p>Малтретирање болесника у болницама у току короне, пред камерама, од нехуманих лекара. Одузимање мобилних, забрана комуникације са ближњима, онемогућавање изласка и последњег поздрава вољенима, сумњиве смрти без иједне обдукције, са сахрањивањем у металне ковчеге или спаљивањем, чиме могу да се сакрију све грешке, немар (занемаривање), политичка убиства или она из користољубља, скрнављење тела (нпр. вађење органа које се иначе врши са</p>

	<p>живих пацијената), сумњив несразмерно велик број смрти лекара на почетку пандемије у односу на све остале државе у свету.</p> <p>Убијање пацијената од стране медицинског особља нестручним руковањем респираторима, са респираторима увезеним на црно, са погрешним методама лечења, док им је део становништва пљескао у част данима.</p> <p>За последњи поздрав је требало дозволити улазак родбине, или да изведу умирућу особу, што се није дозвољавало ни за особе које нису биле на ковид одељењима. Није било могуће видети мајку, оца, сестру, брата, дете...Такав приступ болесном и умирућем човеку је злочин без преседана који је трајно угрозио поверење становника у здравствени систем. Овај злочин не застарева.</p>
62.	<p>Пандемијске дневнице. Никада нису исплаћене дневнице лекарима и медицинском особљу за прековремени рад у условима "пандемије" и ванредног стања, иако су средства одобрена. Где је завршио тај новац?</p>
63.	<p>Ускраћивање лечења у току ковида, кукавичлук лекара и условљавање пацијената вакцинацијом ван сваке лекарске етике, подела и подстицање мржње према пацијентима и колегама који су сумњали да су вакцине испитане, нарочито генска терапија (мРНК) која никад није била ни предвиђена за производњу имунизационих средстава.</p> <p>Свако ускраћивање лечења онколошких болесника, других тешко болесних болесника и оних који су требали хитне интервенције и који нису имали ковид, избацивање са листа чекања, које се завршило са смртним исходом, такође спада у геноцид.</p>
64.	<p>Пелене и корона у „Јури“. (Рача, Ниш, Лесковац) и сличним „успешним“ фирмама. Радници годинама терани да носе пелене за одрасле, да не би ишли у тоалет. Тукли су их металним палицама, жене су напастовали сексуално (без силовања). Када неком позли, Хитна помоћ се зове у фабрику и уколико радника не одведу у болницу, он је дужан да се врати послу након што му је указана помоћ. Отпуштено шест радника јер су покушали да оснују синдикат. Донета је пресуда да су радници у праву, добили су одштету, али никада нису враћени на посао. Али, важнији су власти јужнокорејски „партнери“ од патње радника.</p>
65.	<p>Митровићев лек за корону. Врхунац креативности је постигао када се представио као Луј Жекс звани Пастер, алудирајући на чувеног хемичара и микробиолога Луја Пастера, који је поставио основе имунологије унапређењем метода вакцинације и проналаском вакцине против беснила. Митровић се похвалио како је увео систем који смањује могућност уношења вируса у зграду ТВ Пинка, али убрзо након инсталације његовог „изума“ иста зграда постала је баш жариште заразе.</p>
66.	<p>Два милиона евра за СЗО који је саучесник у злочину почињеном вакцинацијом.</p>
67.	<p>Респиратори на црно. Како је "шеф државе" купио респираторе "пола на рачун а пола за кеш и не питајте ме ништа"? Где су ти респиратори сада?</p> <p>Додатно на ову муку, респиратори су смањивали шансу за преживљавање пацијената из техничких разлога и начина руковања (већином необучен и неспособан кадар). Ко је преживео респиратор, углавном је остао са последицама његовог рада.</p>
68.	<p>Злоупотреба опасности од биолошког ковид напада и „решења“ СНС за предизборну кампању. Вучић седа у авион и доставља респираторе и лично их дели болницама. Подучава лекаре медицине пред камерама.</p>

69.	Суспендовање скупштине – државни удар, забрана кретања, забрана верских обреда. Скупштина тим чином постаје нелегитимна-незаконска од тад, и још нема легитимитет.
70.	Паљење куће и покушај убиства председника синдиката у војсци Србије. Године 2020. је запаљен бунгалов у војном насељу на периферији Сурчина, у којем је као купац живео председник синдиката запослених у Министарству одбране и Војсци Србије "Слога", Дејан Павловић. Павловића су тада од сигурне смрт спасили пси, пробудивши га лавезом усред ноћи. Истрага о паљевини није дала резултате, нити је било званичних контаката од стране Министарства унутрашњих послова или Тужилаштва више од две године. Павловић се суочава са последицама због своје синдикалне активности, јер је претходно у име синдиката написао више кривичних пријава против челника Министарства одбране, који су војнике изложили ризику и заразили их вирусом ковид 19. Ситуација и даље оставља бројна питања без одговора о мотивима и идентитету починиоца овог напада. До данас случај није решен.
71.	Болнице „ковид“ изграђене на брзину, део празан, не ради. Батајница -45 милиона евра изграђена без регулисања правно-имовинских односа. Све је био бизнис, од маски, тестова, респиратора, до болница.
72.	Грађански протест 7. јула 2020. године против аутократске политике, повећаног сиромаштва, корона пандемијских мера и кршења устава Србије током и након организовања парламентарних републичких, покрајинских и локалних избора у време пандемије, угушен је применом изразито репресивних мера од стране снага реда.
73.	Закључак о специјалном рату- „пандемији“ и одговора наше владе: - слушање команди странаца, потпуно лоше управљање државом у кризној ситуацији у току планираног биолошког напада са ковид вирусом, дозвола да грађани буду покусни кунџи за лоше, опасне, неиспитане медицинске производе, са уништењем слобода грађана, са цензурисањем и прогоном лекара који су могли ублажити последице. Садисти и мали Хитлери, психопате без емпатије и глупани дошли су до изражаја на свим нивоима, од портира, учитељица, до високообразованих лекара. Дошло је њихових пет минута да задају команде и спроводе бесмислене мере, па су малтретирали људе за „њихово“ добро. Најстрашније су у сусрету са овим „ревностним“ грађанима и службеницима који „само раде свој посао“ (да, ми сад управо цитирамо одбрану стражара из наци-логора на суду) прошла деца и старије особе. У пандемији, више људи је умрло у болницама, али не зато што су тамо били „најтежи случајеви“. Део становништва је убијен (у болницама), део ће имати последице од вакцинације.
74.	„За нашу децу“. Право на слободан избор - укидање обавезне вакцинације. Сваки родитељ жели да заштити своје дете у разумној мери, неки су и потпуно неразумни и не чују аргументе да је немогућа потпуна заштита од неке опасности или не чују опасности које могу бити веће од могуће користи. Постоје особе које сматрају вакцине обавезним и верују им (чак верују само „на реч“ лекара), скептичне особе које сумњају и траже информисање око сваке вакцине и бирају од случаја до случаја, и особе које сматрају да вакцине не раде посао тј. да су потпуна превара.

Историјски су се дешавали мањи и већи проблеми око вакцинација, и у свакој области могућа је појава опасног лошег производа или лоше серије у иначе добром производу.

Удружења која окупљају и родитеље деце преминуле или оштећене од вакцина, знају и свесни су шта значи обавезна вакцинација кад је имунизационо средство опасно. **Неколико удружења и покрет „Живим за Србију“ се у Србији борило од 2017. године за право на избор око вакцинације у закону Србије.** Они, нажалост нису имали успеха у промени закона, који су након пробног балона свињске и птичје грипе, припремани за специјалну операцију звану ковид.

Америчка савезна држава **Луџијана је престала да препоручује вакцине за децу од фебруара 2025.** „Док охрабрујемо сваког пацијента да разговара о ризицима и предностима вакцинације са својим пружаоцем услуга, ЛДХ (The Louisiana Department of Health) више неће промовисати масовну вакцинацију.“ У посебном писму објављеном 13. фебруара на интернет страници државног одељења за здравство, државни хирург Луџијане др Ралф Абрахам је критиковао свеобухватне владине обавезе за вакцине и рекао да су савезни званичници погрешили у томе како су се залагали за вакцине против ковида. Он је рекао да појединци треба да доносе сопствене одлуке. Његово писмо је осудило оно што је назвао „нетачним и недоследним упутствима о маскирању, лошим одлукама о затварању школа, неоправданим мандатима о грађанским слободама и лажним тврдњама у вези са природним имунитетом“.

„Али највећи погрешни кораци били су у вези са вакцинама, а неки трају и данас. У року од неколико месеци од њиховог одобрења, показало се да вакцине против ковида немају користи од трећих страна у смислу смањене трансмисије, али су и даље биле обавезне – и кроз политички и друштвени притисак.“

Тренутно у САД нови Трампов **министар здравства Роберт Ф. Кенеди Млађи тражи строже регулативе у вези с вакцинама од марта 2025,** укључујући: усклађивање вакцина са стандардима тестирања за друге фармацеутске производе, побољшање система пријављивања нуспојава, укидање правне заштите за произвођаче вакцина, ревизију старих вакциналних препорука пре усвајања савремених научних стандарда.

Само ове наведене напомене из САД, показују нам да су до сад све вакцине олако долазиле до корисника, да нису довољно и правилно испитиване.

Програми инклузије покренути од страних трендова, у делу који обрађује веће учешће инвалида и аутистичних особа и пажњу друштва са укључењем ресурса да им буду на услузи од школског доба до запослења, служи за покривање и нормализацију узрока. **Узрок сталног и све већег броја деце са неким неуролошким поремећајем (нпр. аутизам) постоји** и треба се усмерити и на узрок (САД му је на трагу, постоји довољно научних радова), да би коначно престао раст броја оштећене деце.

Код нас родитеље још увек покушавају да уцењују за упис у школе, са доказом за извршену имунизацију детета. Здраво дете може да упише школу и вртић.

Имунизациони статус детета, као посебно осетљив податак о личности, не може бити услов за упис детета у вртиће и школе!

Вакцине нису бесплатне, ми грађани плаћамо их из буџета нашим новцем, а кад су опасне и лоше, плаћамо са животом или болешћу нашег детета.

	<p>Најављене су нам нове пандемије, јер „стручњаци“ као Бил Гејтс, иначе повезан са Светском асоцијацијом за вакцинацију (ГАВИ) и . то некако знају. Обавезна вакцинација у Србији мора бити укинута под хитно.</p>
75.	<p>„За нашу децу“. Опасна вакцина против ХПВ -лош производ. Нуди се нашој деци и на корак је од увођења у листу обавезних. Још једна вакцина за коју нема сумње да је једна од најгорих у историји медицине.</p> <p>На Западу постоје удружења оштећених, у САД колективна тужба против Гардасила и моћне компаније Мерк, има велику листу штетних нуспојава, нема доказа да ради обећану заштиту. Читав низ опасних нуспојава, а осим смрти једна од најгорих је кад вакцинисана особа више не може да оствари потомство (нпр. нуспојава коју има је превремени отказ јајника). Још неке нуспојаве: главобоља, синкопа, губитак свести, епи- напади, парализа, мултипла склероза, Guillain-Barre-ов синдром (смртоносан у одређеном проценту), амнезија, поремећај памћења, итд.</p> <p>Уз општи пад наталитета у држави, не треба нам овакав производ.</p> <p>Информишите се додатно о њој, али не са владиних страница и страница лобиста.</p>
76.	<p>Златибор Лончар – стан од Душана Спасојевића (вође земунског клана).</p> <p>Лончар је завршио Медицински факултет након осам година студирања. У званичној биографији, објављеној на сајту Министарства здравља, наводи се да је 2001. године завршио специјалистички курс из хепатобилијарне хирургије у лондонској болници „Хамерсмит“, где се наводно усавршавао и 2006. године. Специјализацију из опште хирургије завршио је 2003, а специјалистички курс из трансплантационе хирургије јетре у Краљевском колеџу у Лондону 2011. године. Званична евиденција о тим курсевима не постоји. Тачније, у болници „Хамерсмит“ нема документа о курсисти Лончару, а он у Клиничком центру никада није приложио потврду о том наводном дипломирању. Оправдану сумњу у веродостојност званичних података подстиче и чињеница да Лончар не зна енглески језик, па се поставља питање како је завршио све те курсеве.</p> <p>Средином новембра 2012, на конкурс за клиничког асистента између четири кандидата изабран је Лончар, а само он није испуњавао услове за избор. У то време није му била прихваћена докторска теза. Иако статус клиничког асистента представља најнижи ранг у лекарској хијерархији, Александар Вучић му је поверио Министарство здравља, чиме је први пут у новијој историји између 200 доцената, 150 ванредних и 100 редовних професора за министра изабран асистент. И то асистент који није испуњавао услове ни за добијање тог ранга.</p> <p>Заштићени сведок Дејан Миленковић Багзи је сведочио о томе како је Душан Спасојевић преко једног лекара 2002. „смакнуо“ рањеног мафијаша Веселина Божовића. У круговима Земунског клана од тада од миља је назван Доктор Смрт. Надимак му је потврђен током ковид пандемије и геноцида становништва вакцинама.</p> <p>Лекари Мирослав Рисовић и Златибор Лончар су били задужени да у Ургентном центру на различите начине збрињавају рањене и повређене криминалце. Помагали су онима који су припадали земунском клану, а њихове противнике су слали на онај свет. Фалсификовали су лекарске налазе који су употребљавани као оправдање на основу којег су се поједини криминалци извлачили из затвора, чак су и лечили родбину мафијашких босова.</p>

	<p>У „Сабљи“ је Лончар неко време провео у притвору, али никада нико није утврђивао његову одговорност. Иако је Специјални суд на најстроже казне осудио двадесетак окривљених за убиство Зорана Ђинђића на основу исказа сведока сарадника, полиција и тужилаштво нису били заинтересовани да провере њихове наводе којима су Лончара оптужили не само за сарадњу са земунским кланом него и конкретно за убиство Веселина Божовића. Без обзира на све што је откривено, није реаговало ни руководство Ургентног центра, као да лекарима није битно што се међу њима налази колега осумњичен за најтеже злочине. Српско здравство је било препуштено доктору Златибору Лончару још од 2014. године, када је аванзовао из директорске фотеље Ургентног центра у Београду, а резултати које је након два мандата оставио иза себе су више него поразни. У периоду његове „владавине здравством“, највећи број медицинских радника напустио је Србију. Према анализи Фискалног савета из 2021, у нашој земљи постојао је дефицит од чак 5.000 здравствених радника. Наши највећи медицински стручњаци, који нису отишли у иностранство, напустили су државне клинике и прешли у приватне, где за своје услуге добијају и до три пута веће плате. У време док је Лончар био „главни и одговорни уредник“ нашег здравства, листе чекања биле су рекордне, па се на „ново колено“ чекало и по 10 година, а подигнута је и неупотребљива фабрика кинеске Синофарм вакцине, по првој процени вредна 30 милиона евра, која данас стоји као споменик свим пропалим пројектима актуелне власти. Укупна улагања државе у изградњу и опрему фабрике вакцина достигла су најмање 47 милиона евра. Производња вакцина никада није почела. Плате четворо запослених износе око 12 милиона динара.</p> <p>Повезан са сумњивим тендерима. Установе су, у време ковида, прибегавале мање транспарентном преговарачком поступку јавних набавки, без објављивања јавног позива, а повећана је и учесталост поступака са једним понуђачем. Министарство је такође лажирало бројеве заражених и умрлих, а епидемиолошке мере доношене су без јасног реда и протокола. На самом почетку пандемије, држава је под будним оком Златибора Лончара, започела набавку респиратора. Ни дан данас, јавност нема одговоре колико су респиратори коштали, нити од кога су купљени, а држава је наводно набавила 1.000 ових апарата. Од Светске банке министарство је позајмило новац, 100 милиона долара за пројекат, који су назвали „Хипер одговор Србије на ковид“, у којем ни након завршетка пандемије апарати нису нашли место у установама. Министарство здравља се „мучило“ са тендерима и нису успели да набаве 140 рендген-апарата, скенера и монитора за здравствене установе широм Србије. Учесник (иницијатор) афере Хеликоптер где је погинула беба и 6 људи. Поново га враћају 2025. на исто место, вероватно због свих наведених одличних резултата у здравству. Осим политичара, који су га радо опет пригрлили, непознаница је - са каквим он окружењем колегица и колега ради пошто је немогуће да не знају бар део његове биографије и надимак?</p>
77.	<p>Дарија Кисић Тепавчевић. Уклањање венца студената Правног факултета са споменика убијеној деци током НАТО бомбардовања “Били смо само деца” да би се њено цвеће лепше видело.</p> <p>За само годину дана прешла је пут од лекарке којој се верује у највећој здравственој кризи и коју сви бране као жртву родних предрасуда, до министарке која производи највећи број афера и пије вино од 16.500 евра.</p>

	<p>“Дерби није био скуп високог ризика”. Кад је требало одобрити фудбал и изборе, “вирус је ослабио”, а кад је био протест опозиције, опет ојачао “масовна окупљања за време пандемије фактор ризика и морају се избегавати”.</p> <p>У време забране прослава, Кисић Тепавчевић је славила у познатом ресторану у Београду заједно са министром полиције Александром Вулином при чему су направили рачун од више хиљада евра. Револтирани грађанин који је за ово сазнао и имао контакт са Даријом Кисић послао јој је поруке: “Је л' лепо вино за 16.000 евра”, “Лажете народ”, “Обавестићу медије” након чега га је БИА ухапсила. Налази невладиних организација да су деца са сметњама у развоју без родитељског старања занемаривана у домовима за социјалну заштиту, малтретирана, тучена, сексуално злостављана, за сваког одговорног министра били би сигнал за паљење аларма, односно предузимање конкретних корака. Међутим, њена реакција изгледала је овако: „Изношење паушалних тврдњи о овако озбиљном кршењу закона и стандарда, без тога да су невладине организације доставиле надлежним органима јасне доказе, крајње је неодговорно и неозбиљно, са јасним циљем урушавања система социјалне заштите и узнемирења јавности”.</p> <p>Министарка се „показала“ и када је реч о случају када су радници Центра за социјални рад под присилом покушали да одузму децу од њихове непокретне баке. Кисић Тепавчевић је, уместо неприличног и насилног понашања, радницама овом приликом највише замерила што су дозволиле да целој сцени присуствује треће лице и све то забележи камером.</p>
78.	<p>Милионски послови породице Кисић са јавним предузећима. Компаније блиске Бојану Кисићу, супругу министарке правде Неле Кубуровић и брату докторке Дарије Кисић Тепавчевић, добиле су најмање 27 уговора са јавним предузећима и министарствима. Само у априлу 2020, НИТЕС је склопио три уговора са Министарством здравља, укупне вредности 3,2 милиона евра.</p>
79.	<p>Торлак скривање уговора о продаји. Задњи ударац стратешком предузећу задала је Вера Стоиљковић, директорка Торлака која је уништила институт од 2013-2023, а радницама умела да добаци: „Поздравља вас директор БИА!”. У тих 10 година, напустило га је више од 70 стручњака, који су установу „носили на леђима“. Тужбе за мобинг, злостављање на радном месту, злоупотреба положаја, прикривање стравичних проблема у производњи вакцина, као и отпуштања стручњака без образложења, само су део биографије.</p> <p>Милионске донације Светске здравствене организације, али и бројних других финансијера, отишле су у непознатом правцу, само је део уложен у нови погон, који годинама касније није уопште коришћен.</p> <p>Некада је стручна јавност, лекари, посебно педијатри, веровала у Торлак. Имали смо могућност да сами произведемо, тестирамо, продамо - сада више немамо. У току пандемије, Торлак је „произвео“ неколико милиона доза Спутњик В, тачније из Русије је дошла активна материја коју су препаковали у мање дозе. Торлак има машине за пуњење и паковање вакцина у индивидуалне бочице. Треба знати да то није производња већ паковање вакцине, што се зове и конфекционирање.</p> <p>Можемо само да купујемо и препакујемо туђе сумњиве производе, можда чак не можемо ни да квалитетно препакујемо.</p>

	<p>Од 2023. одлучено је да ћемо да ипак конфекционирамо („производимо“) мРНК вакцине. Особље из Торлака је те године отишло на обуке у Кејптаун, САД, у Јужну Кореју у институт који је чвориште за обуку свих људи који се баве производњом вакцина. Од 15 учесника у пројекту развоја мРНК технологије, "Торлак" је једини државни институт у Европи, док су остали приватне компаније (не, ово није похвално, како изгледа кад прочитате само ову реченицу). Комесар словачке владе за истрагу пандемије Петер Котлар сматра да су мРНК вакцине опасне и позива на забрану. Институт "Торлак" је данас део пројекта производње опасних вакцина на основу мРНК технологије, док се светом шире апели да се престане са производњом мРНК вакцина зато што су превара и опасне по здравље и потомство. Потписан је уговор у новембру 2024 са финансијском интересном групом, Светском здравственом организацијом, вредан милион и по евра. За нову директорку Института за вирусологију, вакцину и серуме „Торлак“ изабрана је 2024. проф. др Дарија Кисић.</p>
80.	<p>Државне (галенске) апотеке Уништавање државних апотекарских установа по градовима, Београд, Краљево итд. Један од изговора, зашто нема пара за робу, је да су изашле у минусу из ковид пандемије.</p> <p>Са гашењем ових апотека, нестају апотеке које су могле да праве галенске препарате за лечење. Израда галенских лекова се одвија у адекватно опремљеним просторијама са контролисаним режимом кретања особља и материјала. Улаз у просторије за израду галенских лекова је строго контролисан. Галенски лекови се израђују у „чистим собама“, што захтева врхунски кадар и опрему.</p> <p>Успут да кажемо да неки јефтини антибиотски генерички лекови и сирупи нестају из апотека, под изговором да нема зараде од њих, иако су нпр. веома потребни сирупи за децу. Да ли то има везе са слабљењем могућности прављења лекова у галенским апотекама или је случајно? Да ли је ово припрема за нови напад биолошким оружјем у којем ћемо бити ускраћени за капацитете прављења галенских лекова?</p>
81.	<p>Листе чекања у државним здравственим установама су језиве. Афера око скидања онколошких пацијената са листе чекања, у Каменици. Листе чекања спадају у домен Министарства здравља. Пример: пацијент са фибрилацијом срца коме мора да се ради аблација би морао да чека преко 6 месеци, до тад може да умре сто пута. Није у питању увек недостатак опреме за дијагностику, или недостатак лекара, или преоптерећење са превише пацијената, него коруптивност система од наручивања до интервенције, усмеравање на приватне праксе и клинике.</p> <p>Позитиван пример је Клиника за кардиохирургију УКЦ Ниш која је те листе чекања елиминисала, тј. свела на разуман и очекиван ниво. Доктори из Ниша радили су 12 викенда без плате да би укинули листе чекања. Само не заборавимо да је др Драган Милић из поменуте клинике лобиста НАТО, и Хилов познаник, тако да га прескочимо у кандидатурама, али признаћемо му укидање листе као добро дело.</p>
82.	<p>Хитна помоћ (Београд) која не помаже (увек и свима) бездушни систем који ускраћује шансу за живот. Сведок каже: Возе се аутомобили хитне помоћи у неки пункт. Тамо се играју карте, јамб, а кад се добије позив кажу, „ево на терену је екипа“, други се не јављају уопште на позив итд. Одговарају на позиве који имају „везе“ и кад морају, или су расположени.</p>

	<p>У случају смрти, одговорне особе штимају извештаје по којима су предузели све мере. Правни вакуум и бирократски пропусти остављају породице саме, и сви случајеви смрти изазване нечињењем служби хитне помоћи пролазе и даље без санкција и одговорности.</p> <p>Данас је тако, а од раније постоји афера "Трговина смрћу". Др Борко Јосифовски је 2005. открио спрегу Хитне помоћи и погребника, живот му је био угрожен због тога. Подносио је низ тужби у покушају да се заштити од одмазде и нечињења система, нпр. 2016 године. Коначно су 2018. пресудили у његову корист, а онда поништили пресуду. Државни органи заташкавали су и ову аферу у Хитној помоћи, и никад нису процесуирани починиоци. Лекари које је разоткрио су, уместо отказа, кажњени једнократним умањењем плате.</p> <p>Вучић је рекао да „разуме све што се догодило Јосифовском, али да је разлика између њих та што он не би тужио државу“.</p> <p>Испред Скупштине Београда 6.3.2025. у току протеста грађана, након ескалације ситуације, комплетно приватно обезбеђење извлачи возило хитне помоћи, по задатку (не, немају тешке и опасне повреде које су једине могле бити валидан разлог за интервенцију хитне помоћи). Откад хитна помоћ изиграва такси службу за силеџије?</p>
83.	<p>Донирање органа по закону. Један од најподлијих и најнехуманијих закона у медицини, у делу узимања органа од особа одржаваних у животу помоћу апарата. Научна чињеница је да особа мора бити жива током вађења органа. Људи се могу пробудити из коматозних стања и немамо морално право да убијемо особу у коме да би извадили орган.</p> <p>Мождана смрт, термин којим се нехумана медицина служи, није смрт, и особа се може пробудити из овог стања без оштећења функције мозга. Показало се да је 30% дијагноза „мождане смрти“ била грешка (истраживање dr. Hermann Deutschmann) као и да коруптивност медицинске струке убрзава одлуке о донору или лицима која су одобрила давање делова тела донорским картицама. Ко одређује кад је неко мртав? Човек умире након вађења виталног органа и нема дилеме је оваква трансплатација и тврдња да је хуманост у питању, превара.</p> <p>Први закон по којем су сви грађани Србије потенцијални донори органа у случају смрти, уколико се за живота у писаној форми или усмено не изјасне да су против тога, прихваћен је 2018. а оборен три године касније на Уставном суду.</p> <p>Министарка здравља Даница Грујичић поново је почела да промовише спорне делове закона 2023. године.</p> <p>Краткорочни циљ, је да земља буде примљена у Еуротрансплант, који окупља осам држава, што омогућава да се брже долази до неопходних органа. Дугорочни циљ повезан је са базама података грађана и здравственим подацима грађана који се дигитализују, и у будућности можемо очекивати продају имућним наручиоцима са пар кликова, као што се наша деца одузета од родитеља олакшано продају странцима. Ми смо роба, цели и у деловима (органима).</p>
84.	<p>Трансфузија крви. С обзиром да се код особа вакцинисаних са ковид вакцинама јавља појачано згрушавање крви, након чега се појављују тромбови, као и да постоји висок пораст малигнитета међу вакцинисаним особама, потребно је да се таква донирана крв (ковид вакцинисаних) посебно означи у евиденцијама и не даје невакцинисаним особама, нарочито бебама. Треба имати у виду да се иначе крв која се складишти испитује на свега неколико болести, и да сама трансфузија</p>

	увер представља задњи корак у спасавању живота, пошто носи ризик преноса недетектоване болести и даје се само у великој неопходности.
85.	<p>Уништење сточног фонда Србије. Имали смо 1,6 милиона грла говеда 1990. а данас их има око 700.000. Србија која је међу 10 највећих произвођача кукуруза за свету увози месо, уместо да га сама производи. Захваљујући лошој агроекономској политици уништен је сточни фонд.</p> <p>Србија сваке године увози млечне производе за преко 140 милиона евра. У 2023. години за увоз свињског меса и прерађевина, затим млека и прерађевина, како је речено у на седници Одбора за Пољопривреду Скупштине Србије потрошено је око 600 милиона евра.</p> <p>Наше млекаре мешају увозно млеко у праху с водом и продају га као право млеко. У Србији нема ни 200.000 музних крава – домаћа производња је на коленима!</p> <p>Сточни фонд се не може обновити брзо.</p>
86.	<p>Последње четири деценије био забрањен је извоз свињског меса у ЕУ због вакцинације (говори само по себи).</p> <p>ЕУ не дозвољава да њихови житељи једу месо од вакцинисаних свиња. Ситуација се мења у катастрофу, под притиском лобија из доба ковида, па се тако животиње, чак и рибе из узгоја, све више вакцинишу. Иако углавном не хранимо свиње ГМО храном, и такво је месо у старту здравије, ми вакцинишемо свиње.</p> <p>Цене нам нису конкурентне на тржишту ЕУ, и за потребе домаће потрошње, било би добро да веома пазимо шта дајемо свињама од медикамената како би јели здравије домаће свињско месо.</p> <p>Куповна моћ становништва је у сталном опадању и не омогућава да грађани купују квалитетније категорије меса. Свињски фонд је у паду у Србији. Такође не помаже што је у неколико задњих година физички уништено преко 78.000 свиња, због наводне афричке куге. Много здравих свиња је еутаназирано, 90% није искоришћено, иако је то месо безбедно за исхрану.</p> <p>Можемо се запитати да ли је појава неких сточних болести део специјалног рата против производње меса и Србије. Део стоке која је проглашена болесном је тестиран са ПЦР тестовима који су ненаучна превара (резултат се може наштимиати, и никад није ПЦР тест био предвиђен да се користи као дијагностички тест). ПЦР тестови коштају превише, али и не раде, јер су били предвиђени за умножавање материјала у лабораторијским експериментима.</p> <p>Власт радије купује ПЦР тестове и увози месо. Размислите каква је ситуација са увезеним месом, у случају када се увози најјефтиније месо.</p>
87.	<p>У времену од 2016. до 2020. године из министарства пољопривреде сточарима је уплаћено за рурални развој 460 милиона евра! Државна ревизорска институција је то контролисала и утврдила да нема резултата, али ни трага парама. Новац није стигао до наших пољопривредника.</p> <p>Србија је од великог извозника постала увозник хране.</p>
88.	<p>Истраживање Економског факултета у Суботици показује да је у времену од 2008. до 2018. године из субвенција које су намењене пољопривреди, а које су износиле девет милијарди евра, исцеђено, односно отето, чак четири милијарде евра. Тај новац се узима од оних који обрађују њиве, који производе храну за опстанак и останак земље.</p>

	Стране директне инвестиције немају великог интересовања за аграр, институције често поступају незнабоштински, што нас доводи до стагнације и води до уништења пољопривреде и пољопривредника.
89.	Због у протеста на којима су фармери захтевали од државе обећаних 145 евра по хектару, цену дизел горива без акциза, мораторијум на пољопривредне кредите и контролисани увоз аграрних производа, без државних субвенција остало 235 побуњених газдинстава у Србији, тачније кажњени су за побуну. Пољопривредници су били принуђени да изађу на улице зато што држава проблеме у пољопривреди не решава системски, и настављају даље своју борбу.
90.	Према најновијим подацима РЗС у Србији ће већ 2050. године са мапе нестати чак 3.000 села. За једну деценију биће их мање за 1.200 јер су сад то руине. Сељаци не добијају субвенције на време, док се увозни лоби богати. Форсирање увоза некавалитетне хране је део деловања против (здравља) народа. "Морате да имате преко 2,2 да би задржали одрживост. Села су нам пушта, друге општине у Србији се празне. Немамо нигде добру ситуацију, па ни у Новом Пазару. Београд извлаче миграције", навео је Вучић. Када проверите податке, схватићете да нема правих потеза да се Србија демографски опорави. Уколико се пад наталитета настави још мало, нарочито уз исељавање у друге државе, долази се до тачке иза које нема демографског опоравка - Срби ће да изумру!!!
91.	Институт за воћарство Чачак уништен, од стране др Милана Лукића једног од водећих људи у СНС. Још давне 2001. донета је Одлука да Центар за воћарство и виноградарство (тадашњи назив Института) у Чачку буде споменик културе. Осим катастарских парцела на којима се простире, комплекс чине и пословни и стамбени објекти, зграда, стакленици и расадници. Одлуком је заштићена и околина комплекса која обухвата 25 катастарских парцела, које за потребе градње затвореног базена град Чачак одузима од Института. Процедура измене и допуне Плана генералне регулације „Центар“ у Чачку покренута је за време мандата бившег директора Института за воћарство, др Милана Лукића. Остаје непознаница због чега он, као челник ове установе, али и као члан Градског већа није обавестио надлежне службе Града Чачка о постојању Владине одлуке и на тај начин спречио процедуру одузимања земљишта које је под заштитом државе. Посебно је индикативно да је Лукић као члан истог тела, остао нем и на седници Градског већа одржаној 12. децембра 2018. године када је усвојен Предлог измене и допуне плана детаљне регулације „Центар“ у Чачку. Лукић је постављан на функције упркос противљењима Научних већа у Чачку и Београду, јер су оба тела једногласно гласала за његове противкандидате. „Расада се увече довози у институт са већ постављеним институтским етикетама, јер Институт набавља са стране, од других воћара, јабуке, трешње, вишње и шљиве. То што дође под окриљем ноћи, преко дана се уредно продаје као институтски производ. Институт је сад једна велика ораница са мало осветљене (ЛЕД расветом) ливаде и бетоном испред покојног биоскопа. Потенцијали Института су уништени.“ Поред директног мањка на рачуну од више од 5,5 милиона динара које је Лукић оставио свом наследнику, проблем у функционисању Института представљају и

	<p>ненаменски потрошена средства по разним пројектима Министарства за науку и технолошки развој и Министарства пољопривреде Републике Србије.</p> <p>Последица тога је кредитно задуживање Института код пословних банака у циљу нормализовања пословања и извршавања многобројних приспелих обавеза, а које су морале бити реализоване и исплаћене за време др Лукића.</p> <p>Уместо да буде процесуиран, премештен је 2020. након „неочекиване оставке“ на позицију директора Института за лековито биље „Јосиф Панчић“ у Београду.</p> <p>Пошто научни одбор није хтео да га изгласа, Вучић је променио цео одбор и постављен је Милан Лукић.</p>
92.	<p>Агробанка једна од највећих превара без судског исхода.</p> <p>Пропаст Агробанке била је шок за читав финансијски систем. Банка је све до самог краја исказивала профит и била једна од најбољих у држави. Акције су им биле међу најтраженијим на Београдској берзи, а у тренутку пропасти банка је управљала са чак 600 милиона евра које су јој на штедњу поверили становништво и привреда.</p> <p>Пошто је држава била власник само 20 одсто Агробанке, Влада није хтела ни да сама подмири оволики трошак, остали акционари нису били спремни да учествују у докапитализацији. Решење је пронађено у формирању такозване „банке за посебне намене“ у коју ће бити пренети сви депозити и сви „добри“ кредити банке која се гаси. Тако је 26. маја 2012. настала Нова Агробанка. Само пет месеци после оснивања, 29. октобра 2012, затворена је и Нова Агробанка.</p> <p>Њено гашење је било далеко скупље, а за читаву ствар окривљена претходна власт, будући да је изборима средином 2012. на власт дошла коалиција СНС – СПС, плус Млађан Динкић.</p> <p>Овога пута одустало се од пребацивања кредита у неку нову „банку за посебне намене“. Уместо тога изабрана је већ постојећа Поштанска штедионица за коју се веровало да ће својом снагом моћи да апсорбује такав ударац. Касније ће овај рецепт бити поново примењен приликом гашења Развојне банке Војводине и Привредне банке Београд. Поштанској штедионици дато је 158,8 милиона евра имовине Нове Агробанке („добри“ кредити, хартије од вредности, новац,...), али и 419,6 милиона евра обавеза (од чега око 277 милиона евра штедње грађана).</p> <p>Мањак од 260,7 милиона евра Поштанској штедионици је надокнадила Агенција за осигурање депозита у виду „бесповратне финансијске помоћи“. Од тога је одмах пребачено 206,5 милиона, док је осталих 54,2 милиона уплаћено до краја 2014. године.</p> <p>Тиме се укупан трошак „санације“ Агробанке попео на 365, 7 милиона евра (105 милиона за Агробанку и 260,7 милиона за Нову Агробанку). Ипак, колики је тачно рачун, тешко је рећи.</p> <p>Агенција за осигурање депозита и Министарство финансија су 2018. први пут објавили јавни позив за продају пакета потраживања угашених банака и одређених потраживања Републике Србије.</p> <p>Постигнута је цена од 11,29 милиона евра, што значи да је држава на сваких 100 динара које су банкама дуговале фирме наплатила 4 динара и 66 пара. У овом пакету је било 119,24 милиона евра потраживања Нове Агробанке и 11,98 милиона евра потраживања Агробанке.</p> <p>Од када је ухапшен, Душан Антонић је тврдио да је Агробанка уништена смишљеном акцијом којом су руководили Милорад Џамбић, директор Агенције за</p>

	<p>осигурање депозита и Мирко Цветковић у својству министра финансија, заједно са Дејаном Шошкићем, гувернером Народне банке, Душаном Петровићем, министром пољопривреде и Звонимиром Никезићем, чланом Управног одбора Агробанке.</p> <p>Антонић је против свих њих 2014. поднео кривичну пријаву у којој тврди да је њихов циљ био да банци умање вредност и затим је „контролисано продају“.</p> <p>Антонић тврди је да су они наметнули Агробанци обавезу да врати кредит Међународне банке за обнову и развој (ИБРД) од 43,57 милиона евра, иако је Агробанка, како тврди, била само администратор, а не и гарант тог кредита.</p> <p>И даље не знамо ко је крив за пропаст једне од најугледнијих финансијских кућа у држави чије су губитке на крају платили српски порески обвезници.</p>
93.	<p>Комерцијална банка Највећу државну банку која је са уделом од 11 одсто на домаћем тржишту тада била једина регионална финансијска институција листирана на Лондонској берзи, НЛБ добила практично за џабе 2020 године.</p> <p>Са средствима које Комерцијална потражује, са хартијама од вредности које има и великим уделом на тржишту то је инвестиција која се купцу, НЛБ банци, исплатила буквално у тренутку.</p> <p>Министар финансија Синиша Мали изјавио је да је Влада Србије задовољна ценом за Комерцијалну, као и да ће приход пре свега уложити у инвестициони план "Србија 2025" и враћање кредита.</p> <p>Новац од продаје Комерцијалне немогуће је потрошити на поменути план јер пројекат "Србија 2025" законски не постоји. То је чисто политичка најава и изјава која би могла бити истинита уколико би била формализована одговарајућим актом Владе Србије, са Законом о планском систему који поставља рокове од седам година, уместо пет како је предвиђено реченим планом.</p>
94.	<p>Спонзорства Поште Србије. Више афера. Поште се гуше у дуговима, поштари једу по ћошковима сув хлеб и чашу јогурта за доручак, док руководство Поште у последњих 5-6 година поклања више милиона евра на спонзорства. На спонзорства и донације потрошено је више милиона динара који су отишли компанијама иза којих стоје појединци блиски СНС-у. Тако је "Пошта" склопила спонзорске уговоре са фирмом Горана Веселиновића, порталом „Објектив“ Александра Папића, Ер Србијом итд. За разлику од милионских спонзорских уговора, донације су значајно ниже и крећу се од 100.000 динара до пола милиона динара.</p> <p>Директорове форе и фазони: Расписивање конкурса за људе који су у штрајку да замени раднике. У име Поште отплатио и стамбени кредит Јоргованке Табаковић кад је дошла на место Гувернера. Пошта престала да финансира културно уметничко друштво радника поште „Ђока Павловић“ које је 50 година било помагано од поште (зашто, нису хтели да му пребаце провизију?).</p>
95.	<p>Телеком Србија Бројне афере, овде нису наведене све.</p> <p>Пословање Телекома. Од новембра 2018. до краја 2019. године, Телеком, који је већински у државном власништву, купује Коперникус, Радијус Вектор, АВцом и друге мале оператере. За то је подигао кредит од 600 милиона евра који се делом отплаћује из државног буџета. Циљ је државна контрола над медијима.</p> <p>Телеком Србија ће плаћати чак 900 одсто скупља права за пренос утакмица Премијер лиге у периоду од 2022. до 2028. године, у односу на важећи уговор који има Спорт клуб. Реч је о укупно 705 милиона евра.</p>

	<p>“Телеком Србија” дугује Електропривреди Србије више од 11 милиона евра, али то није једино државно предузеће према којем та компанија није измиривала своје обавезе. Званични подаци показују да “Телеком” није плаћао ни закуп простора нити опрему, те да и по том основу дугује Пошти Србије огромних 17 милиона евра. Телеком, осим дуговања према добављачима, задужен и кредитима, који су на крају 2022. године износили 1,75 милијарди евра. Тако задужен, “Телеком Србије” купио од “United Medije” СББ и ЕОН ТВ за 1,5 милијарди еура чији је власник био Драган Шолак. Шолак је у центру међународних афера, нпр. преко сервера у Србији повезиван је са крађом гласова на изборима у САД, и везује се за корупцију, прање новца и заташкавање истрага. Стратешка државна телекомуникациона компанија донела је одлуку да распрода већину телекомуникационих антенских стубова, заједно са пратећом инфраструктуром, што се не ради у озбиљним државама.</p>
96.	<p>Неовлашћено увођење МТС кабловске по зградама</p> <p>Пословодство Телекома поставило је циљ да обезбеди више од милион корисника кабловских канала преко своје мреже, а није познато у ком је тренутку тај легитимни пословни циљ прерастао у националну стратегију. Јасна је, међутим, тежња владајуће елите да преко те државне компаније у потпуности овлада медијским простором.</p> <p>Тиме се може објаснити спорна куповина телевизијских канала, од Коперникуса, Радијус вектора, Авкома, а ускоро и ПТТ кабла, али и најаве да ће преко те мреже на ударном месту бити нова телевизија, K1, којом би требало да се парира телевизији Н1, чланици Јунајтед групе којој припада и кабловски оператор СББ. Отуда је јасније и агресивно ширење мреже оптичких каблова, нарочито на локацијама где је већ позициониран СББ, а када се уз сагласност станара или без ње, успостави инсталација Телекомовог оптичког кабла, пут до корисника њихове мреже кабловских телевизија је отворен и нуди се потпуно бесплатан прелазак на њу.</p> <p>У освајање тржишта, осим методе понуде "од врата до врата", за коју су задужени анкетари који питају станара да ли је сагласан да се у зграду уведе оптички кабл јер им он омогућава већи избор оператора, ангажовани су и управници зграда. Преко њих се обезбеђује сагласност за радове на локацијама где на то не пристане већина станара. Да би се било какав посао започео са зградом, потребно је да на то сагласност да скупштина станара или, уколико није конституисана, већина власника станова.</p> <p>Међутим, када се процени да неће добити сагласност у згради где постоји скупштина и изабрани управник из редова станара, инсталирање започињу и без потребног договора са тим органима. То се догодило у случају зграде у Улици краљице Катарине 89 у Београду, где је извођач радова, фирма Roaming networks, залепила на улазу цедуљу са обавештењем да ће у наредних пет дана обавити радове на увођењу оптичког кабла "на основу договора и жеље станара".</p> <p>У Телекому објашњавају да посвећено раде на стратешком пројекту "Интернет револуција", којим је предвиђена инсталација најсавременије оптичке телекомуникационе инфраструктуре на територији целе Србије која ће корисницима омогућити најбржи интернет и најквалитетнију телевизију.</p>
97.	<p>Фирму „Kopernikus Technology doo“ кабловског оператора, купио је 2018. године „Телеком Србија“ за око 195 милиона евра</p>

	<p>Кључни уговор о купопродаји није објављен.</p> <p>Пословни потез Телекома Србија, акционарског друштва у коме држава Србија има највећи број акција, проглашен је за политичко медијски догађај јесени 2018. у Србији. Државна компанија купила је кабловског оператора Коперникус технологији који се везује за Срђана Миловановића – предузетника блиског владајућој СНС. Дебате о томе како је то учињено и зашто је плаћено колико је плаћено, кренуле су одмах. Неки од медијских стручњака потезе Телекома тумаче и као ново кршење закона о Јавном информисању јер је тим прописом забрањено да држава има власнички удео у медијима после 2015. године.</p> <p>Противници овог потеза кажу да је кабловски оператор преплаћен, јер се Телеком Србија обавезала да плати готово 200 милиона евра и да тај податак говори да одлука није заснована на пословној логици него на жељи да се награди човек близак властима. Анализирајући званичне и доступне податке, економисти су тврдили да је „Телеком“ платио „Коперникус“ бар три пута скупље него што је била његова тржишна вредност у моменту куповине.</p> <p>Један од бивших власника „Коперникуса“ Срђан Миловановић, своје пословање у Србији годинама је водио са офшор дестинација. Миловановић је иначе брат бившег повереника Српске напредне странке у Нишу.</p> <p>Убрзо након продаје „Коперникуса“ купио је од грчке Антена групе две телевизије са националним фреквенцијама – О2 и ТВ Прва.</p>
98.	<p>Медији, већином контролисани, не смеју постављати незгодна питања. На незгодна не добију одговор, него оптужбе за оне друге. Вучић нема потребе или не сме у јавни ТВ дуел са (лажном) опозицијом 12 година, а рече "доведите ми петорицу". Деси се да оне који засметају, поједе мрак (Владимир Цвијан).</p>
99.	<p>Владимир Цвијан. Адвокат, напустио СНС, нестао и убијен након ТВ емисије у којој критикује Вучића. Владимиру Цвијану, траг се губи 2014. године, када је нестао из јавног живота Србије. Спекулисано се да је неко време боравио у Америци, а таква сазнања имала је и његова бивша супруга. Да је мртав нису знали ни његова бивша супруга, ни син! Пуне три године се није знало за смрт Владимира Цвијана, што је изузетно чудно имајући у виду да се ради о познатом адвокату, те човеку који је имао контакте са неким од најмоћнијих људи у држави. Према званичним подацима, Цвијан је преминуо 5. јануара 2018. године, а за смрт је јавност сазнала тек. априла 2021. године.</p> <p>Није било истраге око смрти, Више јавно тужилаштво у Београду у почетку није дозвољавало да добије увид у списе из Цвијановог предмета.</p> <p>Цвијан је у јавности остао упамћен као оштри критичар политике Александра Вучића и био је противкандидат Вучићу за место председника странке.</p>
100.	<p>Оливер Ивановић Оливер Ивановић, убијен је са 6 хитаца у леђа испред своје канцеларије 2018. у најпрометнијој улици северне Косовске Митровице. До данас случај није решен. Оливер је, док је био жив, сумњао да бизнисмен Милан Радоичић, потпредседник Српске Листе, стоји иза паљења његових кола и убиства његовог кума. Октобра 2017. на телевизији Пинк емитован је промо спот којим се Ивановић сатанизује. Милан Радојичић нашао се међу десетак људи којима су САД увеле санкције 2021. године у складу са законом о корупцији и озбиљном кршењу људских права.</p> <p>Супруга Рада Трајковић изјавила је да опструкција у истрази убиства председника Иницијативе СДП Оливера Ивановића долази "директно од председника Србије</p>

	Александра Вучића". После изјава Раде Трајковић о умешаности државе у убиство Оливера Ивановића, председник је јавно казао: "Како лаже та жена!". Већ на самом почетку, када је убијен Оливер Ивановић (16. јануара 2018.), председник Вучић је узео у заштиту Милана Радоичића, који је већ тада био под сумњом.
101.	<p>Хапшење Јоване Поповић због песме „Багра“. Кикинђанка Јована Поповић (24), студент завршне године Музичке академије у Новом Саду и аутор антирежимске песме "Багра", је завршила 2020. у затвору у Забели у трајању од 20 дана под оптужбом да није поштовала меру карантина.</p> <p>Њена одбрана тврдила да је у процесу почињен низ пропуста, нпр. полиција је Основном јавном тужилаштву у Кикинди, као доказ о кршењу мере карантина, приказала бланко записнике и решење санитараца о санитарном надзору, који на себи немају ни потписе и печат.</p> <p>Полиција је Јовану тог 24. марта 2020. ухапсила у кући њеног дечка, због "непоштовања мере самоизолације која јој је изречена", а за коју ова девојка није добила никакво усмено решење приликом уласка у Србију из Црне Горе.</p> <p>Пуштена је највише због притиска јавности и ангажовања адвоката.</p>
102.	<p>Паљење куће новинара, и покушај убиства. Милану Јовановићу, новинару локалног портала "Жиг инфо", запаљена је кућа у насељу Врчин, у предграђу Београда, у ноћи између 11. и 12. децембра 2018. године када је у гаражу убачен "молотовљев коктел" који је изазвао пожар. "После више од пет година суђења и две првостепене осуђујуће пресуде, са неизвесношћу се очекивала одлука Апелационог суда.</p> <p>Апелациони суд делимично је уважио жалбу бранилаца бившег председника Општине Гроцка, високог функционера СНС Драгољуба Симоновића и смањιο му казну затвора са пет на четири године, уз плаћање новчане казне од 100.000 динара због паљења куће новинара Милана Јовановића. Симоновић је као првоокривељни првостепеном пресудом био осуђен на пет година затвора, док су остали окривљени - Владимир Михаиловић и Александар Маринковић били осуђени на четири, односно четири и по године затвора. Игор Новаковић је био осуђен на три и по године затвора.</p> <p>На пресуду су се жалили и тужилаштво, и одбрана. Одлуком Апелационог суда, Михајловићу је казна смањена на три године и 100.000 динара, Новаковићу на две године и по године, а Маринковићу на четири године и 100.000 динара. Суд је у образложењу пресуде, објављеном на свом сајту, навео је да током првостепеног поступка није утврђено да је због извршења кривичног дела наступила, како је наведено, штета великих размера.</p> <p>Упитали смо Јовановића сматра ли да је правда према њему, као оштећеном, задовољена пресудом која је донета.</p> <p>"Ово је за мене лично Пирова победа. Све оно што сам изгубио - и здравље, и материјално што сам оштећен - то никада више не могу да вратим..."</p> <p>Јовановић и његова супруга, који су већ били пошли на починак, успели су да изађу из куће. Током евакуације, Јовановић је због дима изгубио свест, али је супруга успела да га извуче на отворено. У пожару су тешко оштећени Јовановићева кућа, док су гаража и аутомобил у потпуности уништени.</p>
103.	Пребијање новинара на инаугурацији. Инаугурацију Александра Вучића за новог председника 2017. је обележило неколико инцидената на улицама Београда, међу којима и шест напада на новинаре. Полагање председничке заклетве

	<p>обезбеђивали су и хулигани који су давили и малтретирали грађане, а о чему постоје фотографије и видео снимци. Један од хулигана био је и Борко Аранитовић, члан групе Салета Мутавог. Владајућа СНС хулигане је касније у саопштењу назвала редарима странке.</p> <p>Док је у парламенту нови председник полагао заклетву, испред скупштинског здања су присталице СНС-а одржавале скуп подршке. До напада је дошло док су се Вучићеве присталице и опозициони активисти сукобили испред Скупштине Србије. Према извештајима из медија, новинарка Данас-а Лидија Валтнер је узимала изјаву једног од демонстранта када су је одвукла два лица држећи је за врат, покушавајући да јој узму мобилни телефон. Она је објаснила да су полицајци у цивили посматрали напад али нису притекли у помоћ.</p> <p>Насиље и вербални напади су такође коришћени да спрече новинаре портал ВИЦЕ, Радио Београда и Инсајдера да извештавају са протеста.</p>
104.	<p>РТС који сви грађани морају да плаћају служи искључиво владајућој странци и нама страним и погубним идеологијама. Поред пропаганде, између осталог, ту је и неукус, и велики недостатак или одсуство позитивних порука.</p> <p>Програми ЛГБТ и родне идеологије, Еurovision на националној ТВ...</p> <p>РТС троши скоро 315.000 евра за организацију такмичења за песму за Евровизију, чиме је буџет за све три вечери овог Фестивала за готово два и по пута је већи него 2023. године.</p> <p>Ми плаћамо содомију на националној телевизији, уместо да се искључимо да такмичења које је изгубило смисао, у којем се награђује што накраднија „оригинална појава“, неукусно кокетирање, промоција ЛГБТ и родне идеологије. „За нашу децу!“ Ритам Европе, колико год то неки родитељи одбијали да прихвате, је понуђен као „слаткиш“ и примамљива забава и такмичење у којем учествују млади, али део родитеља је приметио дугине ЛГБТ боје на логоу, понекад покривене српском заставом. Такође део деце (малолетне) наступају или се фотографишу у сценској гардероби са изазовним позама, имитирајући одрасле, чиме се промовише рана сексуализација деце и можемо рећи педофилија. Наступ из Финске (Käärijä/ Cha Cha Cha -2023. Босилеград) са „сценском шминком“ имао је бизарне елементе, одрасли мушкарац међу девојчицама. Некоме није ништа од наведеног спорно, јер родитељи девојчице шминкају и облаче као одрасле и шаљу их пред екране и жирије у кореографијама које не изгледају увек као дечије. Све се убраја под уметност, међутим иза је скривена агенда и шаљемо децу у иностранство на индоктринацију, за нову нормалност, коју и сами родитељи несвесно прихватају.</p> <p>Запад је искварио неке манифестације, и ми на њима не морамо да учествујемо, ако проценимо да вређају достојанство и имају за циљ лош утицај на друштво.</p>
105.	<p>Сумњива продаја Студија Б. Студио Б је основан 1970. године и од почетка је био замишљен као градски радио. Студио Б је продат 19. августа 2015. године за 64 милиона динара. Једини понуђач на јавном надметању, па самим тим и купац била је Компанија „Максим медија“, чији су власници Ружица и Милош Крџић. „Максим медија“ је и власник националне фреквенције Хит радија и регионалних станица ТДИ, ЈАТ и Каролина. Све те радио станице емитују само музику и кратке вести.</p> <p>Студио Б се емитује са врха Београђанке, али није власник тог простора. Продата је фреквенција, бренд, техника, архива, али и три парцеле у насељу Борча, Пут за</p>

	<p>Црвенку, површине 16.028 метара квадратних где је планирано да се изграде нови објекти Студија Б. Уз то и још једна парцела и грађевински објект, зграда за смештај емисионих постројења и још једна парцела за смештај агрегата. Оно што јавност, међутим, није знала, јесте да је град Београд, месец дана пре продаје, из текуће буџетске резерве 15. јула 2015. уплатио на рачун Студија Б чак 94 милиона динара као субвенцију. И то није било све. Укупно је током прве половине 2015. године на рачун Студија Б уплаћено 213 милиона динара субвенција. Сасвим је нормално и логично претпоставити да је на рачуну Студија Б у тренутку када га је купац купио за 64 милиона динара било и више од 64 милиона, и да је Студио Б практично поклоњен.</p> <p>Нови власници су изгледа повлашћени и омогућава им се незаконита зарада и на друге начине. Током 2016. године медији су извештавали да власници Студија Б некажњено и неспречени зидају вишеспратницу у елитном насељу Дедиње без грађевинске дозволе.</p>
106.	<p>Извештаји РЕМ. РЕМ је умешан у више скандала и афера. Псовање, туче у живом програму, порнографија у терминима кад могу да је виде и деца, говор мржње и цртање мете на челу неистомишљеника, све су то садржаји који вас у Србији заплускују са готово свих телевизија - од оних са националном фреквенцијом, до локалних. Упркос томе што је Регулаторном телу за електронске медије (РЕМ) дужност да се бави овим проблемима, оно већ годинама одбија ради свој посао, док је медијска стварност Србије сваким даном све гора.</p> <p>О катастрофалном квалитету информисања грађана на свим телевизијама – од локалних до националних емитера – није било ни речи, нити је РЕМ за ово био позван на одговорност.</p> <p>У Србији је РЕМ од почетка било на мети критика због додела фреквенција и контроле медијских садржаја, а највећа се бура, наравно, дизала пред изборе када би требало да мери заступљеност политичких странака на телевизијама и количину пропагандних спотова.</p> <p>Након окончане изборне кампање за парламентарне изборе 2016. Стевица Смедеревац, начелник Службе за надзор и анализу РЕМ-а изјавио у мају те године да је РЕМ пратио кампању, и да очекује објављивање извештаја за два месеца. Тај извештај РЕМ никада није објавио – објавио га је ЦИНС 2019, наставши да су национални емитери, телевизије са националном фреквенцијом, промовисале СНС и Александра Вучића, „дајући им у појединим случајевима чак четири пута више времена него опозицији“.</p> <p>Након овога се РЕМ сам изузео из праћења предизборне кампање у медијима за председничке изборе 2017. и локалне изборе 2018. године.</p> <p>Афера „Весић и реглери“. Кампању за локалне изборе 2018, бар што се активности РЕМ-а тиче, обележила је афера колоквијално названа „Весић и реглери“. Након емисије Упитник на РТС-у, у којој је са представницима опозиције гостовао и функционер владајуће коалиције Горан Весић, чланица Савета РЕМ-а Оливера Зекић је усред изборне тишине послала саопштење да је представник СНС-а био утишан у емисији. Она је устврдила да је Весић најгласније причао у студију, а најслабије се чуо на екранима и да је за два децибела утишан када је говорио.</p> <p>Представници РЕМ-а годинама су тврдили да их у уређивању стања на медијској сцени спутава закон тиме што не могу да финансијски кажњавају емитере.</p>

	<p>Међутим, не помињу моћну меру коју имају, а јако ретко је користе. Реч је о могућности привремене забране емитовања програма и трајног одузимања дозволе. РЕМ не штити јавни интерес и закон, већ ријалити програме. То вам је као да добијете јавни простор да бисте отворили школу, а ви тај простор користите као јавну кућу или коцкарницу.</p>
107.	<p>Злоупотреба деце у политичке сврхе.</p> <p>Пример: На РТВ Пинк са националном фреквенцијом, 10 марта 2025. је објављен снимак на коме су бивши ученици ОШ "Исидора Секулић" иза Шајкаша, Љубомир Бирошевић, Славко Аћимовић и Драган Тривуновић снимљени као део групе студената који се боре за право на учење, а против студентских блокада факултета. Снимак је постао виралан и путем вајбер група и других друштвених мрежа постао доступан у целој Србији.</p> <p>Драган Тривуновић је завршио осми разред 2023. године. Ради се о малолетној особи, ученику, са проблематичним понашањем, против кога је више пута у школи вођен дисциплински поступак. Познат је полицији, као лице које иза себе има више кривичних дела.</p> <p>Љубомир Бирошевић је завршио осми разред 2018 године. Током школовања у наведеној школи имао је врло неприлагођено, повремено насилничко понашање. Љубомир је нередовно похађао наставу, имао је велики број неоправданих изостанака снижену оцену из владања 2.</p> <p>Славко Аћимовић је напустио школу у седмом разреду 2015. године. Ученик је похађао наставу по посебном програму. Изостајао је са наставе и поред свих напора наставника, ученик није успео да заврши основну школу.</p> <p>У Шајкашу је 9.3.2025. гостовао премијер Владе РС у оставци. Коинциденција или нечија намера, али дан после ти ученици се појављују као „студенти у Пионирском парку у Београду који желе да уче“. Ради се о најгрубљој манипулацији са поменути ученицима и злоупотреби малолетне особе у политичке сврхе.</p> <p>Оваквим поступањем доведена је у заблуду и институција председника државе који пружа подршку тој групи студената који желе прекид блокада факултета и да им се омогући учење и полагање испита. Средина у Шајкашу и околини све зна, поменути ученици су помињали и новчане износе и за чије су интересе тамо били. Понижена је школа Исидора Секулић, јер су лоши ђаци, који су са великим напором њихових наставника тешко завршили школу, промовисани у студенте који треба да су узор за студенте широм Србије. Неко се свесно наругао запосленима у ОШ "Исидора Секулић", практично су најгори ученици користећи моћ медија и јавне фреквенције као власништво свих грађана промовисани као будућа елита. Прича се да су финансијски награђени и мотивисани од локалних функционера да одиграју улогу деце која желе да уче и ништа више.</p> <p>Ко се поиграва са институцијама и јавним установама? Ко манипулише са поменути особама и за чије интересе?</p>
108.	<p>Изборне крађе. Куповина гласова опраним новцем. „Бугарски возови“ (једна особа гласа на више бирачких места.). „Невидљиве“ хемијске оловке које се могу брисати и разни прљави трикови за крађу гласова.</p>
109.	<p>Мигранти – малверзације са новцем ЕУ, продаја докумената за гласове.</p>
110.	<p>Легално примање мита (поклона) од 462 евра.</p>
111.	<p>Запошљавање искључиво чланова СНС-а и навијача у свим државним предузећима и институцијама. Подобне, нешколоване, неспособне, грамзиве</p>

	<p>особе су постављене на политичким позицијама моћи у друштву. Ирена Вујовић, Ивана Николић. Милорад Грчић, раније правио пљескавице. Крајем октобра 2012. године, као први потпредседник Владе, Александар Вучић је лично у једној телевизијској емисији гарантовао да је Милорад Грчић права особа за вођење ЕПС-а. Он је тада изјавио да ће Грчић “тај посао обављати на најпоштенији начин”, а за квалификације „Његове квалификације су те да ће тај посао да обавља на најбољи могући начин.“</p>
112.	<p>ЦНН завртела реклама у којој Привредна комора Србије позива стране инвеститоре да инвестирају у Србију – “земљу квалификоване, а јефтине радне снаге”. Та реклама изазвала је револт у српској јавности, а синдикати и економисти оценили су је као “срамну” и “увредљиву”.</p> <p>Оно што је Србија желела да постигне емитовањем спота на ЦНН још 2014, у коме је нудила “квалификовану, а јефтину радну снагу”, то је и добила. Део страних инвеститора, који су из државног буџета добијали милионе евра субвенција, исплаћују ниске плате запосленима, терају их да раде и по 12 сати дневно, а поједини су забрањивали чак и одлазак у тоалет.</p> <p>Представнике власти много не забрињавају услови у којима радници живе и раде. „Шта желите, да унишимо инвестицију од 900 милиона долара? Ако је инспекција установила да су услови лоши, направиће нове услове, нема потребе за хајком”, рекао је председник Александар Вучић.</p> <p>Иако од представника власти од 2020. често чујемо да Србија више није земља јефтине радне снаге, стварно стање је другачије. Осим понижавајућег контролног послодавца, што се могло видети из наведених примера, о положају радника довољно говори податак из 2020. године по којем је више од две трећине њих примало плату мању од просечне.</p> <p>Стране компаније најчешће одлазе кад им истекну субвенције наше државе. И ево нас, толико смо сад моћни да увозимо странце који раде за још мање плате, а узимају послове и обарају цене рада домаћим радницима.</p>
113.	<p>Ботови у јавним предузећима који примају плату, а не долазе на посао месецима Примери:</p> <p>Јавно комунално предузеће "Црница" Параћин. Како пишу „учесници гашења депоније“ , на терену су „њих осморица“, по цео дан! Како је то могуће? ЈКП „Црница“ има око 200 стално запослених. Кроз „лизинг радне снаге“ плаћа додатно 129.6 милиона за „изнајмљене раднике“ и то само у 2024. години! То је 150 „минималаца“ месечно, тј. укупно 350 радника. Велики број тих „запослених“ у ствари не прима минималац. На овај начин СНС не запошљава чистаче улице. Плаћају се „СНС шефови“ који примају по 112 хиљада. Такви не гасе депонију. Питање је да ли ти „запослени“ и под А и под Б уопште долазе на „посао“. На једној седници скупштине директор је рекао да он и не зна ко од радника "на лизинг" долази на посао. Каже, он „не изнајмљује раднике, него услугу“. Био је то одговор на директно питање у вези два лица за које сам добио информацију да примају плату, а не долазе да раде у тадашњу „Дирекцију за изградњу“. Где су директору ЈКП-а Дејану Стојковићу те силне стотине радника? То је наравно бесмислица. Он мора да води евиденцију о броју „лизинг“ радника – јер тако плаћа по уговору. Међутим, није смео да да прецизан одговор.</p> <p>На овај начин (лизингом) плаћају се „заслужни“ СНС ботови, а не радници. Њих нема шансе да натераш да раде било шта. О гашењу депоније да не говоримо. То</p>

	<p>су оне „ваше комшије“, што носе спискове пред изборе. Они што живе од ваше мукe, што пишу по мрежама коментаре по задатку. Од скупе воде и скупог изношења смећа које плаћате, а они сами не раде ништа.</p> <p>И док је у време "старе власти" волонтирање био начин да лица која су стварно у стању социјалне потребе обављају друштвено користан рад и зараде додатне паре, веома значајне у односу на износ месечне помоћи коју добијају, код СНС волонтирање је начин да се неком да лова као награда за неке друге ствари, које везе немају са јавним интересом.</p> <p>У Параћину чак 80 лица је током 2023. примало волонтерску накнаду преко месних заједница. Зато је град прљав. Свако је могао да види да је Параћин током 2023. урастао у коров. Испред сваког напушеног дворишта створила се мини џунгла. Параћин је постао прљав доласком СНС. Пре напредњака свако ко је свратио у Параћин био је изненађен чистоћом. Да ствар буде чуднија, никад више волонтера није било ангажовано преко месних заједница и ЦСР него у време СНС.</p> <p>Робертина Вукелић, шеф ботова за општину Житиште, ради као члан општинског већа, и члан је више одбора које је општина измислила.</p>
114.	<p>Твитер 2020. избрисао преко 8600 лажних налога који су били у вези са тренутном српском владом, прецизније Српском напредном странком. Ти налози су заједно поставили 43 милиона твитова у којима величају Александра Вучића и његов рад.</p> <p>То не би било толико катастрофално да поред Вучићевих ботова на Твитеру нису отписани и ботови који раде за Саудијску Арабију, Египат, Камбоџу, Хондурас и Индонезију који сви заједно имају само око 5000 лажних профила и тек нешто изнад 36 милиона твитова. Заједно, ове четири земље које чак и ми карактеришемо као земље трећег света, и поред њих као коловође Саудијци који живе по законима из средњег века, све ове земље заједно имају више од 3500 лажних профила мање и око 7 милиона лажних твитова мање од СНС ботова. Можемо рећи да смо и у овоме најбољи, светска класа у ботовану.</p>
115.	<p>Старлете, љубавнице, проститутке на важним и одговорним функцијама. Просветна инспекторка Данијела Сабо има забрану уласка у Аустрију због проституције, јер није платила порез у Аустрији на ту своју делатност.</p>
116.	<p>Пријатељи на важним функцијама, без квалификација. Реља Огњеновић, масер-физиотерапеут по професији, директор ПИО фонда, најбољи пријатељ Данила Вучића. „Ја сам чувени Реља Огњеновић, поносни пријатељ породице Вучић и свуда ћу то да истичем.“</p>
117.	<p>Наши представници у иностранству, без знања језика и/или дипломатских способности. Бивши амбасадор у УСА Марко Ђурић, сада министар спољних послова. Нови амбасадор Србије у УСА Драган Шутановац, осим ако ускоро Вучић не превесла Рода Благојевића да га замени.</p>
118.	<p>Дубравка Ђедовић Хандановић Министар рударства и енергетике. Није случајно што је сад ЕПС једночлано акционарско друштво, то је пут према продаји ЕПС странцима. Године 2023. је извршена трансформација ЕПС-а и оно више није јавно предузеће него је сада а.д. којем је оснивач држава Србија, а представник Дубравка Ђедовић коју надзире Надзорни одбор. Једина „домаћа“ као члан управног одбора ЕПС-а. Остале домаће је распустила, као и експертску комисију. Упослила је као Надзорни одбор за дебеле паре Норвежане, који иначе у држави немају термоелектране.</p>

	Дубравка Ђедовић се одрекла француског држављанства и привремено узела српско држављанство док не обави свој посао. Након тога ће да врати претходно држављанство и вероватно постане недоступна нашим органима гоњења.
119.	<p>Мегатренд Пословање приватног Универзитета Мегатренд и његовог власника Мићу Јовановића годинама прате бројне контроверзе.</p> <p>Јуна 2014. године група професора из Лондона анализирао је докторски рад тадашњег министра унутрашњих послова Небојше Стефановића, који је нострификовао Мегатренд, и изнела сумње да је реч о плагијату.</p> <p>Универзитет је као "неистините и злонамерне" оценио оптужбе да је било ко од њихових студената своју диплому стекао на незаконит начин. Саопштили су да је Небојша Стефановић законито завршио основне, магистарске и докторске студије на том универзитету.</p> <p>Исте године је и тадашњи ректор Универзитета Мегатренд, Мића Јовановић, поднео оставку, након што је откривено да никад није докторирао на Лондонској школи економије, што је до тада тврдио. Ипак, он се 2017. вратио се на чело Мегатренда, да би касније био поново изабран за ректора. Мића Јовановић је 2019. године изашао у јавност са вешћу да је свој Универзитет продао немачком конзорцијуму фондова који је наводно представљао извесни Дејан Ђорђевић. Јовановић је тада најавио да се сели у Француску. Продају је најавио, уз објашњење да му је "преко главе" оптужби. Од селидбе, али и продаје Мића Јовановић ипак је одустао и то када су медији открили да руководство конзорцијума који је наводно купио универзитет, чине измишљене особе.</p> <p>Приватни Универзитет Мегатренд у Београду, који је годинама био извор афера, изгубио је дозволу за рад у септембру 2024. Међутим у септембру исте године одлука Министарства је поништена, те је Мегатренд универзитет наставио с радом.</p>
120.	<p>Лажне дипломе и докторати, нпр. Синиша Мали, докторат гувернерке Народне банке Србије Јоргованке Табаковић, докторат министра државне управе и локалне самоуправе Александра Мартиновића, Александра Шапића ...</p> <p>Министру финансија и бившем градоначелнику Београда Синиши Малом Београдски универзитет је два пута поништио докторат због преузимања текстова и пасуса из текстова других аутора, без навођења имена тих аутора. Више од 140 универзитетских професора потписало је жалбу на његов докторат која је потом предата Одбору за професионалну етику.</p> <p>Мали је у оба случаја покретао спорове пред Управним судом који је два пута поништио решење Одбора за професионалну етику Универзитета у Београду.</p> <p>Министар финансија је затим уписао докторат у Словачкој.</p> <p>Министар војске Небојша Стефановић такође привлачи сумње да је плагирао докторат, а нема доказа ни о завршеним основним студијама са Мегатренда. Са тог приватног факултета има диплому и бивши министар за рад Зоран Ђорђевић (тренутно вршилац дужности Пошта Србије). Бивши председник Томислав Николић није знао ни смер на ком је завршио студије.</p> <p>Осим наведених високих државних службеника, велики број партијских функционера владајуће СНС је завршавало факултете великом брзином. Александар Вучић је лажни „најбољи студент генерације“.</p>
121.	Станови у Бугарској (24 комада Синише Малог) 2 offshore компаније у власништву Синише Малог (2013.год).

	<p>Пред изборе после којих је Мали постао градоначелник, Вучић је изјавио: „Мали неће бити кандидат СНС-а за градоначелника Београда и неће бити на изборној листи на локалним изборима у Београду“ (2013). Вучић је током читаве 2017. године најављивао да Мали неће до краја мандата ни остати градоначелник, односно да ће бити смењен или да ће дати оставку.</p> <p>Од афере „24 стана у Бугарској у луксузном летовалишту „Свети Никола“ на бугарском приморју“ које је купио као директор офшор фирме са Девичанских острва, преко сумњи да је његов докторат плагијат, да је лично наложио и организовао незаконито и криминално рушење објекта у насељу Савамала, да је умешан у незаконито присвајање 10 хектара државног земљишта код Вршца, да је умешан у незакониту приватизацију предузећа „Братство“, преко оптужби његове бивше супруге да је наговорио да лажно пријави наслеђе 95 хиљада евра, итд. Мали је постао велики махер за махинације.</p> <p>Мали истовремено са функцијом градоначелника врши и одговорну и захтевну функцију председника Надзорног одбора компаније Ер Србија, што представља обављање дупле функције и доводи га у ситуацију потенцијалног сукоба интереса.</p> <p>„Што се тиче Малог, радимо све истраге везане за то, све ће бити истражено и ко је говорио истину и ко није. Ако је Мали крив, одговараће. Ако га неко лажно оптужује, и они ће одговарати“, рекао је министар полиције Небојша Стефановић на конференцији за новинаре.</p>
122.	<p>Афера „Рајски папири“ 2016.</p> <p>Рајски папири (Paradise Papers) скуп је од 13,4 милиона поверљивих електронских докумената који се односе на офшор улагања, а која су у јавност процурила 5. новембра 2017. године. Документа садрже више од 120.000 имена људи и предузећа и откривају тајно богатство светске елите. Рајски папири су уједно и део светског информационог и економског рата, пошто су служили да разоткрију противничку страну, док су подаци о сопственим муљажама иницијатора пројекта прескочени, али садрже валидне податке за прозвана имена и фирме.</p> <p>Подаци процурили у оквиру пројекта „Рајски папири“ откривају да министар без портфеља задужен за иновације и технологију, Ненад Поповић имао најмање седам офшор компанија, од којих је једна регистрована на Британским Девичанским Острвима, а остале на Кипру, да се његови послови и имовина процењују на најмање 100 милиона долара, као и да поседује некретнине у најмање три државе – Србији, Црној Гори и Русији. Адвокатска канцеларија „Appleby“ из које су процурили папири прогласила га је за клијента високог ризика.</p> <p>Ненад Поповић имао је тада званичну и сталну визу боравка у циришском кантону, и као стални становник Швајцарске био министар у влади Србије. У Швајцарској су реаговали након појаве ове афере и покренули суђење везано за Ненада Поповића и светски познату фирму за књиговодствену контролу "PricewaterhouseCoopers".</p>
123.	<p>Афера "Пандорини папири" 2021.</p> <p>„Пандорини папири“ (енгл. Pandora Papers) представљају једно од највећих цурења поверљивих докумената у историји, које је разоткрило тајне финансијске аранжмане политичара, бизнисмена и јавних личности широм света. Пројекат је покренуо Међународни конзорцијум истраживачких новинара (ICIJ) 2021. године,</p>

	<p>а укључивао је преко 600 новинара из 117 земаља који су анализирали 11,9 милиона докумената. Ови документи потичу из 14 адвокатских канцеларија и агенција које се баве оснивањем офшор компанија у пореским рајевима попут Британских Девичанских Острва, Панаме, Сејшела и других.</p> <p>У Србији кључни случајеви из афере „Пандорини папири“ укључују личности:</p> <p>Синиша Мали: Министар финансија Србије и бивши градоначелник Београда био је власник 24 луксузна апартмана на бугарском приморју, купљених преко две офшор компаније са Британских Девичанских Острва (Brigham Holding & Finance Inc. и Etham Invest & Finance Corp.) током 2012. и 2013. године, када је био економски саветник Александра Вучића. Вредност некретнина процењена је на око 5 милиона евра, што премашује његове званичне приходе. Мали је то годинама порицао, али су „Пандорини папири“ донели сертификате који потврђују његово власништво.</p> <p>Вучић је јавно бранио Малог, називајући оптужбе „лажима“ и сугеришући да су напад на њега лично</p> <p>Никола Петровић: Кум председника Србије Александра Вучића и бивши директор Електромрежа Србије појавио се као власник офшор компаније основане 2016. године, преко које је улагао у енергетске послове. Није пријавио ову имовину српским властима, што је законски пропуст.</p> <p>Игор Исаиловић: Адвокат близак власти основао је офшор компанију и тајни рачун, а истовремено је у Србији пословао са премијерком Аном Брнабић. Тужилаштво није покренуло озбиљне истраге против поменутих званичника, што критичари приписују политичком утицају СНС-а и заробљеним институцијама..</p>
124.	Уцена запослених да долазе на митинге. Мигранти, социјала, уцењени на митинзима СНС.
125.	Сарадња власти са криминалцима, Скај (Sky) апликација, Оскар, трговина дрогом. Дијана Хркаловић.
126.	<p>Јовањица. Србија је земља у којој је откривена једна од највећих, ако не највећа плантажа марихуане (канабиса) у Европи.</p> <p>Канабис је извор веома потентне супстанце за лечење инфламаторних, неуродегенеративних, малигних обољења, и требало би да буде легално доступан, као што већ јесте у све више држава, плус да се легално убире порез, зарада од производње, од брања, паковања итд. У Јовањици је канабис произвођен за нелегалну зараду, пошто се у Србији још увек третира као дрога, и због забране у Србији има релативно високу цену. Људи који покушају из иностранства да је донесу неке болесном као лек у Србију (нпр. ЦБД уље против канцера које званично нема никакав опојни ефекат) ризикују хапшење.</p> <p>Иако је канабис веома корисна биљка за здравље, Јовањица није служила за производњу ТХЦ или ЦБД уља за лечење рака, нити за производњу за икакве сврхе лечења,. Питање је и да ли је служила за неке друге радње за које нисмо сазнали, али челници Србије, почевши од председника и министра полиције неретко бране овај случај и имају пуно разумевања за оптужене.</p> <p>Вучић: „Он није убио никога, није имао 10 тона кокаина или нешто слично, већ, колико сам разумео, тону марихуане, коју су пола окружења, Немци и остали легализовали.“</p> <p>Веома је важно истаћи да су полиција и безбедоносне службе чувала плантажу чиме је учествовала у кршењу закона ове државе. Држава је газдинству дала 3</p>

	<p>кредита у износу 3,9 милиона евра, имање су посећивали и промовисали Александар Вулин, тада министар за рад, као и Зоран Бабић. Истакнути члан Српске напредне странке Владимир Ђукановић је адвокат првооптуженог Предрага Колувије.</p> <p>Осим њега, због помињања у вези са Јовањицом, почетком децембра 2020. године, садашњи председник СНС-а Милош Вучевић поднео је кривичну пријаву против Александра Вучића и његовог брата Андреја, како би се утврдило да ли су повезани са „случајем Јовањица“ и да ли су имали контакте са власником тог пољопривредног добра на којем је узгајана марихуана. Крајем јануара 2021. Тужилаштво је саопштило да браћа Вучић немају никакве везе са Јовањицом. Осим власника плантаже, на мети државних органа су се нашли инспектори Слободан Миленковић и Душан Митић, који су открили плантажу.</p> <p>Пред судом се воде два поступка. У првом је власник Предраг Колувија оптужен да је организовао узгајање и продају марихуане, а у другом да је био вођа групе коју су чинили полицајци и припадници других безбедносних служби, који су обезбеђивали имање Јовањица и помагали Колувији.</p>
127.	<p>Пуштање Шарића у кућни притвор</p> <p>Дарку Шарићу, првостепено осуђеном за међународни шверц кокаина и прање новца, укинут је затворски и он је 2021. прешао у кућни притвор, одлучиле су судије Апелационог суда у Београду. Шарић је у притвору био од марта 2014. године, када се предао након четири године бекства. Апелациони суд у Београду је 4. августа 2022. укинуо претходну првостепену пресуду којом је Шарић био осуђен на девет година затвора и наложио поновно суђење.</p> <p>Четири судска поступка и једна правоснажна пресуда, биланс је (незавршене) 15-годишње правне саге у 2025 години, у чијем је средишту Дарко Шарић, кога медији означавају као „једног од највећих нарко босова на Балкану“. Шарићу се суди и за прање новца, док је у августу 2024. године подигнута оптужница и у четвртм поступку, у којем је заједно са Вељком Беливук и сарадницима оптужен за убиство четворице мушкараца у Атини 2020. и на Крфу 2023.</p> <p>Од тада до данас ван затвора провео је мало више од три месеца, од децембра 2021. до априла 2022. године, када је био у кућном притвору са наногицом. У затворску ћелију је враћен због сумње да је са саучесницима извршио више кривичних дела, међу којима је и тешко убиство.</p>
128.	<p>Ултра коп Грађевинска фирма Ултра коп иза које стоји један од вођа навијача Црвене Звезде Марко Вучковић – Командант, добија државне послове. Пример су послови за Електропривреду Србије.</p>
129.	<p>Вељко Беливук припадник криминалне група која сакати људе, отапа их у киселини и меље их машином за месо. Беливук је оптужен да је учествовао у атентату на Оливера Ивановића, српског политичара с Косова и Метохије. Везе власти и клана Беливук вишеструке су и о томе су годинама уназад писали истраживачки новинари, на шта власт није обраћала пажњу.</p> <p>Владимир Вулетих, бивши потпредседник Партизана говорио је о везама Новака Недића, у то време генералног секретара Владе, и клана Беливук. Недић је био такође и члан управе Партизана, а доводи се у везу са групом Јањичари коју је предводио Александар Станковић (надимак Сале Мутави), а коју је касније преузео Беливук. Осуђиваном криминалцу Салету Мутавом чак 12 пута је одлагано извршење затворске казне на коју је осуђен јер је управљао групом која је</p>

шверцовала дрогу. Суд је прихватио здравствена оправдања иако је Станковић у исто време био на трибинама и учествовао у тучама.

Долазак Новака Недића у Партизан поклапа се са периодом када је навијачка група Јањичари насилно преузела трибине. Пре преузимања трибине са истих су се могла чути скандирања „Вучићу, педеру!“, касније више не.

Војни синдикат Србије поднео је кривичну пријаву 2017. године јер је криминалцима Александру Станковићу званом Сале Мутави, његовој десној руци Вељку Беливуку, припаднику Жандармерије Ненаду Вучковићу Вучку и генералном секретару Владе Србије Новаку Недићу омогућено је да од фебруара до јуна 2016. године користе стрелиште, наоружање и муницију Војске Србије како би увежбавали гађање из ватреног оружја. Тужилаштво није могло да утврди да ли су наводи синдиката тачни, јер су поједини докази нестали.

Након што је Сале Мутави убијен, групу је преузео Вељко Беливук.

Један од чланова групе Јањичари је и Александар Видојевић (надимак Аца Рошави). Видојевић је у бази полиције означен и као члан црногорског кавачког клана, а тренутно му се суди под сумњом да је са хулиганима из Беливукове групе демолирао ноћни клуб „Комитет“ октобра 2018. године. Поред тога, против Видојевића су се и раније водили поступци за разбојништво, насилничко понашање и недозвољено држање оружја. У јавности су у пар наврата процуриле фотографије Данила Вучића, сина Александра Вучића, и Аце Рошавог (Данило је рођен 1998. године). Данило се 2018. године сликао са младићима међу којима су били и Аца Рошави, Борис Карапанџић и Немања Срећковић који су део екипе Салета Мутавог. Карапанџић је осуђиван због трговине дрогом, држања оружја и демолирања кафића „Холивуд“. Карапанџић је као подршка редовно присуствовао суђењима Вељку Беливуку за убиство почињено крајем 2017. год, а Беливук је маја 2018. године ослобођен сумње. Слика Данила са овим људима је настала на трибинама за време утакмице Србија – Костарика на светском првенству у Русији, а сви у групи носили су исте мајице. Бранивши Данила, Александар Вучић изјавио је да Данило не познаје те људе и да су они њега препознали и рекли му да знају да је патриота па га замолили да обуче исту мајицу као и они и слика се с њима.

Јануара 2020. године појавила се фотографија са обележавања Дана Републике Српске у Бањалуци на којој се види да за истом столу седе Аца Рошави, Немања Срећковић, Звездан Терзић (директор ФК Црвена Звезда) и Игор Додик (син Милорада Додика).

Исте године у јавност је доспела и фотографија на којој се види како Данило Вучић на некој прослави грли Ацу Рошавог, а јуна исте године новинарки је био одузет мобилни телефон док је фотографисала Данила Вучића и Ацу Рошавог, који су са још пар другара гледали дерби у кафићу. Реагујући на фотографију, Александар Вучић рекао је о Аци Рошавом: „Тај младић је навијач Партизана. Они су те вечери били на две стране. Мој син је навијао за Звезду. Гледали су у кафићу утакмицу. Ништа нису урадили. Тај младић никада није гоњен ни за какву дрогу ни за било шта. Никада. Ни данас. Никада. Гоњен је за туче, два пута, никада правоснажно осуђиван.“ Најскорија фотографија на којој се виде Данило и Аца Рошави настала је 2022. на прослави Дана Републике Српске. На фотографији је Аца Рошави у позадини, пар метара иза Данила.

На саслушању јула 2021. године у свом исказу Беливук је навео многобројне везе са влашћу и послове које је његова група за власт чинила. Навео је, између

	осталог, да је контакт са председником Вучићем одржавао највише преко Аце Рошавог.
130.	Зоран Јотић Јотка, Братислав Гашић. „Не дам Гашића!“, рече он који никад не спава. Гашић бивши керамичар рече да „воли новинарке кад клекну“.
131.	Десетине милиона Црвеној Звезди
132.	Сарадња, коалиције са другим љубитељима мита и корупције , нпр. Ивица Дачић-Коферче, Шапић.
133.	Томислав Николић и покушај кандидатуре за други мандат
134.	Локалне кабадахије и помагачи у криминалу нпр. Палма, познат по бунга-бунга журкама. Рекет преко државних функција приватницима, тамо где су у позицији моћи и одлучивања, нпр. рекет на аутобуске линије.
135.	„Бунга бунга“ журке Председник странке Јединствена Србија која је коалициони партнер СНС-а, Драган Марковић Палма, организовао је журке на којима су се гостима подводиле девојке, а испоставило се да су многе од њих биле и малолетне. Медијски незапажено, 2017. године Ана Брнабић изјавила је о Палми: „Звао ме је да учествујем на његовим бунга-бунга журкама. На тим бунга-бунга журкама се забављамо, певамо, ту могу да се љубе мушкарци са женама, жене са женама, али не могу мушкарци са мушкарцима, казао је он.“ Држава је стала у одбрану Палме, а на телевизијама са националним фреквенцијама у време васкршњих празника Палма је свакодневно гостовао и претио сведоцима.
136.	Афера Милутин Јеличић Јутка . Сексуални мобинг под окриљем СНС, са суровом осветом жртви.
137.	Фантомске приватне агенције ангажоване од стране државних установа које служе извлачењу новца из буџета. Мрежа је почела да се формира око 2013. године, а деценију касније чинило ју је скоро 50 удружења и више од 200 агенција, које су извукле на милионе евра.. Неке од особа повезаних са овим фантомским агенцијама су: Бојан Лешовић , бивши службеник у Општини Вождовац задужен за сарадњу са цивилним сектором, Биљана Чакован и њен супруг Слободан Чакован , овлашћени у 94 од 108 агенција да уместо власника преузимају документацију из Агенције за привредне регистре, Татјана Боројевић и њена сестра Биљана Ратковић . Александра Чамацић , сарадница градоначелника Београда Александра Шапића, била је у конкурсним комисијама које су годинама додељивале новац овој мрежи – прво на Новом Београду, затим у Министарству за бригу о породици и демографију, а на крају и Граду Београду. Примери: Пет милиона евра које је Министарство за бригу о породици и демографију 2021. године исплатило мрежи фантомских организација. Министарство просвете је непосредно после убиства у Рибникару дало најмање 180.000 евра мрежи фантомских организација за обуке о вршњачком насиљу и правима деце. Нека од предавања нису ни одржана, док за друге није јасно у ком обиму их је било. Новац се слио на рачуне агенција под контролом исте групе људи. Предмети су дошли до државних органа, до два тужилаштва, али стоје. Фантомске фирме су делом угашене, али преостале и даље добијају новац на државним

	конкурсима, иако немају канцеларије и запослене, а већина ни контакт телефоне, сајтове или профиле на друштвеним мрежама.
138.	<p>Авенија МБ преливање пара из буџета општина и убијање паса.</p> <p>Напуштени пси на улицама градова Србије представљају златну коку за корумпиране локалне самоуправе и преко њих се, позивајући се на оправдану потребу њиховог збрињавања извлаче огромне суме новца из буџета градова и општина Србије.</p> <p>Од када је Зоран Бабић ушао у Скупштину, постао посланик, па затим и шеф посланичке групе СНС, 2012. године. Недуго затим 2013. почиње процват послова Авеније МБ, тј. гомилају се уговори са општинама за хватање паса. Шинтери дрско поступају не само са псима већ и са грађанима.</p> <p>Уговори са Авенијом МБ су незаконити, јер су општине дужне да имају своју службу зоохигијене и своја прихватилишта. Наводним збрињавањем паса, бави се фирма која је регистрована за чишћење. Нико од радника никада није ни чуо за обуку о добробити животиња. Превоз у неодговарајућем возилу је незаконит. Хватању паса у општинама у највећем броју случаја не присуствују ветеринарски инспектори. Немогуће је сместити све псе у прихватилиште. Како је могуће да стигну у све општине, како је превоз паса хуман, како је могуће да годишње удоме 500 паса, како Ненад Стевановић тврди, кад уласка у азил нема? Шта је са хиљадама ухваћених паса?</p> <p>Свако прихватилиште ради по истом систему злоупотребе буџетских средстава и уништавања паса, без изузетка. Чак и прихватилиште Шабац, које је изграђено као најмодерније у Србији, у такозваној слободној општини Шабац, убија псе у огромном броју.</p> <p>Под маском услуга хватања и збрињавања паса „луталица“ исисава се новац из буџета општина, а надлежна министарства не реагују.</p> <p>Укупно од 2014. до 2019. само на хватање и „збрињавање“ Авенија МБ приходовала је више од 1,5 милиона евра (без прихода Авенија Вет који нису јавно доступни).</p>
139.	<p>Нови лого поште у две боје, плаћен народним новцем милион и по евра. </p>
140.	<p>Лична карта Андреја Вучића, Асомакум. Брат Александра Вучића, Андреј Вучић 2014. је пред Привредним судом покушао да оспори власништво у фирми Асомакум износећи тврдње да му је фалсификована лична карта. Суд ту тужбу није одбацио, иако су од оснивања спорне фирме до подношења тужбе, прошле четири и по године.</p> <p>Правно поступак није ни могао бити покренут због пропуштања законског рока, али се (закаснила) одбрана Андреја Вучића базира практично на томе да му је неко фалсификовао личну карту, а тај „неко ко му је украо идентитет“ је вероватно и пет година плаћао доприносе, порезе, плату и топли оброк на његово име, и све то он није знао. Снимци из Агенције за привредне регистре од 16.03.2010. године, када је тамо регистрована фирма Асомакум су нестали.</p> <p>Суђење још није добило епилог (2025.) јер га стално прате заврзламе и одгађања, али вероватно се иде на застару пошто су у првом кругу суђења четворица оптужених ослобођени на тај начин.</p>
141.	<p>Најбољу слику утицаја Андреја Вучића дао је један од најближих председникових сарадника – Сениша Мали, министар финансија. Он је 2014. у интервјуу за хрватски недељник „Глобус“ Андреја описао као неког ко доноси одлуке из сенке.</p>

	<p>„Андреј је, иначе, сива Александрова еминенција у Српској напредној странци, који се нигде у јавности не појављује“, испричао је Мали. „Он ради у Заводу за израду новчаница, а уз то се бави странком и Кошаркашким клубом Црвена звезда.“ Мали је чак навео да је по идеји Андреја Вучића постао градоначелник. „Ствар је у томе што су Вучићев рођени брат Андреј и мој млађи брат Предраг (Пеђа) најбољи пријатељи. И ја сам увек њима помагао.“</p> <p>Седморица жандарма из нишке бригаде осуђена су за пребијање Андреја Вучића, Предрага Малог и два припадника војне јединице „Кобре“ током Параде поноса у Београду септембра 2014. године. Жандарми, сви одреда дугогодишњи награђивани полицајци, осуђени су на осам месеци затвора условно: казна неће бити извршена ако дело не буде поновљено у наредне три године.</p> <p>Тиме је стављена тачка на „аферу пребијања на Паради поноса“ која је на сцену први пут извела млађег брата Александра Вучића и брата министра финансија Синише Малог. Вучићу је било необично важно да партнерима са запада докаже да је демократа, да је човек који цени различитост и који брани слободе, па је учинио све што је могао да спречи нереде хулиганских и десничарских група током Параде поноса.</p> <p>„Људи који су претучени нису урадили оно што је требало да ураде: да се представе и дозволе полицајцима да их легитимишу. Уместо тога, почели су да галаме и прете, а један је чак потегао и пиштољ. „У таквим тренуцима одлучују секунде“ и индивидуална присебност сваког припадника Жандармерије понаособ. После инцидента из Жандармерије је стигло извињење премијеру и претученима, након чега је саопштено да Андреј Вучић и припадници „Кобри“ жандарме који су их тукли неће судски гонити.</p> <p>Институционално, први је реаговао тадашњи омбудсман Саша Јанковић, који је покренуо своју истрагу да би се установило чија су права била угрожена у овом случају. Јанковић је спровео контролу и установио многе неправилности у раду МУП-а (жандарми прекршили овлашћења, полиција није спровела увиђај на прописан начин), Министарства одбране (све у вези са поступањем припадника јединице „Кобре“ било је у супротности са правилима, нису задужени за обезбеђење брата председника), тадашњег министра одбране Братислава Гашића (износио неистине у службеним документима), као и ВБА (спроводили истрагу, а немају овлашћења).</p> <p>Иако није био страна у поступку, Андреј Вучић из овог случаја излази као победник. Он има написмено да га је полиција злостављала у дану у коме је најпре кренуо код родитеља на ручак, а касније смо сазнали да је требало да нађе братанца Данила који се задржао код хулигана који навијају за ФК Рад. За пет година трајања поступка само су жандарми „настрадали“: они су изгубили каријере и јавно су осрамоћени иако њихове колеге знају да нису криви.</p>
142.	<p>Андреј Вучић и Звонко Веселиновић. У јавност је 2019. године доспела фотографија на којој за столом седе и разговарају Звонко Веселиновић и Андреј Вучић. У извештајима српске полиције и безбедносних служби Звонко Веселиновић је означен као вођа групе која се бави шверцом дроге, оружја и нафте, зеленашењем и прањем новца. Има јаке везе са албанским криминалцима.</p> <p>Фотографија Андреја Вучића и Звонка Веселиновића је настала на Копаонику у ресторану „Салаш 137“, марта 2015. Касније 2019. године појавила се још једна</p>

	фотографија („селфи“) Андреја и Веселиновића настала током предизборне кампање Српске напредне странке (СНС) 2014. у просторијама рекламне агенције „Инвиктус медија“.
143.	<p>Европске универзитетске игре 2020</p> <p>Министарство омладине и спорта, са министром Вањом Удовичићем, пребацује 143 милиона динара буџетских пара на рачун непостојеће фирме " Европске универзитетске игре 2020 ".</p> <p>Због тога у 2019. години спортисти нису отишли на летњу Универзијаду, а зимску Универзијаду су плаћали из свог џепа. Такође Србија је пропустила Европско спортско надметање студената те године.</p>
144.	<p>Афера "Шумадија гас"</p> <p>У Крагујевцу је 2018. откривено да је локална гасна компанија "Шумадија гас" склапала уговоре са приватним фирмама повезаним са СНС-ом за дистрибуцију гаса по превисоким ценама, док су грађани плаћали скупе рачуне. Према локалним медијима, део новца је наводно коришћен за финансирање страначких активности.</p> <p>Директор компаније био је члан СНС-а, а уговори су склапани уз подршку градских власти.</p> <p>Епилог: Нема судског расплета; власт је тврдила да су цене "тржишне".</p>
145.	<p>Афера "Нишке топловодне цеви"</p> <p>Током 2022, у Нишу је откривено да је реконструкција топловодног система, вредна неколико милиона евра, поверена фирми "Енерготехника Јужна Бачка" без јавног тендера. Радови су били неквалитетни, а грађани су остали без грејања током зиме. Према порталу "Јужне вести", фирма је била повезана са локалним СНС функционерима. Градоначелница Ниша Драгана Сотировски (СНС) оптужена је за погодување фирми уз политичку подршку.</p> <p>Епилог: Град је обећао поправке, али одговорност није утврђена.</p>
146.	<p>Приватни извршитељи и њихова родбина и кумови као добитници отетог. Под образложењем да су судови недовољно ефикасни у наплати дуговања, држава је 2011. године тај посао поверила новој правосудној професији, приватним извршитељима. Они су касније названи јавни извршитељи.</p> <p>За обичног грађанина извршни поступак није ништа ефикаснији него што је био раније.</p> <p>Функцију јавног извршитеља, обавља приватни предузетник који је преузео тај део посла који је некада радио суд. Извршитељи под некаквим изговором ефикасности гледају да вам наплате дугове, како било. Показало да је тај модел извршног поступка заправо скројен по мери великог капитала, а против обичног грађанина. Законодавац је заправо од 2011. године само легализовао закон јачег у овој земљи, који се у наредним годинама „развио“ у бизнис модел.</p> <p>У Србији су јавни извршитељи постали доносиоци одлука, и то не само о спровођењу и извршењу, већ су постали „судије мимо Устава“, а такав систем рада јавних извршитеља не постоји у већини европских држава.</p> <p>Јавни извршитељи могу да вам закључају и продају имовину, и то онда ако члана породице или пријатеља у невољи који не може да отплати дуг, пријавите да живи на вашој адреси. Исто се може десити и када не знате да је неко пријављен на вашој адреси.</p>

	<p>Особу која је пријављена на вашој адреси не можете да одјавите, али можете да пасивизирате адресу. То подразумева означавање у евиденцији надлежног органа да грађанин не станује на адреси пријављеног пребивалишта или боравишта. Пасивизирање адресе у конкретном случају значи да полиција дође на лице места, утврди да то лице о којем говоримо не живи на тој адреси. Њему се не одјављује пребивалиште нити бораиште, и даље у личној карти стоји та адреса, али је уписан у евиденцији да фактички не живи на тој адреси. Доноси се решење, то решење се доставља и трећем лицу. На коју адресу се шаље, то је мало упитно. Када дође до пасивизирања адресе, грађанин треба у року од осам дана да пријави стварну адресу становања или да изјави жалбу. Закон тако прописује, јер на такво решење постоји право жалбе. Након истека до осам дана, ви такво решење можете користити и у извршном поступку, где бисте доказивали да су то ваше ствари, да ту ви живите, да је то ваш стан итд.</p> <p>У неким случајевима људи су жртве преваре инвеститора и догађа се да они после неколико година од куповине стана схвате да је њихов стан заправо предмет извршења. Масовна је ситуација, да док људи покушавају да докажу на суду да су жртва преваре инвеститора, на снази остаје судска одлука да се иселе из стана. Дужници се третирају као да су криминалци који избегавају да приме писмена документа.</p> <p>Много проблема се јавља приликом процене и продаје имовине дужника. Закон последњи пут мењан, 2019. године, унета је одредба да у извршном поступку не може да се донесе превремена мера којом се забрањује спровођење извршења. Привремена мера би омогућила да могу да остану у стану док се не докаже шта се догодило у конкретном случају, да ли су особе жртва преваре или не. Та одредба би требало да се тумачи тако да може да се донесе превремена мера којом би се одложио извршни поступак или би се застало у извршном поступку док се не утврде неке чињенице које људи који су у позицији трећег лица, на пример људи који су преварени, док не докажу то своје право. Нажалост, наши судови разумеју ту одредбу да се у извршном поступку једноставно не доносе превремене мере и тачка.</p> <p>Појавила се иницијатива 2023. која је тражила од странака учесника парламентарних избора, да се хуманизује извршни поступак, да се укину јавни извршитељи, и тај посао врати судовима, као и да се укине електронска аукција, јер ту виде нетранспарентност и корупцију. Као што је пропустила прилику да изврши измену закона или укине приватне извршитеље претходних година, власт се није загрејала ни за ову иницијативу из 2023. јер им одговара садашњи систем рада.</p>
147.	<p>Нотари -формирање нове професије 2014. чију тарифу одређује министар правде, на предлог коморе нотара. Од те године грађани за те услуге, које су обављали судови и локалне управе, морају да издвоје више пара.</p> <p>У њихове руке прешли су многи послови који су били у надлежности судова и локалне управе. Јавни бележници, између осталог, сачињавају уговоре о имовинским односима између супружника, односно ванбрачних партнера, уговоре о располагању непокретностима, уговоре о уступању и расподели имовине за живота, уговоре о доживотном издржавању, затим споразуме о деоби заједничке имовине супружника или ванбрачних партнера, споразуме о законском издржавању, као и тестаменте.</p>

	<p>За оверу потписа на купопродајним уговорима, грађани уместо у суд иду код нотара када одлуче да купе или продају стан, кућу, плац и друге непокретности. Нотари оверавају и потписе на уговоре о хипотеци, састављају записнике о процени имовине, а издаваће и потврде да је неко жив.</p> <p>Према закону, у делокруг послова јавних бележника спада и чување исправа, новца, драгоцености, слика, уметнина и хартије од вредности.</p>
148.	<p>Лаж о "економском тигру", у ствари смо од папира, у којем смо већ презадужени због масних уградњи у цене пројеката. Са концесијама смо у кредитима који се не виде у кредитном рејтингу државе, и стање кредитног рејтинга и БДП је нереално приказано -фризирано. Цене расту, плате и пензије- не баш.</p>
149.	<p>Приказивање БДП, који није реалан, као успеха. Криминалом и корупцијом дижу се трошкови страних инвестиција, који улазе у бруто производ. Што је већи криминал, и цене инвестиција, већи је БДП, а роба и производа -нигде. Због дефицита платног биланса, и притиска домаћег тржишта, то је фактор који у будућности изазива инфлацију. Надувани БДП је сигуран пут у катастрофу.</p>
150.	<p>Стварни укупан дуг Србије у јуну 2024. био је 105,1 милијарди евра (државе, јавних предузећа, грађана, банака и фирми). Ове године 2025. укупан јавни дуг је око 110 милијарди евра, и након што су држави Србији одбијени кредити, можемо очекивати убрзану продају наших природних добара страним компанијама, под врло неповољним условима, и убрзано задуживање.</p> <p>Пре доласка на власт, претходна власт 2011. је од Стране Вучића на митингу оптуживана да задужује Србију темпом од 750 евра на сат. Процена је да се од почетка фебруара 2025. задужујемо темпом до 4,4 милиона евра на сат.</p>
151.	<p>Изградња путева, инфраструктуре, вртића и других објеката, чиме се рекламирају као достигнућима, са масним уградњама у цифре исплаћене од нашег новца, и задужењем нас и наше деце. Најгоре од свега, често није урађено квалитетно.</p> <p>Сада имамо и људске жртве, погинуле и тешко повређене грађане.</p> <p>Јефтина продаја наших фирми, природних богатстава, са погодностима за стране купце и концесионаре, и без контроле рада и штете по људе и околину.</p> <p>Погодности само страним инвеститорима, без уговорне обавезе да се задрже у земљи, иако наши порески обвезници плаћају и њихов профит и нашу јефтину радну снагу.</p>
152.	<p>Афера "Ауто-пут Милош Велики"</p> <p>Позадина: Изградња ауто-пута Милош Велики (део Коридора 11) била је праћена бројним контроверзама, укључујући један мање познат случај из 2019. године везан за уговор са кинеском компанијом ЦРБЦ.</p> <p>Иако је пројекат коштао преко 2 милијарде евра, откривено је да су одређени подуговори додељени домаћим фирмама блиским СНС-у по знатно вишим ценама од просечних, без јавног тендера. Један од примера је изградња пратеће инфраструктуре (одморишта и наплатних рампи) где су трошкови били неоправдано високи.</p> <p>Опозиција је тврдила да је део новца завршио у партијским каналима, али конкретни докази нису изашли на видело због ограниченог приступа документацији.</p> <p>Медијска пажња била је усмерена на свечано отварање ауто-пута, а не на финансијске детаље.</p>

153.	<p>Главна железничка станица Београд уништена, "наследник" Прокоп се распада. Изгубили смо тако потребну Железничку станицу у центру града.</p> <p>Гигантски билборд је више година (од 2014.) нелегално заклањао Споменик културе од великог значаја – Железничку станицу Београд.</p> <p>Садашње лоше стање српске железнице не треба да скрене пажњу са чињенице да је у Европи железница примарно средство транспорта, пре свега због интереса заштите животне средине, тако да ће њена важност у Србији прогресивно расти. Зато затварање Главне железничке станице не би било само штетно, оно би било нецивилизацијски чин.</p> <p>Очигледно је да је једини мотив власти за такав чин непосредна близина пројекта „Београд на води“, за који се жели ослободити што више простора и у чији имиџ се Главна железничка станица не уклапа.</p>
154.	<p>Железнице Србије. Растурање Железнице Србије, за осам година отпуштено преко 10 хиљада радника.</p>
155.	<p>Метро који ће да уништи милионском граду питку воду</p> <p>Током 2013. године долази до смене власти у граду и нова власт проглашава за свој први приоритет пројекат тајкуна Мухамеда Алабара „Београд на води“ где он намерава да гради станове и пословни простор. Сва инфраструктура Београда има се прилагодити томе, и тако одмах најављују да ће трасе линија метроа бити промењене тако да се састају и стичу, не у центру Београда, како је раније планирано, већ у новопланираном „Београду на води“. То препројектовање одлаже почетак изградње метроа за неколико година. Дешава се промена трасе прве планиране линије метроа тако да иде „од ничега до нигде“. У међувремену градска власт одлучује и да смањи заштитну зону водоизворишта у Макишу и да и тамо буде изграђено велико насеље.</p> <p>У кампањи 2018. тадашњи градоначелник Синиша Мали најавио је почетак копања за 2020. годину и обећао: „Године 2022. ће се Београђани возити метроом“. Није јасно дефинисана траса у простору будућег насеља „Београд на води“ (јер за то насеље никада није ни усвојен ни објављен детаљни урбанистички план).</p> <p>Сада је најављено копање за 2026. и то на изворишту Макиш где је забрањена градња (једно од два водоизворишта за Београд, и то оно највеће).</p> <p>Страшно је да неко преузима такав ризик да радовима који укључују, не само механичка него и разна хемијска средства која се користе у радне сврхе – минерална уља или друге супстанце које могу да продру кроз те слојеве и дођу до водоносних слојева, угрози или уништи слојеве који садрже воду која се прерађује у воду за пиће за Београд.</p> <p>Због почетка пројекта изградње метроа и стамбеног комплекса на Макишу покренут је „Устанак за воду“, али радови нису стали.</p>
156.	<p>Дробњак. Зид на коридору 10 и ценкање са Дробњаком пар милиона горе-доле око летећег зида на ком је опрано преко 180 милиона евра (извор информације бивши министар у влади СНС Велимир Илић).</p>
157.	<p>Ваљевска Грачаница 2016. потопљена. "Београд на води, Грачаница под водом" . Иако је одлука да црква буде потопљена донесена у доба СФРЈ, и то уз благослов Српске православне цркве, локални мештани се с тим не мире. Председник Владе Србије Александар Вучић рече како је спреман зауставити пројект. "Све сам спреман да променим. Спреман сам то и да зауставим."</p>

	Нови верски комплекс недалеко одатле изграђен је још 2011. у којем је измештени иконостас, иконе и сви предмети из старе цркве, али верници га нису прихватили. Брана је, кажу у ЈП “Колубара” грађена с два основна циља, да спречи поплаве и осигура питку воду за 200.000 становника ваљевског краја. Мештани јој поричу обе улоге, сматрају је претњом за сигурност и еколошки систем.
158.	<p>Вучић “Испразниће нам се Србија и зато морамо да изједначимо примања.”</p> <p>Прва мера: Почетна плата специјалца је 220.000 динара, скоро две хиљаде евра, а Александар Вучић је навео да ће бити чак 3.000 евра.</p> <p>Поређења ради, 220.000 динара је понуђена почетна плата војника специјалца, а 108.000 динара плата доктора медицине са 6 година студија.</p> <p>Плата мора бити паметно избалансирана у односу на школован кадар. Постоје разлике у плати због специфичности, пешадинац или пилот са истим чином, средња војна школа, војни факултет или високе војне науке.</p> <p>Пилот управља са вишемилионски вредном машином, специјалац је изложен интензивној обуци, војни или цивилни хирург оперише људе, некад у веома сложеним операцијама које не може ни сваки хирург да изведе. Ова плата специјалца је превише висока плата у односу на друге у војсци, што ће да прави проблем и у самој војсци.</p> <p>Да ли је ово стварање личне плаћеничке добро опремљене и обучене војске?</p>
159.	<p>Куповина војне технике од непријатеља нпр. НАТО, од Макрона, све по масним цифрама и врло неповољним условима. Ми големе паре, Рафали долазе до 2030. Некадашња СФРЈ куповала је оружје од Запада и Истока, али околности нису исте, границе и глобална политика се разликују.</p> <p>Државе које нам сутра могу одбити испоруку делова, ракета и других потребних ресурса, или лако ометати или чак искључити испоручену технику, нису требале бити разматране као извор за набавке опреме.</p> <p>Такође, учешће у трци у наоружању, са Хрватском и окружењем, с обзиром да смо окружени НАТО државама и савезницима, и да имамо њихов директан надзор („сарадња“) у Генералштабу, је бесмислено.</p> <p>Политика није смела толико да се меша у војну струку, и раст потрошње за војну технику је требао бити пажљиво размотрен уз много више фактора и са много мање новца. Вучићево понашање личи на афричког диктатора који купује шта му се ћефне, шта види у гостима у другој држави, пратећи неке само њему знане интересе, а не водећи рачуна како се то уклапа у систем одбране и колико ће то накнадно да кошта.</p>
160.	<p>Хеликоптер Војске Србије МИ-17, који је по изричитом наређењу министра одбране Братислава Гашића 2015. одлетео на своју последњу мисију, која је однела седам живота. Некомпетентни министар, коме метеоролошки услови не значе ништа, наређује компетентним, али недовољно куражним официрима да у неповољним условима ангажују хеликоптер.</p> <p>Напомињемо да је аеродром Лађевци у Краљеву имао повољне услове за слетање, и хеликоптер је био добио дозволу за слетање на њега, а онда је за минута-два стигла команда из Министарства одбране да се лети за Сурчин гдје је време било магловито, лоше. Мајор Мехић је након наређења инсистирао да слети у близини ВМА, али му је наложено да иде на сурчински аеродром, где је организован „министарски прихват бебе“ са ТВ екипама и министрима Лончаром и Гашићем.</p>

	<p>Ко је наредио да апсолутно сви медији и портали у Србији објаве како је несрећна беба из хеликоптера "успешно превезена у Београд и хитно смештена на Клинику за мајку и дете", а да су сви који су се налазили у том хеликоптеру већ били трагично настрадали?</p> <p>Покушај да се нефункционалност система крпи са личном, сопственом промоцијом није успео, а окривљен је покојни пилот. Ко и како је једног од најбољих и најискуснијих пилота хеликоптера у Војсци Србије преко ноћи прогласио пијанцем?</p> <p>Мртва уста не говоре, али знамо истину. На месту пада хеликоптера се, случајно или намерно, ствара дивља депонија, а над причом покушава створити заборав.</p>
161.	<p>Крушик, више афера.</p> <p>Државна фабрика наменске индустрије је повлашћеној групи приватних фирми продавала своје производе испод цене производње.</p> <p>Извоз оружја у Украјину, немогућ је без учешћа и дозволе државе, и противан неутралности, а тежак промашај ако желимо Русију за пријатеља. Сурово хапшење човека, узбуњивача Александра Обрадовића, који је обелоданио криминалне радње, у које је уплетен Небојша Стефановић.</p> <p>Александар Обрадовић изнео у јавност податке о томе да је муниција продавана посредницима по дампинг ценама, коју би они после препродавали по вишим, економским. У затвору је провео три недеље, потом и два месеца у кућном притвору, да би на слободу био пуштен после протеста и петиције за његово ослобађање. Узбуњивач је и даље суспендован, није враћен на посао.</p> <p>Фирма Слободана Тешића, трговца са црне листе САД, потписала је са Крушиком од лета 2015. до пролећа 2019. године чак 14 спорних уговора вредних 72 милиона долара и 5,8 милиона евра.</p> <p>Осим Тешића, корист од оваквог нерационалног пословања имала је и приватна фирма Горана Тодоровића ГИМ, коју је у више наврата заступао Бранко Стефановић, отац тадашњег министра полиције Небојше Стефановића. Они су купцима из иностранства продавали mine по значајно вишим ценама и тако остварени профит задржавали за себе, иако то нису смели, навео је недељник НИН позивајући се на извештај Државне ревизорске институције (ДРИ). Само у пословању са компанијом „ГИМ“, Крушик је оштећен за 14 милиона евра. Крушик је опростио тај дуг ГИМ-у.</p> <p>Тадашњи министар полиције Небојша Стефановић је више пута негирао везу свог оца са фирмом ГИМ, док је председник Србије Александар Вучић најпре рекао да је Бранко Стефановић "само обичан запослени" у ГИМ-у, да би недељу касније изјавио је да не зна да ли је запослен.</p> <p>Председник Александар Вучић је у марту 2020. обилазећи ваљевску фабрику поручио да је пословодство Крушика правило промашаје и најавио форензичку ревизију. То се није десило, али је годину дана касније отпуштено 428 радника. Исте године фабрика је завршила у губицима. Поступак за откривену корупцију у ваљевској фабрици наоружања није ни почео.</p>
162.	<p>Вулин дезертер постао Министар одбране, Вулиново служење војске 15 дана, спрдња са угледом војске и државе. Купује стан за 245.000 евра, паре му дала тетка из Канаде. Александар Вулин купује стан од 107 квадрата који вреди нешто мање од 245 000 евра. Вулин је 2017. године изашао у јавност и рекао да је новац позајмио од женине тетке из Канаде. Новац није добио преко рачуна, већ га је</p>

	<p>физички унео у земљу. По закону, за унос суме веће од 10.000 евра мора да новац пријави царини, што никада није евидентирано. Вулин је изјавио да је новац уносио 9 по 9 хиљада. Да би унео 205.000 евра на овај начин, било је потребно да у Канаду путује 23 пута. Није никада доказао да је заиста ишао 23 пута у Канаду. Августа 2021. године министар полиције Александар Вулин сликао се у загрљају са хапшеним (за нелегално поседовање оружја) вођом навијача ФК Рад Владимиром Ковачевићем Ковачем. Вулин је рекао да је фотографија настала случајно и да не зна ко је особа до њега.</p>
163.	<p>Код председника београдске општине Палилула Александра Јовичића нађено је 2021. године 350.000 евра. Новац је оправдао као уштеђевину и свадбени поклон.</p>
164.	<p>Кафана на Копаонику Јутка (сакривен иза Снежане Митковић) 2017. изградио најпознатији објект на Панчићевом врху, 1 .000 квадрата на Копаонику, у заштићеној зони Националног парка.</p>
165.	<p>Стил градње у Србији. Без тендера. Зграда на зграду, без потребних саобраћајница.</p> <p>Затворен ваздушни пролаз за ветрове од реке ка Славији, прекинута циркулација ваздуха за град Београд. Метро ван сваког плана и логике. Зграде и стадиони које не могу да се отплате, у које се улаже као у веома важне државне инвестиције које помажу да Србија буде видљива страним инвеститорима. Чије су луксузне некретнине поред Храма Светог Саве?</p> <p>Некад смо имали ктиторе и задужбинаре. Данас имамо рушитеље и уништитеље културе сећања...</p>
166.	<p>Неспречавање и несанкционисање бесправне градње и пљачка грађана којима се наново тражила легализација, градња и озакоњење нелегално изграђених објеката који су почели изградњу током „златног доба“.</p> <p>Градња објеката без грађевинске дозволе је деценијама велики проблем и рака рана која ружи и уништава градове у Србији. Београд је нарочито погођен. Једно од великих неиспуњених предизборних обећања напредњака било је да ће се обрачунати са бесправним градитељима, да ће спровести масовну легализацију раније изграђених објеката (коју су преименовали у озакоњење), да ће то донети велика новчана средства у буџете локалних самоуправа и да, кад они дођу на власт, бесправна градња више неће бити толерисана.</p> <p>По њиховом доласку на власт догодило се следеће:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Одузимали су на неким локацијама раније стечене дозволе за већ изграђене старије објекте и тражили да се поново уплати дозвола • Игнорисали су раније поднесене папире (нацрте, таксе) и плаћене дозволе за објекте у завршној фази легализације (баш оне за које су обећали масовну легализацију) и нису дозволили легализацију (очекују мито или опет плаћање истих већ добављених државних докумената). Да ствар буде гора, често су власници објеката већ више пута плаћали таксе, планове, захтеве претходним властима, а ова власт не жели да заврши процедуру. • Онима који су симпатизери и чланови странке, или тајкунима који су дали мито, омогућили су да у „златно доба“ владавине СНС започну градње и изврше накнадне легализације, и то чак на местима где није дозвољена градња (речни насипи, национални паркови и слично) • Калуђерица као највеће бесправно изграђено насеље на свету, остаје нерешена (такође спада у обећану масовну легализацију)

167.	<p>Лоше планирање, стално кашњење и лоша реализација планираних пројеката. Најављени пројекти и планирани радови готово увек касне, рокови завршетка се продужавају, а обећања се премештају увек у наредну годину. Примери су многобројни, ево само неколико.</p> <p>Подаци из Завршног рачуна буџета града Београда за 2016. годину- Укупна планирана средства на тој позицији била су око 6.000.000.000 динара, а утрошено је свега 2.315.000.000 динара. Само 38,4% планираних средстава за инвестиције у тој години је заиста и реализовано у односу на план. Из извештаја се могло видети који су све пројекти каснили у спровођењу:</p> <p>Изградња система за наводњавање пољопривредног земљишта општине Гроцка. Било је предвиђено 6,6 милиона динара а потрошено је 2,5 милиона. Реализовано је нешто више од једне трећине планираног.</p> <p>„Е – пројекат“ – локална самоуправа – било је предвиђено 34.000.000 динара, а није реализовано ништа.</p> <p>У тој 2016. години био је планиран и почетак реконструкције Рузвелтове улице. Планирано је за ту намену у буџету 11,7 милиона динара а реализовано је свега 0,21% од плана. И тако у недоглед...</p>
168.	<p>Пропусти на новоизграђеним стадионима у Србији, Стадионима у градовима Лесковац, Зајечар, Лозница, који су коштали око 100 милиона евра, УЕФА не жели да изда категорију 4. Ниједан фудбалски клуб из ова три града не игра у Супер лиги, најјачој српској фудбалској лиги. ФК „Лозница“ игра у рангу испод - у првој лиги, „Дубочица“ из Лесковца и „Тимок“ из Зајечара играју - Српску лигу. С првим снегом у Лозници су заказали грејачи па утакмица између ИМТ-а и ТСЦ-а није могла бити одиграна, док је за стадион у Лесковцу издвојено неколико стотина хиљада евра за санацију терена.</p> <p>Велелепни и помпезно најављивани стадион Лагатор у Лозници је коштао 34 милиона евра и грађен је по УЕФА 4 стандарду, дакле требало би да има све услове за одигравање међународних утакмица. Због низа недостатака приликом изградње отварање је неколико пута одлагано да би га 2023. године, у изборној кампањи, отворио Александар Вучић у друштву Драгана Џајића.</p> <p>Стадион у Лесковцу Дубочица је отворен 2023. и његова изградња је коштала 28 милиона евра, али пред старт такмичарске сезоне 2024/25 на њему је одигран велики број утакмица у кратком временском периоду, што је довело до значајног оштећења терена. Неодговорност и нестручност су довели до тога да прекрасно здање има огромну ману коју је сада немогуће трајно решити. Изгледа да се стално мора „крпити стање“ терена.</p> <p>На месту садашњег стадиона у Лесковцу својевремено се налазио Градски стадион, који је поседовао западну трибину капацитета 2.514 гледалаца, док је источна примала око 4.500 људи. Стадион је био у власништву града и деценијама је био у запуштеном стању због оскудних средстава за одржавање. Шта ће бити са новим стадионом? Нови стадион је нерентабилан. Град нема никаквог профита од тога. Гужве на утакмицама нема, кажу, осим када је играла репрезентација и кад долази Вучић.</p> <p>Крајем јанаура 2025. су се појавили забрињавајући проблеми везани за стадион Краљевица у Зајечару који је коштао 30 милиона еура.</p>

Краљевица је само један од три новоизграђена стадиона и отворен је новембру 2023. године. На отварању је између осталих био присутан и председник УЕФА-е Александар Чеферин.

Србија је заједно са Албанијом добила организацију ЕУРА У21 2027. године, а стадион у Зајечару је планиран као један од домаћина заједно са стадионима Дубочица, Карађорђе и Лагатор. Приликом изградње стадиона изграђени су приступни путеви, али асфалат на њима није издржао ни 15 месеци пошто је већ почео да пуца.

На неким деловима дубина лома је до 40 центиметара што је јасан знак да је дошло до пропуста у извођењу радова, па се одмах повлачи и питање да ли је то и случај са самим стадионом? Кад је већ почео пуцати асфалт око стадиона постоји оправдан страх да би се нешто слично могло десити и са самом конструкцијом стадиона.

Комисија за безбедност и стадионе Фудбалског савеза Србије донела је 2025. једину логичну одлуку и у наредне две недеље стопирала играње фудбала у Смедереву. Претходно је исто задесило и Чукарички, док нема фудбала ни у Лозници, ни у Чачку, Инђији, док су затворени и Нови Пазар, Лучани, Крушевац, Суботица, Ивањица, Нови Сад, Ниш, Крагујевац и Сурдулица...

Фудбала нема ни на стадионима ОФК Београда, ИМТ-а и Текстилца.

Вучић истиче да људи желе нешто више од самог лоптања, и да када доведу дете хоће да нешто поједу и попију, да се забаве. „Ви када платите карту од 130 долара за НБА утакмицу, не гледате ви Мемфис-Њујорк, већ је то спектакл. Гледате како представљају ватрогасце, па купите кокице, идете у шопинг. Има 500 забављача. Ми морамо да идемо са више садржаја. Ми нећемо ове нове стадионе оставити нама на управљање. Тражимо најбоље међународне агенције које ће водити те стадионе.“

Праве се стадиони у градовима за клубове који су мали. Кад „мерак нема цену“ не смета ни кад зврји празан? Да ли ће 100 милиона евра, колико коштају стадиони, бити завршни рачун? Или ће пословање овог стадиона морати да се дотира и из локалне и из републичке касе? Много већа штета може да настане уколико буде потребан додатни буџетски новац за стадионе. Како је најављено, стадионима ће управљати ново јавно предузеће које ће бити основано. у Министарству за јавна улагања кажу „тренутно су у припреми пројекти изградње пет стадиона који су такође пројектовани према УЕФА стандардима категорије четири. И то у Крагујевцу, Краљеву, Нишу, Суботици и Кикинди". Оно што се зна јесте да ће бити основано и ново јавно предузеће које ће управљати стадионима. Градоначелник Зајечара каже да је изванредна идеја да република, која је финансирала изградњу стадиона, њима и управља. Годишњи буџет града Зајечара износи 1,99 милијарди динара. То значи да кад би град сам финансирао стадион, за његову изградњу морао би да потроши скоро један и по годишњи буџет и да без републичког новца град никад не би могао сам да изгради стадиону, док су водоводи, канализације, системи градског превоза, грејања, опште комуналне инфраструктуре у катастрофалном стању у већини градова са стадионима.

Фискални савет каже да би систем селекције инфраструктурних пројеката, па и стадиона, требало учинити транспарентнијим. Наиме, према Уредби о управљању капиталним пројектима, мора да се уради студија оправданости и изводљивости, са анализом трошкова и користи, мора и да се јавно објави.

169.	<p>Агенције за управљање зградама које ангажују друге агенције и извођаче радова по свом нахођењу, одржавање које плаћаш на више места, а одговорност се пребацује по добро уиграном методу.</p> <p>Скромни домаћај мера које су ограничене на опомене, као и формулација да се одлука којом је утврђена повреда доставља Привредној комори Србије која је надлежна за покретање поступка одузимања лиценце, што није гаранција да ће такав поступак и бити спроведен.</p> <p>Могући начини заштите када нисмо задовољни радом управника стамбене заједнице:</p> <ul style="list-style-type: none"> • У случају поднетог предлога за извршење - Истицање приговора и доказивање у парници; • Комунална инспекција; • Суд части Привредне коморе Србије. <p>Имајући у виду све наведено, чини се да ни закон ни кодекс нису предвидели ефикасне механизме којима би се власници посебних делова заштитили у случају несавесног рада управника.</p> <p>Не треба заборавити на право власника посебних делова да управника чијим су радом незадовољни разреши и именују новог. С обзиром на врло упитну успешност тренутно прописаних механизма којима би се управници мотивисали да своја задужења обављају квалитетније, чини се да је ова опција можда и најцелисходније решење. Ипак овај поступак изискује напор и време јер је потребно сакупити потписе власника посебних делова, остварити потребну већину, што нарочито може бити проблем у зградама са великим бројем власника посебних делова.</p> <p>Овако лоша правна регулатива, у случају малверзација, омогућава да агенције за управљање зградама одлажу реакцију станара или често пролазе без веће одговорности.</p>
170.	<p>Давање све више линија јавног превоза приватницима, путем намештених конкурса, чије услуге све више и више коштају град.</p> <p>Пример: Прво је створен проблем. Оптимизацијом система јавног превоза који је на снази од септембра 2014. године, број возила у раду смањен је за 7%.</p> <p>Смањење броја возила у систему јавног превоза током 2015. повећало је гужве и смањило фреквенцију полазака.</p> <p>У децембру 2015. године, додељен је Уговор о јавном приватном партнерству у обављању комуналне делатности градског превоза путника на територији града Београда. Уговор је склопљен након конкурса на коме су услови били такви да су различити приватни превозници били практично принуђени да уђу у конзорцијум који је предводила фирма „Арива“, (иначе у власништву Немачке железнице) јер је једино та фирма могла да одговори захтевима конкурса.</p> <p>Јавна је тајна да се у многим мањим градовима плаћа провизија градским функционерима за градске линије.</p> <p>Иако градске власти тврде супротно, приватници коштају град много више од ГСП-а, а превозе много мање путника и покривају много мање линија. Имајући у виду да приватни превозници имају мање запослених по возилу и да, као приватне фирме, вероватно послују ефикасније и продуктивније од ГСП-а, поставља се питање зашто се, где и како одлива толики новац из градског буџета намењен за градски превоз?</p>

171.	Отежавање рада малим предузетницима. Највећи део пореза се узима од малих приватника, али се стално додају нове обавезе о којима приватник често и није обавештен, са циљем држања у страху од казни које више не могу да се предвиде. Таксе гуше мале приватнике који су највеће платише пореза држави, које плаћају добрим делом државне службенике својим трудом и радом, док великим и заштићеним повлашћеним фирмама опраштају нагомилане порезе и даџбине. Све то гаси предузетнички дух.
172.	Створено је и стимулисано окружење за давање мита у целом друштву.
173.	<p>Одлазак у иностранство Увек је било одсељавања и миграција људи потрази за бољим животом, али када превише домаћег становништва одлази, постоји неки разлог. Званични подаци наше државе говоре да је од 2002. до 2011. у иностранство отишло 150.000 грађана Србије., а од 2012 до 2024 око 500.000 Према неким проценама, Србију у последњих десетак година напушта између 30.000 и 60.000 људи годишње. годишњи трошак одлива грађана са средњом школом је у распону од 3,9 до 4,2 милијарде долара (умножак трошкова по особи старости 18 година и 33.750) и грађана са факултетом у распону од 2 до 2,4 милијарде долара (умножак трошкова по особи старости 25 г година и 11.250). Ако саберемо укупне трошкове васпитања и образовања којих се Србија одрекла кроз просечни годишњи одлив 45.000 грађана, они се крећу у распону од 5,8 до 6,7 милијарди долара годишње. У кумулативном износу за нпр. 11 година, то износи 67,6 милијарди долара. Уколико ове трошкове ставимо у однос са номиналним БДП-ом у припадајућим годинама, видећемо да су они у просеку износили 6,15 милијарди долара, односно 12,5 одсто БДП-а годишње. Губитак због одлива мозгова мери се милијардама долара. Немачка више не школује одређене струке у броју као раније, јер јој саме долазе из других држава, и могу да бирају најбоље, нпр. лекаре. Можда постоје и неки договори за које ми не знамо који олакшавају миграције стручњака и радне снаге у „развијене“ државе.</p> <p>Пошто дијаспора шаље огроман новац у државу назад, једина брига ове власти је како да то што више опорезују. Због тог прилива новца изгледа да власт воли да се што више наших људи одсели, и онда имају оправдање да увозе странце као јефтинију радну снагу из сопствених интереса и у договору са Западом. Пошто власт распродаје природне ресурсе и нас као јефтину радну снагу, све почиње да личи на стимулацију за замену становништва са неким јефтинијим и послушнијим. Ова мала анализа је само један параметар, јер не мери се све новцем, и тешко је рећи колико смо много уназађени кад немамо услове да задржимо наше људе и колико је изгубљен потенцијал за већи просперитет свих, по свим пољима, у нашој држави.</p> <p>Исељавањем десетина хиљада младих годишње из Србије, једина добра страна за власт у статистици је да опада број незапослених, којим се власти на велико хвале. Они се не питају се ко ће радити у бројним фабрикама и ослонац привреде и развоја стављају на „докторе“ наука плагијаторе и стручњаке са купљеним дипломама. Најстручнији кадрови су нам углавном одлепшали, "трбухом за крухом" на Запад, где одлази 80% наших радника. Потребно је задржати што више људи, нарочито стручних које имамо и стално стварамо, без којих привреда стаје, а то је озбиљан посао којег се власт не хвата.</p>

174.	<p>Мигранти – стимулација послодавцима да их запосле, раде за нижу плату, наши радно способни људи се одсељавају у друге земље.</p> <p>Пореска олакшица за запошљавање повратника и странаца омогућава послодавцима да умање основицу пореза на зараде и доприноса за обавезно социјално осигурање за 70% за запошљавање повратника и странаца. Олакшица се може користити до пет година од закључења уговора о раду, под условом да се повратник настани у Србији и постане њен порески резидент.</p> <p>Имамо ми срца и толеранције за мигранте и стране раднике, али шта је са нашим? Ваљда кад запослимо наше раднике за пристојне плате, радну снагу увозимо тек ако и даље нема довољно радника и ти радници морају да поштују традиције и законе ове државе. Ово су новине у закону за странце:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. странац више не мора да документа предаје у папирној форми на више шалтера и пред више органа, већ то сада чини дигиталним путем, на једном месту, са пар кликова. 2. МУП не издаје дозволу за привремени боравак, па по основу те дозволе, странац иде даље у Националну службу за запошљавање (НСЗ) по радну дозволу, веће сада МУП, по претходном дигиталном одобрењу НСЗ-а, издаје јединствену дозволу (истовремено и за боравак и за рад), такође дигиталним путем. Укратко, странац нигде ни не мора да се појави, добија све одједном електронски, тј. дигитално. 3. рокови драстично скраћени: ранији рок је био 60 дана (30 дана да МУП одобри боравак + 30 дана да НСЗ изда радну дозволу), а сада је тај рок максимално 15 дана за све. 4. значајно проширена листа странаца који могу да се запосле код нас без радне дозволе (тзв. повлашћена категорија странаца), па осим чланова уже породице странца, као досад, без дозволе овде може да ради и неко ко тврди да се бави хуманитарним радом, рецимо, затим неко ко има некретнину у Србији (!!!), затим неко ко је претпостављена (не доказана) жртва трговине људима, затим тражиоци азила. Којем и каквом људском соју ово највише погодује? 5. раније је радна дозвола издавана на 1 годину и могла је да буде продужена на најдуже још 1 годину, док се сада радна и боравишна дозвола (тзв. јединствена дозвола) у старту издаје на 3 године и моћи ће да се продужи на још најмање 3 године. 6. странцима више не треба 5 година непрекидног боравка у Србији за одобрење сталног настањења и добијање српске личне карте, већ је сада овај рок скраћен на 3 године. Дакле, сада ће странац након 3 године стећи одобрење за стални боравак и нашу ЛК, а по истеку, ова дозвола се продужава на још најмање 5 година и то без икаквих услова. 7. Влада Р. Србије има право да ограничи квоте за издавање јединствених дозвола за рад и боравак, не само због поремећаја на тржишту рада, као досад, већ сада ово право наше Владе мора да буде усклађено са миграционом политиком.
175.	<p>Опен Балкан (Отворени Балкан) од 1. марта 2025. Креће отворено тржиште рада и Албанци и Македонци не морају да чекају радне дозволе, могу да раде у Србији, са личном картом и идентификационим бројем са мобилног телефона.</p> <p>Споразум Отворени Балкан омогућава Албанцима да раде без радне и боравишне дозволе, потпуно идентично као што раде Срби и остали грађани Србије у Србији,</p>

	<p>без икакве разлике, с тим што су порези и доприноси за Албанце у Србији нижи пет пута него за Србе у Србији.</p> <p>За мигранте и остале из комшијских држава има посла, за Србе само са чланском картом или преко везе? Питам за пријатеља.</p>
176.	<p>Два милиона евра Албанији</p> <p>Ратни војни инвалиди су осам месеци камповали у Пионирском парку, тражећи састанак са председником Србије како би се изборили за право на лечење о трошку државе. Ратовали су за народ и државу, у име државе и тако постали ратни инвалиди. Када их је коначно примио, речено им је: "Држава ради све што може, али нема новца за више."</p> <p>Само две недеље касније, председник је у Тирани поклатио 2 милиона евра албанском премијеру Едију Рами за обнову након земљотреса.</p> <p>За наше хероје нема новца, али за друге увек има?</p>
177.	<p>Пловни пут од Београда до Солуна била је једна од идеја напредњака захваљујући којој су победили 2012. на изборима. Од Београда до Солуна бродом - сан који се пре 100 година први пут претварао у пројекат 1961. и 1973. али се никада даље од идеје није одмакло, и никад није остварен. Процењује се да остварење сна данас кошта импозантних 12 до чак 17 милијарди долара.</p> <p>Канал Морава Повереник за информације од јавног значаја изрекао је казну од 20.000 динара Министарству природних ресурса, рударства и просторног планирања јер је одбило да, на основу ранијег решења Повереника, достави Студију оправданости пројекта изградње канала Дунав-Морава-Вардар свима који су тражили тај документ.</p> <p>Министарство природних ресурса, рударства и просторног планирања је на крају мандата објавило тајни сакривени документ из 2013. China Gezhouba Corporation Limited: „Студија о изводљивости канала Морава“. Према прелиминарним проценама, вредност пројекта била би 12 милијарди евра, а изградња би трајала до седам година.</p> <p>Није јасно зашто је држана под ознаком „confidential“ (поверљиво) када се зна да су до сада домаћи стручњаци и велика предузећа својевремено позната у свету по извођењу мегапројекта (ПИМ, Енергопројект) радили више инжењерских, водопривредних и економских студија тог пројекта, конкретнијих, детаљнијих и разрађенијих, а и широј јавности више пута презентованих. Уосталом, зар нисмо и ми у новинама сваког лета, кад понестане тема, прокопавали канал Морава-Вардар?</p>
178.	<p>Мило Ђукановић „Имамо готово све различито у нашим програмима, плановима и идејама, о свему другачије размишљамо, али имамо једну заједничку опсесију - обојица смо опседнути Србијом. Ја је волим, он је мрзи и немам никакав проблем с тим“, рекао је Вучић. Он је истакао да ће наставити да воли своју земљу, а Ђукановић може да настави да мрзи Србију.</p> <p>Кад прелистамо политичку прошлост обојице, сарадњу, „шпијунске афере Србија против Црне Горе и обрнуто“, протесте Срба у Црној Гори, остаје само једнако ружан утисак о обојици „владара“.</p>
179.	<p>Лажна опозиција и незгодне коалиције политичара, које колективно раде само за своје интересе и вуку народ за нос. Уништен потенцијал демократије.</p>
180.	<p>Део позиције (и лажне опозиције) чланови јавних или тајних друштава као што су масони, агенти страних служби и финансијских интересних група. Никад није</p>

	анализирано ко је подобан за службу држави, пре ступања на дужност. Где су нам за такве издајнике Србије: БИА, тужилаштво... изгледа под контролом. Пречистити БИА, тужилаштво, надлежне службе. Сузбити утицај против Србије и грађана Србије.
181.	Значке БИА Злоупотреба оригиналних значки, и фалсификати значки БИА
182.	БИА упад у Завод за заштиту споменика. Сазнали су да ће запослени у Заводу изаћи у јавност са саопштењем у којем се од Владе Србије захтева да поништи одлуку о укидању статуса заштићеног културног добра Генералштабу и Министарству одбране.
183.	Скидање тајности са БИА докумената пролонгирано са 25 на 50 година. На списку се нпр. налазе владике СПЦ које су убачене или под контролом тајних служби чак од доба СФРЈ. Можемо претпоставити да све особе, чије су каријере настале у доба СФРЈ и које су биле сарадници УДБЕ, КОС, такође не желе да њихов садашњи углед буде уништен. Део тих врбованих особа наставио је да ради за новонастале обавештајне службе, укључујући и преостале фракције старих обавештајних служби које нису баш сасвим нестале. Уновчиле су постојеће искуство, информације и наставиле постојање кроз људе или мање групе, у некој окрњеној форми, без државне подршке, најчешће увезане са криминалом, јашући на таласу приватизације.
184.	Хапшења измишљених шпијуна = нису се десила, нпр. неки „хрватски шпијуни“ када власти затреба одвлачење пажње са неке друге афере или проблема. У генералштабу нам седе НАТО официри.
185.	Руски шпијун. Председник Србије Александар Вучић потврдио је да се на снимку, који је покренуо такозвану аферу „руски шпијун“, види руски обавештајац како даје новац припаднику Војске Србије у пензији. Ипак, „овај видео није ауторско дело српских безбедносних служби, али је Војно безбедносна агенција упозната с тим“, додао је српски председник. После конференције све је било мање-више јасно. То није свежа ствар, питање је само кухиње - ко је проценио тренутак када то треба лансирати", објављивање је ишло на руку властима у Београду да медијски „покрију“ домаће политичке потресе. Један од мотива „зашто сада“, је да је требало мало оштетити ниво војних односа са Русијом.
186.	Кад се открије криминал, "покрива се" са нападом на државу, власт, Србију... При томе се користе контролисани медији, понекад и лажна опозиција. Међународна новинарска организација Organized Crime and Corruption Reporting Project (OCCRP) апеловала је 2017. на владу Ане Брнабић да се фокусира на давање одговора јавности и да министри престану са нападима на новинаре. „Српски званичници морају да дају одговоре, а не да нападају оне који постављају питања“. Ово је стандардна тактика позиције у којој се крене са критиком „оних претходних“ и „дежурног лопова“ који за 10 година није ухапшен или новинара „зашто пре нисте питали, оне претходне“, „зашто сад то питате“.
187.	Напад на протестни скуп у Шапцу који су организовали грађани и удружења незадовољни због Закона о експропријацији, који се сматра легализовањем отимања имовине грађана". Не постоји јасна граница између партијских функционера, навијача, локалних криминалаца, често се ради о једним те истим људима. Када је у новембру 2021. године организован протестни скуп у Шапцу, на мирне демонстранте су насрнули

	<p>разни сумњиви типови багером, палицама и чекићем. Врло брзо се испоставило да су међу нападачима, поред овејаних криминалаца, били и угледни партијски, локални и државни функционери из Српске напредне странке. Багер је возио активиста СНС-а Небојша Стојићевић Јарин, а међу батиначима се нашао и помоћник градоначелника Шапца Владимир Мићић, као и бивши посланик Александар Перановић. Током дана људи мирно седе у канцеларијама и ваљда обављају некакав сиви бирократски посао, а кад партија позове навуку сиву капуљачу на главу, узму прво оруђе које им падне под руку и растурају демонстрације, као професионални батиначи.</p>
188.	<p>Плашење са унутрашњим непријатељима и издајницима, оптужбе за (лажну) опозицију да су криминалци, руше државу (али никад никог нису ухапсили и осудили за криминал или издају државе).</p> <p>Поменимо само заштиту Млађана Динкића. Управо га је премијер Александар Вучић пре више година назвао „највећим пљачкашем и лоповом у Србији“ и оптужио га да је опљачкао Националну штедионицу, Евроакциз банку и Вексим банку, истичући да ће Динкић, уколико он дође на власт, бити ухапшен. Међутим, до тога није дошло. Често су „жути лопови“ означени као унутрашњи непријатељи, а велика већина их је данас у СНС (Драган Шутановац, Горан Весић, Синиша Мали, Гордана Чомић, Небојша Крстић, Јелена Триван, Бранко Радујко, Горан Кнежевић, Милојичић Кен, Александар Шапић).</p> <p>Не, нису се „подобрили“, него су наставили уништење Србије у другом дресу. Препоручио их је „квалитет“ за девастирање и уништење Србије.</p>
189.	<p>"Атентати", нула осумњичених и оптужених = рубрика „није се десило“.</p> <p>Вучић: Ако ме убију... "породица наслеђује и наставља" (династија Вучић у најави).</p>
190.	<p>Афера Оружје у Јајинцима - у околини Вучићеве куће 2016. је пронађен арсенал оружја. Власт је брзо ово повезала са наводним планом атентата на Вучића, што нема везе са стварношћу.</p>
191.	<p>Оптужбе за грађане и новинаре због увреде или „претње“ према носиоцима државних функција.</p> <p>Високо тужилачко веће (ВТК) је експресно реаговао у преко сто случајева у којима је хапсило и оптуживало грађане који су на Фејсбуку и Твитеру исказивали гнев према носиоцима државних функција. За део случајева постоји сумња да су били покренути од носилаца државних функција, да покрију афере или помогну предизборне кампање. Поступање државних органа се често врши по незаконској процедури.</p> <p>Поступајући по тој матрици, ухапшен је и притворен новинар Милан Маленовић, само пола сата након што је на Фејсбуку објавио статус, који је ВТК оценио као угрожавање сигурности Александра Вучића и Небојше Стефановића. Иако у лошем здравственим стању, новинар је у притвору провео шест месеци. Суд је одбацио оптужницу ВТК, али то није имало никакав значај за Маленовића. Због додатно оштећеног здравља и немогућности да се лечи у притвору, умро је недуго после изрицања пресуде.</p> <p>Тај и други слични случајеви јасно илуструју професионализам припадника ВТК. Досадашњим радом доказали су спремност да додатно уништавају животе појединаца који, у очајању, немају други начин него да псовкама и увредама (дакле, нису увек претње по живот) на рачун Александра Вучића, искажу незадовољство својим статусом жртве.</p>

Припадници Министарства унутрашњих послова, Одељења за сузбијање високотехнолошког криминала, ухапсили су Александру Јанковић Аранитовић (1970) из Шапца 2019. године због постојања основа сумње да је извршила кривично дело угрожавање сигурности. Она се сумњичи да је путем друштвене мреже Твитер упутила претње деци председника Републике Србије Александра Вучића - Докле, бре, жвалоња, докле?! Је*ем ти Данила мртвог и набијем ти на ку*ац Милицу, шмокљо.“

Александра Јанковић Аранитовић позната је широј јавности по твиту којим је „угрозила безбедност“ председника Александра Вучића и због тога осуђена на шест месеци затвора, плус две године условне казне и временски неограничено обавезно амбулантно лечење биполарног поремећаја.

Апелациони суд у Београду правоснажно је ослободио кривице Александру Јанковић Аранитовић из Шапца, коју је тужилаштво теретило да је у јулу 2019. године путем свог Твитер налога упутила претње председнику Србије Александру Вучићу и његовој деци. Она је у притвору провела шест месеци, од тога два у Специјалној затворској болници. „Он није бог, премда и бога Срби псују, он је националиста, лаже, насилник је који је упропастио Србију“ - одлучна је Аранитовићева. „Покушао си да ме уништиш и ућуткаш на сваки начин, покушао да ме сместиш на неодређено у затворску психијатрију, блатио си и вређао путем твојих таблоида моју породицу, покојног оца и супруга, вршио си притисак на суд и тужилаштво, али све ђабе, најгори правниче у историји Правног факултета, правда је победила и храбре и независне судије Апелационог суда су ставиле коначну тачку на ову тираду и мрцварење. Упркос свему и упркос твојој повређеној сујети неприкосновеног диктатора. Браво, опет се расипаш државним парама, као да су ти дедовина, јер као што као правник знаш, ослобађајућа пресуда значи и обештећење оштећеној, а то сам ипак ја, а не ти“, поручила је председнику Александра Јанковић.

„Ја сам пример политичке жртве, ја сам послужила за пример другима којима падне на памет да га вређају, да ће завршити у затвору. Истина је да сам га вулгарно опсовала, јако ружно, али нисам претила. Ја ни немам начина да му наудим, а завршила сам у притвору који је трајао шест месеци. Од тога сам два месеца била у Специјалној затворској болници, јер сам патила од клаустрофобије у ЦЗ-у, а лечим се од биполарног поремећаја“, каже она и наводи да је у поменутој болници преживела најгори период у свом животу. „У ЦЗ-у су услови за живот добри, храна је коректна, особље је океј. Али у затворској болници је страшно. Особље је било добро, али оно што сам ја тамо преживела док сам била смештена са чедоморкама, убицама... било је и више него страшно. И у соби у ЦЗ-у су се смењивале жене које су починиле разна страхотна дела, ја сам све то слушала и делила са њима свакодневицу. Од тада патим и од депресије. Ја сам доживела огромну душевну бол, а сада ћемо мој адвокат и ја да их тужимо, да тражимо одштету за боравак у ЦЗ-у. Такође ћемо да тужимо таблоиде који су ме черечили“, **Ствар је другачија када неко из власти, близак властима или симпатизер, прети или шаље увреде неком новинару, или опозиционару.**

Да не завршимо само на помињању „вербалних деликта“, грађани знају бар неколико случајева где су људи убијени од некога ко има везе са властима, и нико није одговарао за убиство, а прогањају људе који их псују по мрежама.

192.	Непрекидно испирање мозга преко ТВ и свих медија, плашење са дежурним спољним непријатељима , скоро сваког дана и нарочито кад се покривају афере.
193.	Испирање мозга народу преко ријалитија, промоција блуда, неморала преко Пинк ТВ и осталих.
194.	Жељко Митровић, Ивана Бодржић Бакић (мртва у Хајату). Мистериозна и неистражена смрт Митровићеве девојке Иване Бодржић уз асистенцију техничара из ВМА (2014.). Убрзо и њена мајка Нада која је оптуживала Митровића у медијима за смрт кћерке, гине у саобраћајној несрећи 2017.
195.	Митровићев син убица, 2013. Убиство Андрее Бојанић - син Жељка Митровића гази на пешачком седамнаестогодишњу девојку. Прошао је кроз црвено и побегао са места несреће. Осуђен је на 12 месеци кућног притвора, али је путовао у Фиренцу пре истека своје казне.
196.	Јелена Марјановић. Председник Републике Вучић: „открићемо убицу у наредних 48 сати“, 2016. Уз бројне медијске манипулације, кршење права малолетног детета, још увек неразјашњено.
197.	ЛОТО Државна лутрија Србије за играње лотоа 10 година користила је софтвере сумњиве загребачке фирме „Нирвана“ . За то време у Србији је извучено 69 „седмица“ у вредности од најмање 50 милиона евра, а за разлику од других земаља у којима се игра лото, код нас се ни за једног добитника никада није сазнало ко је . Државна лутрија убеђивала је милион грађана Србије који су у јулу 2015. гледали лото да је „случајност“ то што се пети по реду број 21 прво појавио на ТВ екрану, а тек после пола минута је извучен из бубња . За математичаре ствар је јасна: вероватноћа да Лутрија говори истину је 2,9 одсто, док је 97,1 одсто вероватноћа да Лутрија вара. У спорном тренутку у бубњу је остало 35 куглица. Под претпоставком да су претходни бројеви извучени по правилу вероватноћа да после најаве буде извучен број баш 21 је 2,87 одсто. То је математика, а шта се стварно дешавало знају људи из Лутрије. Полиција је вештачењем утврдила да је лоптица механички оштећена, а управа Лутрија да је крив загребачки софтвер. Вучић је казао и да је стање у Државној лутрији Србије „за нијансу мање лоше од катастрофалног, али је и даље катастрофално“. „Ако је било извршења кривичног дела, ти људи ће одговарати. “, рекао је премијер, додајући да је приход Државне лутрије око милион евра, а да ни динар није дат држави .
198.	Давање концесије за огласни простор (билборде и слично) у 10 централних градских општина на 25 година фирми која ће плаћати граду у натури. (У кантама за смеће, парковским клупама и сл.) Крајем 2016. године, 29. децембра, фирма Алма кватро (Alma Quattro) добила је, као једини понуђач, концесију која јој даје ексклузивно право да у наредних 25 година једина поставља у десет централних градских општина средства за оглашавање. Тада се знало да је Поставља се логично питање зашто би Београд наплаћивао то право и ту концесију на огласни простор у центру града, у клупама и кантама за ђубре? Зашто и тај део није наплаћен у новцу, па да онда, у складу са Законом о јавним набавкама, из године у годину, Београд за тај новац бира и купује клупе и канте за ђубре које су граду потребне. Зашто би неко ко се бави оглашавањем и рекламирањем на билбордима, снабдевао град кантама за ђубре следећих 25 година? Одговор на то питање је у суштини веома једноставан. То је зато што то

	одговара фирми за коју је намештен тендер и која се једина јавила на тендер под овим условима и добила га.
199.	Стратегија развоја града Београда без јавне расправе Стратегија развоја града је вероватно најзначајнији документ који Скупштина града усваја. Предвиђено је да се приликом доношења стратешких и акционих планова обавезно организује јавна расправа. У сред лета, на седници Скупштине града 29. јуна 2017, усвојена је Стратегија развоја града Београда до 2021. године. Текст предлога Стратегије појавио се изненада, као гром из ведре неба, нико осим људи блиских градској власти није био у могућности да га види до пред само усвајање. О некој озбиљној и транспарентној јавној расправи, није било ни говора.
200.	Поред постојећег ЈП „Београд пут“ формирано је још једно предузеће да се бави истом делатношћу – ЈП „Путеви Београда“. Према објашњењу које је дато на седници градске Скупштине, једно предузеће ће да ради, да изводи радове, а друго ће да администрира и да припрема папире за то друго предузеће које ради. Два директора, два службена возила, две секретарице, два кабинета. На тој седници је одмах именован и в.д. директор, Славиша Живковић.
201.	Пластична јелка 2017. у Београду од 83.000 евра .
202.	Новогодишња расвета у Београду. Скоро сваке године афера. Од 2014. до 2017. године град Београд је издвојио 454,56 милиона динара за новогодишњу расвету. Куповина новогодишње расвете 2017. године за 170 милиона динара., После рекордно скупе јелке тражена је и поправка расвете за 17 милиона динара. Тендер за новогодишњу расвету у Београду сваке године добија фирма Keep Light.
203.	Трг републике – Весићеве коцке. Поново су 2025. године радови на Тргу републике, а Београђани су у шоку, јер тешко је пребројати по који пут се преврћу, ваде и мењају коцке на централном београдском тргу, чију је најновију реконструкцију крајем 2024. најавио градоначелник Александар Шапић.
204.	Весићева Фонтана на Славији са рефлекторима у бојама немачке заставе, такође и друге важније зграде у Београду, на годишњицу бомбардовања Београда 1941.
205.	Реконструкција трга Славија без раније планираних подземних пролаза, а са неодговарајућом фонтаном. Пројекат уређења Трга Славија и подземних пешачких прелаза, који је израдио Саобраћајни институт ЦИП 2014. године, сугерисао је да би подземни пролази утицали да се побољша проточност саобраћаја на Славији за 30% до 50%. Из плана избачени подземни пролази и тиме је читав пројекат обесмишљен. Објашњење за искључење подземних пролаза из плана дао је тог дана новинарима у изјави градоначелник Синиша Мали: „Ми смо за разлику од претходне градске власти слушали грађане. Када је изашао први пројекат сређивања Славије, он је садржао подземне тунеле, који су били предмет највеће критике Београђана – да ће бити уски, клаустрофобични, да ће се плашити да пролазе њима... Ми смо те коментаре и захтеве усвојили.“ Фонтана на Славији је коштала 1,8 милиона евра , 300.000 евра скупље од највеће фонтане у Европи до тад, која се налази у Украјини. Фонтана у Украјини се простире на скоро 1000 квадрата, док наша на 800. Има млаз до 70 метара у висину, наша до 16. Има 560 рефлектора, наша 435.
206.	Давање концесије за четири подземне гараже на најбољим локацијама приватницима на 40 година.

	<p>Почетком новембра 2017. године, град Београд је расписао јавни позив за поступак доделе концесије за развој подземних паркиралишта и њихово управљање. Иако у плановима града постоји око 50 потенцијалних локација за подземне гараже, одабране су 4 најбоље и најпожељније локације у самом центру града да се прве дају приватницима. у питању су четири гараже – у Влајковићевој, Фрушкогорској, на Тргу Републике и на Студентском тргу. Ове гараже се дају у концесију на 40 година, а процењена вредност улагања у њих је 40 милиона €. У образложењу ове одлуке наведено је да град не може да буде инвеститор ових гаража јер би то представљало „значајан ударац на буџет града Београда“. Ипак, 40 милиона € подељено на 40 година представља инвестицију од једног милиона евра годишње, која би се могла вратити и исплатити кроз наплату паркирања у гаражама. (Као што ће се, уосталом, исплатити приватним концесионарима). Поставља се, с тога, логично питање због чега град сам не изгради бар ове гараже, које су на најбољим и најпожељнијим локацијама, као што је изградио подземну гаражу испред Старог двора која успешно враћа инвестирани новац? Давање у концесију прво најбољих и најисплативијих локација, сугерише да ће за градско инвестирање бити остављене мање исплативе гараже на мање пожељним локацијама уместо да буде обрнуто, да град прво за себе сачува најбоље, а приватницима за јавно-приватно партнерство да понуди оно што град заиста не може са профитом да води. На овим локацијама, профитабилност је загарантована.</p>
207.	<p>Затварањем улица око Кнез Михаилове загушили су једину јавну гаражу и угрозили приступ историјском језгру града, а најављено затварање Васине и Студентског трга значиће потпуну изолацију центра Београда. СНС-власт је дозидала два спрата гараже на Обилићевом венцу, али је целу гаражу учинила нефункционалном укинувши приступ возилима преко Обилићевог венца, чиме је такође и кретање возила кроз саму гаражу драстично успорено. Почевши од 2014, градска власт СНС је злоупотребила увођење пешачких улица и улепшавање центра града ради своје политичке промоције. Варош капија и зона Кнез Михаилове су жртве те злоупотребе. Све што је урађено на ширењу пешачке зоне било је стихијски и безобзирно у односу на интерес града и грађана који ту живе и раде. Ширење тзв. „пешачке зоне“ од Кнез Михаилове до Косанчићевог венца, као и од Кнез Михаилове до Браће Југовића је вишеструко штетно, а нема никакво урбанистичко оправдање.</p>
208.	<p>Планско и намерно смањивање броја паркинг места у центру Београда. Иако је управо мањак паркинг места један од највећих проблема грађана Београда, уместо да приликом доношења урбанистичких планова воде рачуна да новоодобрена градња стамбеног и пословног простора буде обавезно ограничена и условљена градњом одговарајућег броја паркинг места, жеља за профитом и спрега инвеститора и градских власти, (позната и као „инвеститорски урбанизам“) водила је ка све већој дозвољеној густини грађења, уз све мањи број паркинг места на чију изградњу би и град и инвеститори били обавезани приликом реализовања плана. Додатна (или оправдавајућа) идеја је да се грађани практично натерају да иду јавним превозом и пешице. Свакако би било добро да се више користи јавни превоз (као и да буде квалитетнији), али то ипак треба да буде избор грађана, а не да их неко „стимулише“, односно да их намерно и свесно доводи у очајну позицију да немају где да паркирају своја возила.</p>

209. **Паркинг сервис = Бермудски троугао где нестаје новац свих грађана.**
“Паркинг сервис” нема право да издаје доплатну карту јер она представља казну, а **“Паркинг сервис” нема право да кажњава нити је законски овлашћен за то...**
Јавно предузеће има овлашћење од града, али одлуке градских власти не могу бити изнад законских одлука и немају правни основ за кажњавање неплаћања паркирања.
Многи возачи су имали непријатно искуство са Паркинг сервисом где је било разних довијања по старом ЗОБС-у у коме је постојала разлика код појма заустављања и паркирања возила (до 15 минута и преко 15 минута) и времена које је потребно да протекне од качења опомене на возило у прекршају до његовог одношења. Било је ту свега и свачега.
Комунална предузећа широм Србије којима је локална власт поверила спровођење прописа у области безбедности саобраћаја и комуналног реда везано за паркирање возила, су се **претворила у апарат за пуњење локалних буџета.**
Наравно, све под изговором побољшања јавног саобраћаја и увођења комуналног реда.
У појединим градовима **локална власт је претворила паркинг просторе између зграда у јавна паркиралишта где се паркинг наплаћује чак и станарима.** Ти паркинзи постоје 30 и више година и ваљда је тада неко наплатио уређење земљишта и планирао паркинге за станаре. Данас, локална власт преко ноћи одлучи да је у интересу грађана да се ти простори претворе у јавна паркиралишта, и то наплаћује
Чак и када се утврди да ЈКП Паркинг сервис ради противуставно и противзаконито нема конкретне одговорности а о накнади штете грађанима ни говора. То је управо случај када је Уставни суд прогласио начин наплате доплатних карата за паркирање у Београду супротним Уставу и закону: “Паркинг сервис” нема право да кажњава возаче.
Ако је “Паркинг сервис” без налога полицајца однео возило или блокирао возило ‘лисицама’ треба пријавити крађу и блокаду Полицији и узети потврду о пријави крађе и блокаде (Полиција дужна да изда) с којом можете преко суда надокнадити насталу материјалну и нематеријалну штету (на возилу, изгубљено време, путне трошкове, пропали посао, измаклу корист, претрпљени страх што је возило украдено, итд.) у парничном поступку против Паркинг сервиса или лица које је противзаконито уклонило возило или поставило “лисице”.
Пљачка у **Новом Саду 2018 – паркинг за бицикле платили преко 40 хиљада евра.** Извршном пресудом Вишег суда у Новом Пазару од 25.08.2022. године је закључено да ЈКП “Паркинг сервис Нови Пазар” на два места током 2016. године **није имао овлашћења Одлуком Скупштине града или другим актом да врши наплату паркирања.**
Само у 2012. години, од грађана и посетилаца Београда, **Јавно комунално предузеће "Паркинг сервис" је наплатило 18,7 милиона евра, али новац није отишао у градску благајну, јер град и ово његово предузеће нису дефинисали међусобне обавезе!** Са друге стране, спор са једном страном компанијом је изгубљен и Београд и "Паркинг сервис" дужни су да заједно плате преко 15 милиона евра. Некада је ово предузеће пунило градски буџет, а данас пуни џепове појединаца на власти.

	Београд се „зонира“ брзином светлости, задњих неколико година. Огроман огроман део паркинга око старих зграда на Новом Београду је подељен по зонама (зониран). Ово отимање површина за плаћене зонирани паркинге се наставља, пошто по закону паркинзи око зграда припадају зградама (то није јавни паркинг). Многи не знају за овај закон, власти знају.
210.	Март 2025. Паркинг у близини Аутокоманде, Београд. Градска власт је обећала да ће изградити 144 нова паркинг места, хвалила се са тим, и паркинг је завршен. Одмах затим је наступило рушење паркинга, које вероватно да има везе са непостојећом станицом „Југ“, која је на Аутокоманди требало да буде отворена до Нове године, према обећањима градоначелника Београда. Та станица није ни започета. Изградња је плаћена, сада се плаћа рушење , а материјал не знамо где завршава! Договор око новца за изградњу, па онда и новца за рушење иде на релацији Александра Шапића, градоначелника Београда, Секретаријата за саобраћај и Паркинг сервиса.
211.	„За нашу децу!“ У београдском насељу Звездара један дечји парк коштао је 23 милиона динара. Оно што такође не можете приметити ако одете у тај парк просечног изгледа и опремљености је да је он скупљи од свих осталих оваквих игралишта у Београду. Плаћен је скоро 200.000 евра. Извођачу радова у парку у Шамачкој улици ни то није било довољно него је лажно представио количину материјала и украо више од пола оgrade, тј 5,5 милиона динара. Према уговору, требало је да ограду парка чини 141 панел (209x110), а они уградили не више од 60 панела.
212.	Обећане бициклистичке стазе проглашене за техничку грешку. Горан Весић је 18.12.2017. одржао говор који је назвао „Седам великих победа градске власти“. Једна од наводних победа које набраја је: „Београд је донео одлуку да бициклистичке стазе морају да се изграде у свим улицама првог приоритета. Већ 21.12.2017. на седници Скупштине града Београда једна од тих наводних Весићевих „7 победа“ проглашена за „техничку грешку“, и избрисана је из плана генералне регулације.
213.	Повећавање пореза на имовину 2013. године град Београд је од грађана и привреде наплатио 5,5 милијарди динара кроз Порез на имовину. Већ 2015. године наплаћени износ пореза на имовину је порастао на око 15 милијарди, а за 2018. годину планира се да се наплати 17,3 милијарде динара.
214.	Весић у име Владе Србије потписао меморандум којим се локација Генералштаба у центру Београда поклања компанији Цареда Кушнера , познатијег као зет Доналда Трампа. Министар грађевинарства је у име Владе са Кушнеровом компанијом „Affinity Global Development“ потписао „Уговор о ревитализацији комплекса бившег Савезног секретаријата за народну одбрану (ССНО), који се налази на углу улица Кнеза Милоша и Немањине“. Наведени документ је остао недоступан јавности , јер зашто би грађани морали да знају шта се дешава са њиховом имовином. Влада Србије је донела незакониту одлуку да се зградама Генералштаба и Министарства одбране које се налазе у државној својини – укида статус културног добра и да се бришу из регистра непокретних културних добара. Завод за заштиту споменика реаговао и објаснио какву процедуру предвиђа закон за укидање статуса заштићеног културног добра. Прво Републички завод за заштиту споменика напише предлог одлуке, па га са елаборатом и

	пратећом документацијом пошаље Министарству културе, које га онда проследи Влади Србије и тек тад може да се одлучује по том питању. Након тога БИА упала у Републички завод за заштиту споменика.
215.	Весић, Трст , вила вредна најмање 3,5 милиона евра
216.	Споменик Стефану Немањи непознате цене (и не само он). Према царинској документацији, споменик Стефану Немањи грађане за сада кошта најмање девет милиона евра . Међутим, стручњаци упозоравају да је то био само део цене и да је крајња рачуница већа. Тадашњи заменик градоначелника Горан Весић није открио колико споменик упитне естетике, и ван идејног решења (одступио од конкурсне верзије дизајна), кошта. Подаци о томе водили су се као поверљиви од 18. јула 2018, а са роком чувања до 2023. Иако је тај рок истекао, информације о цени споменика и даље су тајна за грађане Србије. Тиме су прекршена два закона: Закон о тајности података и Закон о буџетском систему.
217.	Цена реконструкције Савског трга , представници градске власти су изјавили 2021. да само тај посао кошта 18 милиона евра . Скоро три године трајала је реконструкција Савског трга, а већ неколико пута мајстори морају да поправљају очито лоше завршен посао . Нпр. 2023. недалеко од скупоценог споменика Стефану Немањи отворила се рупа, јер је десетак масивних плоча пропало. Поставља се питање ко је лоше одрадио посао и колико ће нас коштати поправке. На Савском тргу су цистерне за воду Града Београда које је донирао Јапан, и оне су прекривене плочама. Да иронија буде већа, Савски трг је са својих 20.000 квадрата чистог простора предвиђен за већа окупљања људи и разне манифестације. Колико је то безбедно, ако се због једног комбија улеже тло.
218.	Браћа Стајић У РГЗ Немања Стајић 2021. нема уписану ни једну некретнину, али зато породица има 83 некретнине. Немања и Новак данас поседују три стана у луксузној згради на Дедињу, где је цена квадрата 6.500 евра, што значи да је вредност тих некретнина вишемилионска. Немања Стајић, бивши секретар Секретаријата за озакоњење објеката у главном граду, помогао је одобрење да може да се изгради зграда две етаже виша од дозвољене спратности на целом Златибору, Royal Gardens. Објекат Royal Gardens, повезан са браћом Стајић, али и црногорским криминалним кланом, као и многе друге грађевине збијене једна уз другу на некада бујном Златибору, пред којима се природа сада упадљиво повлачи, представља симбол насиља над природним ресурсима, али и над законима и прописима.
219.	Александар Шапић „Зоолошки врт треба преселити на Аду Циганлију“. Вила на Бежанијској коси коју је незаконито градио и легализовао, некретнине у иностранству које није пријавио. Савски насип већ петнаестак година све више угрожава дивља градња, подигнут велики број сплавова, али и кућа од чврсте грађе. Међу власницима кућа су бивши председник Србије Томислав Николић. Како је за филм „Корито привилегованих“ телевизије Н1 навео Душан Чавић, незванично се зна да куће на Насипу имају још Ненад Ковач, привредник познатији под надимком Неша Роминг, Милан Бачевић, бивши амбасадор у Кини и министар у Влади Србије. Шапић је један од најодговорнијих за уништавање Савског насипа који од поплава брани највећу општину у Србији . Рекао је да су они грађани који блокирају радове на Савском насипу „лудаци“. Шапић је усред ноћи и са

	<p>приватним обезбеђењем, 2023. поново покушао да започне нелегалне радове на бушењу Савског насипа. Управни суд донео крајем 2024. одлуку у којој се уважава грађанска тужба према Градском већу града Београда. Апсолутно никакви радови на насипу не смеју да буду предузети до правноснажне пресуде, али Шапић наставља и ове године. Најновија егзибиција Градске власти је покретање поступка за изградњу тобожње хидрантске мреже за сплавове, као да не може сплав да се гаси руским ватрогасним хеликоптерима које смо купили (најбољим у свету) или бродом за гашење, него треба бушити насип.</p>
220.	<p>Сеча шума У периоду од 2000. до 2023. године, нестало је 74.200 хектара површине шуме у Србији, 2021. је посечено око 7.900 хектара, а 2022. је изгубљено приближно 4.500 хектара шуме. Подаци указују на то да је изгубљена површина под шумама у 2023. највећа у последњих 20 година. Тај губитак, поново у фокус враћа нешто што је одавно познато, разрађено и недовољно кажњавано, а оставља дугорочне последице. Ради се о све чешћој крађи и бесправној сечи шума.</p> <p>Србија има најнижи проценат шумовитости међу земљама из окружења. Проблеми српских шума произашли из низа фактора и грешака које се нижу годинама уназад јер доносиоци одлука не размишљају унапред. "Државним шумама у Србији газдују ЈП "Србијашуме", "Војводинашуме" и четири национална парка - Фрушка Гора, Ђердап, Тара, Копаоник. Дакле, шест предузећа, генералних директора, политика. Управљачи заштићених подручја, укључујући и националне паркове, у великој мери се финансирају сечом шума, што доводи до тога да национални паркови функционишу као шумарска предузећа.</p> <p>"НП Фрушка гора је у 2022. чак 57,5 одсто својих прихода остварио од сече шума. За пријаве предузећа "Национални парк Фрушка гора" и фирме "Шуме Фрушке горе доо" 2021. за сечу шума, Радивој Каурин је био кажњен за повреду радне дисциплине.</p> <p>Казнена политика мора што пре да се поштри и то радикално јер укупна штета је далеко већа од посеченог кубика, посматрана у контексту општекорисних функција шума, попут на пример производња кисеоника. Притом, шумска крађа је тешко доказива, а многи људи не смеју ни да сведоче на суду, нити да кажу било шта, јер се бесправном сечом баве организоване групе, које су у стању да за дан збришу читаву једну шуму".</p>
221.	<p>Коцкарнице Србија укинула плаћање пореза на коцкарнице, кладионице, казина, децембра 2020. без икаквих ваљаних образложења. Посебно је наглашено да се порез не плаћа на остварени добитак од игара на срећу преко интернета, док нпр. „фриленсери“ који раде преко интернета морају да плате одмах и то са каматом. Ово није први пут да се подилази приређивачима игара на срећу. Неопорезиви део је прво 2018. године подигнут са 11.684 динара на чак 101.900 динара, али то очигледно није било довољно, па је опорезивање потпуно укинута".</p> <p>Све уређене државе строго контролишу и опорезују овај сектор, који је по својој природи један од највећих канала за прање новца, а влада овај сектор који остварује приход од преко 800 милиона евра изузима из обавезе опорезивања и контроле Пореске управе.</p>
222.	<p>Ансамбл Коло основан је 1948. године у Београду, са циљем да сакупља, обрађује и чува свеопште народно играчко, певачко и музичко благо. Ансамбл „Коло“ на уметнички начин интерпретира игре и песме српског народа и етничких група и</p>

	<p>популарише их преко својих концерата у Србији и у иностранству. Све ношње које су покривале народе и народности СФРЈ припале су ансамблу Коло са седиштем у Београду од оснивања. Вредност ношњи је непроцењива, зато што је велики број аутентичан, стар по сто и више година. Ансамбл Коло има нпр. у свом власништву 6 кафтана за игре из Призрена. Један комад се излаже у Етнографском музеју. На играма у Дубровнику 1980-тих нуђена је јакта за те кафтане јер су непроцењиве вредности, извезени златом.</p> <p>У време СФРЈ одвајао се огроман новац за ансамбл Коло. Тада је Коло издавало плоче, јер је сваки играч Кола морао да буде и певач са бојом гласа која није оперска. Ансамбл Коло је једини који негује аутентичан корак у игри, начин певања, али је и ту политика узела свој данак.</p> <p>Преузимањем од стране СНС направљена је девастација у ансамблу. Склоњен је директор 2023. године који се бунио против пропадања ансамбла, постављен директор из СНС др Здравко Ранисављевић, и почело расипање фондуша.</p> <p>Непроцењиви примерци из фондуша поклањају се политичарима, нпр. опанци стари преко 100 година, направљени ретком техником коју данас нема ко да ради, непроцењиве вредности, поклоњени су у децембру 2024. Николи Селаковићу.</p>
223.	<p>Наплатна рампа Дољевац, Станикина смрт 2019. нестали снимци, невин возач у затвору. Петоро људи је повређено, међу њима и тадашњи директор Коридора Србије Зоран Бабић. На ТВ се појавио ненадлежни председник Републике и рекао „Не препоручујем вам да гледате снимак, кад год хоћете можете да дођете да погледате снимак“ у децембру 2019. године и касније је навео да је „снимак ужасан“. Кључна два минута са снимка који је објављен, недостају. Вучић након питања новинара о неприказаном снимку: „Снимак је ужасан, а пошто видим да изражавате сумњу, ја ћу да замолим надлежне државне органе као председник Републике да вам покажу то.“</p> <p>Прве процене показале су да се “школа суперб” кретала брзином преко преко 200 км/х. Бабићев возач Дејан Станојевић који је признао да је возио, је оптужен за блаже дело, а званично је убио Станику Глигоријевић. Породица Станојевића изненада је дошла у посед неких некретнина. Ненадлежни председник Републике се у једном од својих безбројних говора рече: " Знаш ли бре ти Бабићу ко те је бранио, када нико други није..." без објашњења на шта мисли. На шта мисли? Бабићев возач Дејан Станојевић помилован је 2023. године од председника Републике и пуштен на слободу.</p>
224.	<p>Случај "Кантримен" се односи на саобраћајну несрећу која се догодила 2013. године у Београду, када је аутомобил "Мини Кантримен" (Mini Countryman) ударио и усмртио Луку Јовановића на Бранковом мосту. Сумња се да је потурен извршилац, ради заштите правог кривца.</p>
225.	<p>Александра Хараван је 2016. године, док је била у инвалидским колицима, ударена на пешачком прелазу у Ресавској улици. Ударило ју је службено возило Министарства финансија. Возио га је Владимир Роган, ван свог радног времена. Александрин живот је стао те 2016. године, док она данас бије битку да преживи сваки дан.</p> <p>А шта ради држава? Први основни јавни тужилачки сарадник одбацује кривичну пријаву против возача. Ко штити Владимира Рогана? Да ли закон важи само за обичне грађане, а не и за службенике министарстава?</p>

226.	<p>Саобраћајка коју је изазвао кум Александра Вучића Никола Петровић, некадашњи генерални директор Јавног предузећа „Електромрежа Србије“ и кум председника Србије Александра Вучића, учествовао је 6. марта 2023. у саобраћајној незгоди на Дедињу. Управљајући возилом марке „мерцедес мекларен“ закуцао се у ограду у Ужичкој улици код броја 46. Том приликом оборио је три стуба и ударио у ауто марке „опел корса“, а у судару су повређене две женске особе.</p> <p>Са „мекларена“ су скинуте таблице, а припадници МУП нису дозволили да његов аутомобил превезе АМСС, већ, како су рекли, то мора да уради Паркинг сервис. Четири месеца касније ухапшена је полицајка Катарина Петровић из Ваљева због сумње да је злоупотребила службени положај тиме што је из информационог система МУП преузела полицијски извештај са увиђаја саобраћајне незгоде у којој је учествовао Петровић.</p> <p>Извештај детаљно описује саобраћајну незгоду у којој је учествовао Никола Петровић, а која се догодила 6. марта. И наводи и резултате тестирања на присуство алкохола и наркотика, па је тако јавност сазнала да је Никола Петровић, имао 0,41 промил алкохола у крви, али и да је био позитиван на кокаин. Полицајка је трећег притворског дана пуштена на слободу, пошто је оптужба за злоупотребу положаја из члана 359. Кривичног законика замењена оптужбом за објављивање тајних података.</p> <p>Више тужилаштво у Београду није одустало од кривичног гоњења. Они су подигли оптужни предлог, теретећи полицијску службеницу за одавање поверљиве информације, јер је неовлашћеном лицу доставила документа који су јој поверени и представљају тајне податке са ознаком тајности „поверљиво“.</p>
227.	<p>ЕПС Бројне афере, овде су наведене само неке. Мини хидроелектране. Замена струјомера (бројила) преплаћена од корисника („легалан рекет“) стављана су чак и без присуства власника, са лажним потписом монтера, или без дозволе власника. Демонтирана бројила су била и у власништву власника објеката.</p> <p>Блато које нас је коштало милијарду евра. Угаљ са превише блата који је коришћен за ложење изазвао је колапс Термоелектране Николе Тесла (ТЕНТ) децембра 2021. године, коштао је грађане Србије око милијарду евра. Новац је потрошен за увоз струје, али и поправку. У Термоелектрани Никола Тесла је 12.12.2021. заустављена производња електричне енергије и око 130.000 грађана је остало без струје због некавалитетног, блатњавог угља који је коришћен за ложење. Та термоелектрана није у резервама имала ни довољне количине мазута којим би се поспешило сагоревање угља. Због интервентног увоза струје направљени су ванредни трошкови који се мере десетинама милиона евра.</p> <p>Милорад Грчић На многобројне проблеме у ЕПС-у упозоравали су крајем 2019. године чланови фискалног савета. Након што је вршиоцу дужности директора ЕПС-а Милораду Грчићу истекао мандат 23. марта 2017. године, Грчић је и даље мимо закона остао на овој функцији. Чак и након што му је крајем децембра 2021. Александар Вучић рекао “од Нове године нешто друго да ради”, Милорад Грчић, који је пре бављења политиком био власник печењаре “Фантазија”, и даље управља ЕПС-ом.</p> <p>Увећана цена читавања за већи рачун, огроман раст цене струје за пословне кориснике који гуши мале радње и предузетнике, тј. лоше утиче на пословање. На рачуну се обрачунава трошак услуге приступа и коришћења преносног и</p>

	<p>дистрибутивног система, који је у ствари додатна скривена такса на рачун о утрошку електричне енергије, и може да износи више од трећине рачуна за утрошак (нпр. на укупном рачуну од око 16.610рсд, појављује се трошак некакве „услуге читавања“ око 5300рсд).</p> <p>Не заборавимо да се годинама увећавају рачуни великих фирми и система, без плаћања, њима се одгађа. Онда се дуг отпише или плати из нашег џепа, или се тај дуг користи да се нека фирма представи нерентабилном и прода.</p> <p>Електропривреда Србије (ЕПС) објавила је списак 20 највећих дужника за струју у 2024. години, а укупан дуг на дан 27. јануара 2025. године износио је око 22,2 милијарде динара. На врху листе дуга су Кинези са Железаром у Смедереву. ЕПС је омогућила приватној компанији Алта пеј (Alta Pay, власник Давор Мацура) да без улагања наплаћује провизију за плаћање рачуна за струју на сајту овог јавног предузећа и тако потенцијално сваког месеца заради на десетине, а могуће и стотине хиљада евра. Осим услуге и зараде, поклонио и програм на коме Алта пеј ради и зарађује, а да није уложила нити један динар (ЕПС га је платио 627.917 евра).</p>
228.	<p>Прислушни центар у згради ЕПС 2016. Узбуњивач на криминалне радње, Наташа Пришић је прогањана, СБПОК је хапсио, добила отказ, запаљена јој кућа. Изјавила је да годинама указује на прислушни центар којег је 2019. године открила у београдском насељу Церак, наводећи и да је тај центар "набавио и користио дугогодишњи директор ЕПС-а Милорад Грчић". Прислушни центар се не може направити без Телекома и опционо учешћа МУП/БИА. Навела је да је у соби прислушног центра на Цераку била опрема за коју је налог стигао „од тада врло битне фигуре у Министарству унутрашњих послова – државне секретарке“, и да су одатле „све ствари ношене њој на сто“.</p> <p>У полицијском документу Управе криминалистичке полиције пише како је ИТ стручњак Немања Пантић правио и монтирао тај шпијунски центар, шта је све убацивао и у које приватне аутомобиле и телефоне да се прате, прислушкују и снимају. Пише и о наређењима кога је требало пребијати, а све су повезивали Грчић и Хркаловић.“. Подаци из шпијунског центра су редовно ношени Дијани Хркаловић што указује да су и део власти и криминалци имали приступ тим подацима. Никад није доказано да је неко прислушкивао Вучића, што власт тврди да је овај центар радио, и зато нико због тога и није отишао у затвор. Али Вучић јесте комуницирао телефоном са криминалцима који су у тим моментима већ били легално прислушкивани, па је тако и он снимљен .. и то не мало пута.</p> <p>ЕПС је 2018-2019. вршио набавке софтвера за надзор уређаја, возила и грађана под називима: “Систем за контролу и евиденцију приступа за моторна возила”, Софтвер за заштиту мобилних телефона”, “Системи за надзор енергетских подручја”, “Аудио и дигитална опрема” и “Опрема за сервисирање мобилних уређаја”.</p> <p>Откривени шпијунски центар паралелан званичним државним установама које су дужне да раде у законским овлашћењима, свакако представља доказ о деловању организоване криминалне групе, која иде кроз до самог врха државе. Постоје докази да се та група бавила нелегалним прислушкивањем, пребијањем неистомишљеника и свакога ко им је био на путу, уценама, финансијским малверзацијама итд.</p>

229.	<p>Мини хидроелектране. Зорана Михајловић је расписала 2013. конкурс за изградњу више од 450 мини хидроелектрана. У октобру 2020. године, покушала је да опере руке од збрке коју је направила, пребаци одговорност на друго министарство и представи се као спасилац доношењем Закона о ОИЕ који се забрањује изградња мини хидро електране у заштићеним подручјима. У Србији је била планирана изградња око 850 мини-хидроелектрана деривационог типа. На тај начин, између 2.200 и 2.600 км водотока малих планинских речица било би спроведено у цеви, а резултат тога је око 2-3 одсто електричне енергије на годишњем билансу, па је очигледно да би од таквих мини хидроелектрана имали користи само власници и инвеститори тих објеката. Многе дозволе дате су без адекватних испитивања. У свету је тенденција да се хидроелектране тог типа руше због занемарљиве производње енергије и погубног утицаја на животну средину. На пример, у САД је у периоду 1993-2017. срушено више од 1.000 оваквих објеката, а у Европи око 400.</p> <p>Након две године протеста еколошких удружења, средином јула 2021. усвојене су измене Закона о заштити природе. Кључна измена Закона односи се на забрану изградње мини-хидроелектрана у заштићеним подручјима. Овим се и даље дозвољава изградња мини-хидроелектрана у осталим подручјима.</p>
230.	<p>Ветропаркови - Никола Петровић (директор Електромреже Србије – ЕМС, националног оператора преносног система електричне енергије, Вучићев кум) тражио је рекет од америчке фирме „Continental Wind“ да би прикључио њихове ветропаркове на систем електромреже. Ана Брнабић је 2015. демантовала ту причу, заузврат добила премијерско место, а њен брат милионске послове. Човек који је имао киоск са пљескавицама на Зеленом венцу обогатио се за кратко време и купио најмање две виле. Никола Петровић изградио је вилу на Дедињу (1.325 квадрата код „Куће Цвећа“), док је његова супруга Маја Петровић купила некадашње државно здање („Дипос“) на Кошутњаку, која према проценитељима, заједно са земљиштем, вреди најмање око четири милиона евра.</p> <p>Никола Петровић, основао је фирму у Луксембургу почетком 2019. године посредством које је тајно ушао у низ послова у Србији – развој технологије за соларну енергију, увоз лекова и авио-превоз. Купио је авио-компанију „Аир Пош“ од контроверзног бизнисмена Станка Суботића, који иначе има бројне везе са балканским нарко-босом Дарком Шарићем</p>
231.	<p>Пројекат топловода ТЕНТ – Нови Београд Пројекат да се топла вода кроз топловод усмери ка електрани на Новом Београду и да се увозни гас замени енергијом из ТЕНТ-а започет је пре три деценије. У Обреновцу је преко Саве направљен мост који је требало да носи топловод, а на Новом Београду је постављено осам километара цеви. Уложено је око 50 милиона долара да би власт 1997. године, после победе опозиције на изборима у Београду, обуставила пројекат, уз образложење да је прескуп и неефикасан, а цеви на Новом Београду су извађене.</p> <p>Град Београд креће у поновну реализацију пројекта који је био осмишљен и планиран у нека друга времена и под другачијим околностима. Почиње се од усвајања урбанистичког Плана и најављује се почетак изградње, а да пре тога није транспарентно и јавно размотрена и објављена детаљна анализа утицаја на животну средину и студија економске и технолошке оправданости овог пројекта.</p>

	<p>Кредит Немачке банке за развој је тридесет милиона евра, док је већи део новца обезбеђен кинеским кредитом. "Споразум о зајму између Републике Србије и кинеске Експорт-импорт банке потписан је 17. јануара 2020. године. Износ је 164.685.800 евра што је 85 одсто вредности целокупног пројекта, док је 15 одсто износ који ће београдске електране саме обезбедити", изјавила је 2022. Секретар Секретаријата за енергетику Нина Јандрић.</p> <p>Први уговор о градњи топловода између Владе Србије и кинеске фирме Power Construction Corporation of China потписан је новембра 2017. године, док је јануара 2020. потписан и уговор између Беоелектрана, Града Београда и извођача радова компаније Power Construction Corporation of China („Пауер констракшен корпорација оф Чајна“), вредан 193,7 милиона евра, за који ће инвеститор бити Град Београд.</p> <p>Градоначелник Београда у оставци Александар Шапић, октобра 2023- у Старом двору је потписао Анекс уговора о пројекту изградње ванградског топловода Обреновац – Нови Београд са вршиоцем дужности директора ЈКП Београдске електране Вањом Вукићем и Јангом Боом у име компаније Power Construction Corporation of China (PowerChina).</p> <p>Александар Шапић тада и најавио могућност да се на топловод повеже и општина Сурчин, јер се тамо гради ЕХРО 2027.</p> <p>За изградњу будућег комплекса топлотног извора ТИ Сурчинско поље, које је планирано као постројење за потребе снабдевања топлотом и расхладном енергијом објеката националног стадиона и ЕХРО 2027 центра у Сурчину, почетком јула 2024. је на тендеру додељен уговор вредан 153 милиона евра конзорцијуму 39 домаћих фирми.</p> <p>Београдске електране путем цеви дугих 60 км треба да преузму 600 мегавата топлотне енергије из ТЕ Никола Тесла. Да ли ће довољно енергије стићи до Новог Београда и Сурчина? Пошто су нам говорили да ће топловод да греје „пола Новог Београда“, шта се дешава кад се одлучи прикачити и општина Сурчин, или ће се уместо општине и делова општине грејати само објекти ЕХРО, Национални стадион, а и грађани и поменута општина Сурчин немају користи од тога? Читав пројекат, заједно са веома проблематичним ЕХРО 2027 и Националним стадионом, постаје гутач новца.</p> <p>За колико ће се отплатити ова инвестиција? Шта ће се десити ако, због Зелене агенде, буде затражено да се угасе ТЕ у држави и пређе на обновљиве изворе енергије?</p>
232.	<p>Фискализација од 2022. Циљ Закона о фискализацији је борба против црног тржишта, а не економски колапс регистрованих привредних субјеката у условима енормне инфлације и општег пада привредне активности.</p> <p>Због бројних техничких проблема, кашњења у испоруци и сервисирању благовремено наручених и плаћених фискалних каса, због нелојалног и некажњеног понашања једног броја дистрибутера, али и због правне несигурности и могућих репресивних санкција према привредницима, било је побуна и протеста корисника и захтева удружења да надлежни одложе примену Закона о фискалним касама и продужење прелазног периода за употребу нових фискалних каса којима се промет привреде прати у реалном времену.</p> <p>Пијачни продавци су тражили да се изузму од примене правила о употреби фискалних каса. „Продавци на пијацама који се баве продајом робе широке</p>

потрошње обвезници су нове е-Фискализације и морају да имају фискалне рачуне“, поручио је тада министар финансија Синиша Мали након што је председник Републике добио отворено писмо и 16.000 потписа против новог система фискализације. Државни медији, почевши од Јавног сервиса, РТС-а, су ћутали, и протести су пропали.

Уместо да прелазак на нови систем фискализације и пореске контроле буде једноставан за коришћење, стабилан и увек доступан пореским обвезницима, велики број привредника и предузетника и поред шестомесечног прелазног периода није до 1.маја 2022. успео да прилагоди своје пословање новим правилима. Због ригорозне контроле и милионских казни које те године најављује Пореска управа **многи су затворили објекте**, јер нису могли да користе старе касе или су сматрали да ће због увећаних трошкова и неефикасне администрације повећати цене производа.

Ситуација ни дан данас (2025.) није бајна, није решена до краја јер постоје проблеми у раду система, као и са софтвером.

Електронске сервисе за фискализацију радила је фирма „Data Tech International“ чији портал користи TaxCore. Овај систем -Фискализације иде преко неколико повлашћених приватних фирми, и на касама се, без одобрења корисника, инсталира програм Галеб е-шоп- од Галеб групе, чији је власник био Радослав Веселиновић. Данас је воде чланови породице. Galeb Group је деценијама у бизнису са државом.

Запањујуће, фискални систем државе иде преко г-маил и Андроид система. **На каси постоји камера и микрофон, из непознатог разлога. Пореска управа, Google (CIA) или фирма испоручилац жели да нас види и чује**, што технички може и без наше дозволе? За читач банковних картица није завршена имплементација, што говори о журби увођења и недовршености система. Можда је боље и да не спајају читач банковних картица, ако ће да ради овако непоуздано као остало.

Употреба фискалне касе је компликована, нпр. каса је инсталирана на Андроиду, њој повремено из Пореске управе шаљу упозорење да треба да се промени безбедоносни код, и почиње да одбројава дане. Предузетник мора са електронским потписом да затражи са странице е.гов слање безбедносног кода и онда чека данима у неизвесности, јер се то не дешава брзо. На све то, месечно се плаћа такса (харач) иако су касе плаћене, док су некада власници били у поседу касе.

Нови кинески тржни центар у Новом Београду нема фискалне касе, немају цене, немају истакнуто име фирме, тј. фискализација не вреди за свакога.

Србија је једина у свету фискализовала аматерске спортске клубове и удружења. Комично и нарочито апсурдно- **у згради Градске пореске управе у Крагујевцу заплењен је аутомат за кафу**, а његов рад забранили су инспектори републичке пореске инспекције и тако својим колегама онемогућили да се 15 дана снабдевају кафом из апарата. Фискализација оваквих апарата, је „урађена на силу“, без претходног обезбеђивања потребне инфраструктуре.

Због траљаво урађеног система фискализације конкуренција лако може да има увид у то како послује нека фирма. Све податке о пословању и промету сада имају фирме код којих су купљене касе, сервисери, порески инспектори и друге службе у Пореској управи.

	<p>За ову фискализацију нису били спремни ни произвођачи каса, који од самог старта дорађују и мењају програм.</p> <p>Инспектори и држава немају разумевања за случајеве кад је порезни обвезник урадио све што је у његовој моћи, јер не може да поправи софтвер или добије заменски хардвер, а сви се понашају као да је систем савршен и софтвер ради без грешке.</p>
233.	<p>Фијат. Иако није почео у СНС „златно доба“, могао је бити прекинут овај штетни уговор раније или након истека и бити урађено нешто паметније са Заставом.</p> <p>Србија је уложила у долазак Фијата у Србију скоро милијарду евра. Уговор између Републике Србије и италијанског аутопроизвођача дуго је био тајна. Тешко ћемо икада сазнати колико је тачно држава дала Фијату, јер осим новчаних давања која се виде у финансијским извештајима, ту су ослобађања од пореза, поклањања земљишта и друге повластице.</p> <p>Још 2012. године је у председничкој кампањи Томислав Николић изјавио како смо уложили милијарду евра у Фијат, а и касније се могла начути у изјавама политичара ова бројка у вези са највећом инвестицијом у Србији.</p> <p>Александар Вучић који је по доласку на власт обећао да ће показати уговор са Фијатом је 2015. године у скупштини на посланичко питање рекао да „не питају њега што се тиче тајних уговора за Фијат“ и да је за то дато више пара него за све друге субвенције заједно.</p> <p>Али такође је рекао и да жели да сачува Фијат, „желимо да уколико буде кренуо опоравак светског тржишта у аутомобилима да наставимо ту сарадњу, помажемо колико год можемо, али само да имате у виду да то није моја кривица, већ оних који су такав уговор потписивали, уговор који садржи клаузулу о тајности“</p> <p>Након што је 2019. године истекао десетогодишњи уговор са Фијатом, држава је прошле године потписала нови о производњи електричног аутомобила и „истресла“ још 48 милиона евра. Је ли могуће да након толико година нисмо успели да створимо домаће језгро које може да направи аутомобил или барем да будемо способни за фер кооперацију са неким познатим произвођачем?</p> <p>Докле ћемо више да плаћамо субвенције Фијату. Држава је платила и отпремнине радницима који нису хтели да иду у Словачку да раде за 800 евра“. Ова инвестиција није имала довољно преливајућих ефеката. Нису отворена домаћа мала и средња предузећа која би постали добављачи Фијата.</p>
234.	<p>"Доћи ће људи са Истока, жути људи и пиће воду са српске реке", цитирао је Тарабића председник Србије Председник Србије Томислав Николић 2014. у часова у Палати Србија с кинеским премијером Лијем Кеђијангом уочи отварања моста "Михаило Пупин".</p>
235.	<p>„Кинеско острво Европе“, „Кинеска колонија“ Зашто се Србији каче овакви надимци, можемо наћи у примеру нпр. Железари Смедерево која се у кинеским рукама налази од 2016. године, при чему је услов преузимања било задржавање свих 5.000 радника. Једна од ствари које су Кинези тражили од Србије након преузимања Смедерева је лакше наметање додатних радних обавеза, што постојећи Закон о раду није омогућавао, ради чега су Кинези тражили измену закона. Овде треба напоменути да је Европска комисија сумњичила Србију за дампиншке цене према Кинезима баш на овом примеру. ЕУ је дакле сумњичио Србију 2017. године да Хестилу (HeSteel) омогућава разне видове државне помоћи, од препуштања сировина и металних остатака у директном или</p>

	<p>посредном власништву Србије, до привилеговања када се ради о цени струје. Сумња се и да кинеска компанија не испуњава друге обавезе према држави. Такав начин помоћи, када је реч о челичној индустрији, забрањен је и неприхватљив у ЕУ и сматра се нелојалном конкуренцијом. “Додатне радне обавезе” су синдикалци протумачили као изградњу барака за раднике који би живели у кругу творнице и били јој на располагању 24 сата дневно. У контексту Вучићеве посете Кини, везано за Железару, познато је само да су потписана два меморандума.</p>
236.	<p>Летећи аутомобили, „правићемо делове за Боинг и Ербас“ рече он који никад не спава. „Пре краја године крећемо у изградњу пруге Београд-Будимпешта.“ „Производња чипова“. „Просечна плата 500 евра“. „Једном недељно ћу примати грађане“. Има пуно идеја о којима разговарамо с Кином. У наредних шест месеци да решимо питање извоза свињских ногу, дакле, и папака и, не знам, свињских глава. А и тако даље. Дакле, све оно што ми бацамо или не користимо у довољној мери.“</p> <p>Ово је паралелни универзум, два државника, овај најважнији наш, и онај тамо неки кинески, причају о папцима на састанку.</p>
237.	<p>Мерцедес= Икарбус аутобуси са прелепљеним налепницама, два комада.</p>
238.	<p>Нишки аеродром. Град Ниш поклатио је Републици аеродром који је био у власништву грађана Ниша а чија је вредност била најмање 8,4 милијарде евра. Аеродром је генерисао само у туристичким услугама око 6 милиона евра за локалну економију у 2017 години – пре преузимања од Републике.</p> <p>Када је предат Републици на управљање, аеродром је имао 340.000 путника годишње са тенденцијом раста броја путника и буџет у плусу. Одлука је донета без претходне анализе економске и друштвене оправданости, па је самим тим и некомпетентна.</p> <p>Нишлије изашле на улице уз поруку “не дамо нишки аеродром”. Жртвован је један од ретких ресурса у Нишу од којег цео регион има користи зарад интереса једног приватника (Ванси), националне авиокомпаније која већ деценијама уназад гуши нишки аеродром и заштите интереса доминантне странке на власти да штити своју слику „безгрешности“. Стотине, па хиљаде Нишлија протестима су пружали отпор, једном су и „почастили“ салвом звиждука испред Градске куће министарку Зорану Михајловић која је дошла да “гаси пожар” у Ниш. Ватру је додатно запалио председник Србије Александар Вучић изјавом да су нишки протести „тупави“ и да је умешан страни фактор.</p> <p>Влада Србије није опростила дуг који Град Ниш има према Републици у вези са земљиштем аеродрома, 5.8 милијарди динара. Иако су Градоначелник Булатовић, Заменик градоначелника Банђур, Шеф одборничке групе СНС у Скупштини Града Перишић, Начелница Нишавског округа Сотировски, поједини градски већници, више пута убеђивали грађане Ниша да се аеродром „мора“ поклонити Републици због великог дуга за земљиште аеродрома.</p> <p>Постоје документи који наговештавају да је позадина приче та што је нишки аеродром због повољнијих цена „одвлачио“ путнике са београдског аеродрома Никола Тесла. Влада Србије дала је београдски аеродром под концесију француској компанији Ванси. Успешно пословање нишког аеродрома умањивало би приходе старој компанији. Након преузимања нишког аеродрома неколико линија је угашено. Са падом броја путника, приход пада. Од концесије београдског аеродрома бизнисмен Станко Суботић зарадио је 47 милиона евра.</p>

	Станко Суботић везује се за финансирање кампање СНС-а док је СНС била у опозицији.
239.	<p>Аеродром „Морава“ Уложено око 40 милиона евра, двапут отворан, нерентабилан. Аеродром „Морава“ (Лађевци) 28. јуна 2019, на Видовдан, свечано је отворио председник Србије Александар Вучић у друштву Милорада Додика, члана Председништва БиХ, и премијерке Ане Брнабић. Вучић је рекао да је то нова будућност Србије. Први лет из Краљева за Беч обављен је 17. децембра 2019. године, и то пет месеци након отварања аеродрома "Морава". У наредна три месеца, авионска линија је саобраћала два пута недељно, али је 12. марта 2020. због пандемије обустављена. Такође, нису почели ни планирани летови из Краљева до Солуна.</p> <p>Летове Ер Србије из Краљева субвенционише Влада Србије, након што је била једини понуђач за летове са обавезом јавних услуга. План је био да држава те две линије, до Беча и Солуна, до краја 2021. субвенционише са око 5,6 милиона евра. Онда, 30. јуна 2020, министарка Зорана Михајловић је поново отворила овај аеродром и поново најавила летове, а у међувремену их није било најмање 6 месеци, што је власт те године приписала пандемији.</p> <p>Стручњаци су тврдили да пројекат Аеродрома Морава нема потенцијала. Данас се испоставља да су критике биле оправдане, јер овај аеродром има тек око 600 путника месечно.</p> <p>„Ја знам да Краљевчани хоће да имају аеродром и знам да је најбољи начин за управљање аеродрумом да га држава води. Да га воде професионалци који знају да увећају број путника на неком аеродруму, који знају како аеродрум функционише, а не да изаберемо неког партијског мољца и поставимо га на то место, а цео аеродром да стагнира. Хоћемо да наш аеродром ради и уопште ме не занима на који начин.“, рекао је градоначелник Терзић 2018. говоривши о томе да ли држава треба да преузме ингеренције на аеродромом у Краљеву.</p> <p>Терзић је познат и по томе што 2016. године са председником Скупштине Ненадом Марковићем свечано пустио у рад семафоре на раскрсници код Главчићевог моста у Краљеву.</p>
240.	<p>Ер Србија и даље није познато колико је Ер Србија, од 2013. када је потписан споразум о стратешком партнерству са Етихадом до прекида сарадње 2023, коштала Србију, односно грађане. Србија је до сада два пута докапитализовала Ер Србију. У децембру 2020. Србија је у основни капитал уложила 100 милиона евра. Друга докапитализација је реализована у септембру 2022. са 15,5 милиона евра и тако увећала свој удео у власништву на 83,6 одсто. Тиме је удео Етихада смањен на 16,4 одсто. Није познато колико је од 2013. у заједничку компанију уложио Етихад.</p>
241.	<p>Air Pink и Air Emeralds Жељка Митровића, Star Fly Wings. Због сумњи да озбиљно крше правила ЕУ о ваздушном саобраћају, Европска агенција за безбедност ваздушног саобраћаја (ЕАСА) покренула је почетком 2024. године истрагу против три авио-компаније чији су власници блиски врху власти у Србији. Да ЕАСА није покренула поступак за ревизију њихових дозвола, Директорат цивилног ваздухопловства Србије вероватно никада не би ни приземљио авионе компанија Air Pink и Air Emeralds Жељка Митровића, власника Пинк медија групе, која здушно подржава актуелну власт и Star Fly Wings Николе Петровића, кума председника Александра Вучића. Тиме, међутим, није отклоњена кључна дилема, зашто Директорат цивилног ваздухопловства Србије није реаговао пре ЕАСА?</p>

	Враћањем дозвола за летове изнад земаља ЕУ није стављена тачка, већ само зарез на овај авио-бизнис.
242.	<p>Насеље Аеродром, Крагујевац. Месна заједница Аеродром обухвата део подручја града Крагујевца. Одлука да се паркинг наплаћује у овом насељу донета је у лето 2021. а требала је да почне да се реализује од 1. децембра, али становници овог насеља одлучно одбијају да плаћају паркинг места. Избили су протести.</p> <p>Ово је радничко насеље а неке је пало на памет да им наплаћује „нулту“ екстра зону, као да живе у најстрожем центру града. У насељима много ближим градском језгру, попут Ердоглије и Вашаришта паркинг уопште не плаћа. Пре избора СНС је обећавао да ће укинути плаћање паркинг места у граду, те да Паркинг сервис не треба да постоји.</p> <p>Ни једно једино ново паркинг место није урађено у последњој деценији, а многа су „нестала“ јер су жртвована за изградњу бројних објеката који су „ниicali“ по Аеродрому.</p> <p>Одлука градских власти је „само заvlaчење у џеп грађана“ а не резултат неке развојне и визионарске политике и стратегије.</p> <p>„За нашу децу!“ Исте године, у насељу Аеродром, бахати инвеститор, на само десет корака од улаза у стамбену зграду, мимо воље станара, почео је градњу трговинског објекта од 800 квадратних метара. На овај начин станари зграде су изгубили доток дневног светла, остали без практично јединог излаза на улицу, а изградњом овог пословног објекта деца из ове и околних зграда остала су ускраћена за омиљени и безбедан простор за игру.</p> <p>Грађани су 2013. године при јавном увиду у планове детаљне регулације насеља Аеродром, уочили своје будуће проблеме, и протестовали, јер је била предвиђена изградња објеката на четири зелене површине.</p>
243.	<p>Идеја да се на Ушћу постави јарбол са заставом висине 120 метара који ће да кошта 2 милиона € и на још 10 локација по три јарбола висине по 30 метара за 1,13 милиона € . У јуну 2017. када се СНС-у примакао крај мандата и када су почели да смишљају предизборне „инвестиције“ дошли су на идеју да потроше огроман новац грађана Београда на гигантски јарбол са заставом за који су у ребалансу буџета града крајем јуна предвидели 230 милиона динара. Ни то им није било довољно, већ су у истом ребалансу предвидели још 134 милиона динара за 30 мањих јарбола висине по 30 метара које би разместили на 10 још необјављених локација, на сваку по 3 јарбола.</p> <p>Ова мегаломанска идеја изазвала је реакције јавности и грађана који су закључили да постоји много бољих начина да град употреби толики новац.</p> <p>У одлуци о буџету за 2018. годину, ови јарболи су поново предвиђени.</p> <p>После оштрих критика дела стручне јавности, висина пројектованог јарбола без икаквих објашњења ипак смањена најпре на 100, а потом на „само“ 80 метара. Тадашњи заменик градоначелника Београда Горан Весић је најавио како београдски јарбол треба бити пример и за друге градове у Србији и региону, као „понос народа који поштује своја знамења“.</p>
244.	<p>Гондола на Београдској тврђави. Одлучили су да на најлепшем месту Београда развуку жичару од Калемегдана до ТЦ Ушће. На седници Скупштине града Београда 20. априла 2017. године владајућа већина је усвојила Одлуку о изради плана детаљне регулације за гондолу Калемегдан – Ушће, на подручју градских општина Стари град и Нови Београд. Ни градња, ни редовно</p>

	<p>функционисање, неће моћи да се исплати од карата које ће плаћати људи који се буду превозили. Увек ће Град морати да додаје новац за функционисање те жичаре. Потребно је јасно и гласно питати Београђане: Хоћемо ли да се гради на овој позицији овако планирана жичара, или желимо да сачувамо Ушће, онакво какво су нам га оставили они пре нас?</p>
245.	<p>Погибија младића на „Зип лајн“ жичари на Ади Циганлији је само врхунац неодговорног и лошег управљања тим градским јавним простором.</p> <p>Грађевинска инспекција општине Чукарица још 17. јуна 2015. године, дакле 7 дана после обраћања новинарима директора и градоначелника поводом отварања жичаре, урадила увиђај и већ следећег дана наредила инвеститору да обустави радове и да у року од три дана од пријема решења уклони све што је изведено без грађевинске дозволе.</p> <p>И поред тога, „Зип лајн“ жичара је још две године радила, све док није однела људски живот 2017. године. Младић који је радио за „приватну инвестицију“ пао је са те скалмерије на шљунак, и после вишедневне борбе за живот је преминуо, и за то још нико није одговарао.</p>
246.	<p>Отимање земљишта од Факултета ликовних уметности.</p> <p>Ковач Ненад је као власник суседне парцеле 2012. године противправно и насилно заузео део катастарске парцеле број 11452/3, коју користи Факултет ликовних уметности. Бесправно је подигао зидану ограду у висини преко два метра, поставио је бодљикаву жицу на ограду и бесправно изградио објекте до улице Часлава Жупана. Факултет се обраћао Грађевинској инспекцији, која је донела решење којим је наложено уклањање изведених радова на спорном делу парцеле.</p> <p>Факултет се такође обратио Урбанистичком заводу Београда, са захтевом да се спречи дивља градња и противправно заузеће земљишта.</p> <p>Владајућа већина је на седници Скупштине града 15. јуна 2017 усвојила предметни план, легализујући тако отимање вредног земљишта од стране бизнисмена, кога су некада, док су били у опозицији, и сами напредњаци звали тајкуном користећи надимак „Неша Роминг“.</p>
247.	<p>Зграда Геозавода. Влада Србије уступила бесплатно зграду Геозавода од 6000 м2 у Карађорђевој улици бр. 48 у Савамали приватном предузећу „Београд на води“ на 30 година уз могућност даљег издавања тог простора.</p> <p>Зграда која је споменик културе од великог значаја дата је да би била у функцији пројекта „Београд на води“ и да би у њој била изложена макета пројекта, али је осим тога у згради отворен луксузни ресторан “Салон 1905” који је у власништву “трећих лица”.</p>
248.	<p>Ресторан „Саванова“</p> <p>Угоститељски објект „Саванова“ отворен је у близини Ластине аутобуске станице и Старог савског моста. Наводно је то промотивни штанд за потребе пројекта „Београд на води“ и као такав је добрио привремену дозволу, а у међувремену се претворио у трајну кафану. Налази се на врху насипа који штити град од поплава реке Саве где ни под којим условима не би било могуће изградити кафану.</p>
249.	<p>Насилна приватизација Института за водопривреду Јарослав Черни.</p> <p>Јарослав Черни је институт који није смео да постане приватно власништво због потребе да установе тог ранга остану независне од утицаја капитала.</p>

	<p>Савет за борбу против корупције Владе Србије саопштио је (узалуд) да „продају треба поништити, с обзиром на то да је неоснована, неаргументована, противзаконита и супротна општем интересу". Пројекат Јадар се не одвија у складу са Стратегијом управљања водама на територији Републике Србије до 2034, као и Водопривредном основом Републике Србије.</p>
250.	<p>Катастар, употребне дозволе и (опет кинеске) компаније</p> <p>Не зна се где су сервери за наш катастар. Немогућност грађана да документацију предају самостално, него морају да ангажују подобне адвокате са списка, који исто тако податке уносе електронски, али уз наплату од минимум 200 евра.</p> <p>Мајданпек, Бор, као да је територија Кине, приватизована и дата странцима. Кинези почели по етапама да пребацују земљиште из јавне у приватну својину. Зиђин копер поднео је захтев за конверзију три милиона квадратних метара земљишта из државне у приватну својину. Зашто то раде када постоји уговор о стратешком партнерству на основу којег је све то већ купљено. Зашто се у катастру праве забележбе, а заправо на терену није стање како пише у забележбама? Постоје делови у тим уговорима који су затамњени и нису добијени на увид по Закону о приступу информацијама од јавног значаја.</p> <p>Како су Minth, Minal и United Alloi-Tech Europe добили дозволе?</p> <p>Minth Group се први пут појављује у Србији 2018. године. Тренутно је у Србији основала 5 фабрика, са укупним улагањем од преко 500 милиона евра. Док институције ћуте, чињенице говоре саме за себе. Фабрика Minth Automotive Europe на парцели 2780/54 нема употребну дозволу и званично не постоји у катастру, али несметано ради.</p> <p>Према Плану генералне регулације „Шабац“–Ревизија, предметне парцеле се налазе у зони са доминантном пословном наменом. Препоручена делатност за ову зону је производња хране, док индустријска производња алуминијумских делова и рециклажа шљаке није у складу са постојећим планским документима. Поставља се питање: како су Minal Europe Green Material и United Alloi-Tech Europe добили употребне дозволе за активности које нису у складу са важећим просторним планом?</p> <p>Minal Europe Green Material на парцели 2780/47 и United Alloi-Tech Europe на парцели 2780/27 добијају употребне дозволе, иако су њихове активности неспојиве са планском документацијом града.</p> <p>Кључна питања која захтевају одговоре:</p> <p>Ако индустријска производња није предвиђена планским документима, како су Minal Europe Green Material и United Alloi-Tech Europe добили употребне дозволе?</p> <p>Ако Minth Automotive Europe званично не постоји, како функционише фабрика?</p> <p>Ко контролише третман и испуштање отпадних вода из ових постројења?</p> <p>Зашто се дозволе издају мимо планских докумената града, а инспекције и надлежни органи не дају јавне информације, не реагују?</p> <p>Да ли неко свесно нарушава еколошку стабилност Шапца зарад профита страних компанија?</p>
251.	<p>Линглонг – кинеска фабрика гума од државе је добила на поклон 130 хектара најплодније војвођанске оранице од 7,5 милиона евра и још 76 милиона евра субвенције из буџета. Услови у којима живе радници (њих око 750, од којих је 500 дошло из Вијетнама) ангажовани на градилишту Линглонга у Зрењанину су нехумани: живе у баракама мањим од затворских стандарда, без основних услова</p>

	<p>за живот, лична документа су им била одузета (што их је спречавало да напусте земљу), ограничена им је комуникација и кретање, немају чисту воду за пиће, немају топлу воду, немају грејање, немају довољно хране, сами су се лечили од коронавируса, имају три покретна тоалета који су нехигијенски. Када су услови рада постали познати јавности, речено је да се у кинеској компанији примењују кинески, а не закони Републике Србије.</p>
252.	<p>Сава мала, ноћно рушење зграда у Херцеговачкој, у делу Београда које су извели људи под фантомкама, у ноћи између 24. и 25. априла 2016. Они су малтретирани и везивали грађане, а полиција се није одазвала на позиве за помоћ. Слободан Танасковић, чувар објекта у Херцеговачкој који је био сведок ноћног рушења и ког су маскирани нападачи те ноћи везали, преминуо је неколико дана након напада. „Са поносом саопштавам – ја сам био човек који је донео одлуку да се руше противправне уџерице. Рекао сам да су комплетни идиоти јер нису рушили те објекте усред белог дана и да мене позову да ја лично возим багере и булдожер“, рекао је Александар Вучић на конференцији за новинаре 24. априла 2023. године.</p> <p>Председник Србије је ово изрекао седам година после до тада незабележеног – рушења приватних легалних објекта у центру Београда, отимања људи и потпуног заказивања система који је то требало да спречи. Због ове изјаве председник Србије није позван да да изјаву. Није позван ни због тога што је седам година раније рекао да „не зна ко је то урадио“.</p> <p>Једини осуђен био је Горан Стаменковић, који је те ноћи био шеф смене службе београдске полиције. Он касније тврдио да су га челници полиције уценили да прихвати кривицу како би се створио привид да је случај решен. Заузврат му је, понуђено унапређење у начелника полицијске станице у Сопоту, као и легализација нелегално саграђене зграде у београдском насељу Миријево. Стаменковић није контактиран због накнадних изјава.</p>
253.	<p>Сава центар Делта Холдинг је постала нови власник највећег конгресног у Србији, Центра Сава као једини понуђач по почетној цени од 274 евра по квадратном метру (17,54 милиона евра).</p> <p>Сава центар је 2016. године процењен на 108 милиона евра. Након ове процене, вредност тог комплекса процењивала је комисија која ради у управи Града, и цена вратоломно пада. На први тендер, по почетној цени од 27 милиона евра и на други са почетном ценом од 21,7 милиона (оба са обавезом да објекат не мења намену и улагања од најмање 50 милиона евра у наредних пет година) не јавља се нико.</p> <p>Према финансијском извештају за 2019. годину највећи приход ЈП Сава центар је управо од закупа, око 2,2 милиона евра, на шта се додаје око 1,1 милион евра приходи од продаје услуга, односно организације догађаја. Опет је приказан губитак од 1,8 милиона евра. Без обзира што приход и зарада нису исто, и тиме Делта Холдинг покушава да се оправда, сама је нудила више новца ранијих година за ЈП Сава центар, и овде има материјала за истрагу.</p>
254.	<p>Медијски и реторички напади на тајкуна Мирослава Мишковића, а затим његово притварање, оптужбе и суђење донели су огромну политичку корист СНС и подигли њихов рејтинг код грађана. У јавности је уврежено мишљење да су СНС, а нарочито њен председник Александар Вучић и Мирослав Мишковић непријатељи. Ипак, изгледа да, када је СНС градска власт у Београду у питању, је са Мишковићем</p>

	<p>постигнута нагодба, и да се Мишковићевим фирмама даје да мењају и цртају урбанистичке планове по свом нахођењу, и да на плацевима укњиженим под сумњивим околностима граде зграде са висинама и квадратурама на које у време претходне власти нису могли ни да помисле.</p>
255.	<p>Београђанка део Београђанке од 19.000 квадратних метара понуђен је на продају за 20,6 милиона евра, што значи да је цена квадрата првобитно процењена на 1.084 евра, а да би у трећем кругу продаје могла да падне на свега 650 евра по квадрату.</p> <p>Никако нису прихватљиви разлози да Београд нема довољно новца да уложи у реконструкцију. Власт стално понавља „нађите купца који ће дати више пара“, али није суштина да се прода будзашто. Ако немају купца у том моменту, онда не би требало продавати. На јавном отварању понуда није се појавила ни комисија која је те понуде требало да отвори.</p> <p>За државу би било боље, уколико заиста нема новца за реновирање или одржавање, да нађе стратешког партнера са којим би ушла у јавно-приватно власништво, што би задржало реалну цену, али и намену објекта.</p>
256.	<p>Старо сајмиште Није изграђен Меморијал за српска страдања који је Вучић обећао поново 2018, али зато јесте вртић Савско Обданиште. У тексту предлога закона из 2017. било је предвиђено да у меморијалном центру буде смештен, поред постојећег Музеја геноцида над српским народом, Музеј холокауста и Музеј порајмоса, геноцида над Ромима. За разлику од Јајинаца, Старо сајмишта је био нацистички логор смрти искључиво за истребљење Јевреја, и касније транзициони центар за упућивање у радне логоре. Спомен плоча на зграду постављена је тек 1974. године. На бруку и срамоту свих досадашњих власти, приватизовано је током деведесетих, али након планова СНС из 2016. кад се почело причати, о популарно названом Закону о Старом сајмишту, одбачено је као место које је требало имати посебно пажљив приступ.</p> <p>Децембра 2019. донето је Упутство којим је престала да важи заштита над значајним обележјима градова и простора, која се обављала на основу одредби Закона о културним добрима из 1994. године. Вредео је до 2021., нови акт се није спроводио све до почетка 2023. године, па је тај вакуум оставио огромне последице на баштини Београда, али и других градова. Заводи нису реаговали или се њихова мишљења нису узимала у обзир, итд.</p> <p>Старо Сајмиште је заједно са Топовским шупама на Ауто команди, тек 2020. године стављено под заједничку правну заштиту; основан је Меморијални центар, одобрена су средства, организована једна мала изложба поводом започињања радова, презентован детаљан програм шта ће се све и како реконструисати, рестаурирати, каква је концепција целокупне поставке о меморијализацији жртава Холокауста.</p> <p>И онда је спомен парк Старо сајмиште 2023. претворен у дивље градилиште кинеских извођача (уговор је тајан) и Миленијум тима, да раде шта хоће без одговорности, надзора и процедура.</p> <p>Полиција јавним новцем чува рушење споменика и историје града.</p>
257.	<p>Београдски сајам Сајам је једно од ремек-дела светске архитектуре – проф. Жежељ је стекао изузетно поштовање својим тада смелим решењем највећег распона пренапрегнутог бетона на централном павиљону; то је драгоцен историјски споменик новијег доба, једно од најпрепознатљивијих обележја</p>

	<p>модерног Београда и потребан, добро коришћен простор за разне манифестације. Хала 1 Београдског сајма кружног је облика, покривена куполом распона 109 метара, што је била највећа купола на свету изведена од пренапрегнутог бетона. Она је симбол тог Сајма и протеривање Сајма на неке локације изван града је уништавање традиције.</p> <p>Јавност није обавештена о сврсисходности бруталних архитектонско-финансијских захвата; све је потпуно „легално“, јер легалност се не може проверити. Све је „по закону“, а они који сумњају „не воле Србију.“</p> <p>Ово јесте понижавање грађана Србије, зато што у Србији готово да нема особе која није посетила садржаје или радила и креирала нешто на Сајму.</p>
258.	<p>Бара Венеција. Оригинални Београд на води, стари назив Циганске баре. Насилно укидање просторног плана да би се градио Београд на води. Тло је нестабилно, није за високе објекте, и стари просторни план је предвиђао ниску градњу, атеље, музеј, старе занате, оперу, позориште, галерију.</p>
259.	<p>Бељарица. План да се у зони Бељарица, раније предвиђеној да постане заштићени парк природе на обали Дунава, изгради нова Кинеска лука. Нова Лука Београд деценијама је генералним и просторним плановима града планирана да буде на локацији у Крњачи, у насељу Рева, на левој обали Дунава, низводно од Панчевачког моста. Стратегијом развоја града Београда до 2021. коју је напредњачка власт усвојила у јуну 2017. године, промењена је локација нове луке. Без јавне расправе, без консултовања стручне и шире јавности. Нема никаквог посебног разлога да нова лука не буде тамо где је раније била планирана, у Крњачи, уместо да, по новом, буде у природном резервату Бељарица.</p>
260.	<p>Београд на води Метастазирајући у ткиво града, 'Београд на води' се пресипа преко свих граница, заузимајући једну по једну тачку града. Донет посебан закон, 2014. противно Уставу, који присиљава грађане да продају држави своју имовину на обали Саве. Сто хектара земљишта, намењеног за културу, поклоњено је фирми из УА Емирата на 99 година.</p>
261.	<p>Стара шећерана градски парламент 2022. године овај простор прогласио за културни центар који, како је говорио тадашњи заменик градоначелника Горан Весић, неће моћи да се користи за комерцијалне садржаје, већ само за културу, образовање и туризам. Новије измене Просторног плана за „Београд на води“ обухватају и ову локацију. Како Република Србија, у складу са Законом о културном наслеђу, није искористила право прече куповине, комплекс „Фабрике шећера“ за 690 милиона динара (5,8 милиона евра) је на јавном надметању у јуну 2024. купила фирма „Врење д.о.о“. Власник једне трећине „Врења“ је фирма „Конкорд вест“ Жељка Дрчелића, регистрована за изградњу стамбених и нестамбених зграда. „Конкорд вест“ је познат по низу послова које су радили за државу, међу којима је и реконструкција зграде полиције у Љермонтовој улици. За милијарду динара ова фирма је монтирала монтажне кућице за комуналне полицајце, „Београдске личне“, а за извођење радова на канализацији у општини Раковица, добили су уговор вредан 191 милиона динара (са ПДВ), односно 1,6 милиона евра.</p>
262.	<p>Само три приватне фирме браће Звонка и Жарка Веселиновића, којима је до новембра 2023, тачније до привођења због сукоба у Бањској ортак био и Милан Радоичић, газдама су у последњих пет година направиле чист профит већи од око 104 милиона евра. Пословни успон Радоичића и браће Веселиновић поклопио се са политичким успоном СНС-а, а нарочито када је држава након фискалне</p>

	<p>консолидације немилице повећала улагања у инфраструктурне пројекте, са милијарду евра у 2016. и 2017. на 6,6 милијарди евра у последње две године. Посао од државе су добијали и кад су јој дуговали милионе евра за неплаћене порезе. Радоичић, који је јавно преузео одговорност за оружани напад на косовску полицију у селу Бањска, пренео је сувласништво у кровној фирми "Инкоп" и њеним "ћеркама" на пословне партнере, браћу Звонка и Жарка Веселиновића за три дана, и сад нема „ништа“.</p>
263.	<p>Миленијум тим Милионски послови Миленијум тима, од хотела до винограда. Шта је тајна успеха Ивана Бошњака и Стојана Вујка?</p> <p>"Millennium Team" је српска грађевинска компанија, основана 2003. године од стране Ивана Бошњака и Стојана Вујка, са седиштем у Београду. Компанија је од 2007. имала блиске везе са владајућим структурама, посебно са СНС-ом након 2012. године, укључујући пројекте попут изградње гасовода за Србијагас, "Београда на води", преузимања Мостоградње и НАВИП винарије, као и куповину "Института за водопривреду Јарослав Черни" за 2,56 милиона евра у јануару 2022. године. Компанија је регионални лидер у грађевинској инфраструктури, са фокусом на путеве, железнице, гасоводе и друге пројекте, према њиховом веб-сајту.</p> <p>Хотел Југославија: Као једини понуђач у марту су за 27 милиона евра купили хотел Југославију, у новембру је већ кренуло рушење једног од симбола бивше државе. И док су тврдили да нема канцерогеног азбеста у Хотелу Југославија, преиспитивања од еколошких активиста и грађана називали „изазивањем панике и нереда“, њихови радници носили су ипак маске, да не удишу ту прашину током непажљивог рушења и контакта са шупом.</p> <p>„Ric Karlton“ хотел субвенције од државе: У Београду је 26. новембра 2024. потписан уговор којим је формализована изградња луксузног хотелског ланца „Ric-Karlton“ на месту легендарног хотела Југославија у Београду. Уговор између компанија "Marriott International" и "Danube Riverside d.o.o. Beograd", која је ћерка фирма "Миленијум тима", потписан је у присуству министра финансија Србије Синише Малог.</p> <p>Пројекат укључује луксузни хотел, стамбену кулу, пословну кулу, марину и уређено шеталиште. Уговор је вредан између 400 и 500 милиона евра, а завршетак радова планиран је 2027. године. Стојан Вујко је изјавио да је један од разлога што учествују у изградњи хотела, тај што ће добити 20% субвенција од државе. Потпредседник Владе Србије и министар финансија Синиша Мали описао је отварање „Ritz-Carlton“-а у Београду, које је планирано за само три године, као остварење великог сна за земљу.</p> <p>Проневере и злоупотребе, неки примери:</p> <p>Коришћење Ауди аутомобила од стране Предрага Малог: Предраг Мали, брат Синише Малог, министра финансија, користио је Ауди у власништву "Millennium Теата" и касније KBV Datasoma (обе фирме у власништву Бошњака и Вујка) пет година. Лажно је тврдио пред тужилашвом 2014. да је ауто његов, а осуђен је за вожњу под дејством алкохола, са казном од 8.000 динара и забраном вожње три месеца.</p> <p>Стан за девојку Предрага Малог: Подружница "Millennium Team"-а уступила је дуплекс у Вождовцу где је становала Вања Грујић, девојка Предрага Малог, до њеног самоубиства 2016. у доби од 25 година. Вања Грујић била је директорка</p>

	<p>Завода за изградњу Града Београда. Вањина фамилија се не слаже да је било самоубиство и свашта је прошла везано за њеног дечка, о чему је имао храбрости да на основу разговора са фамилијом пише само Таблоид (али је за њега је закачена етикета „жуте штампе“ иако је „поткачио“ велики број озбиљних афера).</p> <p>Рушење у Савамали: Сумња се да је " Millennium Team"-а био умешан у рушење у Херцеговачкој улици 24-25. априла 2016, са сведоцима који тврде да је користио опрему компаније. Полицијски извештај сугерише укљученост, али компанија је то порекла, наводећи одсуство видео надзора.</p> <p>Раднички инциденти: Догодили су се фатални инциденти на градилиштима, укључујући 2012. у Ветернику (канализација) и недавни на градилишту хотела Индиго (радник на црном тржишту), као и експлозија бомбе на деминираном месту прошлог месеца без повреда.</p> <p>Ове злоупотребе указују на систематске проблеме корупције и утицаја, посебно у вези са политичким структурама.</p> <p>Субвенције и финансијска подршка: Директне субвенције за Миленијум тим нису експлицитно наведене, али компанија је добила бројне државне уговоре који се могу сматрати индиректном финансијском подршком. Компанија је била укључена у пројекте вредне стотине милиона евра, укључујући:</p> <p>Гасификација Смедерева и Гроцке: Вредност 60 милиона евра, са сумњама на преплату.</p> <p>Станови за службе безбедности у Нишу и Врању: Вредност 15 милиона евра, са уговором 18% вишим од процењене цене.</p> <p>Повезане фирме, попут "Планинке", добиле су субвенције од 1,6 милиона евра за изградњу хотела Бела Јела у Луковској Бањи.</p> <p>Ови уговори указују на индиректну финансијску подршку кроз државне пројекте, посебно током владавине СНС-а.</p> <p>Повезане фирме и њихове проневере: " Millennium Team" има повезане компаније које су такође биле део контроверзи:</p> <p>Мостоградња: Преузета 2024, наводно по нижој цени, што је изазвало сумње у корупцију.</p> <p>Институт Јарослав Черни: Куповина 2022. за 2,56 милиона евра, са обавезом докапитализације од 600.000 евра, што је испуњено.</p> <p>Compost Gruup: Повезана са Предрагом Малим, илегално је стекла 10 хектара државног земљишта код Вршца, са судским налогом за повраћај 2018, који није извршен.</p> <p>Фирма је повезана са људима из навијачких кругова. Директна веза са "Делијама" није још увек експлицитно доказана, али власник фирме, Стојан Вујко, има индиректне везе са политичким и навијачким структурама.</p> <p>Све најважније инфраструктурне пројекте у Србији, на неки начин, да ли као главни партнери или као једни од извођача, свакако ради Миленијум тим. Осетљиви на помен њихових веза са актуелном влашћу, поднели су на десетине тужби против медија и опозиционих политичара, са циљем да застраше новинаре да не пишу и не извештавају о њиховим пословима са државом, али ипак можете пронаћи текстове.</p>
264.	<p>Демолирање хотела Шумадија 2019.</p> <p>Отац министра полиције, Бранко Стефановић, са 300.000 евра у ранцу, се састаје са власником хотела и тражи да се хотел препише на његово име. Власник одбија ту</p>

	<p>понуду због сумње да може бити преварен. Неколико месеци касније петнаестак момака са фантомкама упадају и демолирају хотел.</p> <p>Последица: Истрага у току, за сад нема последица.</p>
265.	<p>Хотелски комплекс на Фрушкој гори. Најмање 7,4 милиона евра субвенција. Предузеће Промонт добило је 2,6 милиона евра субвенција 2019. године за изградњу хотелског комплекса у Врднику у оквиру ког је изграђен хотел Фрушке терме. У власништву фирме су и хотел "Premier Aqua" као и етно насеље "Врдничка кула".</p> <p>Промонт се уговором обавезао да запосли најмање 70 нових радника на неодређено време до краја 2020. године чија ће зарада бити најмање 20 одсто већа од минималца. Предузеће се такође обавезало да инвестира најмање 16,3 милиона евра, али према речима председника Вучића та обавеза је већ испуњена јер инвестиција износи далеко више – 28 милиона евра. Према речима Вучића, три до четири милиона динара уложено је до сада у сређивање околних стаза, а држава ће тек да уреди девет и по километара пута до Врдника.</p> <p>Шетају Вучић и Цицмил пред камером. Власник хотела Миленко Цицмил је шаљив „Он каже, тата ко ће враћати све ове кредите? Ја кажем, ти ћеш сине. Ја сам задужио, па не могу ја и једно и друго, да ли би то било нормално? Зато је момчина ту“. Председник Вучић се надовезује: „Направиће добар бизнис план и моћи ће.“</p> <p>Промонт је у власништву Милинка Цицмила, који се 2018. године помињао као могућ кандидат за министра привреде. Његову компанију медији су повезивали и са фондацијом Драгице Николић, супруге бившег председника Србије Томислава Николића.</p> <p>Фирма Промонт груп добила је још 4,8 милиона евра државне помоћи 2023. за изградњу фемили (фамилу) хотела у Врднику, односно 68.500 евра по сваком новозапосленом, пише у уговору који је Министарство привреде склопило са овом компанијом. Нове субвенције су фирми додељене у јануару 2022. године за изградњу хотела са гаражом и пратећим туристичким садржајима. Обавеза Промонта је да запосли најмање 70 радника на неодређено време до краја 2023. године и да уложи минимум 24 милиона евра.</p> <p>Претежна делатност фирме је постављање водоводних, канализационих, грејних и климатизационих система, али се баве и хотелском делатношћу. Промонт је 2020. године имао укупне приходе од близу 3,2 милијарде динара, а нето профит 564 милиона динара. Уговор о франшизи којим је хотел "Фрушке Терме" у Врднику постао први Movenpick хотел у Србији, потписан је 2022. у присуству премијерке Ане Брнабић.</p> <p>Да ли су познанства услов за добијање државне помоћи не пише у уредби која ту област уређује. Оно што пише јесте да минимална вредност инвестиције мора бити два милиона евра и да она мора обезбедити запошљавање најмање 70 нових запослених на неодређено време.</p> <p>Бизнисмен Милинко Цицмил, власник Промонт групе, ухапшен је 5.3.2025. са још четири особе због сумње у прање новца.</p>
266.	<p>Највеће акцизе на гориво</p>
267.	<p>Пљачка грађана Београда преко надуваних рачуна за грејање.</p> <p>Пуњење градског буџета преко превеликих рачуна за грејање једна је од најнепоштенијих и најнеправеднијих активности градске власти.</p>

	<p>Мање од половине Београдских домаћинстава греје се преко система даљинског грејања које, као монополску, комуналну делатност обавља градско Јавно комунално предузеће „Београдске електране“. „Профит“, односно „добит“ коју остварује ово предузеће уплаћује се у највећем износу од 85% у буџет града. Из буџета града та средства се даље не користе за унапређење рада ЈКП „Београдске електране“ или за побољшање функције грејања (за то се користи преосталих 15% добити које се оставља предузећу) већ за сасвим друге намене од којих многе представљају беспотребно разбацивање средстава. Овај новац представља својеврсни парафискални намет, односно прикривени порез који се без законског основа и без потребе наплаћује од грађана, и то не од свих, већ само од грађана који се греју преко система за даљинско грејање док остали грађани овај намет не плаћају. Грађани који плаћају даљинско грејање плаћају, на тај начин, осим праве цене грејања и један додатни део који не бива утрошен за само грејање већ иде у буџет, који се иначе пуни у највећој мери од легалних пореских прихода попут пореза на зараде или пореза на имовину. Порез на грејање, није законом предвиђени порез, али на овај начин он постоји.</p>
268.	<p>Незаконите одлуке Привременог органа који је управљао Београдом од 18.11.2013. до 23.4.2014.</p> <p>Влада Дачић – Вучић (она у којој је Вучић био ППВ) донела је 18. новембра 2013. године Одлуку о распуштању Скупштине града Београда и образовању Привременог органа града Београда и решење о именовању његовог председника и чланова. Већ је сама та одлука била у супротности са Законом о локалној самоуправи.</p> <p>Само дан пре конститутивне седнице новоизабране градске Скупштине, 22. априла 2014, Привремени орган који је до тада управљао градом (који је иначе по закону овлашћен да обавља само текуће и неодложне послове, а чији је секретар био Горан Весић), донео је Одлуку о изменама и допунама одлуке о градској управи. Том одлуком је, између осталог, а по први пут у историји Београда, уведен нови орган: „Кабинет градског менаџера“. Имајући у виду да, по Закону, градоначелник (уколико је прави градоначелник, а не само спроводалац нечије туђе воље) по својој вољи, једним потписом поставља и разрешава своје помоћнике, не би требало да буде могуће да градоначелник и менаџер буду годинама у сукобу и конкурентском односу. Ипак, изгледа да су били. Ову чињеницу, потврдио је, у свом говору на седници Главног одбора СНС и сам председник СНС Александар Вучић. Том приликом је рекао: „Наши људи у Београду, они су се највише свађали између себе. Један је трчао на једну, други на другу страну. Мали и Весић. Као да смо имали дуплу градску управу.“</p>
269.	<p>Укидање помоћи за најсиромашније пензионере, породиље и труднице у Београду и умањење попуста на комуналне услуге (Инфостан) за најугроженије грађане (април 2014.) одлукама Привременог органа који је управљао Београдом (од 18.11.2013. до 23.4.2014):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Укинута је новчана помоћ за пензионере са ниским пензијама. • Укинута је финансирање трећег покушаја вантелесне оплодње. • Укинуте су студентске и ученичке стипендије. (У 2015. делимично поново враћене). • Укинути су бесплатни уџбеници за ученике основних школа. • Смањена једнократна накнада за породиље и накнада трудницама.

	<ul style="list-style-type: none"> Укинуто је финансирање персоналне асистенције за одрасле и старије особе са телесним инвалидитетом. Право на повремену једнократну помоћ изгубила су деца без родитељског старања, ученици и студенти. Ову помоћ изгубили су и ђаци основних, средњих школа, студенти, који имају сметње у развоју. Умањења је било и код интервентне новчане помоћи, као и код сталне новчане помоћи, што се односи на родитеље који имају тројке, четворке, петорке, шесторке и дупле близанце. Право на једнократну помоћ, убудуће, појединац и породица моћи ће да остваре само једном у календарској години, а тај износ не може бити већи од 80 одсто просечне плате. Умањени су попусти на рачуне Инфостана.
270.	Повећање броја градских секретаријата са 16 на 25 (2016). Када су долазили на власт, обећавали су да ће смањити администрацију, да ће њихова управа бити рационална. Свега пар година касније довели су надувавање администрације до апсурда, повећавајући број секретаријата за 56%, а број заменика начелника управе за 26 пута.
271.	Незаконито узете (отете) пензије Вучић: „Пензије неће нико дирати.“, а онда покреће закон који 2014. задире у стечено право сваког пензионера, и смањује пензије и плате у јавном сектору. Да се „избегне банкрот“, уместо смањивања субвенција страним компанијама, смањене су пензије и плате у јавном сектору. Пензије је смањено за 60%, просечне плате на 40%, или сваком пензионеру отео у просеку око 78 евра месечно. Пуне четири године отимао је пензије у укупној вредности од 800 милиона евра. Са тим наведеним парама је „спасио Србију банкрота“, а успут је задужио за додатних тридесет милијарди евра. Аргентина је три пута банкротирала и стално је враћају и покушавају вратити у међународне финансијске токове. Банкрот није крај, ропство кад све у Србији распродамо будзашто и људи нам оду, то је крај. Да ли је боље било да смо банкротирали, него доживели овакву девастацију и распродају земље?
272.	Милан Кркобабић , председник ПУПС-а и министар без портфеља, задужен за регионални развој и координацију рада јавних предузећа, у изборној кампањи 2016. извршио више кривичних дела, ширећи панику и отворено износећи претње да „ пензионери не чекају поштару ако не гласају за Вучића “.
273.	Лаж о расту пензија и највећем расту пензија "Кад ти је неко повећао у животу за 11 посто пензију? Кад? Реци ми година која? 1975.? 85.? 95.? 2005.? 15.?" питао је Вучић инвалида у Варварину. Пензије су расле више пута од распада СФРЈ и у већим процентима. Године 2001. пензије су порасле 12%, а појединим категоријама пензионера до 60%. Следеће године повећане су за преко 13%, а 2004. године за 18%. Године 2005, за 21%, 2006. за 15%, 2008. за преко 35%. Од 2014 године пензије и плате су прво смањене, да би задњих неколико година благо расле, недовољно брзо да би компензовале инфлацију, јер цене скачу далеко брже од раста пензија. Пензионери који се ослањају на помоћ своје деце и унука не могу да реално процене колико им је платежна моћ ослабила.
274.	Опет по леђима пензионера Иако се министар финансија редовно хвали најављеним усклађивањем пензија од 10.9 одсто оно је требало да буде 14.43 одсто, колики је био раст зарада у другој

	<p>половини 2023 и првој половини 2024. године. РФ ПИО је у обрачуну процентуалног учешћа износа пензија и новчаног износа као увећања уз пензију исплаћених у периоду који обухвата први и други квартал 2024 и трећи и четврти квартал 2023. године, користио претходну процену РЗС о износу БДП за трећи и четврти квартал 2023.године уместо податке из ревидиране процене РЗС коју је објавио 1.10.2024. године а по којој је БДП у овом периоду увећан за око 667милијарди што је смањило процентуално учешће исплаћених пензија у том периоду испод 10 процената БДП. Ревидирану процену којом је БДП у 2023 години увећан, министар за финансије редовно користи за смањивање процента задужености Србије али се за усклађивање пензија користио први процењени податак РЗС о висини БДП.</p> <p>Министре Мали, дугујете пензионерима Србије још усклађивање пензија за 3,53 одсто.</p> <p>Редовне захтеве пензионерских организација да се усклађивање пензија врши два пута годишње, како би се смањило утицај инфлације на животни стандард пензионера, актуелна власт не чује.</p> <p>Непрекидним најавама редовног усклађивања пензија у децембру Влада Србије прикрива да преко 450 хиљада пензионера, са најнижим пензијама, живи у беди.</p>
275.	<p>Одговор пензионера на писмо из 2023</p> <p>Писмо које ових дана добијамо од вас нисте потписали као председник Републике Србије, па вам се и обраћамо у складу са тим. И да сте га потписали као председник опет би вас питали у којој улози нам се обраћате и чији новац трошите, као председник Србије или као члан СНС у којој формално нисте више председник. Закључили смо да нам се ипак обраћа бивши председник СНС који тражи опроштај за сва непочинства према пензионерима и моли за глас на будућим изборима. Истина једино ви из СНС, пред изборе, делимично признајете да сте на леђима пензионера спровели фискалну стабилизацију у Србији којом сте извршили прерасподелу између трошкова за пензије и трошкова за плате у јавном сектору а заборављате да сте према званичним подацима:</p> <p>Од 2012. године вршили само делимично усклађивање пензија са растом инфлације које сте од 2014 до 2019.године, изменом закона, потпуно обуставили њихово усклађивање два пута годишње тако да сте до 2020. године остали дужни свим пензионерима најмање 15 одсто усклађивања са инфлацијом и да сте нам на такав начин отели преко 5 милијади евра. У истом периоду однос просечне пензије је са 60 одсто смањен на око 43 одсто а учешће пензија у БДП је са 13 одсто уместо, према споразуму са ММФ на 11 смањено на око 9 одсто.</p> <p>Од новембра 2014.године до септембра 2018. године смањивали пензије веће од 25 000, оштетивши преко 850 000 пензионера и тако отели око 840 милиона евра.</p> <p>Од јануара 2015. године превременим старосним пензионерима доживотно смањили пензије за 0,34 одсто за сваки месец ранијег одласка у пензију што за пет година ранијег одласка са 40 година стажа, износи 20,4 одсто.</p> <p>У децембру 2014. године отели већинско управљање РФ ПИО тако што сте укинули надзорни одбор, а управни одбор са 21 члана смањили на 7 чланова од којих су 4 представници Владе, односно СНС, иако је Законом о ПИО регулисано да представници корисника-пензионера, осигураника и послодаваца равноправно њиме управљају.</p>

	<p>Од 2020.године увели усклађивање пензија са подацима старим 18 месеци чиме су пензије додатно губиле своју вредност док нисте 2022.године почели да их неформално усклађујете два пута годишње.</p> <p>Део бања које су власништво РФ ПИО односно и пензионера практично поклонили тајкунима СНС уз додатну обилату новчану помоћ Владе Србије.</p> <p>Смањили доприносе ПИО са 27 на 25 одсто и тако умањили изворне приходе РФ ПИО за око 150 милиона евра годишње којима су могли де се изједначе и подигну најниже пензије.</p> <p>Упућенима је јасно да усклађивања пензија за 2022 и 2023. годину нису посебна брига о пензионерима већ неуспео покушај њиховог усклађивања са скоро највећом инфлацијом у Европи.</p> <p>Игнорисали чињеницу да преко 600 000 пензионера живи у беди јер прима мање од 26 000 динара колико износи праг сиромаштва у Србији.</p> <p>И новчану помоћ коју нам годинама делите ви уместо управног одбора РФ ПИО је део отетог новца од пензионера за коју очекујете подршку на изборима после свега што сте нам отели.</p> <p>Слажемо се да је пред нама важна одлука, да гласањем за промену власти и реформу пензијског система морамо прекинути безочну пљачку и дискриминацију пензионера Србије.</p> <p>Због свега наведеног, Александре Вучићу, од пензионера немојте очекивати опроштај и подршку на изборима, којима хоћете да побегнете од одговорности за све опљачкано и уништено...</p>
276.	<p>Индиректна најаву инфлације</p> <p>Учестале најаве просечне пензије од 650 евра у 2027. години председник Србије и Влада Републике Србије у ствари најављују веома високу инфлацију у 2025 и 2026. години. Не постоји законски основ нити се може реално предвидети такав раст зарада који би омогућили да се просечна пензија од око 435 евра у 2025. години са усклађивањима у 2026 и 2027. године увећа на 650 евра. Једини начин да се обећање пензионерима Србије оствари је раст инфлације у наредним годинама већи од 15 одсто годишње.</p> <p>Иако је просечна плата ове године 825 евра, председник Александар Вучић, премијер Милош Вучевић и министар финансија Сениша Мали тврде да ће већ у 2027. достићи 1.400 евра. То је могуће ако тада новац буде вредео мање.</p>
277.	<p>Нелегално прикупљање личних података о грађанима преко прескупих софтверских модула „Сениор клуб“ и слично.</p> <p>Градска власт је крајем 2017. кренула у акцију да прикупи податке о пензионерима и направи нелегалну базу података о њима преко специјализованог софтвера под именом „Сениор“.</p> <p>Да би пензионери добровољно давали своје податке активистима СНС, који су се неретко представљали као „волонтери градске власти“ и нудили приступнице на штандовима постављеним у граду, као и обиласцима кућа и зграда „од врата до врата“, за попуњену „приступницу“ са личним подацима могли су да добију „Сениор картицу“. Ова картица рекламирана је као картица са којом се могу добити бројни попусти.</p> <p>Поводом тог случаја Повереник је изјавио: „Суштински, помоћ пензионерима уопште не зависи од израде и емитовања било каквих картица. Таквим акцијама беспотребно се отварају питања у вези са рационалним коришћењем буџетских</p>

	<p>средстава, а што је најважније, непотребним формирањем нових, великих збирки података о личности отварају се додатне могућности злоупотребе података, односно повреде права на заштиту података о личности“.</p> <p>У усвојеном буџету за 2018. годину, нису била предвиђена никаква средства којима би се градским установама и предузећима, на пример, Јавном комуналном предузећу „Погребне услуге – Београд“ надокнадила средства које би мање приходовали давањем тог попушта.</p> <p>Зато су се побринули да у буџетима за 2017. и 2018. годину предвиде огромна средства за софтверске модуле којима ће обрађивати на овај начин прикупљене податке. У Одлуци о ребалансу буџета за 2017. годину који је усвојен 29.6.2017. године, предвиђено је чак 20 милиона динара (око 168 хиљада евра) за софтверски модул „Сениор клуб“.</p> <p>То није крај планираним трошковима из градског буџета за ове „софтверске модуле“ и портале. Сматрајући нелегално прикупљање података и прављење базе истих о пензионерима својим великим успехом, напредњаци су планирали да у 2018. години пређу на прикупљање података и о младима. Предвидели су да уз софтверски модул „Сениор“ направе и софтверски модул „Јуниор“ и да за њега у буџету издвоје чак 32 милиона динара, (око 269 хиљада евра). Уз то, издвојиће за извесни софтвер „Кол центри“ 33,9 милиона динара (око 285 хиљада евра) и још 16 милиона (око 134 хиљаде евра) за неименовани „компјутерски софтвер“. Све у свему – 81,9 милиона динара (око 688 хиљада евра) само у буџету за 2018. годину.</p>
278.	<p>Нове пензионерске картице- скоро безвредне пензионерима</p> <p>Осим повећања пензија од 5,5 одсто, пензионере је октобар 2023. дочекао и са попустима које могу остварити ако на увид дају пензионерске картице. Ипак, то је за сада мртво слово на папиру, јер велики број најстаријих грађана картицу, месецима након пријаве, није добио.</p> <p>Осим што су најстарији становници Србије збуњени из ког разлога их Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање још увек не позива да преузму „пропусницу“ за попусте, након што је изашао списак компанија у којима ће снижење моћи да се оствари, уједно су и разочарани.</p> <p>Попусти се односе на различите области, од услуга за аутомобиле, путовања, угоститељство, базене, апотеке, бање и културне установе, али се попусти за храну, лекове и рехабилитацију у већини случајева крећу од три до 10 одсто. значајан број попушта односи се на робу и услуге које не користе свакодневно, као што су технички прегледи, шишање кућних љубимаца, изложбе, одређени лекове за животиње, курсеви страних језика... док су снижења за основне намирнице минимална, а у мањим местима као што су Ариље, Лебане, Коцељева – неостварива.</p> <p>Речено је да ће се картице делити преко ПИО фонда, а пензионери ће добити поруку на мобилни телефон да дођу по њих. Иако су навели да је више од 900 хиљада пензионера аплицирало за картице, ПИО није објаснио због чега већини касне, али тражићемо одговор на то питање од директора ПИО фонда, јер делује да он води пропаганду.</p>
279.	Спрдање са немаштином грађана више пута, једите паризер, два јаја.
280.	Читање цена производа из трговина од стране председника државе и премијера владе на ТВ као у топшопу.

281. **Срби продани лудацима из Светског економског форума (WEF).** Четврта индустријска револуција у сарадњи са еугеничарима, трансхуманистима из Давоса и агендом Клауса Шваба и WEF. У складу са тим, давање здравствених и личних података наших грађана страним компанијама и државама. Гурање у трансхуманизам, спајање технологије и човека у сврху експеримената и контроле. Учешће у биотехнолошким експериментима. Ова тема је врло сложена, али **треbate бити свесни што више којим је путем кренула Србија**. Препознаћете да се у региону, свету и код нас већ дешавају промене и утабава законски пут према поремећеној визији света коју сервира самозвана елита из Давоса, где је ишао и Вућић, Брнабић на поклоњење... Планови Светског економског форума (WEF) из Давоса, и делови Агенде 2030 од УН обухватају :
- План да се одузме свако приватно власништво (не кажу чије ће бити након одузимања, кажу нам само слоган: „Нећете имати ништа и бићете срећни“).
  - Ограничење раста становништва (контрола популације, али не само тако што популаришу да немате децу, абортус, да имате мало деце, еутаназију, него и на друге ужасније начине преко хране, хемикалија, козметике, лекова...).
  - Спровођење лажне „Зелене агенде“ преко које ће бити опорезовано наше постојање на разне начине, јер ми смо тај карбонски отисак против којег се боре уз наш благослов из нашег незнања.
  - На планети ће по климатским кривама Милутина Миланковића, за око 5 година почети мини ледено доба у трајању од око 100 година и биће мање хране. Нико се не припрема за то него нам причају да нас има превише (лаж, планета може да прехрани преко 100 милијарди људи са технологијом из 1980-тих) и да је у току глобално загревање које узрокује човек. Они се боре против „глобалног загревања“ суманутим методама који загађују и уништавају воду, земљиште, храну...
  - Избацивање меса из исхране, наметање једења инсеката за „спас планете“.
  - Одузимање плодног земљишта и уништење могућности пољопривредника да узгаја стоку, поврће, воће на разне начине. Оштро опорезивање људи који производе храну за личне потребе, проглашење лековитих биљака за опасне или екстра опорезивање такве производње (гушење травара и комплементарних метода медицине).
  - Прелазак производње хране на велике корпорације које ће нам дати „контролисану“ у ствари погубну храну за наше здравље. Форсирање опасне хране „генетички модификоване“, прскане још опаснијим пестицидима.
  - Паметни 15-минутни градови који вам ограничавају кретање, школе под пуном контролом као затвори (под лажним изговором „сигурности деце“), контрола кретања личних возила са уграђеним уређајима за праћење.
  - Комплетно праћење људи на, већини људи незамисливом технолошком нивоу злоупотребе, далеко већем од садашње технологије праћења и прикупљања података преко интернета, рачунара и мобилних телефона.
  - Цензура истинитих информација под појмовима „теорија завере“, елиминација и цензура људи из свих струка који упозоравају у ком опасном правцу идемо.

	<ul style="list-style-type: none"> • Употреба преваре зване вештачка интелигенција од које већину послова обавља боље специјализовани софтвер и која је претња човечанству на разне начине због глупости и трке између компанија и држава (не, она никад не може постати „свесна“ и уништити људе, али може да буде изговор за неки светски рат) . • Бодовање за послушност технократским владарима преко социјалних кредита и преко дигиталног новца који 2025 полако заживљава у ЕУ. • Уништење личног идентитета појединца како би му утиснули жељене програме послушности, или га покренули у самоуништење (то су ЛГБТ агенде, родна идеологија, рана сексуализација деце, постепена легализација педофилије, напад на народни, полни, верски идентитет итд.) • Уништење морала и етике појединца и народа, уништење јединства народа, саборности цркве, подстицање себичности и тешког материјализма, • итд. <p>Наша држава мора да изађе под хитно из свих међународних организација и уговора које спроводе ове агенде, и престане давање података и генетског материјала наших грађана за извршење њихових планова.</p> <p>Боље нам је да будемо земља здраве пољопривреде, чисте природе и вода, него примамљиве „високе технологије“ онако како је ови нељуди замишљају.</p>
282.	<p>Ана Брнабић, Фахри Муслиу, Жељко Митровић (Пинк), Зорана З. Михајловић из Србије, Игор Радојчић, Огњен Тадић, Ранко Шкрбић, Јакоб А. Финци из БиХ су неки чланови East-West Bridge који је повезан са WEF и Клаусом Швабом.</p>
283.	<p>Мало Орашје и Дубона. Урош Блажић је 4. маја 2023. године у селима Мало Орашје код Смедерева и Дубона код Младеновца, пуцајући из аутоматске пушке и пиштоља, убио девет особа, од којих је двоје било малолетно. Покушао је да лиши живота још 20 људи, од којих је 12 ранио.</p> <p>Своју одбрану на једном од рочишта на суђењу изнео је и отац убице Радиша Блажић, иначе војно лице и запослени у Министарству одбране, који је на све начине покушао да објасни како је његова породица честита и вредна, те рекао како би спречио масакр да је знао да ће до њега доћи. Рекао је да није приметио да се његов син понаша неуобичајено, насилно и да ништа није указивало да ће до овога доћи. Његове приче о поштеној породици Блажић изазвале су бес и гнев код ожалостњених породица, које су наредног дана, приликом свог сведочења, изнели низ оптужби на њихов рачун рекавши да им је кућа била пуна оружја, да је долазила војна полиција са три камиона након масакра, да су нешто односили из куће, а да полиција није смела да приђе. Такође, поједине породице тврде да су Блажићи одувек насилни, да на сваком весељу испалају рафалну паљбу из својих пушака и да је било питање времена када ће до овога доћи.</p> <p>Блажић је у свом излагању покушао да представи да је дуже време трпео малтретирање мештана, због чега су породице убијених бурно реаговале јер многи од њих не познају Блажиће, нити су икада имали било какав конфликт са њима. Потом је покушао да оправда оца, оптуженог да недозвољено држање оружја, којим је почињено масовно убиство, рекавши да о тим пушкама и пиштољима није знао ништа.</p> <p>Да ли је полиција могла да покаже својим поступцима да зна, да је убица из околине Младеновца код њих забележен као потенцијално опасна особа, више</p>

	<p>пута осуђена? Могла је. Да ли је здравствени систем могао да препозна да модерно време носи и модерне менталне болести, појавом нових технологија? Могао је. Све ово, само је делић онога што је могло да се уради, како би рекао народ у Србији, још ономад.</p> <p>Може се рећи да је први напад у околини Младеновца могао да изненади полицију и да се некако може правдати одсуство реакције полиције. Зато се никако не може рећи да је полиција урадила свој посао када је масовном убици дозвољено да без икаквих проблема оде у друго село и да тамо настави са убијањем свих који су се нашли на улици. Минимум који је полиција морала да учини је да бар покуша да спречи масовног убицу да из првог села, мирно и без отпора, пређе у друго село и настави са масакром. И, да, масовном убици из околине Младеновца идол је био Кристијан Голубовић којег промовишу наши медији, а не неки страни криминалац или терориста.</p> <p>У случају „Дубона и Орашје“, је већа и видљивија одговорност државе за бројне пропусте у вези са омогућавањем држања оружја, непоступања по кривичним пријавама, у заштити властима блиских људи.</p> <p>На моралну, политичку и кривичну одговорност система и локалне управе позивају и становници Малог Орашја и Дубоне.</p>
284.	<p>„За нашу децу“. Рибникар.</p> <p>Трагедија у Основној школи Владислав Рибникар се догодила 3. маја 2023. године, када је малолетни К. К. усмртио деветоро ученика и чувара те школе.</p> <p>Школа коју неки сматрају елитном, је била у УНИЦЕФ програму за борбу против насиља, а и из ње је изашао званично најмлађи серијски убица у нашој историји. Прво је убио чувара. Ако вам не изгледа логично, како је то могуће, проучите тачку под називом „Решење насиља“, у овом документу.</p> <p>Поред пројекта УНИЦЕФ-а „Школа без насиља“; у школи Владислав Рибникар у току последње две године пре масакра спроведени су и пројекти „Уа неправда“; пројекат превенције злоупотребе психоактивних супстанци и "Покренимо нашу децу". Основна огледна школа Владислав Рибникар је остала школа, уместо меморијални центар, одлучила је Влада Србије. „Школа ће бити реконструисана и током процеса реконструкције, биће изграђен меморијални дио у знак сјећања на дјецу и школског чувара, који су свакога дана у тој школи показивали изузетност“. Са овим се не слажу сви родитељи и део јавности.</p> <p>Након обављеног ванредног инспекцијског надзора у Огледној основној школи Владислав Рибникар, потврђена су сазнања Центра за социјални рад, Министарства просвете и Министарства за бригу о породици, да у овој школи није било вршњачког насиља у односу на малољетног К.К.</p> <p>У фебруару 2025. су родитељи К. К. проглашени кривим пред Вишим судом у Београду и првостепено осуђени на вишегодишње казне затвора.</p> <p>Отац К.К, Владимир Кецмановић, осуђен је на 12 година затвора за тешко дело против опште сигурности и три године затвора због запуштања и злостављања малолетника, односно на јединствену казну од 14 година и 6 месеци затвора.</p> <p>Мајка К.К, Миљана Кецмановић, осуђена је на три године затвора због запуштања и злостављања малолетника, док је ослобођена оптужбе за недозвољено држање оружја.</p> <p>Фокус у другом Вучићевом обраћању народу након злочина у Малом Орашју и Дубони је опет на мерама - хапшење директног починиоца, опште</p>

разоружавање и кажњавање ширења лажних дојава. Као крајњу меру он предлаже смртну казну. „Правде ће бити, ни овај мали монструм, нити овај већи монструм неће побећи.“, нагласио је председник Србије.

Оно на шта треба обратити пажњу су следећи детаљи:

- Школа је била део међународног програма „против насиља“.
- У нашој држави се не решава корен проблема.
- Са погрешним мерама се покушава замазати проблем и смирити родитељи.
- Овај случај убрзао је већ припремљене програме надзора и закључавања школа „за заштиту наше деце“ и неке брзоплете потпуно глупе мере, али ипак ће бити да су те мере повезан са спољашњим планом и утицајем.

Сабласне изјава председника без објашњења за напаћене родитеље жртви и за народ Србије: „То у Рибникару сам видео да је изазвало велику пажњу странаца и по питању односа према убици монструму... Ја сам био присутан, у мом кабинету су дан после тога тражили да им дамо Косту К... 'Пошто ви нећете моћи да казните јер је млађе малолетно лице, не можете ни да га чувате, а то дете мора да има живот такав и такав, препустите га нама и тако даље“. „Страшно је за мене чудан случај Рибникар и све ћу папире погледати још по 100. пута. За мене је цео тај случај невероватан, а сутрадан су ми дошли **из једне западне службе у којој је доминантан утицај америчке информационе агенције да траже да тај убица буде пребачен у ту земљу** - рекао је Вучић.

Неколико медија је објавило фотографију (касније још неколико) која би требало да представља **доказ да се председник Србије Александар Вучић уписао у књигу жалости у ОШ "Владислав Рибникар" у Београду**. Не улазећи у то да ли је и када председник заиста био у школи, ангажовани су експерти, спровели детаљну и дубинску фото-форензичку анализу и утврдили да **фотографија садржи трагове дигиталне манипулације** који указују на то да није у потпуности аутентична. Све три доступне фотографије председника из Рибникара су манипулисане или да састављене од неколико убачених елемената.

Након злочина појавили су се протести „Србија против насиља“. Дивна порука против насиља опет је злоупотребљена разним струјама опозиције. Изгубила се чиста изворна идеја, свесно је угушена енергија народа и упропаштен потенцијал и могућност за паметно осмишљено пресецање корена насиља у друштву. Није могуће да све те фракције нису биле свесне шта је била последица њиховог мешања. Власт није ни пипнула корене проблема него је све што је последица моралног посрнућа друштва решено преко леђа наше деце и погрешним решењима као што је повећање даљбина за легално оружје.

Нови председник САД, Трамп је читао списак у марту 2025. пред Сенатом о томе колико је новца давано преко УСАИД за разне програме у свету. Поменуо је Србију и да је **УСАИД дао 14 милиона долара на побољшање процеса јавних набавки у Србији**. Пошто се десило **страно финансирање протеста након случаја Рибникар у одређеној мери, морамо да размотримо могућност да је случај Рибникар од почетка осмишљено деловање страних служби и агенди самозване елите, ради закључавања наше деце у школе, са циљевима одузимања слобода** које можете наћи описане у овом документу.

Рибникар је послужио као изговор за додатно одузимање слобода деце у Србији. Људи верују да ће неко да нападне школу споља, али шта ако је предвиђено да

	<p>напад дође изнутра, нпр. да просветни кадар слепо слуша (бесмислене и нелегалне) команде министарства просвете и здравства као за време ковида, у неком новом биолошком нападу на Србију?</p>
285.	<p>„За нашу децу“. „Решење“ насиља</p> <p>Оба случаја (злочин у поменутом два села, али и у "Рибникару"), десила су се један за другим сигнализирајући кризу морала, и то да су друштвеност и људскост у нашем друштву озбиљно нарушени. Немојте да вам промакне детаљ да се исти и слични обрасци појаве проблема, решавају у овом истом раздобљу у суседним државама Хрватској, БиХ, Црној Гори итд. То није случајно, и дешава се по припремљеном сценарију након инцидената, што нам даје основ и обавезу да сумњамо у понуђена решења.</p> <p>Немогуће је потпуно решити насиље, спречити убиства и тероризам у иједном друштву или држави на планети, али се могу предузети мере да се смањи. То се мора учинити колективним напором правих стручњака и државе. У овом моменту, због страних планова (агенди) сваки акт насиља користи се преко утицаја медија и политике, да се смање слободе људи и повећа раздор између људи. Набројаћемо их, да можете препознати елементе, шта се сервира, али и право решење.</p> <p>Шта је план страних агенди, који се ослања на постављене званичне и полускривене циљеве, преко утицаја инстанбулске конвенције и других међународних уговора (нпр. две тачке из Права детета), и остварује преко државних органа и утицаја разних страних и домаћи фондација, удружења и организација:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Неједнакост у правима између полова, и заоштравање сукоба између полова. Женама се покушавају дати већа права у законима и утицај на друштво по „полном кључу“ (квотама) нарочито у политици. Историјски, сваки пут нас „кључ“ (национални, страначки) за одлуке оштетио, јер нама требају прави стручњаци, дијалог, а не наметање. Ово значи, да не може бити наметања квоте жена у политици или било којем занимању, него се особе ангажују према својим жељама, могућностима и способностима. • Злоупотреба борбе за права жена, убацивање жена у политику да би се спроводиле погрешни циљеви, нпр. увођење родова (има их преко 70), специјалних ЛГБТ права, операција промене пола, промене школских програма увођењем идеологија и заоштравање сукоба са мушкарцима. • Проглашење мушкараца кривцима, и очева првенствено, за насиље. • Проглашење породице за насилно место, и понуда да држава све више брине о деци. Све веће мешање државе у односе у породици, али на погрешан начин где је циљ да дође до развода, раздвајања. У ту сврху постоје читави механизми кроз законе, обуке службеника и додатно су подржани кроз пораст емотивне хладноће у друштву која је стимулисана на разне начине. • (Зло)потреба једног од најопаснијих термина „најбољи интерес детета“ који по лошим лекарима и властима значи олакшано одузимање из породица које су потпуно нормалне и функционалне, или поправљиве ако имају неки мањи проблем, због разних „оправданих“ разлога. • (Зло)потреба термина „изостанак бриге о дететовој здравственој заштити“ који по лошим лекарима и властима значи нпр. вакцинацију вакцином која

је избачена из употребе на Западу, али некако се нашла код нас те године за вакцинацију наше деце.

- Употреба „стручних тимова“ који имају титуле, бомбастичне називе, али немају срце и душу, и у суштини су неспособни медиокритети који само извршавају тренутне лоше протоколе против насиља, нелогична и неефикасна решења. Немају способност да посаветују и реше проблеме других, често ни своје сопствене. Они записују, негативно, непотребно, сувишно, а „решења“ су им шаблонска, која одвајају децу од родитеља, мужа од жене.
- Вођење погрешних (искривљених) статистика, фалсификовање података да би се доказале лажи како смо изузетно насилно друштво, како су нам породице насилне. При томе нам о томе придикују државе које нису смањиле своје статистике насиља, а предлажу нама „решења“. Један од механизма Истанбулске конвенције је проширење појма породице, што повећава статистике насиља „у породици“ и онда се опет траже строжије мере. Турска је изашла из Истанбулске конвенције и након сопственог начина реорганизације друштва и прописа смањила насиље, док насиље расте у неким државама потписницама Истанбулске конвенције.
- Праћење података које сама држава и грађани дају, ради анализа од стране интересних група и наметања правца развоја друштва (и такође контроле). У овом велику помоћ имају у неконтролисаној (од стране наших стручњака) и злонамерној дигитализацији.
- Дозвола деци, у све више закона, да могу са све мање година да одлучују о врло важним животним одлукама, без питања родитеља, нпр. да отпутују без знања и сагласности, или крену у промену пола са блокаторима хормона итд. Одузимање права нормалним родитељима. Циљ је легализација педофилије, тренд који је видљив у неким државама чак и јавно (странка педофила) и за ово се користе и закони који снижавају добну границу за кривичну одговорност.
- Легализација педофилије и других врста поремећаја као нормалних. Дефиниција да је жена по закону и женска особа млађа од 18 година.
- Убацивање у васпитно образовни, школски систем, од вртића до факултета како би се спроводиле псеудонаучне теорије и разне друштвено опасне агенде, које су против живота, породице, појединца, друштва.
- (Зло)употреба презаштитнички настројених родитеља да би се доносиле екстремне мере у читавом друштву. Они се хватају за најмања „побољшања“ шансе детета да не буде повређено, за понуђене „сламчице“ које им сервирају и своју децу воде ка ропству и уништењу. Утиче се на важне одлуке о деци, наглашавањем најгорих исхода и догађаја, и повећањем страха родитеља што им сужава рационално расуђивање. Такви родитељи врше додатни притисак на друге родитеље и државне органе у правцу екстремних (против)мера за ретке или немогуће случајеве угрожавања детета.
- Затварање деце у школе које све више личе на затворе по „мерама безбедности“. Циљева закључавања деце има неколико. Навикавање деце на ограничење кретања. Предвиђено је да та деца кад одрасту буду грађани 15 минутних градова са ограничењем кретања. Немогућност

изласка (или одвођења детета из школе) у неком моменту у будућности јер ће се врата одбити отворити за излазак, уз асистенцију обезбеђења нпр. принудна редовна вакцинација у школи ко зна чиме, немогућност изласка на протест против власти, немогућност штрајка итд. Наравно да ово закључавање ствара окружење које одузима радост детињства. Нису деца работи, нити требају постати укочене социопате под контролом лажних аметнутих школских и политичких ауторитета, него имају право и на несташлуке и мале грешке као људска врста.

- Давање статуса службеног лица просветарима и лекарима, како би несвесно и свесно проводили агенде, и били неододирљивији родитељима.
- Разоружавање грађана у циљу „борбе против насиља“, у ствари смањење способности народа за самоодбрану.
- Индиректна дестимулација рађања деце или више деце, промоција абортуса као специјалног „права“ да се убије живот без казне и разлога.
- итд.

Решења су отприлике ова (не искључива и обавезна) и нека требају да буду предмет дебате струке и јавности:

- Рад на себи. Свако људско биће треба да ради на себи, да буде што боља верзија себе. Ово не значи да се иде на пластичне операције ради побољшања физичког изгледа, него да се полазећи од себе, исправљају своје мане, повећава ниво општих знања, сарадњу са другима, однос према другима као личностима а не као објектима који се требају искористити. Друштво је скуп појединаца, и тако се врши побољшање друштва. Кроз рад на себи, биће лакше имати стабилне везе, породице, и друштво у целини.
- Омогућити да родитељи проводе више квалитетног времена са децом. Промовисати и омогућити контакт са природом, и што већу социјализацију како унутар породице, тако и са другим породицама. Дете које осети љубав и посвећеност родитеља, постане емпатично, неће постати манијак.
- Родитељи имају посебан задатак да пораде на буђењу из стања незнања и игнорисања, онда када су им близу школа кладионице (тикети у киосцима), киосци брзе нездраве хране, енергетска пића, деца на мрежама, кад они сами објављују податке и слике деце по мрежама, облаче и шминкају малу децу као одрасле итд. Освестити могуће последице. Време је да почну коначно да се буне против негативних појава у школи, око школе, да сарађују са просветарима, реагују на неправде, али и да крену „поправак“ од себе и своје деце, и причају квалитетно и са љубављу са својим децом.
- Промовисати и омогућити боравак, настањивање и рад на селу.
- Не дозволити заостравање сукоба између жена и мушкараца, ми смо комплементарни и уставом имамо једнака права. Радити на побољшању равноправности женског пола тамо где заиста постоји проблем.
- Радити на побољшању комуникације између полова, тамо где постоје проблеми. Мушкарци су склонији физичком насиљу, жене вербалном, и потребно је наћи мост у којем се полови боље разумеју, тј. бољу комуникацију којом се елиминише у старту физичко и вербално насиље, на чему се може радити од вртићког узраста на неки начин. Наравно, побољшање се не односи на ментално поремећене особе где је ситуација нерешива разговором, ту се реагује хитном интервенцијом државе.

- Нисмо дужни да се усклађујемо о питањима породице и брака са ЕУ, прописима, као што то не морају ни државе чланице ЕУ, због различитости народа и традиција.
- Рана сексуализација и родна пропаганда (псеудонаука и идеологија) мора се забранити у уџбеницима и школама.
- Забранити порнографију, тачније технолошки ограничити приступ тако да приступају само пунољетне особе. Овим ће се спречити сексуализација деце, смањити педофилија, претварање особа супротног пола у објекте. Са овим се повећава шанса да се од детињства особе посматрају као целовите личности, а не као предмети (који се употребе, и одбаце).
- Омогућити умерено мешање државе у односе у породици, реаговати хитно, ефикасно, систематски, на ментално поремећене агресивне везе, али не уништавати породицу у којој је опоравак везе могућ. То значи да држава можда чак треба да уведе неки тест спремности за брак или да он постоји као опција у брачним саветовалиштима, да не би незрели људи или склони насиљу уопште улазили у брак, да хитно реагује на угрожавање живота детета и/или особе у браку, али да се не меша нпр. у вербалне свађе које су некад трајале три дана и брак опстајао. Сада са растурају породице са убеђивањем једне стране од стране „стручњака психолога“ да је „у праву“ и да се треба развести, да је то вербално насиље. Прави професионални психолог „старог кова“, који није у псеудонаучним теоријама родова и „самоспознаје“, треба да пар поучи разумевању, другачијем начину разговора, и да свађе престану. Брак може да спаси добар психолог, уз услов налажења нематеријалног мотива између супружника и мрвицу жеље обе стране, нарочито кад пар има децу.
- Највећи ниво насиља измерен у државама са статистичким подацима имају истополне везе (лезбејске свезе имају најбројније, а геј вез имају најнасилније случајеве), и онда иду хетеросексуалне везе. Традиционална, природна породица, или невенчана заједница, коју чине жена, мушкарац и деца није најнасилније врста породице или заједнице, како покушавају да нас убеде неке организације.
- Највећи ниво злостављања деце измерен у државама са статистичким подацима дешава се од стране шире родбине, очеви су на трећем или четвртном месту. Ужа породица није најнасилније место за одрастање.
- Промовисати универзалне људске вредности и традиције у друштву на све могуће начине, а ограничити супротне садржаје. Ту је велика улога РЕМ који сад не ради свој посао, а примају огромне плате.
- Радити на повећању свести службеника који реагују на проблематичне породице, или помажу око мањих проблема у породици. Избацивати неефикасне и незаинтересоване службенике по брзим процедурама, и на њихово место доводити особе које желе помоћи друштву и породици.
- Радити на повећању свести родитеља, шта чине својој деци неопрезном и некритичком употребом технологије, шта је сигурност на интернету, које су опасности друштвених мрежа, механизми оштећења развоја детета, узроци сукоба и рушења породице, итд.
- Супротно саветима Светске здравствене организације („може од треће године“) , одредити минималну границу употребе екрана (мобилних

уређаја) за децу на доб од 10 или 12 година и онда постепено уводити технологију. Уколико је неопходно забранити привремено или трајно најгоре садржаје и приступ одређеним технологијама.

- Истовремено радити у читавом систему, са децом, родитељима, просветарима, од вртића до факултета. Можда увести етику и логику на прилагођеном нивоу и неку врсту домаћинства у којем се деца уче практичним и друштвеним вештинама, и да буду што пре самостална? Избацили новонастале предмете који су уведени или спречити нове предмете чији је циљ „борба против насиља“ јер су подметнути од организација које преко тих програма подривају идентитет појединца и погрешно решавају проблем насиља (не, не решава се тако што дечаци облаче сукње, како то сад раде на Западу).
- Рационално се односити према претњама за децу, без панике. Ово значи да школа може да има појачане мере обезбеђења ако има повећано деликвентно понашање, присуство дилера дроге, итд. али не треба свака школа у држави обезбеђење, већина не треба никакво. Не треба сметнути са ума да су управо боље обезбеђене школе, мета која је већи изазов за психопате (случај Рибникар, убио прво обезбеђење). Нема начина да се потпуно заштити школа од терористичког напада (те се ради раније, превентивним радом обавештајне службе) или индивидуалног акта поремећеног појединца због чега су мере физичко техничко обезбеђења већином бесмислене. Осим трошења новца из буџета корисника, и нечијег узимања провизија за то док све друго у школама шкрипи, физичко техничко обезбеђење може само да реши један део ситнијих проблема око циркулације особа кроз школу. Не може да спречи особу решену да повреди другу у школи или испред школе, мада је доносиоцима ових бесмислених решења, лакше и боље да буде ван школе, само да њих неко не прозива.
- Избећи малтретирање деце које се дешава у школама у „борби против насиља“ од стране просветара, јер то управо сад неки раде нашој деци. Мора се наћи добра мера. Не може дете да седи укочено и слепо послушно, не сме му се сламати личност и воља, него просветар педагошки мора изградити однос са различитим типовима личности деце. Просветар треба да настави да разликује несташлук од зла, и дете које је живље не сврстава у зле, него му ту енергију усмерава у активности које му годе и у којима се смањује шанса сукоба. Спорт је добар за то ако се гради и прави спортски дух, без ругања онима који губе. Има начина колико хоћете кад је педагогија правилна.
- Добра мера потребна је у случају свађе и сукоба деце. Не сме се десити да на мању чарку између деце реагују родитељи, просветари, полиција итд. „Нулта стопа насиља“ је једна од најглупљих крилатица икад смишљених, то не постоји и не може да се дефинише прецизно нарочито код „вербалног насиља“. Мање и ретке сукобе вербалне или физичке деца често реше помирењем и не сме да се то заврши сукобом родитеља и мешањем државе. Мора се препознати кад је једно дете прави насилник који поступа из злобе, зле намере, са врло очигледним или учесталим малтретирањем

	<p>једног детета или више деце, и тек онда држава реагује уз укључење родитеља.</p> <ul style="list-style-type: none"> Због претходних злоупотреба и планова, погрешних мера у ковиду, мора се раскинути све јача колизија надлежности здравства и просвете, и вратити сваку на своје место. Не може просветни радник да мери температуру и одређује је ли неко болестан, не може да доноси суд ван своје стручности, да ли дете има икакву дијагнозу и поремећај понашања и слично. Не може здравствена заштита да се обавља у школама (флуоризација зуба која је штетна, вакцинација не може без вакциналног центра и упитна је и чиме). Не дозволити статус службеног лица лекарима и просветарима, ти се проблеми на које се жале и траже тај статус решавају другачије. Истовремено вратити им системским друштвеним променама нарушен углед и уз њихов труд такође, а не стварати им вештачки статус у друштву. Због злоупотреба, врло пажљиво дефинисати законе и прописе и шта се убраја у посебно осетљиве термине и дефиниције као што су термини „најбољи интерес детета“, „изостанак бриге о дететовој здравственој заштити“. У супротном доживљаваћемо и даље одузимање деце из сиромашних породица и давање хранитељским којима се онда даје новчана помоћ, и вакцинацију са лошим опасним вакцинама одбаченим у другим државама, или једноставно излагање лошим, неиспитаним и опасним медицинским производима као у време ковида, итд. Изаћи из свих штетних међународних уговора што пре, искористити нешто што је урађено ако заиста ваља, одбацити лоше и са својим стручњацима решавати наше проблеме. Ми то можемо сами, гледајући туђа искуства, поштујући наше погледе на свет. Натерати РЕМ да ради свој посао, забранити програме који промовишу насиље, неморал, филтрирати програме за децу који садрже нама стране идеологије, нпр. пожељно је означити посебном ознаком програме, филмове и серије које промовишу ЛГБТ и родну идеологију како би родитељи имали избор шта да деци прикажу, или их забранити ако држава проглашава идеологију која уништава крхки идентитет деце непожељном. итд. <p>Ова земља још увек има паметних, родољубивих, верника, човекољубивих људи који могу постепено да исправе и ублаже веома дуготрајни лош утицај лоших агенди и мане које имамо. Нисмо савршени, али можемо бити бољи.</p>
286.	<p>Разоружање народа Одузимање личног наоружања 2023, под изговором борбе против насиља, у ствари смањење могућности за самоодбрану.</p> <p>У акцији предаје и одузимања нелегалног оружја у Србији до сада је прикупљено 37.200 комада оружја и минско-експлозивних средстава.</p> <p>Вучић је нагласио да ће након 8. јуна 2023, када истиче рок за добровољну и анонимну предају наоружања без позивања на одговорност, за илегално поседовање оружја казне бити 15 година затвора.</p> <p>Можемо генерално да одобримо одузимање и предају илегалног оружја.</p> <p>Криминалци или особе које планирају злочин, увек ће моћи наћи начин да дођу до њега, само ће због појачања репресије државе око казни, то оружје бити знатно скупље. Са друге стране легално оружје се користи за личну самоодбрану и одбрану породице (од особа, опасних животиња, тиранске власти, окупатора), као</p>

	<p>и за лов на дивљач. Власт која нема склоност према диктатури, не боји се легалног оружја.</p> <p>Проблем представља индиректно одузимање оружја, тако што се повећава такса на поседовање оружја, и његово држање постаје скупо, дестимулисано.</p> <p>Овим се не смањује количина насиља, него се смањује могућност самоодбране појединца против особе или система у случају опасности. Када су таксе велике, расте количина илегалног оружја које власници желе имати за самоодбрану. Оно што држава може да учини, на основу случајева који су искоришћени за одузимање оружја, и правилнијег одговора на њих, је да повећа и уозбиљи контроле менталног здравља особа које имају дозволу да носе оружје, а смањи таксе на прихватљив ниво. Потребна је реакција на пријаве особа које су агресивне, имају или су потезале или користиле оружје у инцидентним ситуацијама.</p> <p>Није реткост да полицајац са службеним пиштољем упуца или убије особу која му се замерила, па ова мера мора да вреди нарочито за државне службенике.</p> <p>Власт се врло радо укључила, на све начине, у смањењу количине личног наоружања, за „наше добро“.</p>
287.	<p>Лажна борба против насиља, претварање школа у затворе и са ограничењем кретања (камере, решетке, ограде, блиндирана врата, одузимање мобилних деци, закључавање, полиција у школама као "мере", предлози давања статуса службеног лица просветарима). Уместо да се проблем решава у корену, да се утиче на цело друштво на позитиван начин, иде се преко леђа деце. Окупатори Турци, Мађари, Немци, Аустријанци нису нам закључавали децу у школама, а наша власт сад нам закључава децу уз ћутање и сагласност родитеља.</p> <p>Уведено је праћење ученика у досијејима, а лични субјективни утисак оног ко уписује у досије их прати као стигма.</p> <p>Што се тиче физичких мера обезбеђења, оне су фарса за иоле озбиљнијег нападача. Нема шансе да не нађе трик или рупе, ако жели да унесе оружје.</p> <p>Проблем могу да представљају системи контроле улаза и закључавања, који ако су лоше пројектовани и изведени, у случају квара, могу направити супротан ефекат. Пример: због неодржавања или лошег квалитета електричне браве (а школе углавном никад немају довољно новца), улазна врата се закључају, деца у школи, почео пожар. Ко ће онда бити крив, имајући у виду досадашњу праксу?</p>
288.	<p>Деца су власништво државе, излетело Ђуки оно што јесте крајни циљ мера за борбу против насиља, дигитализације свих података и спајања база у једну јединствену базу. Дигитално и физичко ропство наше деце.</p>
289.	<p>Дигитални упис ученика у вртић или први разред је данас постао (исфорсиран) прихваћен тренд и услуга, али она аутоматски повезује више базе са личним подацима. еУправа омогућава аутоматско прикупљање свих потребних података из регистра матичних књига, пребивалишта и осигурања родитеља. Читав систем дигитализације иде све више на принуду, тј, полако гаси алтернативе евиденција (у папирној форми).</p> <p>Биће све теже одбити да се подаци детета уносе у електронске базе, а кад се родитељу то не свиђа (нпр. због могућности злоупотребе података детета), тј. кад родитељ није сагласан, све чешће ће да се игнорише захтев за класичном евиденцијом, од особа из државне службе или школског система који траже те</p>

	<p>податке. Тренутно је потребна писана сагласност родитеља, све мање ће је тражити и то се већ догађа са неким базама података о деци.</p> <p>Уколико родитељ не жели да упише дете у вртић или школу електронским путем, може да донесе потребну документацију. Није исто када ви као родитељ податке унесете електронски преко електронске услуге и тиме дате сагласност за обраду података о детету на тај начин, и када то без ваше сагласности уради школа (тад школа крши још увек важећи закон ове државе).</p> <p>Када донесете родни лист у школу у штампаном облику, и другу документацију онда школа податке у дигиталном облику уноси на сопствену одговорност.</p> <p>Уколико ви извршите електронски упис, онда сте сагласни и са осталим уносима разних података током школовања.</p> <p>Дигитализацију образовања (свака електронска обрада дечијих података) мора да се одвија искључиво уз претходну писмену сагласност родитеља, у складу са Законом о заштити података о личности (Члан 8. и 9.), који прописује да се обрада личних података може вршити само уз сагласност појединца (за детета родитељ или старатељ даје сагласност, јер дете није свесно које су злоупотребе).</p> <p>Наша влада прати злонамерне процесе дигитализације, и агенде Светског економског форума (WEF) из Давоса, и УН Агенде 2030 које су описане у овом документу.</p>
290.	<p>ЈОБ број ученика, увођење Јединственог информационог система просвете (ЈИСП, електронски дневник са досијеом ученика)</p> <p>Устав Републике Србије:</p> <p>Члан 42. Устав Србије гарантује право на приватност и заштиту личних података. Према овом члану, нико не може бити подложен неовлашћеном прикупљању и обради личних података. Такође, право на приватност подразумева заштиту од нелегалног прикупљања личних информација.</p> <p>Званична верзија приче о ЈОБ:</p> <p>ЈОБ добија свако дете, почев од оних која похађају вртић до студената на факултетима, а ту се убрајају и мали матуранти који су сада завршили осми разред. Очекује се да се на овај начин прати развој сваког ђака, од предшколаца до дипломаца – рекли су из Министарства просвете.</p> <p>Објашњавају да је то број који „штити дете, ученика, одраслог и студента, односно његове податке о личности“, а истовремено омогућава израду статистичких извештаја о систему образовања и васпитања.</p> <p>Информациони систем ће ученика препознавати искључиво по овом броју, те неће више бити потребно да јавно буду истакнути подаци о личности, а ово би такође требало да омогући лакшу процедуру преласка из основне у средњу школу, односно из средње школе на факултет.</p> <p>Поред тога, држава ће моћи да анализом података има прецизну статистику о смеровима и школама, успеху појединачних школа, као и о томе колико се студената успешно запосли по завршетку одређеног факултета. За родитеље и ученике ће ЈОБ бити значајан, јер ће целокупан информациони систем преко њега нудити приступ подацима који могу бити веома значајни када је у питању одабир будуће школе и занимања, односно сагледавање потреба на тржишту рада.</p> <p>Незванична верзија о ЈОБ</p> <p>Овим триком доделе још једног броја, Министарство просвете заобишло је постојећи закон о заштити података личности. ЈОБ сакрива идентитет детета при</p>

јавним објавама и претрагама, али наравно да негде постоји база која повезује ЈОБ са правим идентитетом.

Родитељи су олако прихватили ЈОБ, јер све је представљено као корисна ствар, олакшава посао, штити приватност. Увођење ЈОБ је још један додаток застрашујућем јединственом дигиталном идентитету грађана, који је објашњен у тачки „Дигитални идентитет грађана, новчаник дигиталног идентитета, дигитална валута, нестанак готовине,“ са огромним капацитетом за злоупотребу.

Јединствени информациони систем у просвети Републике Србије, ЈИСП, је предвиђен као основа за ефикасније планирање ресурса, управљање ресурсима и праћење активности у образовном систему на свим нивоима управљања образовањем и васпитањем. У оквиру информационог система се остварује размена података на релацијама од школе према општинама, од школе према регионалним школским управама Министарства просвете, као и од регионалних школских управа Министарства до централног нивоa Министарства. Такође, предвиђена је и максимална могућа аутоматизација преноса података у супротном смеру, од централног нивоa Министарства према школама. У ЈИСП се полако додаје један по један елеменат који проширује могућност злоупотреба података у делу који није видљив родитељима, нпр. ученички досије. Просвета је **раније функционисала** са папирологијом у папирној форми и **подаци потребни за школовање нису напуштали објект школе, осим у форми сведочанстава о завршеним разредима.**

Електронски дневник- есДневник

Од почетка нетранспарентан, промовисан и уведен без консултације са просветним кадром, противан закону о заштити личних података нарочито осетљиве категорије (деце), вођен личним и страним интересима.

У новембру 2014, на конференцији о иновацијама у образовању одржаној у Београду Младен Шарчевић, тада сувласник приватних школа „Руђер Бошковић“, са осмехом је најавио говор бизнисмена кога је назвао „колегом“: „Сада бих волео да господин Андреј прикаже пројекат „Тесла“ (...) који у пракси изгледа фантастично!“ Овај догађај не би био ни по чему посебан да Младен Шарчевић није у августу 2016. године из приватног бизниса прешао на место министра просвете – и наставио са сарађује са Безјаком.

Само три месеца након што је Шарчевић постављен на функцију, његово министарство подржало је конференцију „Курикулум Србија 2016“ коју је у Београду са партнерима организовала „Тесла“. Наставници из државних школа присуствовали су овом скупу, на ком се, између осталог, говорило и о ономе што ће бити основа будуће сарадње Шарчевића и Безјака – увођење електронских дневника у домаће школе. Решења су само сервирана као готова, и касније наметнута.

Шест месеци после конференције Безјакова „Тесла“ је дала школама на коришћење свој програм „есДневник“ на годину дана, да би средином ове године министарство расписало тендер вредан 1,6 милиона евра за куповину електронских дневника.

Упркос проблемима са којима су се родитељи и наставници у државним школама сретали користећи електронске дневнике, односно програм „есДневник“, у децембру 2019. године Министарство просвете склопило је нови уговор са фирмама које су произвеле и одржавају овај програм.

Реч је о конзорцијуму који чине две компаније државног „Телекома Србија“ и хрватска приватна фирма „Тесла“, а које су посао увођења електронских дневника добиле 2018. године на проблематичном тендеру. Он је спроведен тако да је **могла да победи само фирма „Тесла“, чији је власник некадашњи пословни партнер министра просвете Младена Шарчевића, што је грађане коштало 1,6 милиона евра.** Власник ове компаније Андреј Безјак сарађивао са министром просвете Младеном Шарчевићем док се он бавио приватним бизнисом. Шарчевићева приватна школа „Руђер Бошковић“ била је прва у Србији која је увела програме за електронско образовање које су нудиле Безјакове фирме „Тесла“ и „Филех“ и у то време јавно је промовисао квалитет услуга које су ове компаније пружале.

Министарство је свесно прекршило закон, пошто је обуке наставника за коришћење програма есДневник одржало пре него што је потписан уговор о његовој набавци. Министар Шарчевић је рекао да је тендер био чист и да не може да говори о детаљима јер се он не бави јавним набавкама, као и да све процесе дигитализације прати кабинет Ане Брнабић.

Власник ИТ фирме „SoldaTech“ Јован Солдатовић је 2015. године, након што је у Америци развио софтвер електронских дневника, такође **бесплатно понудио исти софтвер** Министарству просвете у Србији на чијем челу је био Срђан Вербић, али је његова понуда одбијена. Наравно да је одбијена, Министарство просвете не воли ни понуду Алека Кавчића са бесплатним уџбеницима за децу, него се они купују из Хрватске и Немачке. Солдатовић каже да је, након што је сазнао да је тендер за увођење електронских дневника спроведен у Србији, прво приметио цену по којој је софтвер набављен. „Та цифра бode очи сваком ИТ предузећу, абнормална је“, истиче Солдатовић и додаје да би **реална цена** коју била **вишеструко нижа – између 400 и 500 хиљада евра.**

Министарство се, у децембру 2019. године обавезало да плати још око **800.000 евра за одржавање програма** у текућој школској години.

Потписивање уговора било је неопходно како би систем наставио са несметаним радом, наводе из министарства. Уговор ће вероватно наставити да се обнавља и наредних година, с обзиром на то да је фирма „Тесла“, која је произвела програм, задржала ауторска права над њим, па и не постоји могућност да посао преузме нека друга компанија.

Увођење електронских дневника у државне школе од почетка су пратили проблеми, који су се само надовезивали. У мају 2020. године родитељима приликом приступа програму „есДневник“ изашло обавештење да испробају нови напредни портал „еШкола“. Једна од ствари која их је изненадила јесте што су информације на сајту указивале да ће од децембра коришћење овог портала морати да се плаћа.

Из Министарства просвете огласили су се тек након јавне реакције неких родитеља. Навели су да је фирма „Тесла“ самоиницијативно убацила ову опцију, као и да немају ништа са порталом „еШкола“. Од „Тесле“ су одмах тражили да укине могућност приступа том порталу, што се у међувремену и догодило. Многи родитељи су, међутим, пре реакције министарства унели своје податке, због чега је реаговао и Повереник за заштиту података о личности.

Милан Павловић, један од забринутих родитеља, каже да је, када му је искочила опција да се улогује на нови сајт, искористио параметре за приступ „есДневник“-у.

	<p>„Приступио сам подацима о својој деци који су били приказани на сличан начин као у ‘есДневнику’ само много детаљније“, каже Павловић. „Тек после сам сазнао да је у питању комерцијална услуга приватне компаније, да нема везе са школом и са министарством.“ „Министарство би требало да гарантује да нико не може да има приступ њима, а поготово не нека приватна компанија у оквиру неког свог комерцијалног подухвата.“</p> <p>Повереник је открио да је обрада података о личности у сервису „есДневник“ заправо недозвољена. Информације су коришћене без законског овлашћења јер министар није донео правилник који прецизно одређује све о прикупљању личних података. Због тога је крајем маја 2020. Повереник издао званично упозорење Министарству просвете.</p> <p>Јасно је да су лични подаци ученика на располагању приватној фирми у Хрватској и „Четвртој индустријској револуцији“.</p> <p>Сав наведени софтвер је типичан пример где се за релативно ситне паре похлепних локалних функционера, прави основа за продају података и још горе злоупотребе, какве доводе становнике у личну и колективну опасност. Једнако је љигаво као кад су у току ковида сви смртни случајеви (нпр. погинули у саобраћајкама, умрли од других болести, природном смрти итд.) утрпавани у умрле од ковида, за шта су узимане провизије за специјалне металне ковчеге, спаљивање итд. а повећавана лажно статистика умрлих што је даље правило још горе стање у друштву у том моменту, и накнадно „оправдавало“ даље уништење људи и садистичко понашање према становништву.</p> <p>Свака електронска база је подложна копирању, крађи, продаји или уступању, као уосталом било која база створена у фази дигитализације. Софтвер се врти на оперативним системима који могу бити предмет напада хакера ради уцене, брисања, продаје, или напада од стране компанија, држава и обавештајних служби. Апсолутне заштите податка у дигиталној форми нема, напад и одбрана на базе су стална игра мачке и миша. Подаци су данас ресурс за продају. Одређене информације из школа могу да послуже и спољним непријатељима, и особама из нашег система које су злонамерне да мењају или уништавају податке противнику, да дођу до жртве. Пошто се подаци понављају у неким базама, имамо и „дуплирање“ података па ће логичан пут бити једна база, један идентитет.</p> <p>Захваљујући порасту дигиталних уноса у разне базе, порасла је и бирократска оптерећеност просветара.</p> <p>Немојте само да податке почне да обрађује вештачка интелигенција (наравно да хоће, иако све то могу обављати једноставни програми и унос за потребне статистике, као што је раније рађено).</p> <p>Константан проблем је што влада нас ништа не пита, нема дебате, али зато се планови поклапају са агендама описаним у овом документу. (погледајте примере о злоупотреби личних података у овом документу)</p> <p>Наша влада прати злонамерне процесе дигитализације, агенде Светског економског форума (WEF) из Давоса, и УН Агенде 2030 које су описане у овом документу.</p>
291.	<p>Ученички досије</p> <p>У Министарству просвете у јануару 2024. су рекли да није у плану увођење било каквих досијеа о ученицима. "Наставници су и до сада, у складу са Правилником,</p>

	<p>водили педагошку документацију, а не досије. Није у плану увођење било каквих досијеа о ученицима. Месец дана касније почело је увођење ученичких досијеа. Према новим мерама, разредни старешина има обавезу да прати владање и понашање деце, које ће да идентификује у писаној форми, да шаље извештаје и практично прави ђачке досијее. У досијеима могу бити уписане потпуно субјективне, нереално описане процене и коментари за ученике или родитеље, што даље може да повлачи негативне последице по дете или породицу. Уколико се буде уписивало све више података који се не односе на процес наставе, проблем ће да ескалира.</p> <p>Подаци који се уносе за праћење насиља су огроман проблем, у делу субјективног дефинисања насиља, и неразликовања живости детета, несташлука, од правог злостављања. У данашњем систему школовања спроводе се пројекти који дају непримерена овлашћења бројним стручним сарадницима (центрима за социјални рад, здравству, полицији, невладиним организацијама...), а улога родитеља се потпуно маргинализује. Скоро да не постоји више она најбитнија карика на којој се темељи школство, а то је спрега школа – ученик – родитељ! Она се мора правилно поново успоставити, и то уз лични контакт. Дигитализација додатно удаљава родитеље од непосредног додира са просветарима, што није случајан тренд. (погледајте примере о злоупотреби личних података у овом документу)</p> <p>Наша влада прати злонамерне процесе дигитализације, и лажну борбу против насиља која је усмерена против наше деце.</p>
292.	<p>Пројекат Здравитас и крађа дечијих података без сагласности родитеља. Први пут након ЈОБ и увођења ЈИСП, су родитељи, захваљујући узбуни око пројекта Здравитас, почели да схватају да се базе података не стварају и не спајају за корист деце и родитеља.</p> <p>Платформа “Здравитас” требало је да 2024. године заживи у Србији, да професори физичког уместо у свескама, податке о моторичким способностима и телесној маси ђака уписују онлајн. Међу подацима су, међутим, и матични бројеви родитеља и деце. Сврха је, како је истакнуто на платформи, праћење телесног и моторичког статуса ученика у оквиру наставе физичког васпитања. У политици приватности “Здравитаса” истакнуто је да се унесени подаци чувају трајно и да ће се користити за праћење ученика током целог школовања.</p> <p>Ко је осмислио овај пројекат? На којој су платформи подаци, која фирма га реализује? Софтверско решење за „Здравитас” кошта 42 милиона динара, а овај посао добила је група понуђача, у којој је и фирма која је основана само месец дана пре него што је расписан овај тендер.</p> <p>Нико родитеље ништа није питао, није тражио сагласност, нема дебате, али зато се планови поклапају са агендама описаним у овом документу.</p>
293.	<p>Таблети у школама, превише електронских уређаја у школству, употреба вештачке интелигенције</p> <p>Овако изгледа реклама: „Учионице постају "паметне", а ранчеви лакши: Како дигитализација изгледа у пракси и шта то тачно значи за ученике и наставнике? Таблет ће бити осигуран од физичких оштећења и крађе три године, колико траје и фабричка гаранција. Након истека осигурања, родитељи ће моћи да откупе таблет по повлашћеној цени од 20-25 одсто од набавне цене, која је 84 евра, а по откупу таблет уређаја, моћи ће да се "откључају" и остале услуге.“</p>

	<p>А стварност? Док се у Србији за масовно увођење технологија залажу лобисти и компаније које планирају да их и продају, Шведска која их је увела међу првима у свету, жели да укине таблете у школи. Шведска је пример модернизације у школству, која се покајала, јер због таблета у школским клупама деца не знају да пишу руком, и моторика им опала.</p> <p>Увођење електронских уређаја као преке потребе и потпуне замене за друге методе и учила, у модерним временима је велика грешка.</p> <p>Новим генерацијама деце званично пада интелигенција и од преране употребе уређаја са дисплејима, и нека препорука би била постепено увођење тек од 10-12 године са дозирањем садржаја. Врло рани приступ од 2-3 године уништава развој синапси у мозгу, и зато имамо уз смањење моторике деце и знатно повећан број поремећаја у говору (дислексја).</p> <p>Наставна средства нису бесплатна, ми грађани плаћамо их из буџета нашим новцем.</p> <p>Вештачка интелигенција је изузетно тежак проблем. Рекламира се као изузетан алат за помоћ, али заправо у школству иде у правцу укидања посла просветних радника и социјалног контакта, интелектуалне лењости и навикавања будућих генерација да још мање мисле својом главом. При томе вештачка интелигенција је склона лажима (цензури), животним и политичким ставовима њених програмера.</p> <p>Потребан је повратак природном, аналогном свету и пажљиво корачање у дигиталном свету, уз јавну дебату, а не одлукама једног дела власти који прате популизам, агенде и личне интересе.</p>
294.	<p>Злонамерна дигитализација друштва у правцу контроле и технократије. Ради се на повезивању база деце и грађана, здравствених, школских, полицијских, пореских, свих података у једну базу са слабом заштитом личних података и супротно заштити приватности, а крајњи циљ је дигитални идентитет грађанина са тоталним технолошким надзором сваке особе у било којем тренутку. Сервери за неке базе су ван наше државе. Приметићете да се убрзано дигитализују наши подаци, а држава нема новца да окречи школе и одржава климе у породилиштима.</p> <p>Немојмо заборавити да су многобројне владе у историји биле у искушењу веће контроле државе од оне која им је дата мандатима. Неке су то и покушале, неке и успеле и постале диктатуре. Сва техничка решења и правце развоја злонамерне дигитализације у Србији диктирају страни интереси, компаније и обавештајне службе, и ма колико се властима свиђали делови овог система надзора, контроле и кажњавања „непослушних или брбљивих“, власти једног дана више неће моћи управљати Србијом преко потпуно завршеног система. Систем надзора који је данас заснован на страним технолошким компанијама и интернет умреженим технологијама, може бити препуштен или преотет од „власника“ у неком моменту у будућности.</p> <p>Огромна могућност злоупотребе, од намештања података неподобнима, крађе или брисања идентитета, до физичке угрожености појединца на више начина (нпр. отмица због донорског органа, или горе од тога).</p> <p>Злонамерна дигитализација омогућава лак прелаз према потпуно контролисаном друштву, према тиранији и Орвеловском нивоу контроле, у којем је веома тешка побуна за слободу или је немогућа.</p>

	<p>Покривање улица и објеката са масовним видео надзором од стране државе, због „наше безбедности“ и безбедности саобраћаја (посматрају кретање возила на аутопутевима, улазима у градове итд.).</p> <p>У покривању планете камерама за надзор учествују и физичка лица, у незнању. Пример: јефтине камере из Кине, имају бесплатан надзор преко интернета и њихових апликација. За купца камере нема никакве гаранције да, не само да хакер може упасти у такав систем, него и држава Кина, и тако посматрати жељене особе, улице, градове или институције државе где су постављене такве камере. Сутра држава Кина или приватне компаније тај надзор могу да уступе наднационалој институцији која хвата људе „опасне по планету“ (шире „дезинформације“) по нпр. критерију Светске здравствене организације или УН.</p> <p>У светској помами -лову на Покемоне (Pokémon GO) преко мобилног телефона и локације, учествовали су и припадници обезбеђења државних агенција и фирми широм света. Они су хватајући Покемоне окретали камере својих мобилних телефона према детаљима објеката које су штитили.</p> <p>Куповина или креирање софтвера за праћење возила, мобилних уређаја, рачунара, комуникација, људи и препознавање лица. Вештачка интелигенција у појачању цензуре и лажним ботовским кампањама које утичу на мишљење јавног мњења.</p> <p>Уградња у послове са софтвером за базе података грађана, нпр. брат од Кисићке.</p> <p>„Уградња“ у продаје сигурносне опреме, камера итд. као ситан интерес у односу на штету која ће нанети друштву.</p> <p>Наша влада прати злонамерне процесе дигитализације, агенде Светског економског форума (WEF) из Давоса, и УН Агенде 2030 које су описане у овом документу.</p>
295.	<p>Увођење 5Г мреже је злочин. Срећом по грађане Србије, увођење 5Г мреже коју је почео Huawei је дуго одгађано након „трговачког“ сукоба Кине са САД, тако да је инсталирана мала мрежа у делу Београда. Власти желе да је инсталирају у 2025.</p> <p>Потребно је потпуно спречити увођење 5Г мреже из два главна разлога, она је до сад највећа опасност по здравље, и такође она је основа за злонамерну дигитализацију друштва јер уводи прекривање бежичним сигналом на огромној површини за интернет тела (IoB -Internet of Bodies) и интернет ствари (IoT, Internet of Things), тј. за тоталну технолошку контролу. Већина инжињера електронике и телекомуникација нема појма шта се дешава, хвалиће вам IoT , а паралелно ће, свесно и несвесно, да отворе врата за бежично оружје и контролу.</p> <p>Увођење 5Г бежичне мреже, која улази у микроталасни спектар, по ЕУ Анализи о развоју 5Г мреже из априла 2019. године коју је тражио Европски парламент, сматра се потенцијалним великим ризиком на здравље и безбедност људи и животну средину, повећањем радијације електромагнетног зрачења (ЕМЗ) узрокованих радом 5Г бежичне мреже.</p> <p>Техничка зрачења нису безопасна, и табеле дозвољених нивоа зрачења морају бити хитно ревидиране, тј. морају бити постављени строжији стандарди, као и систем контроле снаге/нивоа зрачења на терену. За техничка зрачења су везани разни здравствени проблеми, од мањих (главобоља, неспавање итд. па до већих (репродуктивни проблеми, канцер итд.).</p> <p>Пред крај 2024, министар информисања и телекомуникација Дејан Ристић рекао је да се „до половине 2025. очекује да се заврши покренута процедура око увођења</p>

	<p>5Г мреже у Србији. То значи да ће тада бити готова додела фреквенција и да оператори могу да крену у имплементацију 5Г у Србији. Прве 5Г мреже ограничене покривености (у највећим местима) не очекујемо пре краја 2025. године.“.</p> <p>Не требају нам брзине и друге рекламне особине 5Г мреже, све је то само мамац да се самоуништиме мислећи да „каснимо“ за светом. Важно је да ставимо као приоритет безбедност и заштиту здравља људи и животне средине, испред профита корпорација ИТ индустрије и свих осталих које гурају агресивно овакав технолошки напредак , који иде на штету живота и здравља људи, уништава природу, достојанство и слободу човека. Пре неколико година покренут је Међународни апел против 5Г ГСМ мреже на земљи и у свемиру. Неколико држава у свету ставило је забрану или мораторијум на инсталацију 5Г мреже. Наша влада 2025. креће са реализацијом 5Г мрежа и тако отвара врата за задњу фазу тоталне технократске контроле грађана, објеката и транспорта.</p>
296.	<p>Дигитални идентитет грађана, новчаник дигиталног идентитета, дигитална валута, нестанак готовине, социјална карта грађана</p> <p>Замислите ову нашу државу тренутно, са „поштенom, ефикасном и транспарентном управом која не злоупотребљава буџет, институције и технологије за надзор грађана, у спречи са банкама и међународним организацијама које раде за наше добро“ заједно са свим детаљима у пракси у којима сте имали лично проблеме и видели друге у проблемима.</p> <p>Замислили сте? Дивно. А сад замислите то све у дигиталној форми, која има још већа овлашћења над вашим животом и финансијама. То вам је злонамерна дигитализација са широком могућности и олакшањем злоупотребе. Тачније један њен део, која нам долази све брже, и врло исфорсирано.</p> <p>Додатно, ако покушате да добронамерно дигитализујете клупко администрације и вишеструких база података, тешко да ћете успети ако га претходно не одмрсите, распетљате процесе. Иначе ћете добити дигитализовани хаос. Променама се опиру бирократија и техничке службе које не желе да мењају уходана, лоша решења. А све нас то кошта и новца и времена</p> <p>У Србији има 2,4 милиона грађана регистрованих на порталу е-Управа, који користе више од 350 различитих електронских услуга. У 2025. години биће још додатних услуга које би, по влади, требало да олакшају и поједноставе живот грађана. Све би било у реду кад би се обазриво стало на неком нивоу, водећи рачуна о потребама, ефикасности система и високој безбедности употребе, у којој нема простора за злоупотребе.</p> <p>На страници „електронске“ владе пише: „Постаните еГрађанин, региструјте се самостално и једном посетом регистрационом телу активирајте и мобилну апликацију ConsentID.“. Директор канцеларије за ИТ и е-Управу Михаило Јовановић већ предлаже мобилни телефон уместо пластичне картице дигиталног новчаника: "То парче пластике може да се изгуби, може неко и да украде и да га злоупотреби. А у мобилном телефону је ипак то сигурније јер користимо различите методе пријављивања на те мобилне апликације које подразумевају два фактора. Дакле, морате да потврдите свој идентитет и то је много безбедније и сигурније", Услуга дигиталног новчаника који подразумева чување личних докумената у електронској форми најпре би требало да буде омогућена за возачку дозволу и</p>

	<p>картицу здравственог осигурања, али број докумената ће да расте, као и количина ваших личних података у њему, ваш дигитални лични идентитет.</p> <p>Неће вас питати да ли се слажете шта ће све бити у њему. На крају ће, уз сарадњу са банкама и наднационалним, међународним лобијима и организацијама, у њему бити, осим свих ваших података, програмабилни новац који може да се искључи, ограничи, или дозволи за промет на ограниченој роби и услугама (они одреде шта можете да купите).</p> <p>Предлоге овог дигиталног новца можете наћи у ЕУ, тај програм је у току реализације. Неке државе имају и социјални кредит којим оцењују подобност грађана (Кина) и није немогуће да ће се појавити у будућности сличан систем (Немцима се свиђа та идеја) у ЕУ паралелно са дигиталним новцем.</p> <p>Неке државе покушавају да се заштите тако што готовину уносе као обавезу у устав, али то ће бити обесмишљено триком. Како изгледа план и трик?</p> <p>Кључан је дигитални новчаник дигиталног идентитета. Већина ће да прихвати, „супер, сви документи на једном месту“. Навикнете се на употребу, да имате личну, возачку, пасош, здравствену, социјалну карту, идентификацију на интернету. Онда ће да кажу, може новац и плаћање са тог дигиталног новчаника и бесконтактно.</p> <p>Користиће на почетку све аргументе да обесмисле готовину, нпр. новац је прљав (аргумент из доба ковида, није случајан), не можете да изгубите дигитално јер је безбедно (наравно лаж) итд.</p> <p>Људи ће рећи -мора да остане штампани новац, али они не журе. Даће попусте, принудиће да се на све више места плаћа дигитално, бесконтактно, и како људи буду све више то радили, јер је лакше, након неког времена наша влада издаће саопштење и рећи- само два посто људи користи кеш. Нема смисла да се користи и штампа, укинемо га.</p> <p>Уколико људи не буду свесни овог плана, не може доћи ни до отпора ни дебате. Већ сад нам кажу да је све то веома безбедно, а у ствари није, јер све што се може прочитати електронски, могуће је, или да се копира или пробије неким софтвером. Дигитални новчаник дигиталног идентитета почиње обично на картици. Биће предложено да буде на мобилном (што је још горе у смислу безбедности јер су оперативни системи под контролом корпорација, али и мета хакера на даљину), и онда у чипу -у вама и вашој деци. Тако, кад је у вама, „не можете да га изгубите“.</p> <p>Шта значи ако се овај план дигиталног новца оствари?</p> <p>Потпуна контрола вашег живота и учешћа у заједници. Одузимање новца (или социјалног кредита ако он замени дигитални новац или буде постојао паралелно са њим). Искључење из друштва на један клик. Сламање капацитета за побуну.</p> <p>Живот сужња, живот без слободе.</p> <p>Освестите људе око себе. Можете живети на селу, имати ослонац на село, али немојте мислити да можете побећи из града на село када се захукта злонамерна дигитализација. Уколико дозволимо да градови потпадну под тотални надзор, и села ће лако бити уништена. Битка се води у градовима, док још можемо.</p>
297.	<p>Е-картон пацијента је покушај надзора и контроле садржаја здравствених података пацијента којима ће моћи да се приступа од стане већег броја особа. Подаци лако могу да се злоупотребе, нпр. упишете за политичког противника или узбуњивача тј. „звиждача“ да је луд, агресиван и купите га на силу.</p>

298. **Како изгледа злоупотреба дигитализације података од стране домаћих политичара за личне и промотивне сврхе:**
- Ваздухопловна академија,** На месту директора након Горана Цвијовића који није хтео да изда лажне дипломе, извршене су два пута замене кадровима СНС. Прва замена, Мирослав Лепир, је пример злоупотребе личних података и овлашћења, за сад без казне. Лепир се докопао мастер (главне) шифре школске апликације и , отео кључеве просторије са серверима чиме је узурпирао физички приступ базама података на серверима. Већ је **компромитован читав е-дневник у Србији** само поседовањем мастер шифре која може да мења све у дневнику, оцене било којем детету у Србији. Одбио је да поднесе оставку на ту функцију. Друга замена са в.д. Соњом Божић извршена је на предлог Просветне инспекције, која није ни ушла физички у објект.
- "Психијатријски досије А. К. завршио у ток-шоу емисији. Одговорност утврђена, санкција... опомена!! 'Српска прича' о заштити података о личности",** Директор листа Информер Драган Ј. Вучићевић је 29. новембра 2015. на ТВ Пинк показивао је медицинску документацију Александра Корница, док је министар здравља Златибор Лончар у истој емисији рекао је да је Корниц озбиљно болестан и да га злоупотребљавају.
- Повереник за информације од јавног значаја Родољуб Шабић је 30. новембра 2015. наложио **покретање поступка надзора над применом Закона о заштити података о личности** у Клиници за психијатријске болести "Др Лаза Лазаревић" поводом изношења података о здравственом стању Корница у емисији ТВ Пинк. Прекршајни суд у Београду утврдио је одговорност психијатријске клинике "Лаза Лазаревић" и тадашње директорке Славице Ђукић Дејановић због пропуста у раду 2015. и јавног објављивања медицинске документације некадашњег директора Курира Александра Корница у ток шоу емисији телевизије са националном фреквенцијом, и казнио их опоменом. Тадашња заменица председника СПС-а **Славица Ђукић-Дејановић**, те 2015. године је, са позиције директора Клинике за психијатријске болести „Лаза Лазаревић“, **прекршила и Закон о заштити пацијената** и омогућила објављивање у јавности медицинске документације пацијента.
- Објављивањем података 2025. из пасоша двојице студената учесника блокада у Београду, провладини медији подгревају наратив о умешаности Хрватске у студентске протесте.** Стручњаци упозоравају на кршење закона и угрожавање безбедности.
- Наводне везе између Хрватске и студентских блокада у Србији као покушај дестабилизације Србије, наратив је који су у протеклих неколико недеља делили представници власти и поједини медији.
- Са случајем је упознат Повереник за заштиту података о личности. Реч је о грубом кршењу приватности, директно је угрожена безбедност двојице младића, самим тим све је то кажњив прекршај закона којим се штите подаци о личности и санкционише незаконита обрада тих података.
- Ако објавите нечији документ, ако објавите име и презиме и фотографију неког човека, и то пропатите низом ничим доказаним грубих клевета, да је реч о људима који насрћу на уставни поредак, да раде и да су плаћеници страних обавештајних служби и слично, ви сте објективно тим људима ставили мету на

	чело. У овом случају су практично сви новинарски постулати прекршени, ово је недостојно не само професије новинара, већ и човека.
299.	Сребреница , полигон за политичке игре и „рудник новца“. Донирали смо 5 милиона евра који се не виде, испариле, људи се одсељавају из Сребренице јер немају перспективе у том граду. Нисмо једини који смо донирали Сребреници, тамо се слио огроман новац, али на шта је потрошен наш новац?
300.	Непредузимање дипломатских и других мера на време против резолуције о геноциду у Сребреници , која Србе проглашава и обележава геноцидним у читавом свету. Ублажавање и заташкавање око околности припреме те резолуције народу Србије, јер ништа није урађено осим накнадне кукњаве на неправду. Огртање заставом у УН.
301.	Недоношење наше резолуције о усташком геноциду и Јасеновцу три пута у нашој скупштини, прво 2016, 2017 и 2021. Задњи предлог „Резолуција о усташком геноциду над Србима, Јеврејима и Ромима у НДХ-а 1941-1945“ одбијен је 2021. Србија није, али јесте Република Српска још 2016.г., усвојила Декларацију о геноциду НДХ над Србима, Јеврејима и Ромима, и Дан сјећања, посвећен страдању Срба у 20. веку. Црна Гора усвојила Резолуцију о геноциду у систему логора Јасеновац, Дахау и Маутхаузен. Само Србија није, те патње и жртве изгледа нису битне Србији.
302.	Није донесена одлука о дану за сећање, тј. "Дан геноцида над Србима у 20 веку" у скупштини. Није изграђен централни меморијал за сва српска страдања, превиђен по АВ 2018. да буде у Београду (Старо сајмиште). Никад нисмо пописали жртве геноцида, ратова, наших страдања које би и требале да буду у најављеном меморијалу који није могао бити направљен пре пада СФРЈ, али од тада и задњу деценију ништа, 7 година од обећања. Зато нам Вучић обећа: "Изградићемо Национални стадион до 2018.". Не, нећемо ни Национални стадион ускоро.
303.	Српска православна црква, тачније њен врх, а не верници, у спрези са власти, ћуте на неправде, ћуте на ширење неморалних идеја, на продају Косова и Метохије, на копање литијума. Само су се ретке владике огласиле против свега лошег по народ. Врх СПЦ ради комерцијалне послове са некретнинама без опорезивања, Дорћол центар, Сењак. Држава је само за Храм Светог Саве обезбедила 74,5 милиона евра. Годинама се даје огроман новац који би грађани већином и прихватили као оправдан кад је за обнову наших светиња, али да ли је он и за ћутање цркве? СПЦ одликовала ордењем: Александра Вучића, Драгана Марковића Палму, Александра Вулина, Братислава Гашића, Милорада Грчића, Николу Селаковића, Синишу Малог, Војислава Шешеља. Некад је одликовање од СПЦ добио Тесла, критеријуми данас су другачији. Порфирије је био духовник Александра Вучића и лични избор Вучића за патријарха. СПЦ треба очигледно унутрашње прочишћење. Требамо и отварање архива БИА (УДБЕ) да се брже лоцирају особе из СПЦ које подривају саборност.
304.	Дозвола за рад страним факултетима (замало) Предлог допуне закона Закона о високом образовању, којим би се омогућио рад страних универзитета у Србији, из новембра 2024, обухватао је и финансирање страних факултета у моменту у којем држава не измирује ни сопствене обавезе

	<p>према државним факултетима, због чега неки од њих не могу да плате ни комуналне трошкове.</p> <p>За разлику од домаћих, државних и приватних факултета у Србији, страним факултетима по предлогу не треба потребна акредитација на територији Србије, већ само акредитација у држави у којој имају седиште.</p> <p>Услови по којима ће стране установе добити дозволу за рад, издвајање државног новца за њих, као и сумње у квалитет програма, основне су замерке на рачун предлога закона, којим су домаће високошколске установе, за сад, зауставиле ове измене.</p>
305.	<p>Председник Вучић је маестралан у „гаслајтнингу“ (слуђивању) нашег народа за наизменичним променама расположења од кукања до бусања у груди, када се правда око уласка у Европску унију, али никад нећемо ући у Европску унију која се већ распада и у кризи је. Услови су нефер, и само нас понижавају.</p> <p>Реално, ако паметно уредимо државу, не треба нам чланство у ЕУ, са њима је могућа и сарадња ван дубоког обавезивања.</p>
306.	<p>Отимање НИС из руског власништва. Председник говори о наводној „неминовности“ санкција НИС-у, а заправо преувеличава. Док Хил спомиње минималне шансе за увођење санкција (3-5%), Вучић изврће причу, представљајући то као готово сигуран сценарио. Циљ? Приказати себе као спасиоца у ситуацији коју је сам исконструисао. Председник онда рече на ТВ: „насилно преузимање НИС-а од Руса....ако неће да продају.“ Насилно преузимање НИС-а имало би далекосежне последице не само по енергетску сигурност Србије, већ и по односе са Русијом, нашим традиционалним партнером, са којим је ЕУ већ себи направила дуготрајни енергетски и економски проблем око испоруке енергената.</p>
307.	<p>Гласање (или уздржан глас) против Русије у УН Чланице Уједињених нација су 24.2.2025. међу којима и Србија, већином гласале за резолуцију која подржава територијални интегритет Украјине, док су САД биле против, настојећи да прогурају своју резолуцију у којој се за рат не криви Русија. На резолуцији САД, Србија је била уздржана, док су је БиХ и Црна Гора подржале. Је ли наш представник Марко Ђурић случајно промашио тастер?</p> <p>Председник Србије Александар Вучић, извинио се 25. фебруара због подршке своје земље резолуцији која потврђује подршку Украјини и њеном територијалном интегритету, рекавши да је гласање било "грешка". Рекао да је Србија требала бити суздржана приликом гласања, као што је то учинила с предлогом који су подржале САД. "Мислим да је Србија направила грешку, извињавам се грађанима због тога и преузимам кривицу на себе", рекао је Вучић.</p> <p>Још једна међународна бламажа Србије и несналажење у времену. Уколико је глас у супротности са националним интересима, зашто га не повучемо? Зашто се председник извињава нама и икоме, ако је оваква стварна државна политика, и не повлачимо глас званично? Како је држава Русија прихватила извињење („техничке грешке се дешавају“) кад је оно било упућено грађанима Србије?</p>
308.	<p>Према Споразуму о економској нормализацији између Србије и Косова, тј. према Вашингтонском споразуму обећано пресељење амбасаде Србије из Тел Авива у Јерусалим и отварање амбасаде Косова у том граду. За Европску унију то је кршење међународног договора да се дипломатска представништва не отварају у том граду док се не реши вишедеценијски израелско-палестински сукоб.</p>

	Откуд у Вашингтонском споразуму уопште питање око српске амбасаде у Израелу?
309.	<p>Нисмо изашли из штетних уговора претходних влада, оне се само критикују без акције, за уговоре се каже да морамо да их спроводимо, јер су већ потписани. Међутим, прећуткује се, да ако је међународни или финансијски уговор, организација, са којом је почела сарадња, штетан по Србију и грађане, постоје механизми да се изађе из таквих уговора.</p> <p>Изаћи из СЗО (WHO), УНИЦЕФ, Истанбулске конвенције, уговора са Фијатом, фирмама које експлоатишу наше воде итд.</p> <p>Поставити правила, универзална за све будуће владе и странке, шта не може нико да уради, шта је велеиздаја народа и државе (нпр. не може приватницима и странцима продаја и концесија на воду, не може продаја земљишта странцима итд). Онда поништити штетне уговоре не само са међународним организацијама, него и са фирмама, извршити национализацију, ако нема коректног договора.</p>
310.	<p>Не постоји пуна транспарентност око важних уговора, тендера, продаја, накнада, пореских дужника. Услови и детаљи уговора око продаја великих објеката, фирми, накнада које држава узима, дугова према држави од стране фирми, итд. Често нема одговора ни на захтеве за приступ информацијама од јавног значаја. Уколико било које министарство из домена свог рада нема податке које може врло брзо дати грађанима на увид, онда то министарство најкраће речено не ради свој посао или намерно сакрива податке.</p>
311.	<p>Продаја наше земље странцима, нпр. у Војводини Тодорићу, усташа и злочинцу Бранимиру Главашу (150.000 хектара Жито група/Ратково). Хрвати директно или посредно поседују око 350.000 хектара у Војводини, држава је продала око 580.000 хектара.</p> <p>Сама продаја земље странцима, требала би бити третирана као акт велеиздаје, и није узалуд у много озбиљних држава блокирана трајно у стратешким и правним документима. Наша држава има највише обрадиве земље по глави становника у Европи, а продајемо и уништавамо обрадиве површине.</p>
312.	ПКБ најбоља земља је продана "арапској" фирми Ал Дахра , иста земља касније купована по већим ценама за Национални стадион, аутопут...
313.	Поклањање најбољих локација, најексклузивнијег земљишта у Београду „пријатељима Арапима“
314.	<p>Приходи града по основу закупа грађевинског земљишта вишеструко су смањени у периоду власти СНС у односу на претходни период.</p> <p>Савет за борбу против корупције доставио је 11. 09. 2017. године Влади Републике Србије Извештај о располагању непокретностима града Београда. У извештају се, између осталог, наводи:</p> <p>„Према подацима из одлука о завршном рачуну града Београда је евидентно да су приходи по основу закупа грађевинског земљишта далеко мањи у периоду од 2012-2015. године, готово десетоструко 2014. године у односу на 2011. годину.</p>
315.	<p>Национални стадион Сурчин -на најбољем пољопривредном земљишту и водоизворишту. Министарство грађевине је донело решење којим се одбија захтев да се изда грађевинска дозвола, јер је изградња почела на приватним и непостојећим парцелама, што само по себи звучи скандалозно. Према неким рачуницама, да би Национални стадион постао исплатив биће потребно чак 420 година. Завршетак? Ко зна, али зато се прави на месту које прети другом водоизворишту Београда. Првом већем водоизворишту на Макишу већ прети</p>

	изградња метроа. Да ли је циљ да се Београд остави без питке воде , или је само бахатост и грамзивост у питању? Хоће ли онда Београд да купује воду са српских извора коју им продаје Кока-Кола?
316.	ПКБ земља је продана "арапској" фирми Ал Дахра за 4.700 евра по хектару, а купована је и за 500.000 евра по хектару. Дословно поклањање земље Арапима, али иста земља касније купована за ЕХРО 2027 по 100 пута већим ценама.
317.	ЕХРО 2027 lex specialis закон, са привременим дозволама, без јавног тендера, коштаће 18 милијарди ЕУР , више него олимпијада у Паризу 8,9 милијарди ЕУР (која је имала више учесника). Овај њихов, а ипак и „наш“ ЕХРО је минијатуран и бледа имитација правог светског ЕХРО догађаја. Као и за Национални стадион, опет је започета изградња са нерашчишћеним правним статусом земљишта на којем се гради. ЕХРО не решава ниједан од горућих проблема земље, хале ће бити празне након изградње, док нам становништво одлази из земље.
318.	Пад надстрешнице Железничке станице у Новом Саду, задњи окидач да се успостави држава са правним поретком. Нестало је 15 живота, и две особе су остале са тешким повредама да живе своје трауме и нове проблеме. Вучић: "Када смо све реновирали, само њу нисмо". Премијер Милош Вучевић је бездушно изрекао да је свеједно да ли је погинуло 15, 155 или 1.555 људи, односно да ниједна бројка не сме да заустави Србију. Узрок протеста студената, и постављања захтева да се јавности достави комплетна документација око реконструкције надстрешнице на увид. Студенти и јавност још увек нису добили токове новца око тендера извршене реконструкције. Протест студената је нападнут на све могуће начине, да се дискредитује, од покушаја да малих група страних удружења и опозиције да их преузму, до довођења лажних студената на ТВ и плаћених студената испред Председништва у Београду који не смеју да покажу лице. У међувремену председник студенте који протестују назива фашистима, новинаре имбецилима, а слободоуман народ усташама. Лука Рогановић из Врбаса, до скоро шофер за сладоледе, а свежи БИА партијски упосленик, упао је на позицију у БИА 2024. по препоруци ОКГ СНС. На протесту у Новом Саду 5.11.2024. тукао је девојку и када ју је студент Реља Станојевић покушао одбранити, устремио се са колегама на њега. Током том догађаја Лука Рогановић се ни у једном тренутку поступања није легитимисао и све време је скривао свој идентитет управо из разлога што је прекорачио овлашћења која има као запослен у БИА. У данима након тога наставио да таргетира студенте до 16.12.2024. када је отеран са протеста студената и идентификован прво именом и презименом, затим позицијом, а затим и као учесник отмице Реље и нелегитимног хапшења 5.11. за време протеста у НС.
319.	Председник „ненадлежан“ за потписе Током преко 10 година на власти – а био је на непостојећој функцији „првог потпредседника“ Владе, министра одбране, премијера, координатора служби безбедности и коначно председника Србије – установљено је гвоздено правило са свега неколико изузетака: Вучић не потписује уговоре, споразуме, писма о намерама... Године Вучићеве свевласти могле би да се посматрају и као слалом кроз минско поље свега што би могло да му угрози рејтинг. Непопуларни послови се делегирају на послугу.

Према Бечкој конвенцији о међународном праву (1969) само шеф државе, премијер и министар иностраних послова могу без посебног овлашћења да потписују међудржавне уговоре и преузимају обавезе на државу. Сви остали морају имати овлашћење са врха да нешто потпишу.

Дешава се неким чудом да, кад год треба потписати нешто, Вучић затури пенкало па мора неко други. И то он, човек који никад не спава и који се хвалио да ће „лично“ писати сваком пензионеру у земљи, носилац изборних листа од Хоргоша до Прешева, неуморни прегалац који „доводи“ инвеститоре, видовњак што прориче стрелце голова за Звезду и већи лидер од Тита и књаза Милоша заједно. У извештајима са потписивања уговора често се налази фраза „у присуству Александра Вучића“. Тамо где се беру ловорике, где има сликања, ту је и он. Рецимо, када је (јул 2017) убацивао лопате малтера у темеље нишке фабрике за сијалице аустријског Цумтобела. Уочи тог хепенинга, локални аустријски лист „Форалбергер нахрихтен“ јавио је како су на скупштини акционара Цумтобела шефови рекли да у Ниш иду јер је јефтина радна снага и јер Влада Србије даје издашних осам милиона евра субвенција. Уговор са Аустријанцима потписао је министар привреде Горан Кнежевић.

Вучић је био и те како присутан када је, током посете државне делегације Кини (септембар 2018), министар енергетике и рударства Александар Антић потписао да РТБ Бор оде у руке компаније Зиђин. Министар финансија Синиша Мали је редом потписао уговоре са фирмама које се зову Шиђаџуанг Џиј, Шандонг Линглон, Ланџоу Гуантунг... и са Хуавејом о набавци камера за надзор које препознају лица. Смедеревска железара је отишла у руке кинеског Хестила уз потпис тадашњег министра привреде Жељка Сертића (април 2016).

Министарки саобраћаја и инфраструктуре Зорани Михајловић допало је, између осталог, да потпише уговор о „заједничком улагању“ у Београд на води са компанијом Игл Хилс из Емирата (април 2015), концесију за београдски аеродром са француском компанијом Ванси (март 2018), уговор о изградњи Моравског коридора са турско-америчким конзорцијумом (децембар 2019).

Критичари одсуство Вучићевих потписа тумаче као делегирање одговорности за корупционашке послове на посилене. „Ти потписи више делују као гаранти ћутања о саучесништву у злоупотребама функција и закона, криминалу и корупцији, који ће заувек штитити везу налогодаваца и извршилаца

Вучићев потпис наћи ће се, додуше, на кровним споразумима са Уједињеним Арапским Емиратима (фебруар 2013), али су они општег типа – о стратешком партнерству, сарадњи у области одбране и заштити инвестиција.

Иако је Вучић вукао конце издаје Косова, на фамозном Бриселском споразуму (април 2013) налази се потпис тадашњег премијера Ивица Дачића, човека којег бије глас да је уцењен и да му судбина лежи у досијеу у Вучићевој фиоци.

Марко Ђурић, директор Канцеларије за Косово и Метохију, потражио је оловку по унутрашњем џепу сакоа и онда под будним оком Трамповог човека за Косово потписао два документа у Минхену – о обнављању железничких веза и изградњи ауто-пута. Хашим Тачи у овим згодама има покерашки израз лица који не говори ништа. Александар Вучић пак, као и увек када га сликају са бившим лидерима УЧК, бива упреподобљен као да присуствује комеморацији или погубљењу. Марко Ђурић је покушавао да копира фацијалну експресију шефа, а касније је пожурio да изјави да је на минхенској сцени потписано „само“ писмо о намерама, чији значај

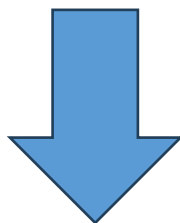
	<p>није богзна какав. Потписи из Берлина и Минхена имају још нешто заједничко – ни један није Вучићев.</p> <p>Власт је тихо закључивала споразуме који Србију доводе у предворје НАТО – али тек пошто је Вучић предао функцију министра одбране. На споразуму СОФА (Status of Forces Agreement) налази се потпис некадашњег министра одбране Небојше Родића (јануар 2014), а на споразуму ИПАП (Индивидуални партнерски акциони план) је име Братислава Гашића (јануар 2015).</p> <p>Можда Србија није формално ушла у НАТО, али НАТО у Србију увелико јесте. Управо ово је, свиђало вам се то или не, једна од најконкретнијих тековина ... власти СНС над Србијом. Наравно, уз ‘бриселске споразуме’ и остале са Приштином који су дали Косову де-факто признање. Све остало је више-мање само пропагандна магла и дим.</p>
320.	<p>Гажење студената аутомобилима, пребијање палицама, претње преко медија читавом народу и просвети, убацивање лажних студената (нпр. отказ или незаконито одузимање плате без дисциплинског поступка).</p> <p>Председник унапред аболира, оправдава и охрабрује фанатике и силеџије на ТВ да газе људе пешаке са изјавом: „Како бре да ухапсите човека који није прекршио закон? Он човек, ишао својим путем. Јесте ви сви при свести? Умијте се ‘ладном водом.“. Далеко од позива на цивилизовано понашање. Било је више случајева гажења протестаната аутомобилима. Један од покушаја убиства гажењем аутомобилом извршио је СНС-овац запослен као професионални управник у општини Београд, Палилула Сенад Ћирић.</p> <p>Два најтежа инцидента забележена су у Београду, када су две студенткиње теже повређене, а возачи аутомобила су осумњичени за тешка убиства у покушају, према тужилаштву.</p> <p>Цртање руке са симболом мушког полног органа у црвеној боји на разним видљивим јавним местима прво од стране „непознатих починилаца“, па онда и објављивање по мрежама (нпр. градоначелник Краљева Предраг Терзић) као „одговор“ на протест студената везан за погубљење људи у Новом Саду, који већином носе заставе Србије и верске заставе и иконе, и „порука“ народу који их дочекује по селима и градовима, показује додатно цивилизацијски ниво и достојанство тренутне власти.</p> <p>У центру Новог Сада је 29.1.2025 одржан протест због инцидента током ноћи када је група мушкараца, бејзбол палицама напала студенте у овом граду.</p> <p>До напада је дошло само неколико сати пошто је председник Србије Александар Вучић позвао на дијалог и смиривање напетости у друштву, око три сата ујутру 28. јануара 2025. на две локације у Новом Саду. Студенти су саопштили да су нападачи изашли из просторија владајуће СНС у том граду и бејзбол палицама насрнули на студенте. Једној девојци је тешко повређена вилица. У емисији РТС директор Клиничког центра Војводине др Весна Туркулов је изјавила да „девојка која је синоћ повређена у нападу више мушкараца доброг општег стања и да ускоро иде кући“. У дијагнози је написала да је девојка лакше повређена.</p> <p>Међутим, Ана је добила два ударца палицом са обе стране лица. Вилица поломљена на два места, четири зуба избијена. Након тога вилица јој је спојена жицама. Храну може само касату узимати.</p> <p>Ухапшена су сва четворица осумњичених за насилничко понашање и тешку телесну повреду у Новом Саду. Вест да је Милош Вучевић поднео оставку после</p>

	<p>пребијања студенткиње у Новом Саду предухитрила је званичну информацију да су осумњичени за напад ухапшени, иако су се незваничне информације већ појавиле у јавности. Иако је и сам премијер признао да су нападачи повезани са Српском напредном странком, фотографије на друштвеним мрежама сведоче о блиској повезаности неких од осумњичених са породицом Вучевић.</p> <p>Основно јавно тужилаштво у Новом Саду је нападе окарактерисало као кривична дела тешка повреда и насилничко понашање.</p>
321.	<p>Министарство просвете прекинуло је прво полугодиште пре законитог рока са образложењем да је безбедност ученика изузетно угрожена, као и безбедност наставника и свих учесника у образовном процесу, те да се настава не може реализовати док год се не стекну услови за безбедно одвијање наставе и безбедност ученика и наставника.</p> <p>Осим што је школе обавестило да друго полугодиште почиње 20. јануара 2025. године, Министарство просвете, ни наставно особље, ни родитеље није обавестило о томе:</p> <ul style="list-style-type: none"> • У чему се састојала угрожена безбедност свих учесника у образовном процесу, • На основу којих параметара и показатеља се дошло до таквог закључка, • Које и какве мере је ресорно Министарство односно школа предузело на уклањању небезбедности ученика и наставника, • Које и какве мере је ресорно Министарство односно школа предузело на превенцији поновног наступања небезбедних околности за ученике и наставнике, • Какве гаранције безбедности радног места и радне околине ресорно Министарство обезбеђује наставницима. <p>Обавеза Министарства просвете, односно школе у односу на наставнике јесте да их упозна са напред наведеним чињеницама, што Министарство просвете односно школе нису ни у једном моменту учиниле, већ се Министарство просвете сада нада да је код наставника наступила делимична или потпуна амнезија.</p>
322.	<p>есДневник тим подршке“, тражи кривично дело фалсификовања исправе Министарство просвете Републике Србије обавестило је наставно особље у школама преко система електронског дневника (есДневник) да незакључене оцене за прво полугодиште могу закључити тако што ће у систему такозваног есДневника унети датуме „у временском оквиру првог полугодишта“.</p> <p>Ово практично значи да просветни радници морају да антидатирају оцене које би ученици добили ових дана, с обзиром на то да због превременог краја првог полугодишта, одлуком Министарства просвете, нису били у могућности да оцене ученике у редовном термину. У обавештењу од 15.1.2025. које потписује „есДневник тим подршке“, од наставника и професора школа се дословно тражи да изврше кривично дело фалсификовања исправе, за које је запређена казна од три месеца до пет година затвора.</p> <p>Дакле, због начина рада програма есДневник и збрке која је направљена прекидом првог полугодишта пре законитог рока, направљено је „решење“ у којем се опет крше закони ове државе.</p>
323.	<p>Кажњавање просветара одузимањем плате јер су у обустави наставе. Незаконита одлука, пошто се одузимање плате не може извршити без службеног поступка који укључује Инспекцију рада, записника и доказивања</p>

	<p>(констатовања) шта радник није урадио, чиме се још једном показује да власт не поштује законе и прописане процедуре своје државе. Уколико би гледали са моралне стране, ако закони од сад (опет) не вреде, требали би министри и посланици позиције и опозиције да крену прво од себе, својим примером, и да себи ускрате плате за енормни нерад, и неодржавање седница и скупштина. Такође, знамо да у нашој држави радници метроа примају плату, а метро не постоји, ботови, љубавнице и батинаши примају плате преко државних фирми из буџета и нема их на послу. Пошто је власт неморална, онда жели и хоће да ускрати просветарима плате, јер су се просветари придружили захтевима да казне кривци за пад надстрешницу у Новом Саду.</p> <p>Министарство просвете је школама упутило допис, којим образлаже ове претње позивајући се на чланове закона који уопште не уређују материју зарада у просвети, са аргументима који немају основ и упориште ни у једном законском и подзаконском акту и притискајући директоре да наложено спроведу, иако директори школа немају право да поступају ни по каквим дописима, е-мејловима и порукама Министарства просвете, већ искључиво по законским одредбама у прописаној процедури.</p> <p>Штрајк је легално право радника, да би се изборио за своја права.</p> <p>Наставници који су у обустави наставе нису у штрајку, нити је обустава наставе штрајк, нити се на обуставу наставе примењују одредбе Закона о штрајку.</p> <p>Обустава наставе и штрајк су две потпуно различите и одвојене правне и чињеничне ситуације, које се заснивају на сасвим различитим прописима:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Штрајк на Закону о штрајку. • Обустава на Закону о раду и Закону о безбедности и здрављу на раду. <p>Сваки запослени има право да обустави рад без икакве последице по своја радна права, уколико му на радном месту прети некаква опасност односно ако не постоје услове за безбедан рад на његовом радном месту и у његовој радној околини. Подсећамо да је прекинуто је прво полугодиште пре законитог рока са образложењем да је безбедност ученика изузетно угрожена, као и безбедност наставника и свих учесника у образовном процесу, те да се настава не може реализовати док год се не стекну услови за безбедно одвијање наставе и безбедност ученика и наставника. Нико није дао податке да ли опасност отклоњена и шта је било у питању и тек када Министарство просвете испуни ову обавезу, а наставник неће да се врати на посао, школа може једино да се обрати Инспекцији рада, а ни у ком случају не може да задире у право на пуну зараду наставника.</p>
324.	<p>Негирање да је, према Уставу, народ носилац суверености, и да може своју вољу да изрази не само на изборима (који се нуде намештени) него и са референдумом, народном иницијативом, и слободно изабраним представницима.</p>
325.	<p>Хапшење лица (функционера, привредника) за криминал, па пуштање. Сећамо се Мишковића, дали смо му и одштету, а сад Грчић, Тикић, Сотировски, Стајић и остале ситне рибе ухапшени, због протеста студената. До када, који ће бити резултат, хоће ли им бити одузета имовина, а они затворени? Ми не знамо да ли су ухапшени пуштени да се бране са слободе јер се Виши суд и Више тужилаштво не оглашава иако постоји интересовање јавности.</p>

	<p>Грчић је оптужен за „ситних“ милион евра, колико се дневно краде у ЕПС. За једанаест дана ухапшено више сопствених СНС лопова него „жутих лопова“ за 11 година.</p> <p>Закочено тужилаштво, иако има скупљене податке годинама, ради тек на команду од АВ који зна детаље пре јавности и медија.</p> <p>Шта је са фирмом Стартинг, из ње нико није ни оптужен?</p> <p>Александар Вучић Пре хапшења за које је дао „миг“: „ја се не одричем својих људи“. Након хапшења: „шта ви мислите, да ја не бринем о породици Грчића, да ми није жао породице Милорада Грчића“. Весићев брат му се захвалио што је звао његову мајку.</p> <p>Закључак: делује да су сви ухапшени за опомену и у сврху „спортског риболова“, зато што су крали мимо „стандардне процедуре“ додатно за фамилије и чланове фамилије, али неће бити потпуно остављени на цедилу. Велика је шанса и да ћемо им плаћати одштете као Мишковићу.</p>
326.	<p>Део реакције на протесте студената и грађана који траже да се казне одговорни за рушење надстрешнице.</p> <p>Весић, Тома Мона (Томислав Момировић) нестали из државе. Зоран Бабић убица из шкоде на наплатној рампи, спремио стан у Дубаију од милион евра, можда је већ тамо. Данило Вучић у Женеви, па ће онда у недавно купљени стан у Москви. Милица Вућић у Берлину са апанажом 100.000 евра и чувају је Кобре. Кћерка Зоране Михајловић у Лондону у стану од милион евра.</p> <p>Премијер дао оставку, која намерно није потврђена, јер скупштина није одржана 18.2.2025. (Брнабић није журила) и остаје ова влада, све повезано са оставком. Ако Скупштина не изабере нову Владу у року од 30 дана од дана констатације оставке председника Владе, председник Републике је дужан да распусти парламент и распише изборе.</p> <p>На наредној скупштини 04.03.2025. године десиле немиле сцене хаоса. Седница Скупштине је требало да се одржи само са једном тачком дневног реда - да се потврди неопозива оставка председника Владе Србије. На тој седници је било планирано да се „испоштује“ један од захтева студената, али је било и планирано још око 60 тачака дневног реда, између осталог и потврђивање нових задуживања за несувисле и бесмислене мега пројекте, којима Србија дефинитивно треба да се доведе у дужничко ропство. Владајућој коалицији је зато одговарао хаос који је настао у Скупштини, као покушај да посвађа студенте и опозицију, коју може да оптужи да је омела захтев за студенте, иако студенти не желе везе са опозицијом. Влада у оставци наставља да девастира и задужује Србију.</p>
327.	<p>УСАИД држава Србија од УСАИД програма примила преко милијарду долара. Уз понеке добре ствари које се обрађују у УСАИД пројектима, обично се лакше потуре жељене агенде, утицај на становништво и мека моћ државе. Део програма се спроводио директно са државом, а мањи део у сарадњи са неким удружењима. Након разоткривања лошег утицаја УСАИД на светском нивоу и у Србији, од стране Трампове администрације која је УСАИД прогласила криминалном организацијом, наше власти „глуме“ да држава није имала сарадњу са УСАИД и по потреби оптужују новинаре, студенте, и све противнике да су плаћени од УСАИД-а. У међувремену власт уништава документацију у неким објектима везану за пројекте УСАИД-а, заборављајући да и САД има податке. САД ће покретати истраге</p>

	<p>о томе где је завршио новац у Србији, и открити и поткрадања од „домаћина“ у тим пројектима, без обзира шта је УСАИД намеравао да стварно учини пројектом. Истовремено са прикривањем свог (са)учешћа у негативном делу деловања УСАИД-а на Србију, користећи незнање и заборав народа, власт покушава да се трајно разрачуна нпр. са медијима који их оптужују за корупцију, тако што ће да им прикаче сарадњу са УСАИД-ом.</p> <p>Суштина је да је сама власт-држава спроводила УСАИД програме против државе Србије и породице, заједно са опозицијом, неким медијима и невладиним организацијама.</p>
328.	<p>Сарадња државе и невладиних организација са свим другим организацијама које нам „помажу“. Ствар је врло слична као са УСАИД, само нису јавно разоткривене и прозване организације као што су ОСЦЕ (ОЕБС), владе Шведске, Норвешке, држава ЕУ, СЗО, УН, УНИЦЕФ, разне ЛГБТ организације које се тобоже боре за равноправност жена кроз програме равноправности и инклузије, а у ствари се боре за увођење родова, специјална повлашћена права ЛГБТ заједнице и уништење друштва.</p>
329.	<p>Србија има 48 најимућнијих милијардера и милионера са 33 милијарде евра и такође милионере од којих немају сви чисте послове.</p> <p>Којој држави плаћају порез?</p> <p>Где су им некретнине?</p> <p>Кад ће провера порекла имовине?</p> <p>Закон је донесен 2021. Кад ће тужилаштво и други државни органи заиста независно радити свој посао?</p>
330.	<p>Не, нема сврхе пребројавати сва политичка неиспуњена обећања (предизборна и после избора), увелико премашују она остварена.</p>
331.	<p>Нема сврхе бројати колико пута смо обрुकани понашањем председника у региону и свету, колико пута се "он" понизио пред другима "због нас", нпр. хваљењем султана Мурата, седењем на хоклици у Вашингтону ДЦ пред Трампом, прихватањем да не буде првом реду у обележавању краја Великог рата у Паризу или чекајући сат времена Шолца испред аута.</p> <p>Млади би рекли у њиховом жаргону само једну реч „кринџ“, што значи, нас је срамота уместо њега.</p>

Ново у издању 6

	Догађај, и резултат деловања или неделовања. Епилог или без епилога.
332.	<p>KBV Datacom је српска компанија која се бави информационим технологијама и телекомуникацијама, основана 2011. године, са седиштем у Београду. Компанију води директор Драган Килибарда. Власници су Иван Бошњак и Стојан Вујко, који такође поседују и „Millennium Team“, грађевинску компанију познату по блиским везама са владајућом Српском напредном странком (СНС). Компанија је специјализована за пројектовање и изградњу телекомуникацијске, енергетске и транспортне инфраструктуре, укључујући оптичке мреже и системе безбедности. У 2023. години, KBV Datacom је остварио приходе од 3,7 милијарди динара и нето добитак од 415 милиона динара, што указује на јак финансијски положај.</p> <p>Међутим, компанија је умешана у контроверзе због пружања користи политичким личностима, попут аутомобила Предрагу Малом, брату Синише Малог, министра финансија, што изазива сумње у корупцију и политички утицај.</p> <p>KBV Datacom d.o.o. Београд је је специјализована за пројектовање и изградњу телекомуникационе, енергетске и транспортне инфра структуре, са фокусом на оптичке мреже, система безбедности и консултантске услуге. Класификована је као средње предузеће према српским рачуноводственим законима и има АА+ кредитни рејтинг за 2024. годину, што указује на јак финансијски положај. У 2023. години, пријавила је приходе од 3,706,489,000 динара и нето добитак од 415,765,000 динара, што показује значајну пословну успешност упркос контроверзама.</p> <p>Оперативни спектар и пројекти: Портфолиј KBV Datacom укључује пројекат СИНОП система, интегрисано решење за надзор великих подручја, који је поменут у повезаности са Миллениум Теамом у неким извештајима. Компанија је такође сарађивала са међународним партнерима, као што је Гент Универзитет, на пројекту "Big Data Policing", што указује на њене техничке могућности и глобални досег. Њене услуге се протежу на телекомуникацијску инфра структуру, ИТ дата центре, системе безбедности и електроенергетске системе, што је позиционира као регионалног лидера.</p> <p>Предраг Мали, рођени брат министра финансија Србије Синише Малог, више година је возио ауди у власништву фирми Ивана Бошњака и Стојана Вујка. „Аутомобил је најпре био у власништву њихове фирме „Миленијум тим“ ангажоване на највреднијим државним пројектима, укључујући и „Београд на води“, а затим је пререгистрован на њихову другу компанију „KBV Datacom“. Сем аутомобила, бизнисмени су уступили и стан у којем је становала девојка Предрага Малог“. Уступање аутомобила и некретнина може тумачити као класичан пример корупције.</p> <p>Председник и премијерка Србије Александар Вучић и Ана Брнабић су рекли да ове наводе треба да истраже надлежне институције, Агенција за борбу против корупције и Савет за борбу против корупције у оквиру Владе Србије.</p> <p>У Агенцији за посредничке, информатичке и финансијске услуге Републике Српске, Павле Ђоровић, супруг Додикове кћерке Горице, је заведен као оснивач друштва за информационе технологије и телекомуникације „KBV Datacom“ Бањалука, заједно са истоименом фирмом из Београда.</p>

	„Миленијум тим“ из Београда има регистровану истоимену фирму у Бијељини и пословну јединицу у Бањалуци.
333.	<p>Стартинг. Неки детаљи о паду надстрешнице на железничкој станици у Новом Саду.</p> <p>У стварности, није потребно више од 10-15 дана да се прегледа кључна документација и да се утврде кривци за пад надстрешнице. Ни дан данас немамо одговор ко је од многобројних подизвођача изводио радове на додатно оптерећеном носивом делу надстрешнице, а да није адекватно ојачао носиву конструкцију надстрешнице. Јасно је да су команде и „дозволе“ долазиле политички, а не и формално пратећи законе и прописе. Наводно је недостајао оригинални пројект станице, али нису урађена ни потребна мерења, инспекција затеченог стања на грађевини. Кренуло се са радовима без дозволе и завршило без употребне дозволе, због чега требамо прво јасан одговор на питање -ко је то покренуо, дао „зелено светло“, па тек онда ко је радио, а ко се „уградио“, ко је тачно пресекао спојеве који су држали конструкцију, и ко је уклањао физичке и писане доказе након пада.</p> <p>Кинези су узели око 50% вредности радова за реконструкцију зграде Железничке станице у Новом Саду. Фирма Стартинг која је узела остатак новца за реконструкцију, као прва српска фирма иза кинеских, је имала вишеструко веће цене (од 5-10 пута) од фирми које је ангажовала као подизвођаче.</p> <p>Др Сања Фриц доцент на Грађевинском факултету у Београду, је анализом документације реконструкције надстрешнице утврдила да је градилиште било нелегално. Нелегално градилиште је пуштено у јавну употребу 5.7. Надстрешница је пала на градилишту, јер није био започет, а камоли завршен, технички преглед и пријем објекта. Објекат је пуштен у рад у априлу, а радови су пријављени касније, 16. октобра. На легалном градилишту забрањен је по закону боравак грађана, а овде су се грађани кретали по нелегалном градилишту и настрадали.</p>
334.	<p>Аја Јунг (Андријана Кртолица) директор Фестивала игре које су од 2018-2022 добиле око 132 милиона динара, од чега је скоро 118 милиона од донација са различитих нивоа власти.</p> <p>Након постављања паноа „Дела говоре“ 2022. у Кнез Михајловој, на којем су писале чињенице као што је Ајино делење карти 2018. за непостојећи метро, Немању Шаровића који је поставио наведени пано, група особа је вербално напала, а такође једна особа га је и физички напала, и уништила пано.</p> <p>Аја Јунг је изјавила да је тај дан нападнута група од четири жене које се су део тима Фестивала игре, и назвала постављаче паноа „Дела говоре“ уличарима, али постоје снимци тима Немање Шаровића и овог догађаја из више углова.</p>
335.	<p>Фирма за путеве из Инђије</p> <p>Директор Инђија пута Урош Трифуновић и председник општине Инђија Марко Гашић имају приватну фирму за изградњу путева и ауто-путева, преко које извлаче новац из јавног предузећа. Тамара Јевђевић из Инђије основала је фирму Бела Ин, у мају 2023. са делатности изградња путева и ауто-путева, на адреси Далматинска 25, која нема запослене, нема профил на друштвеним мрежама и интернет страницу, адресу електронске поште, нема вест о њој, а у 2023 имала је приход од око 3 милиона динара. Трифуновић је блиско повезан са фирмом за изградњу путева Бела Ин („Bella In“), а његов контакт телефон се појављује као контакт те</p>

	компаније. Такође, власница фирме, Тамара Јевђовић, има веома блиске везе са Трифуновићем.
336.	<p>Кредит за пут од Руме до Лознице који је већ завршен Србија се задужује 20 милијарди динара (170 милиона евра) за финансирање пута Рума-Шабац-Лозница који је већ завршен и пуштен у саобраћај.</p> <p>Поставља се питање за шта је предвиђено ново задуживање државе, пошто се Србија задужује четврти пут за исту ствар, а претходна три су била 2021, 2023. и 2024. године. Брзи пут Шабац-Лозница је отворен за саобраћај 30. децембра 2024. године, када је премијер Србије Милош Вучевић изјавио је да ће грађани моћи да од тада користе целу деоницу саобраћајнице од 54,5 километара.</p> <p>Влада Србије је 10. јануара 2025. године поднела Скупштини предлог закона о задуживању државе за финансирање тог пројекта са 12 милијарди динара по уговору са Интезом, а осам милијарди динара са Уникредит банком.</p> <p>Задуживање је договорено у динарима на основу Уговора о дугорочном инвестиционом кредиту између тих банака и Србије од 27. децембра 2024. године. Србија се 2024. године задужила за изградњу исте саобраћајнице за 15 милијарди динара (око 127 милиона евра) код Банке Интеза и 11,7 милијарди динара (око 99,15 милиона евра) код Уникредит банке.</p> <p>Такође, 2023. године Србији је одобрен кредит од 15 милијарди динара (127 милиона евра) код Банке Интеза за финансирање истог пута, завршетак пројекта и додатне накнадне радове.</p> <p>Скупштина Србије је у децембру 2021. године потврдила уговоре о задуживању за финансирање пројекта пута Рума-Шабац-Лозница, а радило се о дугорочном кредиту у од 14,9 милијарди динара.</p> <p>Уговор Владе Србије, јавног предузећа „Путеви Србије“ и азербејџанске компаније „Азвирт“, као извођача радова, о пројектовању и изградњи пута Рума-Шабац-Лозница потписан је 9. новембра 2019. године. Потписивању уговора са азербејџанском компанијом присуствовао је председник Србије Александар Вучић.</p> <p>Вредност пројекта била је процењена на 467,5 милиона евра, али је анексом уговора од 10. новембра 2023. године повећана за више од 87 милиона евра, на 554,7 милиона евра. На то се додају одобрени кредити 127 милиона евра 2024. и вероватно 170 милиона евра из 2025. Ако је ова рачуница тачна, пут ће коштати око 852 милиона евра.</p> <p>Да ствар буде за нијансу гора, слично многим другим набројаним пројектима, опет није завршен ни имовинско-правни посао око парцела које су одузете власницима земљишта ради изградње пута, јер по доступним подацима из фебруара 2025. нису биле исплаћене (откупљене) и прекњижене, него формални и легални власници плаћају и даље порез на њих, а на њима је пут пуштен у рад.</p>
337.	<p>Фабрика Лола Рибар у Железнику, њен део Лола ливница приватизовао је Милојко Дамљановић звани Луди Милојко. Запошљавао је 100 до 300 радника, легално пријављених. Пуних десет година нити један динар доприноса није уплатио радницима, радници су остали без стажа. Милојко Дамљановић је на листи највећих пореских дужника са дугом од 10 милиона евра био високо котиран. За то време мењале су се власти и премијери: Коштуница, Тадић, Дачић, Вучић, као и директори ПУ Србија. Семп – Лола ливница са дугом од 1,27 милијарди динара је у 2019. отишла у стечај.</p>

	<p>Како је Милојко Дамљановић могао легално да ради а да не уплаћује доприносе радницима? Како је могао под блокадама да прима уплате из иностранства и да исплаћује радницима нето зараде, без пореза и доприноса, под шифром 241, остали неопорезиви приходи?</p> <p>Који интерес има ПУ Србије, Министарство финансија, Влада РС, да неком анонимусу омогући ћар од 10 милиона евра, на штети свих радника без стажа???</p> <p>Данас је лудак милионер, поседује преко 60 хиљада м2 пословног простора, нико га не дира.</p>
338.	<p>T&M Group Solutions је фирма за обезбеђење која има везе са бившим рукометашима Данетом Шијаном (СНС) и Владимиром Мандићем. Њих двојица су 2023. оптужени за уношење новца у Црну Гору за финансирање демократског фронта.</p> <p>Фирма "T&M Group Solutions" основана је крајем маја 2022. године у Београду и од тада до данас је ангажована на више од 50 послова који се финансирају из буџета – од прања и пеглања болничких постељина до читавања бројила.</p> <p>Јавне набавке вредне више од 11,2 милијарди динара, односно више од 95 милиона евра додељене су овој фирми као члану групе понуђача у периоду од фебруара 2023. до марта 2024.</p> <p>Поред јавних набавки, фирма T&M Group Solutions има и оквирне споразуме са различитим државним органима. Самостално или у групи са више понуђача на овај начин су ангажовани на државним пословима вредним више од 177 милиона евра.</p> <p>Владимир Мандић је за београдске изборе 2023. имао 154 бирача пријављена на адреси његове зграде. Возила фирме виђена су код Београдске арене када су довожени бирачи из Републике Српске.</p> <p>Због разних манипулација, а мањим делом и организоване миграције бирача која иако видљива, не може битно да утиче на резултат, избори нису, као и обично, били поштени. Не заборавимо да бирачи из Србије такође „мигрирају као изборне ласте“ у Републику Српску, јер обе странке (СНС, и СНСД из Републике Српске) лажирају изборе слањем чланова и куповином бирача који имају двојни држављанство и онемогућавају демократске изборе, док се сакривају иза лажног патриотизма јашући по народу. Много више утичу бирачи које СНС шаље у Републику Српску, на резултате избора тамо. Власт наставља своју параду декоративног национализма, "брани" Србе са Косова и Метохије (које је изручила Бриселским и Охридским споразумом ОВК властима), брани Републику Српску од напада (иако је политичку кризу изазвао немачки колонијални управник приман у Београду), манипулише страхом људи у Српској којима није лако да се налазе између агресивног Сарајева, не баш увек интелигентне и морално неприкосновене власти (која је, таква какве јесте, једина коју имају), па људи из Српске инстинктивно желе да бар имају неки осећај сигурности у Србији. Тренд ширења мржње и сваљивања кривице за све лоше у Србији на Србе из Српске шире људи који желе распад српског народа, али ако је смисао живота онај да се боримо да зло око нас не породи зло у нама, онда је та ситна, пакосна, а свеprisутна злоба против Срба из Српске у Србији први тест на коме ће пасти оправданост побуне против декоративног издајничког псеудонационализма актуелне СНС власти.</p> <p>Потреба да се систематски шири слика "Вучић и прекодринци" на једној страни, а</p>

	<p>грађани Србије и опозиција на другој - то је архитектура сукоба која одговара 95% актера на политичкој и медијској мапи Србије.</p> <p>На улазу у градску скупштину пред заседање 6. марта 2025. године уочено је више од десет припадника обезбеђења две ангазоване фирме Atlas security и T&M group solutions doo, а било је највише лица са ознаком приватног обезбеђења T&M Group solutions. Испред Скупштине Београда 6.3.2025. у току протеста грађана, уместо да штити улаз и смирује ситуацију, искаче дежурни батинаш из приватног обезбеђења T&M Group Solutions преко оgrade и напада грађане, чиме ситуација ескалира. Инцидент је покренут тако што особа сарадник СНС из гомиле грађана гађао нечим дежурног батинаша. Са лица места, комплетно приватно обезбеђење извлачи возило хитне помоћи, по задатку (не, немају тешке и опасне повреде које су разлог за интервенцију хитне помоћи). Питамо се, шта ради приватно обезбеђење испред скупштине, откуд им право да легитимишу и туку грађане? Хоће ли неко за то бити процесуиран? После сукоба у којима је било и приведених, поставља се питање зашто полиција није била присутна пре ескалације и која су овлашћења приватних фирми које чувају градске институције? Откад хитна помоћ изиграва такси службу за силеције?</p>
339.	<p>Уз T&M group solutions, на пословима обезбеђивања објеката Градске управе ангажована је и фирма Atlas security doo. Фирма је основана 2013. године, а на њеном челу је Вељко Симић. И ова компанија годинама уназад добија бројне послове од Београда и државе. У последње четири године по основу јавних набавки ангажовани су на пословима вредним око 6,3 милиона евра.</p> <p>Градски парламент обезбеђивала су лица ангажована преко приватних фирми T&M group solutions doo и Atlas security doo, а послове обезбеђивања добили су кроз споразум са Градом Београдом. У несвакидашњем окружењу одржана је у четвртак, 6. марта 2025, седница Скупштине града Београда. Док се у градском парламенту расправљало, приватно обезбеђење које је ангажовала власт, сукобило се са грађанима који су се окупили испред. Крупни, бесни, наоружани ланцима за бицикле, гаротама и кишобранима, ипак су побегли пред бесом голоруких грађана.</p> <p>У конзорцијуму са још једном компанијом, Sparta Security doo, ове фирме су посао обезбеђивања објеката Градске управе добили на основу оквирног споразума који је са њима потписао Секретаријат за опште послове Града Београда, у чијој су надлежности послови физичко-техничког и противпожарног обезбеђења. Споразумом закљученим 27. септембра 2024. године тим компанијама је као једином понуђачу додељен посао вредан више од 1,5 милиона евра за обезбеђивање објеката градске управе у периоду од шест месеци.</p> <p>Документација са портала јавних набавки показује да је уговорен низ послова - попут контроле уласка, провера идентитета лица које улази или излази из објекта, забрана неовлашћеним лицима приступа објекту, али и издавање наредби да се неовлашћена лица удаље. Спецификацијом набавке наводи се да је на адреси градске скупштине - Трг Николе Пашића број 6 планирано ангажовање само две радне позиције обезбеђења. Тачније по један радник физичко-техничког обезбеђења и против пожарне заштите на улазу у објекат током целог дана (00-24). Међутим, на улазу у градску скупштину пред заседање 6. марта 2025. године уочено је више од десет припадника обезбеђења две ангазоване фирме Atlas security и T&M group solutions doo.</p>

	<p>Текстом уговора о ангажовању приватног обезбеђења предвиђено је да су послови обезбеђења „привремено задржавање лица које је затечено у објекту или простору у вршењу кривичног дела и тежих прекршаја нарушавања јавног реда и мира, до доласка полиције“.</p> <p>Полиција је међутим дошла 6.3.2025. испред Скупштине Града Београда тек након издијања туче између демонстраната и припадника приватног обезбеђења.</p> <p>Полицијске снаге биле су од раног јутра распоређене код зграде Старог Двора, на 300 метара од улаза у градски парламент, где је дошло до инцидента.</p> <p>По закону, сва ова овлашћења службеник обезбеђења може применити и употребити искључиво у штићеном објекту или простору.</p> <p>Законом је предвиђено реаговање ван штићеног објекта и простора само у случају када се врши обезбеђење транспорта и преноса новца и вредносних пошљки.</p> <p>У техничкој спецификацији посла обезбеђења објекта градске управе се не наводи шта све обухвата штићени простор зграде градског парламента.</p> <p>Једини подаци који се односе на тај објекат предвиђају ангажовање два лица за обезбеђивање улазу у зграду.</p>
340.	<p>Трећи члан конзорцијума којем је додељен посао обезбеђивања Градске управе, фирма Sparta Security од 2020. ради на бројним државним пословима.</p> <p>Самостално или у групи понуђача, Sparta Security ангажована је на шеснаест различитих послова физичко-техничког обезбеђења, показују подаци портала јавних набавки. Укупна вредност ових уговора је више од 22,4 милиона евра.</p> <p>На шест од 16 послова фирма Sparta Security ангажована је заједно са T&M group solutions doo.</p> <p>Иако делује да би по склопљеним уговорима, радити у овој фирми било добро, радници из се жале да немају право боловања, годишњи одмор, немају никаквих права која су предвиђена законом ФТО (Законом о физичко техничком обезбеђењу). Не плаћа им се ноћни рад, рад на државни празник, турнус, а дугују у и за превоз радника.</p> <p>Према Закону о приватном обезбеђењу, правна лица и предузетници који имају лиценцу за вршење послова приватног обезбеђења не могу вршити послове заштите лица и имовине који су у искључивој надлежности државних органа и примењивати оперативне методе и средства, односно оперативно-техничка средства и методе које ти органи примењују на основу посебних прописа.</p>
341.	<p>Фарса звана Студенти 2.0 („Студенти који желе да уче“) су типичан пример трикова и рада власти на разбијању икаквог организованог протеста или отпора. „Студенти који желе да уче“. Тако себе називају млади људи који већ данима кампују у Пионирском парку. Ноћи проводе у шаторима, који су готово идентични, као да су их пазарили на истом месту. Интересантно је и да сви имају и потпуно исте грејалице на плин. Заједничко им је и то што углавном беже од камера, а бежали су и 8.3.2025. када је новинар КТВ-а Немања Шаровић отишао да их сними, где су га полили кафом. Након што му је госпођа у униформи редара избила микрофон из руке, Шаровић је и ухапшен од стране полиције.</p> <p>Говорећи о људима које је тамо срео, Шаровић тврди да су они све, само не студенти, а међу њима је су до сад на мрежама и снимцима приказани и идентификовани од народа: проблематична деца из основне школе, вођа навијача Црвене звезде, СНС активисти, радници државних предузећа и институција, статисти са Пинк телевизије, родбина и пријатељи СНС чланова,</p>

ситни криминалци, припадници паравојних организација, плаћени батинаши, фудбалски батинаши са стадиона, радници приватног обезбеђења T&M Group Solutions, студенти са факултета који нису у блокади, студенти који су давно прекинули студирање, или ће ускоро да поново почну, итд.

Звездан Љубинковић који је напао студенте са Високе школе електротехнике и рачунарства на Вождовцу 20.1.2025. уместо да буде у притвору или затвору, снимљен је како купује ствари у Декатлону за лажне студенте.

Држава је дала дневнице (50-200€ дневно), "частила" шаторе, грејалице, патике, лопте, друштвене игре, индексе, клопу и "позадинску" базу за одмор у хотелу Балкан. „Студенти који желе да уче“ покушавају да симулирају и реакције које су добили студенти у блокади, а који су свуда дочекани широм раширених руку, и тако је настао чувени клип, „бака вам спремила крофне“, а крофне купљене у супер маркету.

Нишки „Студенти 2.0“ су на локацију превезени комбијем јавног предузећа.

Већина „студената“ спава у хотелу Балкан, а не у шаторима.

Представници Срба са Косова добили су задатак да пошаљу људе да се прикључе. Немоћни да испуне квоту која им је задата, др Златан Елек, председник тзв. Српске листе, Игор Симић, Горан Ракић и други функционери, суочени са проблемом, наложили су „хватање“ и уцењивање појединаца, који немају никакве везе са студентима, како би извршили обавезу.

И део тзв. Српске листе у централном Косову, предвођене Новаком Живићем, председником Привременог органа града Приштине и Срђаном Поповићем, начелником Косовског округа, у Косовском Поморављу, предвођене Сашом Милошевићем (председник општине Ново Брдо) и у Штрпцу предвођене Браниславом Николићем, новим послаником у скупштини тзв. републике Косово, наилази на отпор код грађана и студената. И овде, као и на северу, ова група покушава да, уместо студената, обезбеди статисте како би испунили задату квоту.

"Аполитичним" студентима 2.0 у Пионирском парку **ЈКП Београд пут је оградио камп**. Шапић је умислио да је власник Београда, па да може грађанима да забрани коришћење јавне површине? Или ово има везе са сврхом кампа?

Накнадно су стигли разни ратни ветерани у студентски камп, као што је Живојин Ивановић, звани Жика Црногорац, први командант „црвених беретки“ Ресора Државне безбедности, и који је 11.3.2025. штапом ударио човека преко ограда.

Сада се у студентском кампу налазе војни шатори у којима бораве ветерани расформиране Јединице за специјалне операције (ЈСО) са црвеним береткама.

Није случајност што је камп „Студенти који желе да уче“ дозвољен од власти у овом тренутку, **пред најављен протест 15.3.2025.** који проглашавају протестом високог ризика. Он има своју сврху у заштити тренутне власти, не државе Србије, као што можемо посматрати већину потеза власти (СНС) задњу деценију.

Вучић каже да очекује (тачније, већ зна) наводно велико насиље на протестима 15. марта и најављује хапшења, чиме плаши грађане, или чак прижељкује и планира исто.

Такође се у Београд **камионима градских служби довозе трактори, без таблица.**

Иницијатива за опстанак пољопривредника Србије упозорила је 10.3.2025. да се организује, како је наведено, „врбовање и плаћање пољопривредника оданих владајућој партији“, како би се њихови трактори нашли у Београду 15. марта, за када је заказан велики протестни скуп на који су позвали студенти.

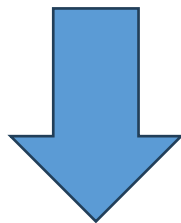
На тргу поред Скупштине и ограђених „Студената 2.0“ је 11.3.2025 истоварено неколико палета бетонских коцки, које су сумњиви ликови разграбили, што је очигледна припрема за инциденте.

...скоро све плаћено нашим новцем, мало и страним новцем, узето од нас или на нашу штету...

... је ли доста...

... има још ставки до краја документа и захтеви...

... даље допуните сами драги моји.

Резултати Вучића и СНС против нас Срба и Србије, од 2012. године до сада, везани само за Косово

	Догађај, и резултат деловања или неделовања.
1.	Бриселски споразум 1
2.	Бриселски споразум 2
3.	Вашингтонски споразум
4.	Охридски споразум
5.	Успостављена граница на КиМ
6.	Успостављене царине
7.	Предато судство
8.	Предата полиција
9.	Предат катастар
10.	Укинуте таблице
11.	Укинут платни промет
12.	Укинут динар
13.	Предат електро-енергетски систем
14.	Предато језеро Газиводе
15.	Успостављен правно-административни систем тзв. Косова на северу
16.	Дат позивни број тзв. Косову
17.	тзв. Косово постало члан Олимпијског комитета
18.	тзв. Косово постало члан ФИФА
19.	тзв. Косово постало члан УЕФА
20.	тзв. Косово постало члан ФИБА
21.	тзв. Косово постало члан ЕХФ-а
22.	тзв. Косово постало члан ЦЕВ-а
23.	тзв. Косово на прагу чланства у Савету Европе
24.	Укинута српска документа на тзв. Косову
25.	Србија се обавезала да неће спречавати тзв. Косово да аплицира за чланство у међународним организацијама
26.	Србија се обавезала да ће да поштује територијални интегритет и суверенитет тзв. Косова
27.	Србија се обавезала да ће да оснује своју канцеларију (амбасаду) на тзв. Косову
28.	Савет министара ЕУ је усвоји измену преговарачког поглавља 35, са Србијом, који каже да је саставни део тог поглавља Охридски споразум, као услов за улазак Србије у ЕУ, значи де факто признање тзв. Косова

Наставља се са захтевима...

На шта нам личи Србија данас? Хајде да поправимо себе и стање у Србији.

Престројимо и поставимо систем где се јасно зна шта је издаја интереса народа и државе и у којем је могуће променити власт у случају прве веће грешке пре краја мандата, од стране гласача, уз позивање на директну одговорност у складу са грешком.

Не чекајмо никад више овакав ниво уништења и задужења да би реаговали.

Земља је наша, скупштина је наша.

Власт је имагинарна, привремено позајмљена представницима, јер **народ има моћ!**

Имамо довољно стручних, паметних људи, неупрљаних митом и политиком, да могу да ставе Србију опет на ноге. Сваки нови представник власти, који у року од годину дана не започне да решава испод набројане захтеве, процесе, тј. ако не буде радио на њима и не буде хтео да их заврши, мора да иде са своје позиције због неизвршења обећања према гласачима, или да буде осуђен (процесуиран) ако је починио штету.

Захтеви су следећи, и хитни су:

1. Разбити коруптивну повезаност касте судија, и хитно променити састав судства. Пробрати квалитетне и неокаљане судије и отпочети суђења и доношење казни за кривце за пропадање Србије у року од 6 месеци. Након тога, убрзати решавање свих заосталих и заокочених предмета на судовима по приоритетима.
2. Одређивање листе виталног интереса народа и државе, од којег ниједна странка или појединац не сме да одступи, иначе се аутоматски сматра издајником (нпр. забрана продаје земље, воде, државне имовине, онеспособљење воде или обрадиве земље затровањем, тј. еколошко уништење). Пооштрити постојеће законске прописе из ове области.
3. Промена изборног система након јавне дебате, у каквом ће бити облику гласање за једног представника, уз лако смењивање представника пре краја мандата ако поступа супротно интересима гласача.
4. Проглашење окупације Косова и Метохије. Оставити као завет враћање територије и материјалног наслеђа, кад се поклопе фактори међународне политике, а у међувремену помоћи наше становништво на КиМ.
5. Протеривање окупатора и сарадника из свих институција и државе. Осуда домаћих политичара и директора фирми који су оштетили здравље грађана и починили казнена дела.
6. Раскид свих штетних, по народ и државу, међународних чланстава и споразума са организацијама, државама или наднационалним институцијама, а приоритетно оних које су успостављени задњих десет година:
  - споразума УНИДРОИТ,
  - споразума из 2005. којим се омогућава слободни прелет НАТО авиона преко наше територије,

- чланства и уговор са Светском здравственом организацијом,
  - уговора које је потписала Ана Брнабић (Клаус Шваб-четврта индустријска револуција),
  - Прекид уговора и сарадње са НАТО пактом, који је свакако у кризи,
  - Излазак из УН агенде 2030,
  - Итд.
7. Адаптирати све делимично штетне законе које нам је предложила или наметнула ЕУ, Европска комисија или Савет Европе, бришући делове који су против нашег схватања брака и породице или против друштвеног интереса:
- Као дужи пример описаћемо Конвенцију Савета Европе о спречавању и борби против насиља над женама и насиља у породици (Истанбулска конвенција). Иако она препоручује промене у законима, и иако је учинила делимично притисак на државу и помак у заштити породице и жена, унела је и тешке проблеме. Због тога врло пажљиво, делове који су корисни треба задржати, а избацити делове у закону који садрже идеологије, које се сукобљавају са биологијом, убацују и шире темељ за раздор у породици, уносе основе за легализацију педофилије или злоупотребу буџета. Мора се наћи начин који не доводи до раскидања породице, него до побољшања породичних односа, а хитно и системски реаговати уколико је особа постала физички насилна. У писању дораде или новог закона морају сарађивати све струке и након дебате изабрати најбоља решења и праксе. Није довољно само усавршити закон, него и читав ланац повезаних стручњака и институција које су надлежне за ову тему, од центара за социјални рад до судова, јер ако се закон не спроводи квалитетно, онда као да ништа нисмо урадили.
  - Итд.
8. Поништити чланство у конвенцијама и штетне уговоре које нам је предложила или наметнула ЕУ, Европска комисија или Савет Европе, јер у њима је садржан извор садашњих и будућих проблема:
- Отворени Балкан
  - Истанбулску конвенцију -уместо ње ћемо адаптирати и побољшати закон и примену, тј. решавати овај проблем ефикасније, као Турска која је већ изашла из Истанбулске конвенције и има боље резултате након изласка, него државе које су остале потписнице конвенције. Нису све европске државе ратификовале конвенцију и држе се својих законских решења.
  - Итд.
9. Пописати и пребројати наше жртве ратова, подићи меморијални центар или Музеј геноцида над српским народом. Успоставити „културу сећања“ и коначно донети Резолуцију о усташком геноциду над Србима, Јеврејима и Ромима у НДХ-а 1941-1945.
10. Истрага украдених беба и кажњавање одговорних.
11. Истрага и кажњавање злочина Центара за социјални рад. Појачање контроле рада, избацивање нестручних особа. Хитна поправка тренутних закона који одузимају децу и пажљивије дефинисање разлога за одузимање детета од

стране државе. Приоритет помоћ сиромашној породици а не одузимање детета и давање новца хранитељској породици.

12. (Бесплатни или јефтини) уџбеници за ОШ и СШ од фондације Кавчић, рећи трајно не уџбеницима са убаченим агендама и злим намерама.
13. Укидање ЈОБ у школама, као и Здравитаса. Редукција скупљања података деце на оне минимално потребне за наставни процес, како је одувек било.
14. Раскидање веза и ненадлежних мешања Министарства здравства у рад просвете, рекламирања медицинских производа родитељима и деци по школама. Укинути отровну флуоризацију зуба по школама и све друге сличне процедуре у школама.
15. Променити протоколе против насиља у школама, и укинути бесмислене мере физичког обезбеђења. Такође, спречити да наставни кадар даје паушалне оцене и процене психолошког или здравственог стања и уписује такве податке у досијеје ученика. Реаговати без панике, сразмерно и рационално према нивоу и локацији опасности за децу.
16. Испитати све пројекте дигитализације, јер нас то води у дигитални логор. Раскинути и преусмерити намену пројекта БИОКАМПУС-а 4. Одбити увођење дигиталног новца.
17. Тежити хитној поправци друштва у корену, промоцијом позитивних појава и идеја, традиције, утицајем од вртића до факултета. У току прве године рада нове владе увести у образовни систем позитивне промене у виду предмета или кроз један обједињен предмет нпр. Породица, Морал, Практичне вештине за живот (домаћинство, како разговарати са разумевањем, стварати успешне везе са личности друге особе, наше место и снага као појединац али и карика у заједници и друштву), Критичко размишљање и друго. Појачати промоцију спорта и контакта са природом. Исти приступ лечењу друштва увести и кроз (нове) медије. Учинити да РЕМ коначно ради свој посао редукције лоших појава у медијима. Јасним и брзим смерницама друштво се мора великом брзином поставити на здраве ноге
18. Забранили увођење 5Г ГСМ мреже. Врло пажљиви и ограничени кораци у дигитализацији друштва.
19. Реформа здравственог система. Министарство здравства и медицински радници, потребно је да прођу кроз медицинску етику у некој форми, и да се прочисти кадар. Осудити одговорне за геноцид вакцинама.
20. Вакцина мора да буде ствар избора, не сме бити обавезна. Мора се прекинути притисак на родитеље везано за упис деце у вртиће у школе, везан за условљавање вакцинацијом. Дете је здраво или није здраво за упис, остали подаци детета су поверљиви према закону, а основна школа је обавезна.
21. Укидање јавних извршитеља. Враћање радњи везаних за извршитеље у судове. Судове учинити ефикаснијим и ако треба бројнијим.
22. Укидање страних банака и оснивање домаћих. (Изналажење начина за отплату кредита којима су задужени грађани у страним банкама)
23. Извршење поврата домаћих виталних ресурса (земље, воде) у наше власништво.

24. Прекид сарадње са страним фирмама које су легално у Србији, а не послују по фер условима и еколошким стандардима. Наплатити високе казне за еколошка оштећења и лош однос према радницима, укинути им субвенције итд. Тренутни прекид сарадње са фирмама које су нелегално присутне (нису на земљишту потребне категорије, не постоје у нашим привредним документима) и избацивање из државе, са наплатом казни. Испратити стране фирме које су лихварским методама ушле у Србију, национализацијом отетог или преговорима изнаћи решење.
25. Раскид уговора са Рио Тинтом.
26. Престанак градње мини хидроелектрана
27. Приоритет постају субвенције за земљораднике и сточаре, за производњу хране и добара, а не субвенције за грађевинску мафију.
28. У првих годину дана нове владе (стручне, а не страначке) морају се хитно дефинисати примарни правци убрзаног економског развоја: производња органске хране, снажни подстицаји за јачање сточарства, сопствена производња онога са чим имамо искуство од раније, омогућити нашим иноваторима и проналазачима да уз олакшице почну хитну производњу иновација.
29. Решавање питања ратних ветерана.
30. итд.

(можете извући још тачки које су проблем за који треба дуготрајно решење без утицаја страних агенди, читајући овај документ)